

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

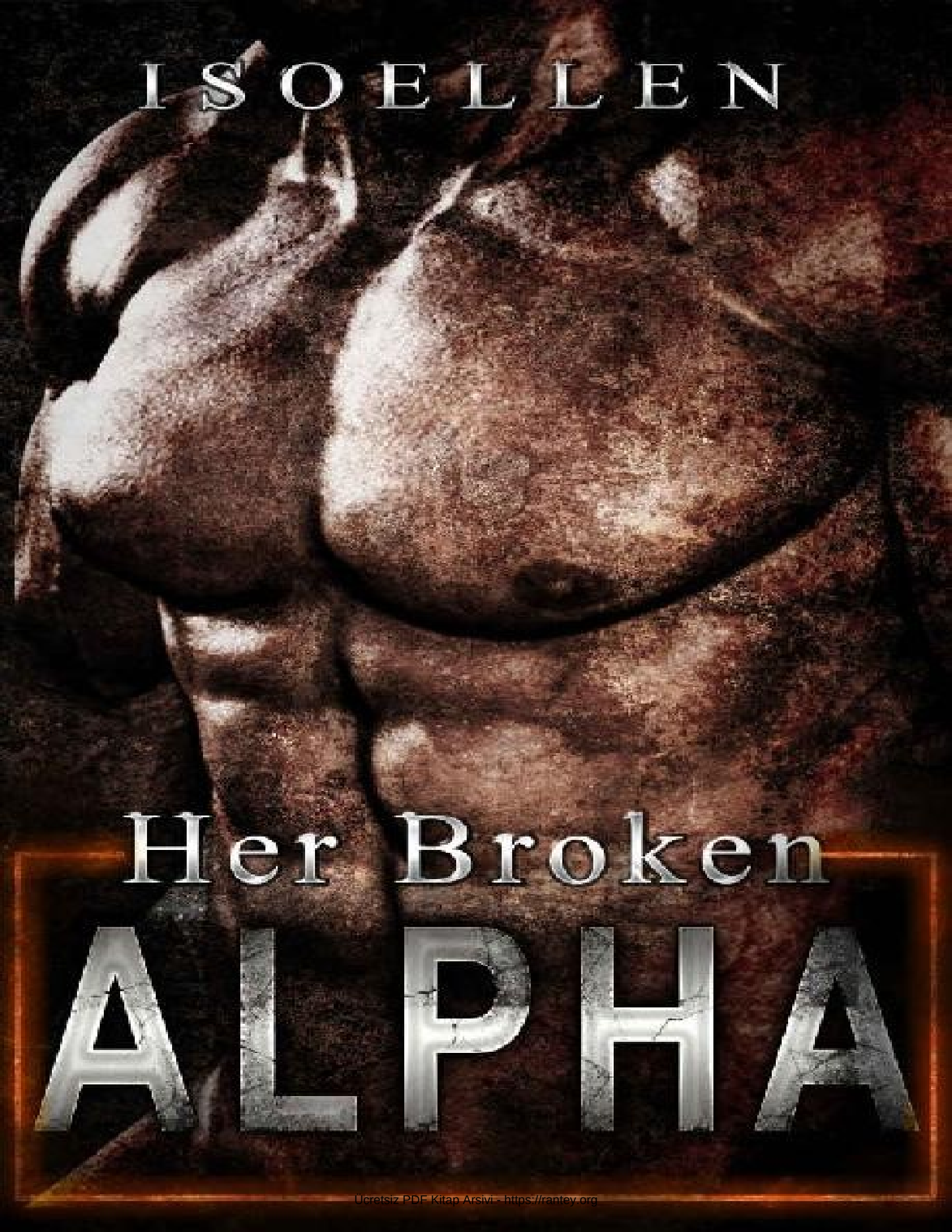
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ISOELLEN

Her Broken

ALPHA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Onun Kırık Alfa'sı

Tarafından
Isoellen

OceanofPDF.com

© 2020 Isoellen
ve
Reticent Desire Yayınları

TÜM HAKLARI

SAKLIDIR ISBN: 978-1-

7334553-8-1

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya aktarılamaz. Buna elektronik veya mekanik iletim, fotokopi, kayıt, bilgi erişim sistemleri veya depolama dahildir.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve sadece yetişkinlere yöneliktir. Korkusuz bir prenses ve kendisi için hiçbir mazereti olmayan bir canavarla destansı bir peri masalı romantizmidir. Şiddet ve cinsel durumların günlük hayatın bir parçası olduğu distopik bir dünyada geçmektedir. Bazı okuyucular için uygun olmayan aşırı temalar içerir. Bu kitapta paranormal şekil değiştirenler yoktur. Dikkatli bir şekilde ilerleyin. Uçurum tehlikesi yoktur ve sonsuza dek mutlu son garantilidir.

Bu eserdeki tüm isimler, işletmeler, yerler veya olaylar kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş kişiler, olaylar, şirketler, ürünler veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

OceanofPDF.com

Sevgili okurlar,

Bu, 12 sektörün distopik dünyasında geçen, şekil değiştirmeyen bir Omegaverse romantizmidir. Bu dünya günümüze kıyasla şiddet dolu ve kadın düşmanıdır. Burada güç her şeyi yönetir. Şiddet ve çığ samimiyetle dolu bu kitapta karakterler sık sık bir araya geliyor ve ilişkilerini zihinsel olduğu kadar fiziksel olarak da keşfediyorlar. Eğer seks dolu bölümlerden hoşlanmıyorsanız, şiddet sizi mideniz bulandırıyor, bu kitap size göre değil.

Son kitabım bencil haydut Merrick'in tanıtımıyla sona erdi. Onun hikayesini kafamda planladım ve omega'sıyla nasıl tanışacağını biliyorum. Ama bu o kitap değil. Onun hikayesine başlamak için yola koyuldum ve büyük can sıkıntısı araya girerek hakkını talep etti. Aynı dünyada geçse de bu çiftle hiç tanışmadınız.

Merrick'in hikayesini yazacağım ve bu dünyada daha fazlası için fikirlerim var. Ancak Omegaverse dinamiklerinin fantezi ile karıştığı farklı bir dünyada geçen başka bir kısa seriyi bitirdikten sonra gelmesi gerekecek.

Kimsenin yazdıklarından keyif almasını beklemiyordum. Choosing Her Alpha'nın aldığı harika, cömert ölçekte değil. Bu nedenle, büyük bir kitap planıyla yola çıkmadım. Sadece... yazıyordum ve istemeden de olsa birkaç ay içinde tamamen farklı 3 Omegaverse dünyası yarattım. Umarım o dünyalardan da en az bu kitap kadar keyif alırsınız.

Okuyucuların nelerden hoşlandığı ve sizin ne istediğiniz benim için çok önemli. Lütfen kitaplar arasındaki zaman atlama boşluklarını doldurmaya yardımcı olacak özel 1. şahıs, "rol yapma" seslerini arayın. Ayrıca @inmyhandsaudio (twitter) tarafından Darre'nin birinci şahıs bakış açısını vurgulayan çeşitli anlatımlar da var. Aynı ama hikayeden farklı. Bunları Isoellenwrites.Blogspot.com adresindeki blogumda bulabilirsiniz. Umarım bu eğlenceli ve ücretsiz hediye beğenirsiniz.

Teşekkürler, okuyucular. Size minnettarım. Yorumlarınız ve geri bildirimleriniz beni yazmaya devam ettiriyor, bu yüzden lütfen beni bulmaktan ve tüm sosyal medya platformlarımda sohbet etmekten çekinmeyin. Size geri dönmek için elimden geleni yapacağım.

Çok
Sevgiler,
Isoellen

OceanofPDF.com

İçindekiler

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Bölüm Üçüncü

Bölüm Dördüncü

Beşinci Altıncı

Yedinci Bölüm

Sekizinci

Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm

Onuncu

Bölüm

On Birinci Bölüm

On İkinci Bölüm

On Üçüncü

Bölüm

Bölüm On Dört

Bölüm Bölüm On

AltıOn Beş

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci

Bölüm

On Dokuzuncu

Bölüm Yirminci

Bölüm

Bölüm Yirmi Bir Sonsöz

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Naya

Elinde örgüsüyle Naya iplik sepetine uzandı ama onu daha yakına çekmek yerine gergin parmakları sepeti devirdi ve en sevdiği renklerden oluşan bir gökkuşağı halının üzerine saçıldı.

Annesi kendi sandalyesinde, yanında nakış işi varken iç çekti, ağır sesi sessiz ön odayı dolduruyordu.

Annesi izlemek için başını kaldırmamış olsa da kendisini dikkatle incelenmiş hisseden Naya, dağınıklığı topladı.

"Bugün neden bu kadar kıpır kıpırsın canım?" Birkaç torun sahibi olacak kadar yaşlı olmasına rağmen tatlı sesli ve kız gibi olan annenin ses tonunda hayal kırıklığı vardı. "Oğlan ve babası birazdan burada olurlar; bu telaşa giysilerini kırıştıracak ve saçlarını karıştıracaksın. Bir nefes alıp sakinleşemez misin?"

"Deneyeceğim anne. Belki de zamanım yaklaşmıştır," dedi Naya.

Eğildi ve pencereye doğru yuvarlanan masmavi bir topun peşine düştü. Öğleden sonraki ikinci yağmur mahallenin üzerinde açmış, manzarayı gölgeliyordu.

Zengin Sektör 5 topluluğunun dört katlı sıra evleri, görkemli, asma kaplı cephelere ve küçük, özenle düzenlenmiş bitki kutusu bahçelerine sahipti. Geçen yıl tedbirsiz bir komşusu otlar yerine sukulentler ekmeye çalışmıştı. Annesi, bu rezaletten dolayı ceza kesilmesi için dilekçe vermişti.

Annem her şeyi belli bir şekilde severdi.

Her türlü ticaretin yanı sıra ulaşımın da kısıtlı olduğu sakin bir sokakta yaşıyorlardı. Çok az sakin ana caddeyi kullanıyordu. Her yıl en az bir kişi kaldırılmasını ve ağaç dikilmesini öneriyordu.

Ancak annesi, kocasının resmi işler için kullandığı özel araç için bütün bir sokağın tahsis edilmiş olmasının prestijini yaşıyordu. Sokaklarındaki başka hiç kimsenin böyle bir ödeneği yoktu. Çoğu insan toplu taşıma araçlarını kullanıyor, kiraladıkları dronları pedallı bisikletle gönderiyor ya da dronla çekilen bir vagon kiraliyordu.

Düzenli ve pahalı olan özel ulaşım araçları sektörlerde nadiren bulunurdu; tüm mahallede bir tanesine sahip olan diğer tek ailenin İdare Konseyi ile bağları vardı.

Koltuğuna geri dönmek için dönen Naya, evlerine yaklaşan iki figür gördü; yağmurda sokakta olan tek insanlar onlardı.

Onlardı.

Naya'nın ağzı kurudu.

Annesinin önerdiği gibi derin bir nefes aldı. Ama işe yaramadı.

Müstakbel kocası ve efendisi artık her gün geliyor, alfaların yakınlığının Naya'nın kızgınlığını tetikleyeceğini umuyorlardı.

Kaçıp odasına saklanma dürtüsü sıcak bir dalga halinde ensesinden yukarı süzüldü ve kalbini hızlandırdı. Naya bu dürtüyü bastırarak derin bir nefes daha aldı. Crispin'i seviyordu. Bu onun en iyi seçimiydi.

Onun en iyi seçimiydi.

Nazik ve tatlıydı. Gülüşünü, sesini, kokusunu seviyordu. O, önemli olan her yönden hoş bir müstakbel eşi.

İlk olgunlaşma döngüsünden sonra resmi olarak omega yetiştiricisi ilan edildiğine göre, Naya'nın seçimi kesin olmalıydı. Bunu erteleyemezdi. İkinci kızgınlığı -hayatını sonsuza dek değiştirecek olan kızgınlık- başının üzerinde ağır bir balta gibi sallanıyordu.

Bu konuda bebek gibi davranmayı bırakmanın zamanı gelmişti; biyolojisi olan her kız bunu yaşıyordu. Bu normaldi. Sıradan. Yaygara koparılacak bir şey değildi. Annesi son geçişin Naya'yı hâlâ tedirgin ettiğini bilseydi bundan hiç hoşlanmazdı. Onun kişisel çalkantıları hiçbir şeyi değiştirmezdi zaten.

Evlenecekti. Bu kadar.

Biraz endişeliydi. Büyümek ve kendi evinin hanımı olarak yeni bir rol üstlenmek konusunda anlaşılabilir bir gerginlik.

Yetişkinlik kaçınılmazdı. Bazı kızlar, algılanan tüm faydaları elde etmek için aceleyle geleceğe koştu. Bazıları ise mümkün olduğunca uzun süre çocuk kalmak, çocukluğun tadını çıkarmak istiyordu.

Olgunlaşmadan önceki günlerin sadeliğini. Keşke

Naya da yapabilseydi.

Tüm sağlık kontrollerine vicdani bir görev bilinciyle katılmıştı. Doktor, Naya'nın kardiyovasküler ve solunum sistemlerinin mükemmel bir şekilde çalıştığını beyan etmişti. Üreme organlarının çok güzel olduğunu, ancak rahim ağzının biraz eğik olduğunu alfasına söyleyebileceğini söylemişti.

Şaşkınlıkla başını salladıktan sonra evde "eğik rahim ağzı" terimine bakmış, utanmış ve afallamıştı. Ömür boyu çalıştığı doktorunun, kendisinin bir şey söyleyeceğini düşünme cüretini gösterdiğine inanamamıştı.

Crispin'e vajinası hakkında. Yuva yatağı seçimi hakkında onunla zar zor .

Her gün onun gibi omega yetiştiricileri için üretilmiş, üzerinde sevimli küçük mavi HealthyBs damgası olan vitaminlerini alıyordu. Annesi de tüm talimatlara uyduğundan emin oluyordu. Tüm bu özenli kişisel bakım, doktorun Naya'nın çiftleşme kızgınlığının acı verici olmaması gerektiğini söylemesine neden oldu.

Annem buna homurdanarak, "Hakkında hiçbir şey bilmediğiniz masalları anlatmayın efendim," demişti.

Ziyaretinden sonra doktor, Naya'ya bir sonraki kızgınlık döneminde dikkat etmesi gereken işaretlerin bir listesini vermişti. Hazırlıksız yakalanması onun için iyi olmazdı. Listeye beklentiler de eklenmişti. Kağıt, Naya'nın fen ve sağlık derslerinde öğrendiği her şeyin bir özeti gibiydi. Annesi oflayıp puflamış, onun zamanında sadece sert kramplara ve utanç verici miktarda kayganlığa dikkat etmelerinin söylendiğinden yakınmıştı.

Sonra annesi Naya'ya bir yığın dolgulu iç çamaşırı verdi. Ağ kısmındaki ekstra kalın astar Naya'ya bebek bezini hatırlatmıştı. Annesi, erkeklerin bir kızın nereye giderse gitsin arkasında sümük izleri *bırakmasına* bayıldıklarını, *ama* bu pisliğin yerlere ve mobilyalara bulaşmasını istemediğini söylemişti.

Biyoloji hayatının tüm akışını belirlemişti. Naya , bir eş seçecek, fiziksel taleplerini karşılayacak, hamile kalacak ve dünyaya küçük bebek alfalar ve omegalar getirecekti. Naya 12 Sektörü güçlendirecek ve topluma katkıda bulunacaktı.

Sonsuza kadar mutlu yaşa.

Naya'nın gizliden gizliye başka tutkuları yok değildi. Kendi evine sahip olma, anne olma ve kendisine tapan bir eş edinme fikri hoşuna gidiyordu. Ancak rolünü yerine getirme baskısı kalbinin etrafında her geçen gün daha da sıkılaştan bir mengene gibi hissediyordu.

Annesi ve kız kardeşi de bunu yapmış ve az çok mutlu bir şekilde hayatta kalmışlardı.

Annesinin saygısının ağırlığı onu irkiltti. Kendini yine endişelerin içinde kaybetmişti. Annesi onun tereddütlerini dile getirmekten bir nefes uzaktaydı.

İpliği toplayan Naya aceleyle koltuğuna geri döndü. Annesi dış görünüşün ve kendini kontrol etmenin her şey olduğunda ısrar ediyordu.

Crispin, Naya'nın kendi evini, mobilyalarını seçebileceği ve yemeklerini pişirebileceği kendi küçük bölgesini kurmasına yardımcı olacaktı.

onları istedi. Ondan kaçmak ve saklanmak için hiçbir neden yoktu. Aksine, kapıya koşmalı ve müstakbel eşini coşkuyla kucaklamalıydı.

Sadece annesinin varlığı Naya'nın coşku eksikliğini aşırı telafi etmesini engelledi. Patlamalar bir hanımefendiye yakışmazdı.

"Bu elbisenin bedeni biraz dar, canım," dedi annem. Yaşlı kadın kucağında, nakış kasnağında gergin duran kumaşa iğnesini batırdı.

Naya kaşlarını çatarak imkansız göğüs dekoltesine baktı ve açık kumaşı düzeltti. İlk kızgınlığı vücudunu büyük ölçüde yeniden şekillendirmişti ve hâlâ yabancı, alışılmadık bir şey gibi hissediyordu. Bu elbisenin iplerini çoktan kesmiş ve bedenini bir kez gevşetmiş, mütevazılık için soluk adaçayı renginde ipekten yeni bir kenar eklemişti.

Bir yıl önce, göğüslerinde arı iğnelerinden başka bir şey yoktu. Şimdi ise herkesin dikkatini çeken bir şekli vardı.

Erkekler sadece bariz değişiklikleri görmekle kalmıyor, aynı zamanda kokusunu da alabiliyorlardı. Günde iki kez yıkanıyor ve omega feromonlarını azalttığı söylenen bir karışımla kendini ıslatıyordu ama hiçbir şey işe yaramıyordu.

Çocukken, hatta on yedi yaşındayken bile medeni erkekler için görünmezdi. İstediklerini giyebilir, ablasıyla istediği yere gidebilir ve saldırgan, çiftleşmemiş erkeklerin dikkatini çekme endişesi olmadan kalabalıkların arasından geçebilirdi. Büyük göğüslere ve büyük bir popoya sahip olmak her şeyi değiştirdi.

Naya bu çocukluk özgürlüklerinin tadını daha fazla çıkaramadığı için pişmanlık duyuyordu. Değişimden önce bile annesi kızların evde kalması ve istedikleri gibi dolaşmaması gerektiğini düşünüyordu. Naya zamanını mutfakta yemek yapmayı öğrenerek, örgüsü için desenler üzerinde çalışarak ve en sevdiği sandalyesinde aşk hikayeleri okuyarak geçirmişti. Keşfetmek istediği 12 Sektörden herhangi birini görmek yerine düzgün bir kız çocuğu gibi evde kalmıştı.

Şimdi feromonları yüzünden, ilk hamileliği kokusunu değiştirip gelin aday olduğunu ilan edene kadar eve bağlı kalacaktı.

Kapı tokmağı çaldı ama Naya yerinde kaldı. Kapıyı açmak ona düşmezdi; bu görev evdeki hizmetkârlara aitti. Bu oda ile giriş arasında sadece kısa bir duvar olmasına rağmen, hizmetkârın uygun bir şekilde adamlara salona kadar eşlik etmesini bekleyecekti.

Crispin ve babası kısa sürede köşeyi döndüler, alfa varlıkları kadınsı alanı dolduruyordu. Varlıklı adamlar olmalarına rağmen

Her ikisi de yarı rahat bir şekilde giyinmiş, uzun, bol pantolonları botlarının üzerinde mükemmel bir şekilde kıvrılmış ve yağmurda nemlenmiş koyu renk yün paltolar giymişlerdi. Kıyafetleri ve duruşları, alfa doğalarını ve statülerini yollarına çıkan herkese ilan ediyordu.

Naya her zaman Crispin'in uzun, zayıf vücudunun giysilerinin içinde güzel görüldüğünü düşünmüştü. Onu gördüğünde gülümsedi, yüzü cana yakın ve açıktı. Bir alfaya göre tavırları korkutucu olmaktan çok uzaktı; kendisinden bir karış daha uzun olmasına rağmen bakması hoştu.

Yanındaki adam oğlundan sadece yarım santim daha uzundu. Ensesinde düzenli bir şekilde kırpılmış aynı renk saçları ve aynı burnu vardı. Kaşları Crispin'inkinden daha kalın, yanakları daha dolgundu ve kaşlarının arasındaki ve ağzını çevreleyen çizgiler genç adaminkinden daha derindi.

Naya önce adamların konuşmasını bekledi. "Naya. Hanımefendi," diye selamladı Crispin onları.

Varlığı ona onu ne kadar sevdiğini hatırlattı. Crispin sakın ve iyiydi. Her şey yoluna girecekti. Doğa kendi akışına bırakacaktı. Her şey yoluna girecekti.

Naya göz ucuyla annesini izledi ve onunla aynı hizada durdu.

"Crispin, Corre, evimize hoş geldiniz," dedi Anne. "Eminim alfamın görevinin başında olduğunu biliyorsunuzdur. Ama tabii ki siz de hoş geldiniz. Oturmak ister misiniz?"

Naya'nın annesi pratik, kibar bir zarafetle yakındaki bir kanepeyi işaret etti ve iki ziyaretçinin arkasında bekleyen bir hizmetçiye baktı. Sadece bu bakışla, beyefendilerin paltolarını almalarını emretti ve onları yiyecek ve içecek için gönderdi.

Erkekler rahatlarına kavuştuktan sonra, Naya ve annesi de onları takip etti. Annesi iğne oyasına devam etti ama Naya kıpırdamadan durdu, elleri kucığında düğümlendi.

Crispin onun yanındaki koltuğu seçmişti. Onun sıcak, açık hava kokusunu alabiliyordu, tıpkı çimenlerin üzerindeki güneş ışığı gibi. Bu kokuyu çok hoş bulmuştu. Hoş biriydi.

Naya Crispin'le henüz on altı yaşındayken, Yönetim Ordusu'ndaki görevinden izinli olduğu sırada tanışmıştı. Agresif eğilimleri ve kendini kontrol etme konusunda iyi belgelenmiş sorunları olan tüm alfalar orduda otuz yıl hizmet etmek zorundaydı. Yaşam sürelerinin beta ırklarının ya da drone insanların iki katı olduğu düşünüldüğünde, alfaların içgüdüsel davranışları yönetme konusunda pratik yapma zorunluluğu

Hizmet sırasında 12 Sektörü koruyan dürtüler toplumun geneline fayda sağlamış ve onlara zamanları dışında çok az maliyet getirmiştir.

Crispin Naya'dan çok daha yaşlıydı ama yaşlılarının çoğu onu hâlâ genç ve olgunlaşmamış olarak görüyordu ve Sektör Beş'ten bir omega yetiştiricisinin dikkatini çektiği için inanılmaz derecede şanslıydı.

Crispin, onu eşi olarak görmeye istekli olduğunu açıkladıktan sonra, babasının kendisiyle gurur duyduğunu ilk kez itiraf ettiğini söyledi.

Başını ellerinden kaldıran Naya, annesinin Corre ile yaptığı konuşmayı ancak yarım yamalak dinleyebildi. Annesi son bağlanma törenine kimlerin davetiye kabul ettiğine dair haberleri paylaştı. Tanıdıklar, iş ortakları, arkadaşlar ve aileden oluşan etkileyici liste o kadar uzamıştı ki, hepsini ağırlamak için babasının Kâtip Evi'ndeki büyük salonu kullanmaları gerekecekti.

Crispin'in babası konuşurken Naya'nın annesini izlemek yerine onu izledi. Gözleri Naya'nın üzerinde gezindi, şal elbisesinin yakasından ağzına, oradan da gözlerine kaydı ve Naya'nın görüp görmediğini anlamak için Crispin'e bakmasına neden oldu.

Bunu yapmadı, bunun yerine odaya yiyeceklerle giren insan dronlara dikkat etti.

Naya, Alfa Corre'nin onu arzulu bulup bulmadığını ya da onu izlerken kaşlarının gerilmesinin başka bir anlama gelip gelmediğini bilmiyordu. Sektör Kâtipleri Evi'nde babasının yardımcısıydı. Babasıyla daha önce birçok kez iş için evlerinde buluşmuş olsa da, onunla nadiren karşılaşmıştı. Evin ikinci katında, babasının kendisine ait olduğunu iddia ettiği odalarda toplantılar yapıyordu. Aileden hiç kimse o katta vakit geçirmezdi. Orası sadece alfalara ait bir alandı.

Koridorlarda ve annesinin katılmasını zorunlu kıldığı topluluk yemeklerinde başını eğerek onu selamlamıştı ama bunun dışında bir etkileşimleri olmamıştı.

Çiftleşip evlendikten sonra Crispin, Naya'yı kendi evlerine taşıırken kendisi de Sektör 8'deki Kâtip Evi'nde işe başladı. İkisi de babalarından uzakta olduklarında, Üstat olma yolunda ilerleyecekti Naya evde evlerini kuracak ve yeni mahallelerindeki konumunu belirleyecekti. Kendi hayatlarına sahip olacaklardı.

"Bu harika olurdu, sence de öyle değil mi canım?" Anne Naya'nın dikkatini çekerek sordu.

Annesi ile meyveli bir böreği ağzına götürmekte olan Crispin arasında gidip geldi.

Annesi boğazının arkasından Naya'nın sürüklenmesinden duyduğu hoşnutsuzluğu gösteren sert bir ses çıkararak tekrarladı, "Siz çiftleşmeye hazırlanırken Alfa Corre ve Crispin burada, evde kalırsa harika olur. Böylece Crispin her an ulaşılabilir olur ve Corre de evlilik töreni sonrası hazırlıklarda bize yardımcı olmak için burada bulunabilir. Sence de öyle değil mi canım?"

Naya bu fikir karşısında yüzünün kızarmamış olmasını umuyordu. Ne hissettiğini kimsenin anlayamayacağını umuyordu.

"Zamanın yaklaşmış gibi kokuyorsun, tatlı çocuk," dedi Corre. Bu bir baba yorumu değildi, ancak rahat duruşu sanki öyle demek istemiş gibi görünmesine neden olmuştu. Annesinin oturma odasında kimse onun kokusu hakkında yorum yapmamalıydı. "Parfümü harika değil mi Crispin?"

Crispin başıyla onayladı. "Sana söylediğim gibi Naya, her geçen gün daha da karşı konulmaz oluyorsun. Vücudun benim için hazır olduğuna karar verdiğinde şehrin öbür ucunda, farklı bir sektörde olmak istemem."

Naya gözlerini yere indirdi. Döngüsü Crispin'i istemesine neden olacaktı. Onun dokunuşunu. Onun vücudunu. Onun üzerinde ve onun içinde. Doktorun notları ve kendi eğitimi her şeyi son derece samimi, dağınık ve kaba görünen net siyah beyaz çizgilerle açıklamıştı.

Hormonal değişim onun tüm saygınlığını ve iradesini elinden alacaktı.

Naya bunların hiçbirini hissedemiyordu ama iki yıl önce bağlanma töreninde kız kardeşi Phee'nin başına geldiğini görmüştü. Nişanlısı Grayson Swift, iki erkek kardeşi ve ailesiyle birlikte yemek odasındaydılar. Phee'nin yüzü ve göğsünün üst kısmı eriyerek pembeleşmiş, ardından alt dudaklarını kanlı bir şekilde ısırarak inlemişti. Belini kavrayan Phee, terden ve ani uyarılmadan dolayı kızarak yere yığılmaya başlamıştı.

İki yaş küçük olan Naya, kız kardeşinin feromonlarındaki farkı koklamıştı; şok edici derecede zengin bir tatlılık, odadaki diğer tüm kokuları gölgede bırakıyordu.

Etraflarında kaos patlamıştı ama ailenin güvendiği arkadaşları ve kardeşleri, odadaki hazır omega yetiştiricisinin farkındalığıyla gözbebekleri büyüyen Swift'in kardeşlerini zapt etti. Sanki yüzünden kan akıyormuş gibi, soğukkanlılığı onu terk etti, çiftleşme rutinine girerken içindeki hayvan kontrolü ele aldı.

Naya, Swift'i başından ayak parmaklarına kadar ele geçiren değişimi izlerken büyülenmiş bir korku hissettiğini hatırlıyordu.

Babası Phee'yi dışarı çıkarmış, Swift de onları yem gibi takip etmişti. Babasının kollarında çırpınan, güçlü içgüdüsel saldırıya kendini kaptıran Phee, ağlarken savaşmış, sadece istediği alfaya değil, mevcut tüm alfalara doğru uzanmıştı.

Naya onun adına çok utanmıştı.

Ama bu ona da olacaktı. Biyoloji devreye girecekti ve ilk kızgınlığının gücü altında nasıl davranacağını ya da ne yapacağını bilmek mümkün değildi.

Bu hayvani dürtünün aksine tüm bu medeni tören vardı. Onu koruyacak bir aile. Crispin onun seçimi olarak elinin altında. Dronlar ve beta hizmetkârlar ihtiyaçlarını karşılamak için hazır bekliyordu. Ve herkes onun öz disiplinini ve kendine olan saygısının her kısıntısını kaybetmesine tanıklık etmek için oradaydı.

Bundan korkuyordu.

Naya refleks olarak, "Evet, eminim bu iyi olurdu," diye cevap verdi. Söyleyecek başka ne vardı ki? Kimse onun dürüst düşüncelerini duymak istemiyordu. "Sanırım kardeşlerim de bir iki gün içinde burada olacaklar. Onlarla tanışmanız için sabırsızlanıyorum. Onları tekrar evde görmek güzel olacak. Bu kadar misafiri nereye koyalım anne?"

"Arkadaşlarımız ve ailemiz için her zaman yer açarız." Anne gülümsedi, Naya'nın itaatinden memnun olmuştu. Anne Alfa Corre'ye doğru baktığında, Naya onun biraz kızardığını gördüğünü düşündü. Ne kadar garip.

Konuşmayı bitirmek için bir bahane arayan Naya, Crispin'in örneğini izledi ve kendine bir tabak hazırladı. Annesinin kaşlarını çatacağını bildiği küçük bir yığın lapa lapa, tereyağlı, baharatlı ve meyveli bir güzellikti ama Alfa Corre ile konuşmakla o kadar meşguldü ki Naya'nın ne yediğini fark etmedi.

Bu gerçekleşiyordu. Çiftleşecek, evlenecek ve kendi evine sahip olacaktı.

Yemek yerken annesinin salonundaki ağır keten kumaşın soğuk ve renksiz tonlarına baktı. Beyaz boyalı zeminin üzerindeki sıkı, düğümlü halı düz, gri boyalı bir yündü. Kafasında, salonu parlak, yumuşak, mutlu şeylerle yeniden dekore etti.

Tüm değişimler kötü değildir.

*

Çok fazla yemişti.

Yemek odasında çok fazla insan oturuyordu. On iki kişi büyük bir yemek sofrasının etrafında toplanmıştı. İki dron daracık odaya girip çıkıyordu.

tabakları ve şarap bardaklarını dolu tutmak için kapı aralığını kullanıyordu. Grayson Swift'in yanında oturan kız kardeşi Phee çoktan normalden fazla içmişti. Karşı tarafındaki Crispin'e doğru eğilip omzunu okşamaya devam etti.

Babası çok yüksek sesle konuşuyor, Corre ve onlarla birlikte çalışan iki yaşlı bekâr alfa ile sanki mahkeme salonundaymış gibi siyaset tartışıyor. Phee'nin adaşı olan teyzesi, Naya'nın küçük erkek kardeşinin yaptığı bir şeye kahkahalarla gülerken, babasının bir başka arkadaşı da onu tekrar yapması için teşvik ediyordu. Naya'nın annesi kaşlarını çatarak izliyordu.

Naya konuşmak zorunda kalmamak için ağzına yemek koymaya devam etti.

Sonunda Phee işe yarar bir şey yaptı ve bağ günü elbisesini görmek isteyerek onu hepsinden kurtardı.

"Elbise mi? Kendini Kraliçemiz gibi sunmayacak mısın?" diye alay etti küçük kardeşi.

Normal şartlar altında Naya genç alfanın kafasına bir tane patlatırdı. Ama o kadar çok alfa varken buna cesaret edemedi. Utancını görmemeleri için arkasını dönerek tokatlama işini ablasına bıraktı.

Naya, ilerleyişini takip eden erkeklerin gözlerinin ağırlığını vücudunda hissetti. Babası son birkaç haftadır eve çiftleşmemiş arkadaşlarını getiriyordu. Evlilik sözleşmesinin hazırlanmasına yardım ederek görevini yerine getirmiş, imza töreninde ikisinin şerefine kadeh kaldırmış olsa da, Naya ve Crispin'e ne zaman birlikte baksa yüzünde sürekli bir gülümseme belirliyordu.

Crispin'in küçükken ona gösterdiği şefkat, hayatını birlikte geçirebileceği mükemmel bir alfa olarak onu her zaman zihninin ön sıralarında tutmuştu. Erken yaşta ona kafayı takmış ve annesine söylemiş, o da babasına seçimini söylemişti.

Ancak bu seçimini resmileştirme zamanı yaklaştıkça, yemek masasında onunla birlikte oturan alfaların sayısının arttığını fark etti. Bir servis tabağını uzatmak için onun alanına doğru eğiliyorlar ve kendi tabaklarından yemek ikram ediyorlardı. Bunlar ince, rahatsız edici kur yapma girişimleriydi.

Eve getirdiği erkeklerin hepsi kendi yaşına yakın, yaşlı ve köklü kişilerdi. Onlardan biriyle birliktelik babasının yararına olacaktı. Ve gözlerindeki bir şey Naya'nın korkuyla titremesine neden oldu.

Kızgınlığı geçene, bağlanma günü töreninde resmi sözleşme imzalanana kadar Naya Crispin hakkındaki fikrini değiştirebilirdi. Eğer Crispin'i ısırmasa ve onun kutsamasıyla aralarındaki bağı oluşturmazsa, babasının hazır olduğunu biliyordu

ve onu herhangi bir sözleşmeli evlilikten çıkarıp kendisine daha uygun bir evliliğe sokmaya istekliydi.

Babasının sunduğu diğer tekliflerle karşılaştırıldığında, Crispin yapabileceği en iyi eş seçimi idi. Bundan emindi.

Naya uyuduğu odanın kapısını açtı ve Phee'nin önünden geçmesi için geniş tuttu. "Bu gece masada benim için olduğundan daha fazla insan var. Ben burada yaşarken Yönetici Asesino aile yemeklerine katılmazdı."

"Sanırım babam senin eş seçimini benimkinden daha çok seviyor," diye itiraf etti Naya, tepkisini öğrenmek için Phee'yi izlerken.

Phee, Naya'nın yatağından bir tıkaç aldı, Naya'nın ağabeyinin ona hediye ettiği şişman bir ayı, şimdi Crispin'in kokusuyla doymuş bir gömlek giymişti. Naya, Phee'nin onu yanlış yere koymadan önce tutup koklamasını izledi.

Phee'nin sesi zaten huysuz çıktığı için, Naya ona Yöneticinin geçen hafta içinde dört kez yemeğe geldiğini söyleme zahmetine girmede.

En azından Crispin bu gece oradaydı. Onun gün ışığı kokusu odadayken Naya biraz daha rahat nefes alabiliyordu.

Phee duvardaki hoparlörlü telefona gitti ve etkinleştirmek için düğmeye bastı. "Yemek sonrası bir tepsi gönderin lütfen," dedi rendelenmiş ağızlığı.

"Evet, küçük kardeşim." Phee'nin bakışları tekrar odanın üzerinde gezindi. "Yakında bir kocan ve kendi evin olacak. Crispin Spear'ın gelin eşi. Kendin hakkında ne düşünüyorsun? Crispin sakın birine benziyor, o sinsi babasına hiç benzemiyor. Birkaç yıl bekleyebilir, belki ilk oğlunuzdan sonra, bir beta metresle birlikte olmak için."

"O bunu yapmaz," dedi Naya. "Biz bağ kuracağız."

Phee'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bağ mı?"

Naya başını salladı. Ne zaman bilmiyordu; Crispin doğal hissedene kadar beklemeyi kabul etmişti. Ama Naya tam bir bağ kurmak, evliliklerini kalıcı ve geri dönülmez kılmak istiyordu.

"O zaman aldattığında senin için daha da acı verici olacak, değil mi? Hepsi aldatır, bu bir alfa statüsü olayıdır. Kendilerini erkek gibi hissetmek için ayaklarına kapanan düzinelerce kadın olmalı. Ve o beta dişiler bu şansı kucaklıyorlar. Crispin tatlı ve güzel. Onun peşine düşeceklerinden ya da yenik düşeceğinden şüphe etmeyin."

Phee'nin yüzü bir tiksinti maskesiyle buruştu. Tecrübelerine dayanarak konuşuyor olmalıydı.

Naya, Phee gözlerini tekrar başka yöne çevirmeden önce onun bakışlarının dolgunluğunu, ateşli bir bakışını hissetti. "Birinize on beta kadın düşüyor, alfanın ilgisine her zaman hazırlar," dedi kız kardeşi. "Senin yakaladığın gibi uygar bir alfa bile."

Naya tartışmamayı tercih etti. Kız kardeşinin bağlayıcı bir yasal anlaşması vardı. Bunu hiç söylememişti ama Naya ve annesi Phee'nin, kocasını kendisi seçmiş olsa da, lokmasını ve kutsamasını onunla paylaşmamayı seçmiş olabileceğini düşünüyorlardı.

Onun yerine boğazını temizledi. "Sence farklı mı kokuyorum? Yakın olduğumu nasıl anlayabilirler? Farklı hissetmiyorum."

"Bana hep çiçek kokmuştun. Belki şimdi daha tatlı? Bilmiyorum. Ben de hiç bilemedim," diye yanıtladı Phee düşünceli bir şekilde. "Swift, ateşimin yanındayken paylaşmak istemediği bir tatlı gibi koktuğumu söylüyor."

Naya bunun hoş bir söz olduğunu düşündü. Üç yıldır evli olmalarına rağmen, kulağa tatlı bir yeni evli duygusu gibi geliyordu.

Phee, Swift'le ilk birlikteliği sırasında hamile kalmış ancak bebeğini erken kaybetmişti. O zamandan beri çocuk olmamıştı. Doktor onlara sağlıklı olduğunu ve böyle şeylerin sık sık yaşandığını söylemişti.

Her üç omega gebeliğinden birinin sonlanmadığı gizli bir sırdı. Ve bu yıkıcı kayıp onun döngüsünü etkilemiş olabilirdi. Phee olasılıkları açıkladığında dehşete düşen Naya, annelerinin de birkaç kez düşük yaptığını bildiğinden, yüz

Sorular. Ne yazık ki Phee bu konuda daha fazla konuşmadı.

Phee Naya'nın dolabına gitti. "Peki, elbisen nerede? Kırmızı çiçek patlamaları olan mavi ve yeşil bir şey istediğini söylemiştin. Annem bu kadar çok renk almana izin verdi mi?"

Naya onu takip ederek dolaba gitti ve soluk krem rengi elbiseyi çıkardı. Elbisenin belden geniş bir kurdeleyle bağlanan kabarık bir korsajı ve hem annesinin hem de kendisinin eklediği boncuk ve işlemelerle kaplı üç kat eteği vardı.

İşlemeli yeşil üzümler göğüs kısmındaki ince kumaşı boydan boya kaplıyordu. Annem, tıpkı elbisenin bembeyaz renginde ısrar ettiği gibi, üzümlerin eklenmesinde de ısrar etmişti; ne de olsa üzümler bereketin sembolüydü. Uygun olan da buydu.

Naya onunla birlikte haftalarca çalışmıştı ve elbisenin hayal ettiği gibi olduğunu söyleyemese de çok güzeldi.

Phee bunu görünce biraz güldü. Naya, Phee'nin ne düşündüğünü bildiği için kendine rağmen gülümsedi.

Kapı sessiz bir şekilde çalındı. Elinde iki cam şişe, bir tabak yassı bisküvi ve iki zarif boyalı toprak bardak bulunan bir tepsiyle bir asalak içeri girdi. Tepsiyi Naya'nın en sevdiği sandalyenin yanındaki masaya koydu ve kız kardeşlerden hiçbirine bakmadan ya da onlarla konuşmadan odadan çıktı.

"Annem diğer kardeşlerimizin yarın ya da ertesi gün evde olacağını söyledi. Sence uzaktayken kabalaşmışlar mıdır?"

Phee, "Her zaman kaba davrandılar," dedi. "Eminim daha da kötüleşmiştir."

"Diğer veletlerin bu gece odalarında kalmak zorunda kalmalarına şükrediyorum. Akşam yemeği partisinin bir isyana dönüşmesi için tek gereken bu iki baş belasıydı. Runt'ın orada olması yeterince kötü. Sana söyledikleri! Kralın hizmeti hepsi için yeterince hızlı gelemes."

Naya, ailedeki diğer herkesi rahatsız etmelerine rağmen küçük kardeşlerini seviyordu. Onların etrafta olması, üçünün de çılgınca koşuşturması hoşuna gidiyordu.

Bayanlar erkeklerin yaptığı gibi koşmaz ya da seslerini yükseltmezlerdi - tabii söz konusu bayan küçük kardeşleriyle parkta değilse ve kimse annesine kötü davranışı bildirmediyse.

En genç çift bu gece masada oturuyor olsaydı, ona bakmaya cüret eden her erkeğe meydan okurlardı. En büyük üç oğlana göre çok daha korumacıydılar. Annemin bu yemekler sırasında onları yemek odasından tutmasının nedeni de buydu.

Ailenin tüm yatak odaları bu kattaydı ve çocuklar bu katta rahatça dolaşıyorlardı. İstedikleri gibi gelip gidiyorlardı. Onları odasında, yatağını dağıtırken, ergenlik öncesi feromonlarını her şeye bulaştırırken ve tepsisindeki bisküvileri yerken görmemek bir sürprizdi.

Naya, Phee'nin yavaş bir daire çizerek dönmesini ve odayı incelemesini izledi. Sonra Naya'nın yatağına döndü. Yatak küçüktü ve Naya saklanıp yuva yapabileceği bir yer yapmak için yatağı fazladan yastıklar ve rulo battaniyelerle doldurmuştu.

En azından orada annesinin söz hakkı yoktu. Yuva yatağı son derece kişisel, içgüdüsel bir şeydi; bir omega yetiştiricisinin yavruları için yarattığı güvenli bir bölgeydi.

Kendini zaman kadar eski bir ritüelin içinde buldu. İnsanlar ve betalar, bir omega yetiştiricisinin yaptığı gibi yumuşak, davetkâr bir yuva inşa etmek için doğuştan gelen bir güdüye sahip değildi.

Phee içini çekerek, "Peki, kardeşim, ben kocamın yanına dönüyorum," dedi.

Naya el değmemiş tepsideki fazladan bardağa baktı. "Biraz su ister misiniz? Gece fiçısından biraz?"

"Hayır, eve varmadan uyumak istemiyorum. Orada bir şeyler bulabilirim." Naya'nın yanından geçerek omzuna dokundu ve nazık bir ifadeyle gözleriyle buluştu.

"Pekâlâ, Phee. Teşekkür ederim," dedi Naya.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Naya

Naya karanlıkta uyandı.

Bayat ve hareketsiz hava, ciğerlerine hiçbir şey ulaşmıyormuş gibi hissettiriyordu. Nefes alamıyordu.

Neredeydi o? Bu da neydi böyle? Karanlık vardı ve sonra keskin bir ışıık. Isı, sonra ıslak soğuk.

Gözlerini kırptırdı. Ağaç dallarının kolları ve pençeleri ona doğru uzanıyordu.

Çığlık atmaya çalıştı ama hiç ses çıkmadı.

Bir kabus. Bu bir kabus olmalı.

Sonra bedeni sarsılarak karanlıktan aydınlığa çıktı.

Siyahlar giymiş üç adam, üzerine inen kargalar gibi etrafını sardı. Işıık yağlı ve sarı gibiydi.

Karanlıktayken bunu umutsuzca istemişti ama şimdi bu onu yakıyordu. Kelimeleri duyuyor, dili biliyordu ama sesler kafatasının içinde diğerkarip, kafa karıştırıcı hisler gibi işe yaramaz bir şekilde zıplıyordu. Tüm duyusal girdiler çarpıtılmış ve parçalanmıştı.

Boğuluyor muydu? Bu çok yoğundu. Korkunçtu. Çığlık atmak istedi ama yapamadı. Görmek, hareket etmek, bir şeyler yapmak istiyordu ama üzerine ağır bir yük binmiş, onu hapsetmişti.

Eller kollarını, omuzlarını, belini, yüzünü ve göğüslerini, her yerini yokladı.

Vücut uyuşmuş, kafa bulanık, her şey yanlış hissettiriyordu. Bu dünya tamamen yanlıştı.

Annesi neredeydi? Crispin neredeydi? Daha da önemlisi, o neredeydi?

Hareket etmek sarsıcı ve acı vericiydi. İtiraz ve korku sözcükleri boğazında fokurdadı, ama konuşmadan orada kaya gibi katılaştı.

Bir çift el onu yatağına itti ve sonra geri çekildi. Biri dudaklarına bir şey bastırdı, tanıdık bir şeydi ama ne olduğunu çıkaramadı.

"İç," diye emretti bir ses.

İstemiyordu. İstemeyecekti. Ama fincan sertçe ağzına bastırdı ve soğuk sıvı dudaklarında hareket etti.

"İç."

Emri görmezden gelemezdi. Ağzı açıldı, doldu ve yutkunmak zorunda kaldı.

Sert eller omuzlarını serbest bıraktı ve bir dizi erkeksi ses ve koku onu bombardımana tuttu. Gölgeletr etrafında hareket etti. Bir kapı çarparak kapandı.

Naya gözlerini kırptırdı ve taş oda netleştı. Köşedeki çatlaklarda minik mantarların büyüdüğü küçük, küflü bir hücredeydi. Gözleri onları buldu, odaklandı ve başka tarafa bakamadı. Yenilebilir türden miydi yoksa ölümcül sporlu türden mi? Başlarını saydı, büyümelerini ve şişmelerini, sonra da küçölerek yok olmalarını izledi. Orada hiç mantar var mıydı?

Siyah gözlü ve çarpık kollu bir dron görüş alanını işgal etti. Bir tabağın üzerindeki koyu renkli, tohum kaplı krakerleri yere itti, ardından bir kova suyu kapıya yaklaştırdı.

"Bir fincan mı?" diye sordu.

Ona boş boş baktı, sonra döndü ve gitti. Onun içeri girdiğini bile duymamıştı.

Hafızasını yokladığında buna dair bir referans bulamadı; bunu hayal etmesinin bir nedeni yoktu. Bir kitaptan bir sahne mi hayal ediyordu? Zindan sahneleri içeren, bayağı Radcliffe romanlarını okumayalı uzun zaman olmuştu.

Uykunun gölgesi görüş alanının kenarlarında oyalandı ve içeri doğru bastırdı, puslu dalları zihnini ve görüşünü bulanıklaştırdı. Onda bir sorun vardı ama ne olduğunu bilmiyordu.

Yarı maskeli, ağızları müstehcen bir şekilde açıkta olan erkekler kapısının önünde duruyordu. Siyah cübbeler giymiş bu adamlar, drone daha fazla krakerle geri dönerken pencerenin parmaklıklarından onu izliyorlardı.

Maskeler yüzlerini çarpıtarak tehlikeli görünmelerini sağlıyordu ve kokuları daha da sinir bozucuydu. Hayatı boyunca korunmuş, ağırbaşlı Sektör 5'te büyümüş olan Naya daha önce hiç beta şehveti koklamamıştı. Kokunun yabancı ağırlığı, üreme duyularının giriş reseptörlerine baskı yaparak tehlikenin farkına varmasını sağladı.

Hiç de hoş olduğunu söyleyemezdi.

Bu küçücük hücrede tuvaletini nerede yapacaktı? Hiçbir tesis yoktu, zeminde bir ızgara bile yoktu. Kovadan içebildiği kadar su içerek yüzünü yıkadı ve kalanını tuvaletinde kullanmak üzere boşalttı.

Bir ara kapı açıldı ve içeri başka bir adam girdi. Başka bir beta, babası ve kardeşlerinden, hatta daha önce buraya gelen adamlardan bile farklı, tuhaf bir şekilde bitkisel ve nahoş kokuyordu.

"Tenbel hizmetinizde, omega." Diğerleri gibi siyah cüppeler giyiyordu ama üzerinde bir Kâtip yakası gibi sarkan siyah bir kurdele vardı. Tanıdığı herhangi bir Kâtip gibi davranmıyordu ama bir şekilde tanıdık geliyordu. Kokusundan mı yoksa bakışından mı? Bilemiyordu.

"Neler oluyor? Ben neden buradayım? Ailem nerede? Babamın kim olduğunu bilmiyor musun? Bu ailemin görmezden gelemeyeceği bir hakarettir. Beni eve götürün."

Dudaklarında küçük, hain bir gülümseme belirdi. "Bakın kim uyanık ve farkında. Sanırım bu konuda biraz yardıma ihtiyacın olacak."

Naya ona "Bir omega'ya karşı işlenen suçlar parçalanma ve ölümle cezalandırılır," diye hatırlattı. Bu hatırlatmaya ihtiyacı olduğundan değil, tüm vatandaşlar 12 Sektör yetiştirme yasalarını biliyordu. Yapıldıktan onlarca yıl sonra bile hâlâ tartışılan bu kanunlar okullarda zorunlu ders olarak okutuluyordu.

"Uslu duracaksın kızım, yoksa cezalandırılan sen olursun," diye tehdit etti.

Naya omuzlarını geriye attı ve ona haddini bildirmeye hazırlanarak dik durmaya çalıştı. Ama adam başının yan tarafına onu yere düşürecek kadar sert bir tokat atarak kulaklarını çınlattı. Adamdan nefret akıyordu, çirkin ve tehlikeli kokusu Naya'nın tüm cesaretini tüketti.

"Kadınlar duyulmamalı, görülmelidir."

Odadan çıkarken gürültülü bir şekilde kapıyı arkadan kilitledi.

Başk

Görüşü bulanıktı. Kafasına aldığı darbeden mi ne, tekrar . Drone daha a?

fazla kraker ve daha fazla

Su. Her an küçük yuvasında uyanacağından emindi.

Bunun yerine iki korkunç maskeli beta ucubesi daha geldi ve onu köşesinden çekti. Ona güldüler, onunla alay ettiler, ondan nefret ettiler ve o nedenini bilmiyordu. Bu düşmanlar nereden gelmişti? Bu tür bir barbarlık Naya'nın dünyasında yoktu. Kimse ona böyle davranmıyordu. Bunu hak etmek için ne yapmış olabilirdi?

Ne kadar zamandır burada olduğundan emin değildi. Bu karanlık, rüya benzeri durumda zamanı söylemek zordu. Kabus ne zaman sona erecekti? Bunu durdurmanın bir yolu var mıydı? Sadece uyanmak istiyordu.

Uykudan uyanıklığa gözlerini kırıştırarak kapının açılmasını izledi. Zavallı, istismara uğramış asalağın daha fazla kraker ve su getirmesini bekliyordu, çünkü sonuncusu karnında rahatsız edici bir şekilde sallanıyordu.

Ama o orada değildi. Onun yerine maskeli beta erkekleri girdi. Bir alfadan daha kısa boylu ve daha ince, açık tenli, bazen tüysüz olan betalar en yaygın cins grubuydu. Onlar takipçilerdi, lider değil. Bu ikisi kimi takip ediyordu?

Sağındaki yabancı, "Biraz parlatıcı ve küçük bir hizmetçi kadın hepsini pasaklı ve uysal yapar," dedi. "Bahse girerim onu şimdi tıkayıp doldurabiliriz ve çığlık bile atmaz."

"Rahibin Deli Canavar'a hediyesini mahvedersek çığlık atan biz oluruz. Tatlı gibi kokuyor, ama daldırırken yakalanmayacağım," dedi soldaki adam.

Onu bir koridora götürdüler. O soğuk, beton kutu odadan ilk kez mi çıkıyordu? Naya olayların kronolojik bir sıralamasını yapmak istiyordu ama düşünceleri bir ileri bir geri gidip duruyor, inecek bir yer bulmaya çalışıyordu.

Gözlerine uyması için yeşil bir elbise istiyordu. Bunu annesine söylemek önemli görünüyordu. Bunu söylemek için onu sürükleyen erkeklerden birine odaklanmaya çalıştı, ama sırtışının lekesi onun yerine "Bana tecavüz misin?" diye sormasına neden oldu.

Cevap vermedi.

Onu bir banyo odasına sürükledikten sonra, betalar onu birkaç dişi dronla birlikte bıraktılar. Biri yaşlıydı, kısa kesilmiş gri saçları ve kırışık bir yüzü vardı. Bir tanesi gençti -hâlâ ergenlik çağındaydı- ve kafası kazınmıştı. Diğer ikisi Naya'nın yaş aralığındaydı.

Gözlerini onunkilerle buluşmak için kaldırmadılar ve onlara neler olduğunu soracak, ağlayacak ya da durumu hakkında bilgi alacak, zihninin arkasında biri uzaktan çığlık atarken ayaklarının üzerinde dengesiz bir şekilde sallanmaktan başka bir şey yapacak gücü kendinde bulamadı.

Aralarında tek kelime etmeden, dronlar Naya'yı tanıdık gece kılıfından çıkardılar ve büyük metal kovalardan soğuk su ve kıl fırçalar kullanarak yıkadılar.

Kendisine Tenbel diyen beta odaya girdi ve bir sandalye çekerek dronların onunla ilgilenmesini izledi. İncelemesi Naya'nın midesini bulandırdı. Bir doktor dışında hiçbir erkek onu çıplak görmemişti. İnce dudaklarını yaladı, gözleriyle onun her hareketini takip etti.

Dronlar saçlarını yıkamak için başını geriye doğru eğdiğinde, cüppesini kıllı bacaklarının üzerine çekerek orada sallanan soluk, uzun ve sıska penisini ortaya çıkardı. Uyarılmasının pis kokusu banyo odasını kirletiyordu. Bir kese fırçası ıslak, çatlak zemine çarptı. Dronlar korkularından beceriksizleştiler. Onun kokusunu Naya gibi alamıyorlardı, ter ve dolu çiğ et gibi kokuyordu. Ama onlar kadındı, isteseler de de cins erkeklerden etkileniyorlardı. Uyarılmış bir erkeğin tehdidi

Korktukları bir adam, havaya başka bir gerginlik kattı.

Gözlerini sıkıca kapattı. *Hareket et. Çığlık at. Ağla*, diye kendini zorladı. Ama hiçbir şey olmadı. Her şey öncekinden daha az bulanık olsa da, hâlâ kendi gözlerinin ardında bir mahkûmdu.

Zavallı asalaklar onu yıkadı, istenmeyen tüylerden arındırmak için kremledi, tahta kazıma strigiliyle kazıdı, tekrar kremledi ve ardından kalan yapay kokuları gidermek için bir kez daha yıkadı.

İşlemin yarısında bir drone Naya'nın bacaklarını zorla açtı ve yaşlı kadın Naya'nın tüm kasık kıllarını alacağını bildiği bir kremle önlerinde diz çöktü.

Tenbel sandalyesinden sıçradı.

Drone kızın at kuyruğunu yumruklayarak onu sürükledi ve yüzüstü koltuğuna itti, elbisesini yukarı kaldırıp sertleşen aletini sert vücuduna sokabilmek için onu eğdi.

Yüzü kızarıırken, ağzı acı ve tiksintiyle "O" şeklinde açılırken küçük boğuk sesler çıkardı.

Beta onu kullandı. Çılgına dönmüş bir halde kalçaları sarsılıyor, zavallı kıza tecavüz ederken yüz ifadesi çirkin ve kararlıydı. Homurtular ve hırıltılar kalçalarının keskin bir şekilde pompalanmasından önce geliyordu. Sonra kıızı kendisinden uzaklaştırıyor, sanki onu gücendirmiş gibi işine geri dönmesini emrediyordu.

Naya kan kokusu alıyordu. Korku ve aşağılanma dilinde ekşi bir tat bırakıyordu. Midesi acı ve çaresiz bir sıcaklıkla doldu. Yardım etmek için hiçbir şey yapmamıştı. Tek bir kelime bile etmemişti. Parmakları kıpırdadı ama onları yanlarından kaldıramadı.

Neden çığlık atmadığını, pençelemediğini ve savaşmadığını merak etti. Yaşadığı dehşet, sisli ve dokunulmaz bir şekilde etrafında süzülüyordu.

Bu şekilde yaşayamazdı - bu dronlar gibi yaşayamazdı. Acaba strigil'i tutsa, kör kenarı boğazını delmeye yeter miydi? Bunu kendine yapabilecek cesareti var mıydı?

Tenbel köşeden izlerken dronlar onu bezlerle sıvazladılar ve temiz bir elbise giydirdiler. Elbise, beta bir kadın için dikilmiş, kırmızı ve mor renklerde gösterişli bir elbiseydi ve bedeni çok küçüktü. Kumaş yeni kazınmış, hassas cildini aşındırıyordu.

Dronlar bir çift topuklu ayakkabıyı ayağına iç çamaşırsızdı ve hâlâ ıslaktı. Yanlışlıkla dengesini bozduklarında yana devrilen Naya, ıslak zeminden atılan kazıyıcıyı aldı. Kimse fark etmedi.

Siyah cüppeli ucubeler onun bakımını tekrar üstlenerek onu dışarı çıkardılar. Onu bekleyen bir arabaya attıklarında, alet zayıf parmaklarından şakırdadı. Bir sebze çuvalı gibi taşınan ve bir koltuğa oturtulan kadın, yerdeki tek silahına baktı.

İçlerinden biri, eğer yüzü yarı kapalı ve ağzı alaycı bir şekilde bükülmüş olmasaydı, bazı genç beta erkeklerin olduğu gibi yakışıklı olabilecek biri, göğüslerini dürttü ve kenarını meme ucuna sürttü. Elbisenin kumaşından bile bunu hissetti. Tenbel'in dikkatini çekerek bir çığlık attı.

Betanın kafasının yan tarafına sert bir tokat attı. "O senin gibiler için değil, aptal, ve eğer kokunu ona bulaştırırsan, o bunu anlayacaktır. Gerçekten onun dikkatini çekmek istiyor musun?"

İzleyen Naya, erkeğin korkuyla büzüldüğünü gördü. Neydi o? Bahsettikleri bu korkutucu adam kimdi?

Araba sarsılarak hareket etti ve Naya'nın tanımadığı bir caddede ilerlemeye başladı. Yol boyunca uzun, karanlık ve eğri büğrü şekiller sıralanmıştı. Onları seçmekte zorlanıyordu. Binalar mı?

Alışılmadık derecede sıcak bir güneş başının üzerinde parladı ve gevşek siyah dalgalarını kurutarak buklelerden oluşan bir yele haline getirdi. Minnettarlıkla, tanıdık perdenin arkasına saklandı.

Tellerin arasından baktı ama sadece belli belirsiz şekilleri ve renkleri tanıyabildi. Odaklanamıyordu. Hareket eden araba başını döndürdü, görüşü bir kez daha bulanıklaştı.

Çürüme havada asılı duruyor, belirsiz figür koleksiyonlarını çevreliyordu. Yıkanmamış alfanın ham, topraksı kokusunu seçti, bu ona küçük kardeşlerini hatırlattı. Bağrıışmalar, küfürler vardı. O kötü kokulu alfalardan bazıları onun kokusunu almıştı - Tenbel'in korumaya çok hevesli olduğu ve açık arabada gizlemeye zahmet etmediği bir şey.

Tenbel'in o kadar da aptal olmadığını öğrendi.

Açık arabanın başından, kucağındaki mekanik bir aletin düğmesine bastı. Aletten bir çığlık yükseldi. Şehvet düşkünün erkeklerin hepsi dizlerinin üzerine çöktü, yerde kıvranırken araba yanlarından geçti, durdukları yerde devrildiler.

Naya kulaklarını kapattı; gürültü gözlerinin zonklamasına ve dişlerinin ağrmasına neden oldu. Alfalar için durum çok daha kötüydü ama bu onları sadece yavaşlattı.

Ama hareket etmişti - bedeni onun komutası altında hareket etmişti.

Sisteminde ne varsa etkisi geçiyor gibiydi.

Tenbel'in yakında gidecekleri yere varmayı planladığını umuyordu, yoksa Naya kendini öldürmek zorunda kalmayacaktı - bu alfa sürüsü onu kendi elleriyle parçalayacaktı.

Araba büyük bir binanın gölgesinde durdu. Naya içeri girmek istedi ama onu dışarı çektiler. Merdivenlerde tökezledi ve biri onu sürüklemek yerine omzuna attı.

Nefes nefese, kaburgalarının hemen altındaki kamadan kurtulmaya çalıştı. Betaya göre bir un çuvalından daha ağır değildi ve adam da ona tam olarak böyle davranıyordu. Rahatını hiç düşünmeden onu zıplatıyor ve itip kakıyordu.

Naya ona çelme takabilmeyi diledi ve onun merdivenlerden düşüp kafasını aşağıdaki kaldırım taşlarına çarpması fikrinden zevk aldı.

Savaşmak istiyordu ama kollarını ya da parmaklarını hareket ettirip kendisini tutan adama karşı koyamıyordu. Yine de, hücreesine gelen betalara göre, ona verdikleri parlatıcı ve hizmetçi kadın ilaçlarının etkisi geçiyordu.

Naya ailesinin sessiz, uyumlu ve huzurlu kızıydı. Sandalyesinde oturur, atkı ve kazak örerdi. Annesi her konuda tartışırdı. Ablası münazara tekniğiyle ödülleri kazanmıştı. Alfa kardeşleri sürekli kavga çıkarırdı.

Ama bugün ölümü düşündü ve başkalarına zarar vermeyi diledi.

Sarsıcı hareket durdu. On kat merdiven çıkmışlardı, diye düşündü, belki de daha fazla. Baş her basamakta acı dolu bir yankı çıkarıyordu.

Burada daha çok alfa kokusu alıyordu, testosteronlarının baharatlı biberi burnunun seğirmesine neden oluyordu. Bir ürperti omurgasından aşağı yuvarlandı ve acımasız bir mengeneyle kaburgalarını kavradı.

Cildi çiğ hissediyordu ve tüm bu hareket ona o mide bulandırıcı, sersemletici hissi veriyordu. Ve şimdi, aniden, fiziksel ıstırabına bir de karıncalanma eklenmişti.

Naya yuvasını her şeyden çok istiyordu.

Onu ayağa kaldıran betalar, çekiştirerek başka bir odaya, ona işkence edecekleri yeni bir yere götürdüler. Çünkü güçlü alfanın kokusu her yeri kaplamıştı.

İlkel beyni farkındalığa geçerek Naya'ya korku ve... başka bir şey aşıladı. Bir erkeğin, bir alfanın varlığının hiç bu kadar farkında olmamıştı. Ve bu onu etkilemiş, uyuşturulmuş halini ve uysallığını aşarak tüm dikkatini toplamasını sağlamıştı.

Neredeyse çok fazlaydı. Yeni koku sedir ve hindistan cevizinin vahşi bir karışımıydı, alfa bunu yaşlı ve güçlü bir şekilde yayıyordu. Erkeğin hükmedici gücünün farkına varması, içinde uğuldadı ve onu uyandırdı.

Bu... Güzel bir kokuydu. Tehlikeli bir koku. Naya'nın ondan uzaklaşması gerekiyordu. Şimdi.

Kollarını tutan betalar onları o kadar sert çekiyorlardı ki, onu ikiye bölebileceklerini düşündü. Onu dizlerinin üzerine ittiler. Zor olmadı; onu bu kadar sıkı tutuyor olmasalardı Naya düşebilirdi. Yeni bir şeyin sıvı akıntısına dönüşüyordu.

"Crispin, neredesin?" diye inledi.

Crispin, güneş ışığı gibi kokuyordu; değerli bir erkekti, ordudan yeni emekli olmuştu, yerleşmeye, çiftleşmeye ve çocuk yapmaya hazırды. Naya'ya onu kısıtlamayacağını söylemişti. Evlendikten sonra hâlâ annesi ve kız kardeşleriyle birlikte aile dükkânında çalışmak istiyorsa, bunun kendisi için sorun olmayacağını söylemişti. Ya da ev hayatını seçip onun evini yönetebilir ve onun çocuklarına sahip olabilirdi. Kız mutlu olursa o da mutlu olacaktı.

Tatlı Crispin. Neredeydi o?

Ona ihtiyacı vardı, daha güçlü bir alfanın çekimini engellemek için umutsuzca onun kokusuna ihtiyacı vardı. Bu biyolojydi; bunu okulda öğrenmişti. İçgüdüleri onu, çiftleşene kadar karşılaştığı tüm güçlü alfalara karşı çekici kılacaktı. En iyi eş seçimini bu şekilde bilecekti.

Crispin ona her zaman en iyi kokuyu vermemiş olabilirdi ama tanıştığı tüm erkekler arasında ona en fazla özgürlüğü, en modern evlilik fikirlerini vaat etmişti. Haftalardır burnunu onunla dolduruyordu, böylece eşsiz kokusu zihnine kazınacaktı.

Şimdi ona ihtiyacı vardı. Onu içine çekmesi ve diğer alfayı bloke etmesi gerekiyordu.

Doğru kokan yanlış alfa.

Bu adam onu doldurdu. Odağını keskinleştirdi. Bu alfayı tanımak çok önemliydi. Doğasının omega kısmı merak ve açlıkla tutuştu.

İçinin derinliklerinde bir yerde bir titreme başladı, her sinir ucundan aşağıya doğru saf, öfkeli bir güç akımı. Bunun statik yükü göğüslerine, karnına ve uyluklarının arasına yayıldı.

Birinci sınıf bir alfanın gürleyen hırıltısı, başının üzerinde kulakları yırtan bir meydan okuma kükremesine dönüştü. Bu ses kemiklerinin titremesine ve sırtının alt kısmının doğal olmayan bir hisle uğuldamasına neden oldu. İnledi, içi kıpır kıpır

Beklenmedik bir şekilde serbest bırakılınca öne doğru düştü, kıvrıldı ve yerde küçük bir dişi top haline geldi. Korkmuş olmalıydı.

Ama değildi.

Kork, diye yalvardı kendine. Lütfen kork. İstediği bu değildi. İstediği kişi.

Ama bu ses, çıkardiğı bu gürültü, onun içini parçaladı, varlığını yeniden şekillendirdi ve hücrelerini yeniden oluşturdu.

Ona sahip çıkmak.

Kulaklarını kapattı, sesini bastırmak için parmaklarıyla tıkadı, ama yine de çelik üzerindeki kadife hissi ona saldırdı. Bildiği her şeyi hırpalıyor, kuralları ve sosyal kuralları yırtıp atıyor ve içgüdünün kapılarını açıyordu.

Bulutlu sersemlik kayboldu. Kasları kilitlendi, omega yetiştiricisi bedeni donmuş, bekliyordu.

O güçlüydü. Onu görmesine gerek yoktu. Kokusu ve sesi ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Onun üzerinde bir fırtına patladı. Sıcak ve vahşi, kan yağıyordu. Bir alfa, bir dişinin hakları için savaşıyordu. O bunu istemiyordu. Ama kalbi eski bir anıyla sertçe çarpıyordu.

Güçlü bir alfa tüm rakiplerini öldürür.

Crispin neredeydi? Babası neredeydi? Kardeşleri? Ama daha güçlü olmadıklarını biliyordu. Onu kurtaramazlardı. Burada olsalardı hepsi ölürdü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Üçüncü Bölüm

Darre

Ofisinin pencereleri mekânı ışıık ve sıcaklıkla dolduruyordu. Daha öğlen bile olmamıştı. Güneş ışığı odayı o kadar göz kırpacak kadar parlak hale getirmişti ki Nothonal Darre zar zor görebiliyordu.

İstese perdeleri olabilirdi. Ama o istemiyordu. Parlak güneş nadirdi; onu ne zaman ve nasıl olursa olsun alır, parıltıyı onu yakmaya, asidik öfkesinin sürekli yavaş yanmasıyla boğuşan bağırsaklarını pişirmeye davet ederdi. Susuzluğunu dindirmek için sadece en sevdiği bal liköründen bir şişeyle ateşte kavrulmayı severdi.

Eğer yakında onu rahatsız edecek bir misafiri olmasaydı, soyunur ve her şeyi içine çekerti.

Bu dünya o kadar griydi ki, sonsuza kadar aynıydı. Güzel bir gün olduğunda bundan yararlanmayı biliyordu.

Güzel bir gün. Uğurlu bir gün.

Yıllar önce Alfa Kralı'nın ordusunda görev yaparken, Un ovalarında bolca güneş ışığı vardı.

Yaşanmaz, evcilleşmemiş, istenmeyen - su ve yiyeceğin her zaman kıt olduğu, toprağın zehirlendiğı ve cinslerin sürüler halinde bir araya geldiğı vahşi lanet Un. Un'un güneş ışığı ve geçmişin gizli çöp yığınlarından başka bir özelliğı yoktu. Yıllarca orada yaşamış, bir grup adamıyla kamp kurmuş, vahşi alfaları emir alabilen disiplinli askerler haline getirmişti.

Bu hoşuna gitmişti. Güneş. Dayak. Darre kık tekmelemek için doğmuştu.

O zamanlar yenemediğı sadece iki kişı vardı: sadece iki kıl kadar daha hızlı olan, Darre'nin saatlerce antrenman yapması gereken bir şekilde yumuşak ve kolay hareket eden ağabeyi; ve sağ kroşesi Darre'yi bayıltmak için tam olarak nereye vuracağını bilen pislik babası.

Bugünlerde kimse ona karşı durmaya cesaret edemiyordu ve sözde ailesini yıllardır ekrandan başka bir yerde görmemişti.

Darre'nin güneş ışığı ve onun uyandırdığı anılarla aşk-nefret ilişkisi vardı. Isı ve ışığın teninde yarattığı his ve retinalarını yakması ona hayatta olduğunu ve hâlâ yerine getirmesi gereken bir amacı olduğunu hatırlatıyordu.

Pencerelerden dönerek masasına geri döndü. Bu ağır ve büyük şeyi seviyordu. Çekmeceler çoğunlukla boştu, içinde unutmayı göze alamayacağı şeylerin dosyaları ve başka şeyleri karalamak için bir defter vardı.

Yetkili bir adamın işlerini yapabileceği, oturup altındakilere tepeden bakabileceği bir masaya ve ofise ihtiyacı vardı. Masanın bir kenarında bir göçük vardı ve rahat olmasına rağmen sandalyenin derisinde iç kısımlarını açığa çıkaran yırtıklar vardı. Her ikisi de kendisinden daha eskiydi ve bu çok yaşlıydı.

Ama yetki ondaydı ve bir sektör yöneticisinin beklentilerine alaycı bir taviz olarak büyük bir masası olan bir ofis tuttu.

Son bal likörünü de içtikten sonra şişeyi yere bıraktı ve onu duvara fırlatıp camın tatmin edici bir gürültüyle kırılmasını izleme dürtüsüne direndi.

Data pad'indeki haber güncellemelerini üçüncü kez kontrol etti. Belki de doğru okumamıştı. Belki de sadece hayal etmişti. Son zamanlarda gerçekliği parçalar halindeydi; günler gelip geçiyor ve onları hatırlamıyordu.

"Hepsi parlak güneşli bir günde," diye mırıldandı. Saçma sapan çocuk tekerlemesi dudaklarından dökülürken ekranda hareket eden kelimelere ve babasıyla kardeşinin titreyen fotoğraflarına baktı.

"Constantine Kane Rhineholth'a meydan okuyacak-Kral'ın kabul etmesi bekleniyor. Çok yaşa Kral Constantine Kane, Alfaların Alfası. "12 Sektörün bir sonraki Yüksek Alfa'sı kim olacak?"

Rhineholth istifa ediyordu.

Bugün gün ışıǒı ve anılarla dolu bir gündü, intikamının birkaç yapboz parçası daha kayarak yerine oturuyordu. Uzun zamandır reddedilen intikam. Zamanı geliyordu.

Buna duyduğu ihtiyaç ruhunu yiyip bitiriyordu. Her gün beyninin bir parçasını alıyordu.

Ama Rhineholth görevi bırakıyordu. Yerini en yaşlı, en mükemmel, hiçbir şeyi yanlış yapmayan oğlu alıyordu. Bir oyundaki taşlar gibi, tahta sıfırlanıyor, hepsinin yenilgisi ve yok oluşu için yol açılıyordu.

Değişim bir geçiş süreci yarattı ve bu da kaos yaratmak için iyi bir zamandı. Doğru zamanda güç uygulandığında, o kendini beğenmiş pisliklerin yapmaya çalıştığı tüm ilerleme duracaktı.

İntikamının son aşamalarını hayata geçirmeye başlamak ve babasının hayalini yıkmak için harika bir zamandı.

Darre, Un'da alfaların gerçek doğasını bilecek kadar zaman geçirmişti. Sadece biraz hatırlatmaya, biraz baştan çıkarmaya, bir rakibin onları hak ettikleri bir şeyden mahrum bıraktığını hissetmeye ihtiyaçları vardı. Havadaki kan kokusu.

Ünlü Alfa Yönetimi tarafından her gün her türlü şeyden mahrum bırakılan erkeklerle dolu bir sektör toplamıştı. Kendi Sektöründe kendisi gibi kırılmış adamlar vardı - ihanete uğramış, hayal kırıklığına uğramış, dişisi olmayan adamlar. Diğerlerinin gönül rahatlığıyla sahip olduklarını zorla almaya hazır, gerçek bir düşmanlık ve nefret kalabalığıydılar.

Sevgili yaşlı babam emekli oluyordu. Bu düşünce o aptal çocuk şarkısının nakaratıyla karıştı. "Kral emekli oluyor, emekli oluyor, emekli oluyor, hepsi sıcak güneşli bir günde."

Ve Darre'nin kendini beğenmiş hıyar kardeşi onun yerini alacaktı. Son yirmi yılda hiç kimse onurlu Constantine Kane'i savaşta yenmeye yaklaşmadığı için, adamın Sektör Yöneticisi olarak yerini alacak net bir halefi yoktu. Oyun tahtasında boş bir yer vardı.

Kane, oyundaki diğer piyonları zayıflatarak Darre'ye yardım etmişti. Kardeşleri Ebbon'u Sektör 10'dan uzaklaştırmış ve Darre'nin kendi bölgesinde her gün çiğnendiğinden emin olduğu tüm yasaları ihlal etmekle suçlamıştı. İyilik yapmakla meşgul olan Kane, bu göreve başkasını atamak yerine o sektördeki köle plantasyonları ve uyuşturucu üreticilerinin yarattığı pisliğin temizlenmesine bizzat öncülük etmişti.

Bu da varsayılan olarak 12 Birleşik Sektörün Kral'ın Yönetimi ile müttefik olan daha az idari alfaya sahip olduğu anlamına geliyordu. Eğer Darre diğer kardeşi Sebastian Maxis'i ırk kayıtları konusunda kendisiyle aynı fikirde olmaya ikna edebilirse, Kane'in elinin altında sadece dokuz sektör olacaktı. Bu, Darre'nin umut edebileceği en güçlü konumdu.

Daha fazla beklemeyecekti.

Kapısı çalındı. "Evet?"

Tenbel'in kısılmış yüzü ve kel kafası kısmen açık olan kapının etrafından dolanıyordu. Akla gelebilecek her yönden ortalama bir beta erkeğiydi.

Filtrelenmemiş ışık gözlerine vurduğunda gözlerini kapatarak garip ve temkinli adımlarla ilerledi. Resmi Yönetici cübbesi ve "rahip kıyafetleri" dediği kâtip yakasıyla alay edercesine giyinen adam, böceklerle akbaba arasında bir şeye benziyordu.

Darre bu aptalı aylar önce işe almış, adamın biraz kaotik neşe yayacağını ummuştu. Şimdiye kadar Darre'nin kredileri karşılığında kazandığı tek şey baş rahibin açgözlü beta takipçileri ve dron köleler koleksiyonuydu. Tenbel sıradan bir gecekondu sahibi gibi yerleşiyordu.

"Merhaba, Lord Alpha. Güneş parlak, değil mi? En son ne zaman bu kadar açık bir gökyüzümüz olduğunu hatırlamıyorum. Görünürde tek bir bulut bile yok. ? Aradınız ve ben de buradayım. Mükemmel zamanlama. Senin için özel bir hediyem var! Evet, Lord Alpha, var. Ama önce, senin için ne yapabilirim? Beni neden çağırdın?"

Darre diğer adama baktı. Boşa harcanan kelimelerden nefret ederdi. Aptal monitörünü başka hiçbir şey gibi ping'liyorlardı. Darre onu görmek istemeseydi Tenbel burada olmazdı. İkisinin de zaten bildiği bir şeyi tekrarlamak neden gerekliydi?

"Lord Alpha, nasılsınız? Burası aydınlık, değil mi? Bugün sizin için ne yapabilirim?" diye tekrarlayarak sessizliği doldurdu.

"Dönüşüm çabalarınız nasıl gidiyor, rahip?" Darre hafifçe sordu.

Adam omuzlarını geriye attı. "Ah, Lord Alpha, efendim, adamınız aracılığıyla güncellemeler gönderiyorduk. Bildiğiniz gibi admi-stream bana tüm sektörlerle erişim sağladı. Kayıp olanlar bizi susturmaya çalışıyor ama hakikat susturulamayacak. Küçük yeraltı cemaatleri oluşuyor. Birçok genç erkek ışığı görüyor ve kadınlarını da yanlarına alarak yol gösteriyor."

"Kaç cemaat var? Kaç genç adam var? Aydınlanmalarını buluyorlar ve kralın görevlerinden vazgeçiyorlar mı? Bana söylediğiniz bu değil miydi - sadıklarınızın koşucu olacağını?"

Darre şişeye baktı. Boştu. Her şey bu kadar boş muydu? Devam ettiği sürece iyiydi ama o kadar çabuk bitmişti ki zamanını boşa harcamış gibi hissetmişti.

Tenbel, Darre'nin bakışlarına karşılık vermeye çalıştı ama başaramadı. Kel betanın alfa olma hevesi vardı ve zekâsının lider olmak için yeterli olduğunu düşünüyordu. Kendine büyük bir rahip süsü veren Tenbel ve birkaç ahababı sıfırdan bir inanç sistemi yaratmıştı. Ancak tek bir alfaya bile onları takip etmesi için ilham verecek zerre kadar gücü yoktu.

Çünkü Tenbel bir takipçiydi. Bu onun genlerinde vardı.

Darre ruhani bir ayaklanma başlatmak için bir betaya güvenilmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Ayaklanmalar liderler gerektirirdi. Alfa kas gücü. Ama hiçbir alfa böyle bir saçmalığa inanmak ya da onu takip etmek şöyle dursun, böyle bir saçmalıkla ortaya çıkmazdı. Alfalar bu konuda basit yaratıklardı; kendi söylediklerine inanmazlardı.

göremediklerini, gözlerinin önünde bunun kanıtına ihtiyaç duyduklarını ve kendilerini çamura saplayamayanları takip etmeyeceklerini söyledi.

Bunu yapacak bir sürü beta vardı. Ve ne yazık ki Tenbel'in yeraltı cemaatlerinde topladığı şey de bu gibi görünüyordu.

Bir şey olarak yeniden doğmak isteyen hoşnutsuz, mızımız küçük betalar Başka.

Darre, "Ne yazık ki bu başarıya dair pek bir kanıt göremiyorum," dedi. sonunda söyledi.

"Alfa, efendim, mesajı yaymak için çok çalıştığımızı söylemeliyim. Ancak bildiğiniz gibi, bu sektörden kalıcı seyahat yasağı var. Sektör sınırlarını aşabilseydim çok daha fazlasını yapabilirdim."

Bu da onun sorunları için Darre'yi suçlamanın dolambaçlı bir yoluydu. Darre'nin kafasında bir onaylamama gümbürtüsü vardı.

Tenbel'in gözleri ileri geri gidip gelmeye başladı, Darre'in çocukken oynadığı bir oyun olan kutudaki toplar gibi yuvarlanıyordu. Adamın ani korkusunu gören Darre hırıltısının duyulabilir olduğunu fark etti.

Tenbel, Darre'ye İdare hukukuna karşı durmaya hazır genç erkekler ve kadınlar vaat etmiş olsa da, raporlar çok farklı bir şeyi gösteriyordu: Tenbel zamanını ve enerjisini kişisel hedeflerine harcıyordu.

Darre, gerçek inananlar olduklarını kanıtlamak için kralın kılıcıyla ölmeye hazır adamlar istiyordu. Rhineholth'un Sektör 2'nin etrafına diktiği sınıra saldırmaya istekli oldukları sürece ne bağışladıkları önemli değildi.

Medenilikten sıyrılmış adamlar, içlerindeki haydutları serbest bırakarak yağmacılara ve barbarlara dönüştüler. Tıpkı Darre gibi.

Yine de Tenbel'in giderek büyüyen takipçi kalabalığı bir işe yarayabilirdi; hiç değilse gerçek savaşçılar için iyi bir kalkan olabilirdi. Ne de olsa beta nüfusu alfaların neredeyse beşte biri kadardı. Kimse bu değersiz yaratıkları özlemezdi.

Tenbel'in sadık adamları Rhineholth'un kurduğu imparatorluğu yıkmak için bedenlerini kullandıkları ve kanlarını döktükleri sürece Darre onların neye inandıklarını umursamıyordu.

Sonuçlar çok fazla beklenecek şeyler değildi. Birkaç yıldır Tenbel ve müritlerine yardım ediyor, diğer sektörlerdeki arkadaşlarıyla iletişim kurmalarını kolaylaştırıyor, yanlış bilgi yaymalarını ve söylentiler çıkarmalarını kolaylaştırıyordu.

Ne yazık ki rahip için, Kral'ın okuluna ve ordusuna kayıtlar nüfus artışıyla birlikte sabit kalmıştı. Bu rakamlar Darre'nin onca paradan sonra istediği türden rakamlar değildi.

Tenbel bir dizi kız gibi reverans yaptı, Darre'nin hoşnutsuzluğunun kokusunu içine çekerken boynunu teslimiyetle yana eğdi. Altına işlemeye hazır görünüyordu.

"Evet, Lord Alpha, zihinleri Yönetimin telkinlerinden ve ailenin kötü etkisinden arındırmak zaman alır. Gerçeğin uğruna ölmeye değer olduğunu anlamalarını sağlamak zaman alır. Ama sizi temin ederim, yeraltı toplantıları-"

"Beta seks partilerinden biraz daha fazlası," diye araya girdi Darre. "Size zaman verdim. Bolca zaman. Bu zamanı boşa mı harcıyorsun Tenbel?"

Ayağa kalkarak masasının arkasından çıktı ve kalçasını rahatça masanın köşesine yasladı. Tenbel bir yanıt veremeyerek ciyakladı.

"Davana kaç kredi bağışladım, Tenbel?"

"Lord Alpha, benim hesabıma durmanıza gerek yok. Hayır, gerçekten. Lütfen, sakın olun. Sizi temin ederim, kâtibim defterleri tutar. Çok iyi defterlerimiz var, çok iyi. Neyin girip neyin çıktığını bilir. Zamanımı sürüye, yani yayınlara ve Birinci Alfa gerçeğini yaymaya veriyorum. Cömert katkılarınız davamızı, yani sizin davanızı ilerletmek için dikkatle kullanıldı."

Darre tırnaklarına baktı. Babasının ihanetinden sonra siyah şeylerin uzamasına izin vermiş, onları yağlayıp keskinleştirmişti. Vücudundaki geriye dönük genetik dalgası sürpriz olmuştu. Damarlarındaki nefret dolu kan ve salgı bezlerindeki cins hormonlarının doygunluğu onu değiştirmişti.

Pençeler artık bir alfa olarak kimsenin olamayacağı bir avantajdı. "Sahip olduğun bu ahırdan ne haber?" diye sordu.

Tenbel'den sanki Darre karnına yumruk atmış gibi hava kaçtı. "Ahır mı?"

"Duyduğuma göre bakımınızda on tane damızlık dişi ve birkaç tane de sağlıklı

Kendini hamile bıraktığın betalar. Babalığa heveslendiğini bilmiyordum. On kadın, ha? Sektör 2 gibi bir yerde duyulmamış bir zenginlik, değil mi? Gecekondu sahiplerinin çoğundan daha fazla."

Diğer elindeki pençelere bakmadan önce Tenbel'e baktı. "Sektördeki tüm alfalardan daha fazla."

"Lord Alpha, efendim, ben... Kadınlar sürünün lütfudur."

Darre'nin sol el pençeleri mükemmeldi. Hafif kancalı olan bu pençeler, kullanıldıklarında erkeklerin etinde güzel, derin yarıklar açıyordu. "Kuku ödülü, ha?" Rahibe baktı, titrek gözlerinin odaklanmasını bekledi.

"İnsanlar Hakikat Yolunu takip ettiklerinde, dışının gerçek yerini anlamaya başlarlar, değil mi? Aslında-aslında, Lord Alfa, Alfa Nothonal-Yaptığınız her şeyi unutmadım. Unutmadım." Adam tükürüyor ve sinirden ağzından salyalar akıyordu.

İğrenç.

Darre betayı bu kadar korkutacak ne yaptığını merak ediyordu. Hâlâ hırlıyor muydu? Yüz yıldan fazla bir süre önce kırıldığı için kendi duygularından kopuk olan Darre, betanın gerginliğine katkıda bulunuyormuş gibi hissetmiyordu.

Ağardı ve kalın kalın yutkundu, Tenbel onu farklı okuyor olmalıydı. Darre onu öldürmeye ya da dövmeye henüz karar vermemiş gibiydi. Kel betanın endişelenmesi için ne gibi bir sebebi vardı?

Ancak bu uğurlu bir gündü. Yine de kutlamak için biraz kanla işaretlenebilirdi.

Tenbel'in bu düşüncenin kendisine verdiği hain zevki görmesine izin verdi ve ona bir sırtış gönderdi.

"Efendim, size söyleme fırsatım olmadı ama size eşsiz bir şey getirdim. Özel bir şey. Bir hediye. Davamız için yaptıklarınıza karşılık bir armağan. Size söylediğim gibi, pek çok genç erkek Söz'e dönerken kadınlarını da yanlarında getiriyor, değil mi?"

Tenbel, Darre'nin izni olmadan kapıya doğru koştu ve kapıyı ardına kadar açarak dışarıdaki birine işaret etti. Darre ayak seslerini ve bir kadının sıkıntısını duydu. Siyah maskeli ve cüppeli iki adam, siyah saçlı bir kadını aralarında sürükleyerek onun alanını işgal etti.

Kadının kokusu, bahar menekşeleri ve yeni pişmiş şekerli bisküviler, erkekler onu aralarında diz çökmeye zorlamadan ve elini iki siyah noktayı ve kayıt numarasını görebileceği şekilde çevirmeden önce bile çiftleşmemiş bir omega damızlık olduğunu söylüyordu.

Gerçekten de bir adak.

Sektör 2'de elindeki iki noktanın temsil ettiği doğurganlık aşısı yoktu. Seyahat kısıtlamaları nedeniyle burada doğan ya da sıkışıp kalan dişilerin hepsi örümcek ağı virüsünün kurbanı oluyordu. Yerliler kısırdı.

Tenbel ona bir bebek yapıcı getirmişti.

Diğer sektörlerde, iki yaşında bir aşı yapılmış ve ilk nokta, ailesinin kayıt kodunun ilk dört rakamıyla mürekkeplenmiştir.

Bir beta dişisinin üzerinde aşılandığını gösteren sadece bir nokta olurdu ve drone dişileri artık örümcek ağı virüsünden etkilenmiyordu, ancak tarih, ırk dinamiklerini doğuran insanların doğurganlığının azaldığını ve insanlığı farklı türlere dönüştürdüğünü iddia ediyordu.

Diğer sektörlerden gelen bir dronun elinde sadece küçük bir yıldız olurdu, da ailesinin sektör dron sayımına kaydolduğunun ve ortak dron bebek aşılarını aldığıının kanıtıdır.

İki noktalı, bir numaralı, çiçek ve unlu mamul kokan bu değerli kadın buraya ait değildi.

Onu tatmak istedi. Ya
da onu öldürmek.

Buraya ait değildi; ne bu sektöre ne de onun evine. Kulesinde kadınlara izin vermiyordu, özellikle de onun gibi bir kadına, bahar gibi olgun bir omega yetiştiricisine.

Bu küçük dişi onun dişisi değildi - benekli karamel, güneşin sevdiği teni ve her zaman taktığı özenle örülmüş saç örgülerine dolanmış altın çizgileriyle on dokuz yaşındaki kayıp Alennie'si değildi.

Omega'sı ölmüş ve gömülmüştü ve onu geri getiremezdi.

Küllerini görmüş, kocasının eşinin onları Kızıl Nehir'e savuruşunu izlemişti. Sahip olduğu tüm huzur umuduyla birlikte onların yüzüp gidişini izlemişti.

Kadın ölmüştü. Ve o ölmemişti. Bu adaletsizliğin öfkesi göğsünde kabaran bir girdap halinde dönüyordu.

Kadının kaybı onu tedavi edilemez bir duruma, öfke ve ihtiyaçla dolu bir yarı yaşama, derisinin altında hiçbir şeyin söndüremeyeceği sürekli, dırdırcı bir yanmaya sürüklemişti.

Aleti her zaman sert ve sahip olmadığı bir eş için hazırды. Artık var olmayan, ama bedeninin ve ruhunun gittiğini kabul etmeyi reddettiği bir eş.

Allenie onun potansiyel bağlanma eşiydi ve babasının çıkarlarına hizmet ederken, adam onu ele vermişti. Onu bir rakibe rüşvet olarak verdi. İhanet.

Kan dolaşımındaki düşük seviyeli öfke kaynamaya başladı. Darre kızın kokusunu içine çekti.

Yanlış kız, ama güzel, lezzetli bir koku. Onu yutmak istedi. Ama kız onun değildi. Sert, ham sikini rahatlatmak için yanlış kadındı. Kontrol etmeyi öğrendiği azgınlığı için yanlış kadındı.

şiddetle.

Güzel kokması ne büyük kabalık.

Koyu renk bukleler yüzünü tamamen kaplamıştı ve adam bu harika karmaşanın arasından yanağının kıvrımını görebiliyordu. Kendi üzerine kıvrılmıştı, dudaklarından sızan inleme sesleri kafatasının tabanından kuyruk sokumuna kadar bir enerji şoku gönderiyor ve sert horozuna sekiyordu.

Ye onu.

Yanlış kız.

Eşi olarak seçtiği kadını kaybettiğinden beri etrafta hiç dişi yoktu. Drone değil. Ne de cins. Pençeleri, yaraları ve yüzü hakkında çılgılık atacak lanet olası kadınlar yoktu. Yanlış kokularıyla cildini tahriş edecek lanet olası kadınlar yoktu.

Yıllar önce babası özür mahiyetinde, sanki gelin adayları elbise gömlekler gibi birbirinin yerine geçebilirmiş gibi, ona aralarından seçim yapabileceği bir geçit töreni sunmuştu. Diğerleri onu kızlarıyla ayartmaya çalışmış ama o reddetmişti.

Darre, Alennie'sini öldüren, karşısına çıkan her kadını alan adam gibi bir adam olmayacaktı.

Bir damızlık kızla aynı ortamı paylaşmayalı, bir tanesini koklamayalı ya da çıkardıkları o tatlı sesleri duymayalı yıllar olmuştu.

Tenbel kekeliyor ve Darre'nin yatıştırıcı olduğunu tahmin ettiği küçük öksürük sesleri çıkarıyordu. Kadını tutan iki adam, Tenbel'in tüm sadıklarının taktığı maskelerle yüzlerini kapatmış, bakışlarını gizleme zahmetine girmemişlerdi. Kadını kollarından çekiştirerek aralarında gerdiler.

İçinden zayıf bir sıkıntı sesi kaçtı. Acınacak haldeydi ve küçüktü.

Ama ağlamıyordu. Gözyaşı kokusu almıyordu. Gençlik ve masumiyet, menekşeler ve bisküvilerle birlikte -en sevdiği ikram türü- hoş bir bulut gibi etrafını sarmıştı.

Onu tepeden tırnağa yala, diye bir ses kafasının arkasında açıklıkla homurdandı. İşte. Almak. Al.

Bu sesi düşüncelerinden silkeleyen Darre havayı tekrar kokladı ve bir adım daha yaklaştı.

Bu tatlılık da neydi? Ne oluyor lan?

Kokusunun hoş katmanlarının altında beklenmedik bir şey vardı. Tatlılığı biraz fazla zengin, fazla olgun ve kadın miskiyle tuzluydu.

Tenbel, kızgınlık dönemindeki bir dişiyi buraya getirmeye cüret etmiş miydi?

Deli miydi?

Bu koku ona bulaştı. Sikine ve beynine gitti ve onu ele geçirdi. Bir karıncalanma leğen kemiğine ateş gibi yayıldı ve taşakları gerilerek yukarı doğru çekildi.

Hayır. Hayır. Hayır.

Bir an sadece sinirlendi, bir an sonra ise kaybının geri dönülemez adaletsizliğine ve yanlış kızın teklif edilmesiyle yatıştırılabileceği varsayımına öfkelenildi.

Bir çılgının kükremesi göğsünden gök gürültüsü gibi yuvarlanırken, kırmızı görüşünü doldurdu. Her şey çözüldü, içindeki hayvanın içinde kayboldu.

Darre olarak bilinen adam ortadan kayboldu ve Sektör 2'nin çılgın canavarı yönetimi ele geçirdi.

En yakınında Tenbel vardı; yuvarlak, kel kafası bir yumurta gibi parlıyordu. Darre onu kırma isteğine boyun eğdi, çıkan ses çok tatmin ediciydi. Yakaladı, pençelerini geçirdi, sıktı, bükte, yırttı ve Tenbel'in derisi yüzölüp kan Darre'nin ellerine dökülürken gülümsedi.

Başındaki ve vücudundaki baskı hafifledi. Bir şey öldürmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Diğer iki erkek ağzı açık kaldı. İçlerinden biri bağırsaklarını kaybetti, korkusunun kokusu Darre'nin öfkesinin kokusuna karıştı. Emirlerle uymaya alışkın oldukları için bir saniye bile tereddüt etmediler. O diğerinin üzerinde çalışırken birinin kaçmasını istemediği için, en yakındaki maskeli adamın bacaklarına saldırdı, kemiklerini ekmek çubuğu gibi kırdı ve diğerini kapıda yakalamak için sıçramadan önce onu hareketsiz bıraktı.

Sağ elinin pençeleri adamın üst sırt kaslarının derinliklerine battı ve korkağı tekrar kucağına çekerek Darre'nin sol elini kurbanının karnına çekmesini sağladı. Pençelerini yumuşak ete batırdı, içine daldırdı ve betanın içindekileri çıkardı. Yumuşacık kısımları çekti ve hala nefes alan erkeğin bir canavardan kaçıldığında neler olduğunu görmesini isteyerek kapıyı bu pislikle boyadı.

Karnındaki yaranın pis kokusu canavara bu yaratıkların neden iyi bir av olmadığını hatırlattı. Öldürmeleri kolaydı ve pratik bir amaca hizmet etmiyorlardı. Yemek için çok iğrençlerdi.

Ölümcül kucağındaki karmaşa çığlık atmayı bıraktığında, onu terk etti ve hala inleyen ve bükülmüş bir bacak yüzünden yerde yalvaran birine geçti. Darre onu bir köşeye sürükledi ve parçalara ayırdı, sesler kesilene ve kırılmayan tek kemik o güzel çatırtı sesini çıkaramayacak kadar küçülene kadar yırttı ve bükte.

Sesi dinlemek için eğilmişti ki, başka bir ses duydu.

Yerde hâlâ canlı bir yaratık vardı, iki büküm olmuş üzgün küçük bir şey. Neredeyse unutmuştu.

İncinmiş gibiydi. İncitmiş miydi? Bilmiyordu. Ama kendi kendine usulca şarkı söylüyordu.

Çılgına dönmüş, mantıklı zihni dibe vurmuş bir halde yerdeki küçük şeye baktı.

Güzel kokuyordu. Güzel sesler çıkarıyordu. Onu istedi. Ona sahip olacaktı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dördüncü Bölüm

Canavar

Canavar küçük şeyi kucağına aldı. Ağır mavi-siyah ipekten sarmallar sırtına ve vücuduna dolanmıştı. Hiçbir ağırlığı yoktu, bir parça tüy gibiydi. Mükemmel bir kucak dolusuydu.

İncelemesi daha kolay olsun diye şeyi masasının üzerine koyarak açmaya çalıştı. Nasıl açılacaktı? Bulduğu hazineye bakmak istiyordu.

Onu önce yan tarafına, sonra da sırtına doğru yuvarladığında, hemen geri dönmeye çalıştı. Bacaklarını yukarı çekerek kendine sıkıca sarıldı. Boğazının derinliklerinden, hâlâ bir bütünen bir komutan olarak öğrendiği bir şey olan, kalması için bir komut verdi.

Tüm vücudu tepki olarak dalgalanan küçük şey titredi ama sırt üstü yattı, bacakları göğsüne doğru kıvrıldı ve çenesi aşağıya doğru kıvrıldı. İçgüdüsel olarak kendisinin en yumuşak kısımlarını korudu.

Karmakarışık saçlarını yolundan çekip bir yüz bulmasına yetecek kadar ona itaat etti, ama sonra titreyerek ve saklanmaya çalışarak karnını aşağı doğru kıvrırdı.

Bu kokunun kaynağı neredeydi? Onu dilinde tatmak, içine çekmek ve bir şekilde içine almak istiyordu.

Onu sahiplenmek istedi.

Onu nasıl rahatlatacaktı? Pençelerine dikkat ederek ellerini üzerinde gezdirdi ve avuçlarını öldürdüğü hayvanın sırtına sıçrayan kanın üzerinde yumuşattı. Küçük yaratığın omurgasının, boynunun ve kaburgalarının narin kemiklerini yokladı.

Onu nasıl açabilirim?

Küçük inilti ve tatlı, şaşkın sesler çıkardı. Küçük şey kaybolmuştu. Sahiplenilmeye ihtiyacı vardı, sahiplenilmek istiyordu. Bundan emindi.

Homurdandı ve ofladı - garip sesler. Hırlamayı denedi ve sesin onu etkilemesini izledi. Ona evini hatırlatan o harika, lezzetli kokuyu daha fazla yaydı.

Darre yüzünü onunkine yaklaştırdı, sıcak ve hassas noktalarını aradı, o ılık şeker kokusunun toplandığı yerleri içine çekti. Yalamak istedi

O kokuyu çok fena duyuyordu. Onu nazikçe çekerek sevmeye çalıştı. Deneme ve yanılma sonunda gürleyen bir mırıltıyla sonuçlandı - onun mırıltısı.

Bir ürperti ve tatlı bir miyavlamayla küçük şey gevşedi. Burnunu boynuna götürdü, kokusunu onun üzerinde hissetme ihtiyacı hareketlerini yönlendiriyordu. Kızın onu bir kez kokladığında, en güçlü alfa olarak onu benimseyeceğini ve bedenini ona emanet edeceğini biliyordu.

Bir nefes aldı, göğüs kafesi onu soludukça genişledi.

İç

nd Onun. Onun. Onun. Onun kızıydı.

e. Saçlarını yüzünden uzaklaştırırken, Darre'nin pençeleri Yumuşak, ilginç kıvrımlarını örten kumaşı. Kendisine getirilen muhteşem hazinenin paketini açmaya başladı.

Beyninin en derin yerlerinden bir ses itiraz ediyordu. Canavarın bedeninde yaşadığı adam, artık var olmayan bir kadına, çoktan yok olmuş bir rüyaya sadık kalmak istiyordu. Adam bağırды ve talep etti, canavarın bedeni üzerindeki kontrolünü zorlamaya çalıştı.

Ama buradaki tatlı hazine nefis kokuyordu. Bir ihtiyacı vardı. O eş o olacaktı. Onu alacak ve kendi çocuğuyla dolduracaktı. Onu çiftleştirecekti.

Adam hayır dedi.

Canavar onun reddine öfkelen-di.

Yerdeki et ve kemik yığınlarına geri döndü - bir zamanlar insanlardı ama artık sadece leşler vardı - bütün olan bir tane buldu ve onu parçalara ayırdı. Önüne çıkan her şeyi kaldırıp duvarlara çarptı.

O istedi. Canını yaktı. Beklemişti. Beklerdi.

Aptal adamı susturdu, coşkusuyla onu karanlığa itti. Elemental ve hayvani olan adam, içindeki bu vahşi parçayı şimdi kontrol etmeye çalışamayacak kadar sık ve uzun süre serbest bırakmıştı.

Canavar bir eş edinmek, onu sahiplenmek ve acısını onun içinde dindirmek istiyordu. Adamın aksine, reddetmek için hiçbir nedeni yoktu.

Zaferinin kanına bulanmış bir halde dışisinin yanına döndü. Dişi yine sıkıca kıvrılmış, onun öfkesinden kaçıyordu. Hayır, böyle olmazdı.

Ona emirler yağdırdı, sonra mırıldandı - bir iddia şarkısı. Kendi içgüdüsel tepkisinin içinde kaybolması uzun sürmedi.

Onu çekerek açtı, o harika çağırma kokusunu aradı ve bacaklarının arasındaki vadide buldu. Canavar kızın amını kokladı, yumuşak, savunmasız, tüysüz, öpmeye ve tatmaya hazır bir et buldu. O

yarığının mahrem derisini dudakladı ve altın rengi, tuzlu bir uyarılma akışı keşfetti.

Bunun için açlık çekiyordu. Bu lezzete; yaşam döngüsüne; erkeğe hazır bir dişinin tanıklığına. Onun tadı tüm boşluğunun cevabıydı. Onun diğer yarısıydı ve onu bir bütün yapacaktı.

Aleti zonkluyordu. Dişi saçlarından bir tutam tutup onu itmeye çalıştı ama sonra onu kendine çekti ve inleyip sızlanarak eğildi.

Bir elini yumuşak yuvarlak karnının ortasına koyarak onu sakinleştirirken, diğer eliyle bacağına hükmederek onu ikiye ayırdı. Beklentiyle ağzı sulanarak yüzünü ve omuzlarını kadının kalçalarının arasına yerleştirdi.

Uzun dil darbeleriyle yaladı. Harekette hiçbir incelik yoktu, yapabildiği her parçayı yutmaktan başka bir amacı yoktu. Daha önce hiçbir şey canavarı böyle beslememişti. Asla yetmeyecekti.

Darre yaladı ve kız güzel bir şarkı mırıldanmaya başladı. Yarığın tepesindeki ilginç şekle odaklandı; küçük bir doku incisi.

-Ve dilini orada gezdirdiğinde çıkardığı seslerin nasıl değiştiğini.

Adam nazıkçe emdiğinde ve dişinin şarkısını tekrar tekrar söylemesini sağlayan bir ritim keşfettiğinde lezzetli dişi kıpırdandı ve balı adamın çenesini kapladı.

Bunun için yaratılmıştı, başından beri yapması gereken şey buydu. Bu, adamın asla sahip olmasına izin verilmeyeceğini söylediği şeydi.

Ben yürüyen bir ölüyüm, dedi adam.

Buradayım, diye cevap verdi canavar. Yaşıyorum. Bu benim.

Kendini o altın kayganlığa batırdı, kokusuyla ölü düşmanlarının ve peşini bırakmayan anılarının kokusunu örttü. Dilini derinlere daldırdı, daha fazlasını aradı. Ona sahip olmaya, onun içinde yaşamaya ihtiyacı vardı.

Deri pantolonu kasıklarına ve kalçalarına rahatsız edici bir şekilde yapışmış, kendi ön sperminin büyük miktarı onları doyurmuştu. Her zaman acılı ve öfkeli, sonsuza dek tatminsiz olan siki, bu hazineyi görünce yeni bir acıyla zonkladı.

Her zaman kendini tatmin etmeye çalışıyordu ama hiçbir şey tünel açacak bir rahmi olmamasının acısını hafifletmiyordu. Mastürbasyon asla serbest kalmayla sonuçlanmıyordu. Ne yaparsa yapsın, sadece taşaklarının bir mengenede büküldüğünü hissediyordu. Adamın dişisi ondan çalındığından, ikisi de bu lanetli hazır olma durumunda o kadar uzun süre sıkışıp kalmışlardı ki, bu bir yaşam biçimi haline gelmişti.

Bacaklarını iki yana açmış, küçük elleriyle havayı kavrayıp sıkıyordu. Onu izliyordu, gözbebekleri o kadar şişmişti ki renklerini seçemiyordu. Sesler çıkarıyordu -konuşuyordu, diye düşündü. Ama tek duyduğu onun ihtiyacı ve zevkiydi.

Masa onu mükemmel bir yüksekliğe yerleştirdi. Bir elini başının yanına dayadı ve onun muhtaç çekirdeğini daha yakına çekti. Hırlayarak, özünün uyluklarından aşağı süzülüşünü izledi.

Pantolonunu çıkarıp hazır olan sikini eline aldı ve sıcak etin kendi avucuna temasıyla . Onu tam oraya, o tatlı, ıslak yere koyacaktı.

Kendini onun üzerinde konumlandırarak amının hassas dudaklarını uzunlamasına ovdu. Onun şarkısını dinledi, dilinin çok sevdiği o meraklı küçük et yumrusunu ovdukça sesleri daha da cesaretlendiriyordu.

Bu canavarın ilk dışısıydı. Eğer başkaları da olduysa, bu uyanıp adamı kontrol altına almaya başlamasından önceydi. Diğerlerini hatırlayamıyordu.

Zaten bir önemi yoktu.

Başka hiç kimse önemli olmayacaktı. Başka kimse olmayacaktı.

Bacakları çırpındı ve onları adamın ortasına sarıp onu kendine çekmeye çalıştı. Bacaklarından birini yukarı itip ona yaslanması için katlayan Darre, aletinin geniş başını kadının iç kanalının girişine sürttü.

Koyu mor, şişmiş bir karmaşa, kendi berrak kaygan akışını sızdırdı. Bu hiç olmamıştı. Genellikle siki hazırda ama sıcak ve kuruydu, rahatlama istiyor ama asla vermiyordu. Eli için kaygan bir pre-cum üretmedi. Ama bu kadın için, teklifini ortaya koydu.

Bu canavarı memnun etti. Bu olması gerektiği gibiydi. Adam kadının deliğine süründü ve bastırdı, karşılıklı çıkardıkları sesler özensiz ve onursuzdu.

Ayağını kaldıraç olarak adamın omzuna koydu ve kalçalarını kaldırdı, vücudu onu çağırıyordu. Aleti yerine oturdu. Kızın geçişi o kadar dardı ki, onu kucaklıyor, emiyordu. Dışısı tatlı ve melodik bir şarkı söylüyordu.

İhtiyacı bir tüy kadar yumuşak ve nazik bir şekilde tenini okşadı, omurgasının dibindeki zorlu baskıyı hafifletti ve şişmiş testislerinin yanmasını soğuttu. Onun gibi, içgüdüleri onu da muhtaç hale getirmişti. Bir hücre derinliğinde

Çiftleşme ve üremeye yönelik biyolojik emir artık onları kontrol ediyordu. Küçük hazinesi daha fazlası için yalvarıyordu.

Gırtlaktan sesler çıkardı; sözcükler onun için kaybolmuştu. Aletinin kısa, sık hareketleriyle kadının vücudunu onu alması için açtı. Sadece onun istediği şeyi alacaktı. Ona emir veremezdi. O bir alfydı. Onun ihtiyaçlarını kontrol edecekti.

Kadının soluk soluğa cevap veren sesleri iniltiye dönüştü ama adam sabit durdu. Onu kavrayan tüneli sıkıştı, doymak bilmez bir öpücük kadar aç bir şekilde üyesini istiyordu.

Ereksiyonunun karanlık etini dibinden kavrayarak, büyüyen düğümünün aciliyetini geri çekti. Pürüzsüz tene karşı koyamayınca, diğer elinin vücudunda dolaşmasına, ince boynunu ve muhteşem göğüslerini keşfetmesine izin verdi.

Elleri kızın küçük gövdesinde devasa görünüyordu. Her sık itişte göğüslerinin titremesini izlerken, avuçlarıyla onları örttü. Küçük meme uçları büyüleyiciydi. Kız açık tenliydi, teni adamın daha koyu, yaralı derisine göre kusursuz bir altın gül gibiydi.

Gözlerinden yaşlar süzülüyordu ve yüzü pembeleşmiş ve terlemişti. İhtiyacı vardı. İstiyordu. Arzusu tüm hislerini ikiye katladı, zevk omurgasında toplandı ve sonra şaşırtıcı bir sıcaklık ve özgürlük patlamasıyla patladı.

Darre yıllar sonra ilk kez boşaldı, tohumları sikinden onun tatlı, ıslak mağarasına aktı. Serbest kalmasının verdiği zevk sırtını şok edici bir kavisle kıvırdı. Yoğun, acı verici, bağımlılık yaratan zevk bir anda onu sardı.

Kadının vücudu, tıpkı her zaman hayal ettiği gibi onu karşılayarak kasıldı.

Artık geçidi onun sıvılarıyla kaplanmış ve daha iyi hazırlanmış olduğu için, daha uzun vuruşlarla delerek o dar alana daha derine itti. Onu geriyor ve sınırlarını test ediyordu.

Öldürdüklerinin kanıyla pembeye çalan ter onu kaplamıştı. Birleştikleri yere bakarken gözlerine damlıyordu. Ne muhteşem bir manzaraydı.

Kalın, büyük penis, kadının gergin taç yapraklarının ortasında karanlık ve çirkindi. Dökülen eril tohum ve dişi kayganlığı, sikinin üzerinde bir nektar parlaklığı yarattı. Islak pislik taşaklarını, kalçalarının üstünü ve bacaklarının arasını kaplamıştı. Masanın üzerinde birikti ve altlarındaki zemine sıçradı.

Şimdiye kadar gördüğü en şaşırtıcı şeydi. Hissettiği.

Canavar daha fazlasını istiyordu.

Darre ellerini kendisine bağlı bedeninin üzerinde gezdirdi. Kalçaları sabit bir ritim tuttururken onun küçük meme uçlarıyla oynadı. Vücudunun, ağzının onları emmesi için yalvarıyor gibi görünen noktalarını ovdu ve okşadı.

Küçük, solgun elleri büyük ellerinin üzerinde kıvrıldı ve kollarından aşağıya doğru inerek kendi keşiflerinde onu okşadı. Gözleri hızla açılıp kapanıyor, odaklanmaya çalışıyordu ama tatlı amcığı adamın siki etrafında her sıkıldığında geri dönüyorlardı.

Göğsünde bir kükreme oluşurken, horozunun tabanını serbest bıraktı ve düğümünü içeri sokmaya çalışarak derinlere daldı. Çenesinin ve boynunun altındaki o kokuyu bulmak için vücuduna doğru eğildi.

Küçük dişinin üzerini örttü, çok daha büyük olan vücudu baskın bir şekilde dişinin üzerinde yükseldi.

Çok küçük.

Yanaklarındaki gözyaşlarını yalayabilmek için ikiye eğilirken, merkezinin kapısında sert ve acımasız bir şekilde bükülerek içeri girme hakkını talep etti.

Kalçalarını çevirerek daha derine inmenin yolunu aradı, içgüdüsel olarak onun tamamını alabileceğini biliyordu. Omuzlarını kollarının kıvrımına sığdırmak için vücudunu hareket ettirdi, onu sıkıca tuttu, çevreledi.

Ucundan sızan sıvı, arka duvarı boyunca kapalı tomurcuğu kapladı ve sonunda rahmi onun için açılmaya başladı. İleriye doğru iterek girişe ulaştı. Kendini eve iterken kulakları yırtan bir çığlık attı. Tohumu fişkırmaya başladığında ve uzun süredir inkar edilen düğümü sonsuza dek evini bulduğunda, taşaklarından ucuna kadar ateş yükseldi.

Tamamen oturmuş, siki kızın sıkı göbeği tarafından sarılmış ve sıkılmış halde, kalçaları kızın narin dokularına dikkat ederek hızlı hareketlerle hareket ediyordu. Teninin ulaşabildiği her parçasının tadına bakıyor, onu emiyor ve zedeliyor, onu işaretliyordu. Vücudunun kafesi onun etrafında bir koza oluşturdu, o kadar sıkı ki nefes aldığı, gördüğü ve hissettiği tek şey oydu.

Bu küçük şey. Bu kız.

Eliyle kızın başının arkasını kavradı ve ağzını boynuna doğru çekti.

Kelimeleri oluşturmaya çalıştı ama sadece homurtu ve hırıltılar çıkıyordu.

Canavarın kelimelere asla ihtiyacı olmazdı ve adamın da söyleyecek bir şeyi yoktu. Ama avcının zihni daha fazlası olduğunu biliyordu. Daha bitmemişti. Onun bağına ihtiyacı vardı.

İstiyordum. Lütfen, lütfen ısır beni. Al beni.

Canavar hiç yalvarmadı.

Aldı. Çaldı. Öldürdü.

Yalvarmadı.

Şimdiye kadar.

Ağzını kızın boğazından ince omzuna doğru götürdü. Teni yumuşaktı, kemikleri kırılabilirdi. Yavaşça kesici dişlerini kızın üzerinde gezdirdi, kız bacaklarını beline dolamaya ve onu yakınında tutmaya çalışırken kalçalarını salladı.

Elinin ısrarıyla ağzını açtı, dili onu tatmak için dışarı fırladı. O sıcak küçük dil her hastalığın ilacıydı.

Isır beni, dedi hırıltısı. Bana sahip ol. Beni canavarın yap. Ona ne yapması gerektiğini gösterdi, boynundaki aynı noktayı tekrar tekrar çalıştırdı ama derisini kırmaya cesaret edemedi.

Mırıltılı bir ses çıkardı. "Mmm. Beni istiyor musun?"

Çenesinin altında onun güvercin yumuşaklığındaki sesini duydu.

"Alfa." Vücudu sert ve keskin bir şekilde kasılırken nefesi kesildi, siki zevk patlamalarına neden oldu. Her şeyi hissediyordu.

"Alfa," diye mırıldandı nefes nefese "Alfa. İstiyor musun?"

Tısladı, evet demek için çıkarabildiği tek şey acı dolu bir sestti. Burnunu boğazına dayadı, ısrarcıydı.

Onu yalarken daha fazla mırıldandı.

"İyi alfa," dedi, sözleri onun teninde titreşiyordu.

O değildi. Hem de hiç. Uzun zamandır da değildi. İntikam peşinde koşan bir katildi, hayatları yok eden biriydi. İçinde iyi olan hiçbir şey yoktu; adam kaybının DNA'larındaki tüm iyilik potansiyelini yakmasına izin vermişti.

Ama canavar onu istiyordu ve elinden gelse onu alacaktı.

Küçük şey tatlı zamanını aldı.

Başka her şeyi ondan koparabilirdi -kayganlık, zevk, arzu- ama bunu değil. Eğer işini yapıp onu baştan çıkarmasaydı, birleşmelerini bağımlılık haline getirecek baş döndürücü bir zevk ve acı kombinasyonuyla onu ikna etmeseydi

-Eğer onu değersiz görseydi, asla ısırmazdı.

Onu seçim yapmaya zorlayamazdı.

Artık onun ne istediğini, neye ihtiyacı olduğunu bilerek onunla alay ediyordu. Adam, kızın içini dalgalandıran sözsüz bir komutla hırladı ama kız sadece kıkırdadı ve gücünün tadını çıkararak dişlerini onun üzerinde gezdirmeye devam etti.

Parmakları kızın ağzını buldu ve dudaklarını itti. Kız parmakları emmeye çalıştığında, adam ağzını daha da açtı ve diğer eliyle dişlerini kızın tenine dayadı.

Pes etti ve adamın etini kırdığı yerden kan fışkırana kadar sıktı.

Canavar zaferle böğürürken, içindeki adam sadece dehşet içinde izleyebildi.

Kız seks sarhoşluğu içinde gülerek onu bıraktı.

Sonra ağzı kızın üzerindeydi, hazırlanırken üzerinde çalıştığı çürük, çiğ deriyi buldu. Aralarındaki bağı mühürlemek için ısırıldı.

Sektör 2'nin çılgın canavarı bir gelin almıştı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Naya

Naya başını iki yana salladı ve bir su akıntısı girdiğinde tükürdü Su, yüz.

üstlerindeki büyük, yuvarlak bir musluktan akıyordu. metal bir kase nin arka tarafına delikler açılmış. Daha fazlası olmadan çıktı. yerçekiminin sağladığından daha fazla basınç. Alfa'nın kollarına sıkışan kız, su onlara değdiğinde dudaklarını yaladı. Ilık sıvı tarafından sırlıklam olana kadar orada durdular.

Bir kolu çevirdi ve akışı durdurdu.

"Ayağa kalk." Sesindeki emir derin ve sertti, tonu o kadar alçaktı ki göğsünde titreşti.

Naya'nın bedeni zihninden önce itaat . Gevşek, titreyen bacaklarının üzerinde durmak için kendini açtı. Acı keskin ve ısrarlı bir şekilde uyluklarının iç kısmındaki kordonlardan aşağıya ve vücudunun içine doğru sızladı ve hala ağrıyor ve yanıyordu - ve hoş bir şekilde değil.

Birleşme acıtmıştı.

Tekrar yapmak istedi.

İçinde o yokken daha çok acıyordu, tüm kenarları keskinleşen bir zonklama. Kendini onun içine sokmuş, kendine bir alan yaratmıştı. Neden onu doldurmuyordu?

Acısını dindirmesi gerekiyordu. Hafifletmeliydi. Onun işi buydu. Bunun yerine, anlayamadığı bir nedenden ötürü onu bu suyun içinde tutuyordu.

"Kızım. Ayağa kalk," diye tekrarladı.

Tepki olarak vücudu tepeden tırnağa titredi. Adam onu bir adım geriye itti ve omzunun tamamını kaplayacak kadar büyük bir eliyle onu sabitledi. Adam büyüktü.

Uzun bir kutunun içindeydiler, bir duştu ama daha önce gördüklerine benzemiyordu.

Gidebileceği bir yer yoktu, aralarına mesafe koymanın bir yolu yoktu.

Adam duvarda asılı bir kovadan bir bez çıkardı ve

o.

Bekle. Hangi ? Naya bir protesto sesi çıkardı. Hatırladı kovalar ve dronlar ve kaldırılma uygun olmayan bir fırça.

Ona çoktan yıkandığını söylemek için ağızını açtı ama sabunlu su vücutundan akıp gidere doğru akarken rengi pembeden kırmızıya döndü. İkisi de yapışkan kırmızı maddeyle kaplanmıştı.

Boya mı? Mürekkep mi? Hatırlamıyordu.

İğrenç kokuların -kan, vücut sıvıları ve feromonların- karışımını fark etti. Soğuk su çıplak, ateşli teninde iyi hissettirdi ama vücutunda hızlanan sinirsel talebi azaltmadıÇiftleşmek istiyordu.

Onun içindeki boşluğu doldurması gerekiyordu.

Naya'nın merkezi sıkıştı ve aşağı kaygan bir sıvı döküldü. İnleyerek ona doğru uzandı. Onun içinde sürünmeye ihtiyacı vardı. Kendini onun etrafına sarma ve vücutuna karşı kendini şekillendirme arzusu onu zorladı. Parçalarını ait oldukları şekilde bir araya getirmeliydiler.

Bu alfanın nesi vardı? Onu istemiyor muydu? Neden onu bekletiyordu?

O söylememiş olsa da çok emindi. Bunu hissetmişti - onun çağrısını, talebini. Onun ısırmasını istemişti. Sonunda istemişti, değil mi?

Buna yine ihtiyacı vardı, ama o baloncuklarla ve yıkamayla vakit kaybediyordu.

Paavralar.

Sedir ve hindistan cevizi kokusuyla uyuşturulmuş, üzerinde pişmiş baharatlı kek gibi

açık bir ateşte-Naya ona bir şeyler yapmasına izin vermiş ve ona hayal bile edemeyeceğı şeyler yapmıştı.

Ama her şey birbirine uyuyordu. Vücutunu var olduğuna inanmadığı şekillerde uyandıran bu erkeğe kendini açmak doğruydı, çok doğruydı.

Crispin'e verdiği söze ihanet etmişti. Ama Crispin... Doğru alfa değildi. Onun alfası değildi.

Siyah cüppeli adamlar onu uyuşturucuya alıştırmıştı ama şimdi aynı duşu paylaştığı erkek, kokuya doymuş odasında tek başınaydı. Güçlü, lezzetli, ilkel erkek kokan bir oda. Çok fazla ışık alan, çok bunaltıcı bir oda. Onunla hiç konuşmamıştı.

Sadece onun dokunuşu ve mırıltısı bile kızın dağılmasına ve istediğini yapmasına izin vermesine yetmişti.

Bu onun yetiştirme dinamiğı olmalı. İlk olgunlaşmasını çoktan yaşamıştı. Bedeni değışmişti ama zihni aynı kalmıştı. O hala Naya'ydı. Beta ve dronlardan biyolojik farklılıkları onun için saç rengi kadar anlamlıydı.

Crispin'le sözleşmeyi imzaladıkları gece, Crispin onun elini tutmuş ve göğsünden küçük bir yuvarlanma sesi çıkarmıştı.

Mırıltısı.

Kolunu okşamış ve ona teşekkür etmişti.

Ama bu devasa, yaralı erkek mırıldandığında, Naya onun kendisini soymasına, her yerine dokunmasına ve hatta yüzünü kalçalarının arasına sokmasına izin verdi. Onu yalayabilsin diye dizlerini açıyordu. Mırlaması her şeydi.

Naya ürperdi. Bunu neden şimdi yapmıyordu? Bunu tekrar yapmasını nasıl sağlayabilirdi?

O lezzetli, kemik eriten sesleri çıkarmış ve onu jöleye çevirmişti, tüm vücudu endorfin salınımıyla rahatlamıştı. Onu istemesini, ona ihtiyaç duymasını sağlamıştı. Onun dokunuşu kısa sürede dünyasının merkezi haline gelmişti.

Annesi ona defalarca aileden olmayan alfalara karşı dikkatli olması gerektiğini söylemişti. Bağlanmadığı sürece, karşısına çıkan herhangi bir alfa onunla seks yapmak istemesine neden olabilirdi.

Çok dikkatli davranmışlardı. Sadece onaylanmış ve güvenilir erkeklerle birlikte olmuştu.

Nişanlanana kadar kimse buna cesaret edememişti. Babası nüfuzlu ve güçlü bir adamdı; sadece bir kâtip değil, aynı zamanda bir kâtip ustasıydı. Mesleğinin zirvesindeyken, İdare Mahkemeleri'nde rakibini çok az kişinin yapabileceği gibi mahvedebilirdi. Tanındığı herkes ona boyun eğiyordu.

Crispin hoş biriydi. Sonunda onu arzulayacaktı. Biyolojisi ona cevap vermek zorundaydı. Ama kur yaptıkları süre boyunca, bedenlerinin birleşmesini beklemekten çok çiftleşmeden sonra ne olacağını düşünmüştü.

Ama bu garip erkek...

Tek istediği ona yaklaşmak, onunla tekrar çiftleşmekti. İnanılmaz bir histi.

İç organları kalp atışlarıyla birlikte nabız gibi atıyor ve zonkluyordu; derisi gergin ve rahatsız hissediyordu. Durması gerekiyordu.

Bu kaşıntıyla baş etmenin en iyi yolu kendini alfasına sürtmekti.

Bunu derslerinde öğrenmişti. O zamanlar kulağa saçma gelmişti, sanki sadece alfanın yararına olan bir şeymiş ve Naya'nın asla hoşuna gitmeyecek bir şeymiş gibi. Şimdi içinde oluşan bu hisle, o kadar da saçma görünmüyordu.

Daha da yaklaştı, ona doğru bastırđı. Göğüsleri ağrıyordu. Meme uçları ağrıyordu. Çekirdeği boştu, doldurulmaya ve alfa spermiyle yıkanmaya ihtiyacı vardı. Onunla ilgilenmek onun işiydi.

Onu tekrar geriye iterek aralarına boşluk bıraktı. Sonra sabunlu bezi boynundan geçirip kollarından aşağı indirdi ve göğsünü tamamen atladı.

Naya hoşnutsuzlukla homurdandı.

Dudaklarını çatarak kolunu geri çekti ve onu yıkamayı bıraktı.

Bu fırsatı değerlendirerek onun sert erkekliğine daha da yaklaştı. Karnını ona sürtmek, göğüslerinin alt tarafına dokunmasına izin vermek ve ucundan sızan sütlü sıvıyla onları boyamak hoş bir fikir gibi görünüyordu.

"Hayır. Dön," diye emretti.

Naya'nın vücudu, alfanın emirlerine karşı koyacak hiçbir yeteneği yokmuş gibi döndü.

Kimdi o? Ne zaman duşa girmişlerdi?

Başı ve vücudu günlerdir olduğundan daha az ağır, daha az kopuk hissediyordu. Yine de kafasında pek çok soru ve çok az cevap vardı.

Yine de bir şeyi anlamıştı -yeni ve önemli bir şeyi- bu çok büyük alfanın onun alfası olduğunu.

O onun çocuğuydu ve adını bile bilmiyordu.

Naya'nın saçlarını ve sırtını odunsu kokulu sabunuyla sabunladı. Hızlı ve etkili vuruşlar ardında hoş bir karıncalanma bıraktı ve Naya'nın cildinde şişlikler oluşturdu.

Sonra bezi aldı. Omzunun üzerinden baktığında, adamın şimdi kovadan aldığı taze suyla sürekli yıkandığını gördü: bezi sıkma, sabun, taze su.

Naya, ona dokunmak için bir bahane arayan adamın parmaklarından bezi çekti. "Dön. Sırtına yardım edebilirim."

Yardım edebilirdi. En azından biraz. Her yerde yapışkan kırmızı vardı.

Onaylar gibi hırıltılı bir ses çıkardı. Bu ses. Ona içinde ihtiyacı vardı. şimdi.

Titreyerek, ayakta durabilmek için ona yaslandı, poposu karnına bastırđı. Kadın geri çekildi, göğüsleri adama yaslandı. Çok hoş bir histi.

Ulaşabildiği her yeri yıkadı, bulduğu seksi tepeler ve vadiler karşısında büyüldü. Tadına bakılacak ve ısırılacak muhteşem bir ten ve bu onundu. Dişleriyle sahiplenmişti.

Sonunda bezi sıktı ve durulaması için ona geri verdi. Süreç yavaş ilerliyordu. Adamın yıkanacak çok yeri vardı ama kadın buna aldırmadı. Parmakları sabunlu bezi adamın arka tarafındaki yuvarlak kaslara bastırıyor, yarıkları keşfediyordu.

Onun alfası. Onun alfası. Yeni mantra kafasına takıldı.

Kendini onun etrafına sarmak istedi. Ona sarılmak.

Kovayı boşaltıp yeniden doldurmadan önce bezi kadının elinden almak zorunda kaldı. Onun vücuduyla dikkati dağılan kadın, neredeyse ona olan ihtiyacı için ağlayacaktı. Neden başladığı şeyi bitirmesine izin vermiyordu?

İri yapılıydı -ailesindeki tüm alfalardan daha iriydi- ve ellerinin altında şişkinleşen ağır damarlı kaslarıyla hantaldı. Onun vücuduyla yapmak istediği onca şey yüzünden ağzında tükürük birikmişti.

Sağ tarafındaki et çukurlu ve dokuluydu. Kollarında, göğüslerinde ve kalçalarında ip gibi yara izlerinin yanı sıra kimi içbükey kimi dışbükey yuvarlak yara izleri vardı. Sanki bir patlamanın ortasında kalmış, sonra da çok sevilen bir tıkaç gibi tekrar dikilmek zorunda kalmış gibi görünüyordu.

O da yaşlıydı. Emrinde sadece yaşlı alfaların sergilediği sert, tecrübeli bir otorite vardı.

O güçlü bir alfaydı. İyi bir alfaydı.

Ama kimdi o? Nereden gelmişti?

Koyu renk saçlar, siyah gözler, keskin hatlar... Bu alfa Crispin gibi yumuşak, sevimli bir yakışıklılığa sahip değildi. Yine de belli belirsiz tanıdık geliyordu. Onunla daha önce karşılaşmış mıydı?

Crispin'i yenmiş, ona sahip olma hakkı için savaşmış olmalıydı. Naya son birkaç gündür onun niyetini gördüğünü hatırlamıyordu ve bu adama meydan okuyup kaybetmiş olması gerektiğinden emindi.

Kanın anlamı buydu. Arkaik ve eski modaydı ama o bunu seviyordu.

Umarım zavallı Crispin ölmemiştir. Bu hiç hoşuna gitmezdi.

İddiasındaki vahşet planladığı bağlanma töreninin bir parçası olmasa da, içinden bir ses bunun normal ve doğal bir davranış olduğunda ısrar ediyordu. Gösteriş yapmak ve övünmek istiyordu. Bu güçlü alfa onun için savaşmıştı. İyi bir koruyucu olabilirdi.

Adam kolu çevirdiğinde ve üçüncü kez su yağdığında Naya ona gülümsüyordu. Kaşları gözlerinin üzerine indi ve iri elleri Naya'nın yüzünü kavradı, kalın pençeli başparmağı yanağını okşadı.

"Kendine bir bak. Ateşin bulutlardan daha yüksek. Daha önce uyuşturulmuş muydun? Yoksa hep böyle sakın mıydın?"

Sesi sinirli olmadığı zamanlarda çeliğin üzerindeki kadife gibi yumuşaktı. Islak saç tellerini omuzlarının üzerinden iterek, vücudunun her tarafının durulanması için onu çevirdi. Sonra aynı şeyi kendisinin de yapabilmesi için onu duştan çıkardı.

"Ben her zaman sakınımıdır. Genelde. Belki de uyuşturulmuşumdur? Ateşim mi? Bu yüzden bu kadar boş hissediyorum. Yapabilir miyiz..." Naya düşüncelerinde ve kelimelerinde tökezledi, anlamsızca gevezelik etti ve sonunda somut bir fikre vardı.

"Bekle. Senin adın ne?"

Ona bir canavar gibi homurdandı, ama iyi anlamda değil. Kulağa aşağılayıcı geliyordu. Hâlâ gayet iyi sorulara cevap olarak böyle kaba sesler çıkaran hayvansı erkekler olduğunu bilmiyordu.

"Benim gibileri bilemezsin."

Ses tonu ona homurtudan daha çekici gelmiyordu. Hoş değildi. Ama daha karmaşık bir şey göğsünü çekiştiriyordu - öfke değil, acı. Kaşlarını çatarak bu duyguyu ovaladı. Bu o muydu? İncinecek ya da kızacak neyi vardı ki?

Naya'nın onunla yatmasına ihtiyacı vardı. Şeyini içine . Onu düğümlemesine.

Naya gözlerini kapadı ve sıkılmış kalçalarının arasındaki "V "den kaygan bir sıvı akarken inledi. Aşağıya baktı. Çok fazla vardı. Şimdi annesinin ekstra kalın dolgulu külotunu anlıyordu. Ne karmaşa ama.

"Sana nasıl hitap edebilirim?" diye sordu sessizce. Düşüncesi bile tüylerini diken diken eden alfanın adını öğrenmek istiyordu.

"Bana Canavar diyebilirsin, çünkü seni sahiplenen kişi o." Suyu kapattı ve kurulamadan onu kucağına aldı.

Tatmin edici ten tene temas karşısında göğsünde keyifli bir uğultu yükseldi. Oh, evet. Buna ihtiyacı vardı.

"Benden korkman gerekiyordu. Dehşete kapılmalısın," diye gürledi.

Naya elinden geldiğince onun etrafına sarıldı, ayak bileklerini kilitleyememekten ve onu sıkıca kavrayamamaktan dolayı hayal kırıklığına uğradı. Adam çok büyüktü. Göğsünün üzerinde yükselirken, onu işaretlediği yeri buldu ve tekrar ısırdı.

Altıncı Bölüm

Naya

Onu yerden yüksekte, garip bir şekilde konumlandırılmış bir yatağın bulunduğu bir odaya taşıdı. Alan temizdi ama eski görünüyordu. Tüm bu yer ona başka bir çağdan kalma, bir milyon iyi sektör kredisi değerinde tadilata ihtiyaç duyan yıkık dökük bir binayı hatırlatıyordu.

Mobilyalar seyrek: ayakta duran bir giysi askısı, iki devasa sandık ve parlayan bir kil lambanın yerleştirildiği kırık bir kolu olan ahşap bir sandalye. Yerde halı yoktu. Okumak için rahat bir pencere kenarı da yoktu.

İnce ve yıpranmış nevresimler kırık dökük bir yatağı kaplıyordu. Tamamen kabul edilemezdi. Canavar onu yatağa yatırmaya çalıştığında, Naya sarsıldı ve ona yapıştı.

"Bu da ne? Burası benim yuvam değil!" Sesinin tonu her kelimeyle birlikte çığlık atana kadar yükseldi.

Canavar homurdandı. "Seni masamda becerdim ve iyiydin. Seni yatağıma yatırdım ve şimdi de yuva mı istiyorsun?"

"Beni eve götürebilirsin. Orada bir yuvam var. Senin için hazırlamam bir dakika sürer," dedi alfanın cüssesine karşılık hazırladığı şeyi hayal ederek.

"Hayır. Senin için eve gitmek yok, kızım. Elimdekini kullanacaksın," dedi iç çekerek. "Bugün yuva yapım malzemelerine ve kızsal şeylere ihtiyacım olacağını bilmiyordum."

Sözleri, akıllara durgunluk veren mırıltısıyla ve elinin onun sırtında ve ıslak saçlarında gezinmesiyle çelişiyordu. Onu yere bırakmak için hiçbir hamle yapmadı; bunun yerine sandıklardan birine gitti. Onu kalçasına doğru kaydırarak şifreyi çözdü ve kapağı açarak uzun üst tepsiyi çıkardı. Sonra ona tekrar homurdandı.

Bu daha kibar bir homurtuydu, ama bir soru sorar gibiydi. Naya içeri baktı. Gerçek kürklere benzeyen bohçalar gördü.

"Oh, evet," diye zevkle inledi. Bacaklarını gevşeterek yere kaydı, böylece daha iyi görebiliyor, daha iyi dokunabiliyordu.

Üç dev kürk vardı, hepsi farklı dokularda, renklerde ve türlerdeydi. Onlar gibisini daha önce hiç görmemişti. Biri uzun, kıvrıkcık beyaz ve sarı , baştan çıkarıcı derecede yumuşak ve tüylü; diğeri parlak siyah saçlıydı

Kolları ve bacakları olduğunu düşündüğü yerlerin yanında çikolata kahverengisine dönüşen, bir yöne doğru zarif ama diğer yöne doğru fırçalandığında dikenli olan; üçüncüsü ise neredeyse turuncu görünen altın tüylerin üzerine serpiştirilmiş kahverengi şeritlere sahipti ve inanılmaz derecede yumuşaktı.

Daha küçük kürkler de vardı. Bulduğu her şeyi topladı, sonra giysi askısına gitti ve oradan bir şeyler seçti.

Tüm bunları dikkatlice yatağının üzerine yerleştirdi. Yarattığı şeyin içine birkaç kez girip çıktı, yuvarlandı, boyutunu ve katmanlarını test etti, kürkleri poposunda, göğüslerinde hissetti ve zevk sesleri çıkardı.

"Daha bitirmedin mi?" Canavar sordu.

Naya ona bakarken mırıldandı.

Tüm kasları muhteşem bir şekilde gergindi. Aleti avucunun içinde dramatik bir şekilde kalktı, avucuyla yakaladığı süt gibi bir şey sızdırdı ve shaftından aşağı çekerek ovuşturdu.

Oradaki et, vücudunun geri kalanından daha koyu bir pigmente sahipti, uçta olgun bir erik gibi renkliydi ve saçların sıkı, kısa daireler halinde kıvrıldığı dipte derin bir fındık kahverengisine karışıyordu.

Sikinin altında yuvarlak ve şişmiş, koyu renkli derisi gergin testisleri vardı. Çalışmalarındaki diyagramlar renklendirilmemişti ve baş döndürücü kokuyu ya da yanaklarına sürmek istediği baştan çıkarıcı tüyleri tarif etmemişti. Bileğinin genişliğinden daha büyük ve gülünç derecede uzun olan sikinin içine sığdığına inanamıyordu.

Hatırladığına göre canı yanmıştı. O kadar çok acıtmıştı ki, hatırladıkça ürperiyor, daha fazlasını arzuluyordu.

Onu tatmak, onu tanımak ve onunla bu temel şekilde bağlantı kurmak istiyordu. Onun özleminin zengin kokusuyla ağzı sulandı. Hazırlandığı onca şey arasında, onun sikini ağzına alma -tadına bakma, emme- ihtiyacı bunlardan biri değildi.

Kimse ona bunu yapmak isteyeceğini söylememişti. Doktorun ona verdiği beklenecek şeyler listesinde kesinlikle bu yoktu.

"Kızım. Sana ne diyeyim?"

"Dostum," dedi ona sırtarak. Ellerini başının üzerine koyan Naya sırtını dikleştirdi ve göğsü sallanacak şekilde kıvrıldı.

Gözleri hareketi takip etti ama kaşlarını çattı. "Adın ne? Yoksa sana kızım demeye devam edeceğim."

"Benim adım Naya, Bay Canavar. Şimdi seninkini söylemek ister misin?" Bacaklarını yana açmış, adamın sikine bakarken onunla alay ediyordu. O

istedim. Sadece biraz tat.

" yakında öğreneceksiniz ve öğrendiğimize sevinmeyeceksiniz sanırım. Beni içeri davet edecek misin, yoksa oraya zorla mı gideyim?" Yine kıkırdadı. Elinde değildi.

Yüzünde gök gürültüsünü andıran bir ifade vardı ve onun yatağındaki varlığından dolayı sabırsız görünüyordu. Ama eli giderek artan bir aciliyetle sikini çalıştırıyor, onun için sağıyordu. Kadın kenara çekildi ve elini uzatırken ona yer açtı.

Naya üzerine atladığında yatağın üzerinde sadece bir dizi vardı. Tüm çekingenliği gitmiş, başı onun kucağında, elini iki eliyle kapatmış ve kökünün mantar başını ağzına almıştı.

"Siktir, kızım. Sikeyim. Naya." Sözlere boğuk ve çaresizdi. Sonunda, onun ihtiyacı Naya'nın hissettikleriyle eşleşti.

Aletinden gelen sıvı tatlı bir sır gibi kıvamlıydı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

bunun.

Naya da onun gibi uzun vuruşlarla sikini . O da Damarlarının daha sıkı, daha dokulu olabileceğini düşünmüştü ama ellerinin altında yumuşadılar. Tabanı başından daha kalındı, eti garip bir şekilde halkalıydı. Oraya bastırıldığında, biri iki parmağının birleşimi kadar geniş, hafifçe kalınlaşmış üç çıkıntı keşfetti.

"Bu da ne?" diye sordu içine çekerek. Omega üreme çalışmalarındaki metinlerde bir alfanın sikinin etrafındaki halkalardan hiç bahsedilmemişti.

"Canavarın bir hediyesi ve çok uzun bir kızgınlık. Düğümüm deforme oldu ve asla tam olarak geçmiyor." Sesi sıcak ve alçaktı. Bu ses kadının ortasına bir sıcaklık gönderdi.

Verdiği cevap Naya'ya hiç mantıklı gelmemişti ama şimdi bu konuda ısrar etmeyecekti.

Bunun yerine, onu ağzının daha derinlerine alabilmek için kendini ayarladı.

Kendini yuvaya yerleştirdi ve tamamen arkasına yaslandı. Adamın elleri beline dolanıp onu kaldırmaya başladığında kadın itiraz eder gibi bir ses çıkardı.

"Sakin ol kızım," dedi adam, kızın vücudunu döndürüp başları yatağın iki ucunda olacak şekilde göbek göbeğe yerleştirirken. Bu pozisyon ona ellerini kızın kıvrımları üzerinde yavaşça gezdirmeye, yuvarlak etini test etmeye, yumuşak genişliği yumuşatmaya ve seksinin şişmiş deltasına doğru inme fırsatı verdi.

Adamın garip pençelerinin dikkatli bir şekilde dikiş yerlerine bastırıldığını hissetti; bu, yardım edemediği ama içine doğru eğildiği bir alaydı.

Nazikti; çok nazikti. Dokunuşu hafif ve saygılıydı, büyüleyiciydi. Onu alevlendirdi. Hareketin tekrarı dikkatini adamın sikinden uzaklaştırdı ama onu bırakmaya hiç niyeti yoktu. Henüz işi bitmemişti.

Arkasında neler olduğunu görmek için başını çevirdiğinde, adamın parmaklarındaki kayganlığı yaladığını ve tadından zevk aldığını gördü. Avuçladığı ellerini ağzına götürdü, gözleri mutlulukla geri yuvarlandı.

Yüzündeki şaşkın ifade içini kıpır kıpır etti. Bu iyi bir bakıştı Onu.

Adamın sikinin geri kalanını keşfetmeye hevesli olan kadın, ağzını etrafına soktu ve

Şaftının yanından aşağıya doğru. Sanki ağzını, dudaklarını ve dilini kullanmadan onun bu kısmını gerçekten tanıyamamış gibi, tabana yakın garip halkaları diliyle yokladı. Bu doku halkaları hiç esnemiyordu ve baskı altında sıkıca duruyordu.

Sol eliyle halkalara odaklandı, sıktı ve aşağı doğru çekti. O kadar geniş ki parmakları buluşmaya yaklaşamadı bile. Aç olan Naya, emerken diğer elini de yukarıda birlikte çalıştırdı. Arzularının peşinden gitti. Dili organın alt tarafında bir boşluk buldu ve bu boşluğu yaladığında kalçaları nabız gibi atmaya başladı.

Başını sallaması, ellerini hareket ettirmesi ve vücudunun onun üzerinde edepsizce eğilmesiyle bu hareket ona garip gelmeliydi ama o daha fazlası için aç bir şekilde bu hareketten zevk alıyordu. Asla durmak istemiyordu.

Rahim tekmelemeye devam etti ve vajina onun her sınırsız sesiyle coşku içinde spazm geçirdi. Adamın siki daha da şişene ve tuzlu özünden bir fiskiye bırakana kadar onu içti.

"Siktir. Siktir. Siktir," diye inledi, tohumlar kadının diline dökülüyordu. "Al onu. Al beni. Seni beslememe izin ver, bebeğim."

Duyuları onunla dolup taşı, itaat etti ve onun özünden alabildiği kadarını içine aldı.

"Kahretsin. Bir damızlık için hazırlanmamıştım. Yemek yok. Su yok. Kahretsin," dedi, derin, soluk soluğa nefesler alarak vücudunu onunkiyle birlikte hareket ettirdi.

Adamın penisi hâlâ ellerindeydi ama Naya şimdilik adamın sunduğu her şeyi almıştı. Mırıldanarak, başındaki küçük yarığı yalayan Naya daha fazlasını arzuluyordu.

"Dur kızım. ihtiyacım var. Bir kez daha, sonra su. Yemek."

Onu geriye doğru çekerek ağzına doğru tuttu ve seksini aşağıdan yukarıya doğru yaladı. Dili, kızdırmak için yeterince uzun süre içeri battı

Sonra da yüzünü ona dönmesi için vücudunu döndürüyordu. Birlikte sikinin ipeksi sivri ucunu kadının göbeğine doğru hafiflettiler.

"Islak. Sıkı. Küçük," diye homurdandı. "Tanrım, bebeğim. Az önce seni düğümledim. Nasıl hâlâ dokunulmamış hissedebiliyorsun?"

Elleri kışının altındaydı ve inişini kontrol ediyordu. Onu destekliyor, pozisyonunu sikinin genişliğine en iyi şekilde uyum sağlayacak şekilde ayarlıyordu.

Pozisyon alışılmadık hisler veriyordu. Naya onu daha derine götürmeye çalıştığında, gerilmenin verdiği acı onu durdurdu. Kadın durakladığında, adam devam etti. Aleti alışılmadık bölgeleri okşadı, açısı tam doğrudu. Kanalinin ön tarafındaki bir noktanın üzerinden her kaydığında, acıdan daha güçlü bir zevk sarsıntısıyla sarsıldı.

"Çok iyi. Çok iyi," diye inledi Naya.

Ailesinin en suskun üyesiydi, düşüncelerini hep kendine saklardı. Bu alfa onun kendini kısıtlamasını kırdı. Bunun olduğunu hissetti, altında yaşadığı baskıların ve beklentilerin merkezini parçaladığını hissetti. İnmeleri çığlıklara dönüşürken, yepyeni sesler çıkarabildiğini keşfetti. Kelimeler, içinde ileri geri sallanan horoz hakkındaki duygularını ifade etmek için yeterli değildi.

Aleti tüm doğru yerleri okşuyordu.

nereyi sevdiğini, ne kadar hızlı gideceğini ve ne kadar sert iteceğini söyledi.

Onun otoriterliğine kıkırdadı ama istediğini yaptı.

Naya kalçalarını sabırsızca yuvarladı ve sonra ağırlığını geri attı, onu daha derine çekmeye çalıştı, bunun acısını istedi.

Kalçasına bir şaplak attı, keskin ve acıtıcıydı. "Sakin ol, Naya."

Ve öyle de yaptı, kendini ona teslim etti, ona güvendi, değişimi yönetmeye çalışmak yerine ona boyun eğdi.

"İşte bu kadar. O güzel göğüslerini izlememe izin ver. O sıkı, ince meme uçlarını."

Onu kucaklamak için uzandı. Buna o kadar çok ihtiyacı vardı ki farkında bile değildi. Pürüzsüz, narin tenine sürtünen kuru, nasırlı avuçların dokunuşuna ihtiyacı vardı.

Bu adam onu yine mahvedecekti ve o bunu memnuniyetle karşıladı. Onu sadece zevk olana kadar parçalayacaktı. Onun zevki.

Göğüslerini şekillendirdi, onu tarttı, sessiz sesleri yükselene kadar başparmaklarını üzerinde gezdirdi.

"Nefesimi kesiyorsun. Beni çaldın. Her şeyimi çaldın. Nereden geldin küçük hazine?" Alfa'sının sesi

ona en iyi ağır kadife gibi geldi, onu sahiplenme ve güvenlikle sardı.

Ellerini omuzlarına doğru kaydırđı ve onu görebilmek için karmakarışık saçlarını itti. Sonra gövdesinin etrafına uzandı ve saçlarının uçlarından tutarak bir tutam fırça yaptı.

Gürültünün titreşimini klitorisinde hissedecek kadar derinden inleyerek kendi çığlıklarıyla cevap verdi.

Saçlarını kendi üzerinde, poposunun gezdirdikten sonra tekrar omuzlarına getirdi ve meme uçlarına alaycı bir şekilde dokundurdu.

Kendi saçını iyi hissettirecek kadar hassas olabileceğini hiç düşünmemişti.

"Benim için söyle, küçük şey. Canavarın için söyle."

Boğazından uğultulu inilti ler yükseldi. Ağzını kapatıp sesini kesmeye çalıştı ama adam kalçalarını savurdu ve içindeki erkekliğin yoğun hissi kendini kontrol etmesini tekrar ortadan kaldırdı.

Kafa derisinde hafif bir çekiştirme hissetti ve onun saçlarının karışık dağınıklığını yüzüne getirmesini, daha fazla iniltiyle içine çekmesini ve uzunluğuyla kendini boğmasını izledi.

Ona bindi, pozisyon uyluklarının içini yakıyor, onu dolduruyor ve rahminin girişinde alay ediyordu. Alçak hırıltısı onu kayganlaştırdı ve onu orgazmın kenarında tuttu.

Dalgalar ve dalgacıklar halinde, vücudu onun merhametine kalmıştı. Yaptığı her şey, acı ya da zevk, onu bir şehvet denizine sürüklüyordu. Kız ne zaman yaklaşırsa, adam yaptığı işi bırakıyor, bir meme ucunu çimdikliyor, kalçasını tokatlıyor ya da saçını çekiştiriyor, sonra şehvetli işkencelerine yeniden başlıyordu.

"Alfa, lütfen. Biraz daha?" Naya nefes nefese kaldı.

"Buraya gel, seni küçük şey. Buraya gel, Naya." Onu vücuduna doğru çekti, bir kolu omuzlarında, diğeri kalçasında kıvrılıyordu. "Şimdi rahatla. Bırak yapmam gerekeni yapayım."

Naya ona doğru uzandı, kolları boynunu çevreledi, parmakları saçlarına gömüldü. Adam dizlerini büküp vücudunu istediği gibi hareket ettirirken Naya onun göğsünü okşuyor, her nefes alışında kokusunu içine çekiyordu.

Aniden derinlere doğru itmeye başladı, kalçalarını kaldırdı, başını kadının boynuna doğru eğdi ve onu ısırđığı, yaladığı ve tekrar ısırđığı ham yeri buldu. Yavaşça onu tutuşunu gevşetmeye zorladı, sonra vücudunu şaftının üzerinde ileri geri hareket ettirdi, daha önce döktüğü ve pelvisini ıslatan tüm sıvı şimdi kaygan bir yüzeydi.

Canavar elini aralarına sokup kızın cinsel organını açarak klitorisini ortaya çıkardığında ve klitorisi ona sürtünecek şekilde onu tuttuğunda, Naya aleve döndü, bastırdı, ileri geri kaymaya başladı. Odak noktası ve iradesi bu sona ulaşmaya odaklanmıştı.

"İşte böyle, küçük şey. Benim için şarkı söyle."

Elini kızın poposuna kaydırды, parmakları yanaklarının arasındaki çatlağa bastırarak şekilde kavradı, ta ki parmaklarından birinin küt ucu aralarındaki büzülmüş deliğe değene kadar.

"Şimdi beni yakaladın. Daha önce senin gibisini görmemiştim. Sen canavarı seçtin, o da seni istedi. Ne kadar da bencil bir piç. Ama birazcıkla yetinmeyecek. Her şeyi isteyecek. Hepsini ver."

Onu aşağı çekerken kalçalarını yukarı doğru pompaladı ve aynı zamanda parmağını ikinci boğuma kadar içine soktu.

Naya uludu. Yandı.

Kadının hassas dokusunu işgal etti, aradığını bulana kadar itti, bastırdı ve aradı - ve kadının tüm sinir uçlarını yaktı, saldırgan bir ele geçirme, özlemini duyduğu nihai yıkımı getirdi.

Çılgılık atarak geldi.

Onu orada karşıladı.

Hareketleri düzensiz ve kontrolsüz bir hal aldı. Bağırışları, düğümü onları birbirine kenetlerken ruhu titreten bir zafer kükremesine dönüştü.

Duygular bedenini sarmış, düşünme ve hatta nefes alma yetisini elinden almıştı. Adam onun içindeydi, kilitlenmişti, nabızı atıyordu ve derinlerdeydi, rahmini karnını şişirmeye yetecek kadar dölle dolduruyordu.

Onun içine derinlemesine girdi, tüm hassas gizli kısımlarını, kız gibi arzularının ve kadınsı umutlarının katmanlarını parçaladı.

Onları ifşa etti. Onu ifşa etti.

Gözyaşları onu hazırlıksız yakalamıştı. Fiziksel birliktelikleri bir duygu seline yol açmıştı. Onun için mırıldanırken ona daha sıkı sarıldı, onun sığınağı ve gücü oldu.

Biyolojik içgüdü devreye girdiğinde neler olacağını tahmin etmek imkansızdı. Tüm engellemeler ve rasyonel düşünce ortadan kalktı. Özgür iradeyi, duyguları ve kalbin arzusunu geçersiz kıldı ve temel düşünceyi en önemli olana, yani üremeye göre yeniden şekillendirdi.

Naya modern, iyi doğmuş, özgür bir omega damızlık dişiydi. Bundan korkuyordu. Bu endişe aylardır içinde karanlık bir fırtına gibi esiyordu,

Kaçınılmaz baltanın öz kontrolünü kesip onu ifşa edeceğini ve küçük düşüreceğini biliyordu. Ama şimdi, açıklanamaz bir şekilde, burada, bu adamın kollarında, çiftleşmenin her zaman istediği ve ihtiyaç duyduğu her şey olduğunu keşfetmişti.

Erken evleneceğini bilerek büyümüştü. Cinsel olgunlukla birlikte durdurulamaz bir üreme ihtiyacı doğdu. Bir kedi gibi sürekli dönüp duruyordu. Bütün cins kadınlar yirmi bir yaşına geldiklerinde kendilerini öyle ya da böyle çocuk sahibi olarak bulurlardı. Bundan asla kaçış yoktu.

Kız kardeşinin arkadaşlarından biri biyolojik çekime direnmeye çalışmıştı. Çiftleşme kızgınlığını maskeleyebilen karaborsada satılan bitkisel bir karışımın keşfi aylardır sıkça ve popüler bir tartışma konusu olmuştu. Phee durmadan bundan bahsetmişti.

Omega Dionndal'ın çoğu standarda göre aşırı olan yetiştirici hakları konusundaki yeraltı yazıları yeni bir anlam ve popülerlik kazandı. Aylar sonra, beta kız arkadaşlarıyla bir çay dükkanında buluştuktan sonra eve dönerken, Dionndal iki olgun alfa ile karşılaştı.

Diğer erkeklerle olaysız bir şekilde karşılaşmış ve kendini güvende hissetmişti. Hatta vajinasının köleliğinden kurtuluşunu bile yazmıştı. Ama o gün, bu iki alfa bir şekilde öne çıkmıştı, bilimin kopyalayamayacağı içgüdüsel bir anlayış.

Kokuları Dionndal'ın ateşini hemen sokakta tetikledi. Olay haberlere konu oldu, hikâyesi 12 Sektör'deki tüm veri bankalarında bangır bangır yayınlandı. Gün bitmeden her iki alfa ile de çiftleşmişti. Bir yıl sonra kalçasında bir kız bebekle, çok eşli evliliklerin avantajları üzerine makaleler yazıyordu.

Kız kardeşi gibi o da iyi bir alfa seçmeyi planlamıştı. Yumuşak başlı bir alfa. Güvenli. Kendini çoğu alfa yığınının en altında bulan biri. Crispin'in hayatı bir savaş alanından ziyade bir ofiste betalara emir vermekten ibaret olacaktı. Huzurlu varlıklarını bozacak çok az çatışma ya da risk olacaktı. Sakin, dingin bir adam olarak, onun her hareketini emretmesine ya da aşırı taleplerde bulunmasına gerek yoktu.

Omega dişileri fiziksel olgunluğa erişir erişmez eş bulurlardı. Alfa'larla ilgili şaka, fiziksel olarak olgun doğdukları, ancak Bir omega'ya nasıl davranılacağını öğrenmek için 80 yıl. Kardeşleri kabaca, bir omega amcığını nasıl becereceğini bilmenin 80 yıl sürdüğünü, bu yüzden diğerlerinin yerine seni seçeceğini söyledi.

Toplumun çoğu, 55 yaşın altındaki alfaları, saygıdeğer hanımlarla birlikte olmaya uygun olmayan ergen çocuklar olarak görüyordu.

Crispin 58 yaşındaydı.

Duygular onu bunaltmıştı ama yeni eşine kilitlenmiş, onun kollarını boynuna dolamıştı ve bu duyguları çabucak işledi. Yumuşak başlı olmayan bu eş, onun eşiydi. Onun için mükemmeldi.

Canavar kendini onun içine kilitledi, mırıltısı fiziksel acılarını ve duygusal perişanlığını hafifleten bir merhemdi. Kalçalarını oynatarak ikisine de zevk vermeye devam etti.

Her şeyini kaybetmişti. Her şeyi kazandı.

Crispin'den çok ama çok daha yaşlıydı. Kokusu, vücudundaki yara izleri, sesinin emredici doğası, onunla ilgili her şey daha yaşlı hissettiriyordu.

Güçlü.

Amansız.

Onu koklamıştı. Onu istemişti. Onu seçmişti.

O içini işlerken parmaklarıyla kendi diş izlerini fırçaladı, açığa çıkan duygularının hamlığı memnuniyete dönüştü. Gözyaşları soldu, yerini büyüye bıraktı.

Bunu yapabilirdi. Bunu yapabilirdi.

Yetiştirilme tarzının ektiği bir tohum, kafasının arkasında fazladan bir ses gibi fısıldayarak ona buraya nasıl geldiğini hatırlattı. Crispin'le imzalamadığı sözleşme ve ailesinin beklentileri konusunda onu dürtüyor, öfkelenmesini istiyordu.

Düşünceleri gelir gelmez bir kenara itti, alfası onu yakınında tutarken onlarla teker teker yüzleşti. Değiştiremeyeceği şeyleri düşünmeyecekti.

Bu ses annesinin sesine benziyordu ve burası annesine göre bir yer değildi.

Aralarındaki bağın sarhoşluğuyla, savunmasız ve bir kitap kadar açık bir şekilde, ona her şeyini verdi. Normalde birinin onu böyle ham bir halde görmesine izin vermek onu utandırır ya da mahcup ederdi.

Ama onunla değil.

Canavarla birlikte kendini özgür hissetti.

Yedinci Bölüm

Darre

Serbest bırakılması uzun zamandır reddedilen Darre'nin düğümü gevşemeyi reddetti. İşaret parmağının sivri pençesini onun küçük, değerli kıcına sokarken hiç düşünmemişti ama şimdi aletinin dibindeki devasa şişlik tarafından içine kilitlenmişti. Onu incitmekten korktuğu için rahatsız edici parmağı çıkaramıyordu.

Belki yarın durum komikleşirdi. Anlatacak bir hikayesi olurdu.

Hareket edemeyen ve susuz kalmalarından endişelenen Darre kendini aptal gibi hissediyordu.

Bu devam eden bir sorun olacaktı. Sırf bu yüzden parmaklarını onun daracık küçük amına sokmaktan kaçınmıştı. Pençelerinden birini kesmesi gerekecekti. Törpülemesi.

İki yapsak iyi olur. Üç olsun.

Lanet olsun. Onu pençeliyordu.

Vahşisi bu düşünce karşısında kendisiyle alay edercesine sevindi.

Darre bir eş istemiyordu. İçinde yanan eş arzusunu öldürmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

Kendini anılarına adamıştı. Tatlı Alennie. Sevimli Alennie. Utangaç. Sessiz. Bir omega yetiştiricisinin olması gereken her şey.

İtaatkar. Teklif edilebilir. Güneş sarısı ve hayat dolu. Onu incitmekten ya da korkutmaktan korkuyordu. Bir omega'nın gizli zevk nodülünü aramak için en sevdiği parçalayıcı aletini göt deliğine sokmak şöyle dursun, başparmağını kıvrımlarına sürtmeye cesaret edebileceğini hayal bile edemiyordu.

Şimdi canavarının sahiplendiği bu küçük şeyle sınıksız kenetlenmiş ve birbirine dolanmıştı.

Suya ihtiyacı vardı ve onun da sıcağa dayanabilmesi için proteine ihtiyacı vardı. Öfkesine ve kendini tecrit etmesine alışkın olan halkı kapısını çalmayacak, yardım teklif etmeyecekti.

Canavar çizgiyi aştıklarını düşündüğünde, yatıştırmaya çalışmanın iyi niyetli insanların ölümüne yol açtığını uzun zaman önce öğrenmişlerdi.

Ortalama olarak, bir düğüm nadiren yirmi ya da otuz dakika sürerdi. Darre onunkinden pek emin değildi. Daha önce hiç bir dişiyi düğümlememiş, hatta içine boşalmamıştı.

Gençken ve hala etrafta dolanırken, peşinden koşan bir beta ya da drone yavrusu istememişti. Hayalini -Alennie'yi ve onun kutsamasını- huzuru ve ruhunun çirkinliğini hafifletecek bir mırıltıyı istiyordu.

Neden bir beta ile zayıf, geçici bir duygusal bağ kurmaya razı olsun ki? Bu asla yeterli olmazdı.

Alfaların beta sevgililer edindiğini görmüştü ama bu ilişkilerin sunabileceği en iyi şey arkadaşlık ve cinsel rahatlamayla alay etmektir. Bir beta onun düğümünü alamazdı ve kalbini de alamazdı. Bu yüzden Darre asla tohumunu vermemişti.

Alennie'siyle tanıştıklarında çok gençti. Ona söz vermiş, onun büyümesini ve kendisini seçmesini bekleyeceğini söylemişti. Sözü gerçektir. Başka kadınlara burun kıvrınamıştı bile.

İlk ateşi çıktığında, Un'daki görevlerini tamamlıyordu, ondan en hızlı ulaşım aracıyla bir hafta boyunca gece gündüz seyahat ederek ayrılmıştı ve bunu hissetmişti.

Ona ulaşamamasının her ikisi için de daha kolay olduğunu düşünerek, bunun rahatsızlığına, sikiindeki ateşli dürtüye ve derisinin altındaki çıldırtıcı kaşıntıya katlanmayı seçmişti.

Bir sonraki sefer 12 Sektör'e döndüğünde hâlâ kızgınlık içinde sıkışık kalmış olan babasının yuvasına başka bir alfa attığını keşfetti. Kadın yabancıyı kabul etmiş ve kızgınlık döneminden hamile olarak çıkmıştı.

Diğer erkeği öldürmek istemişti. Babasını öldürmek. Herkesi öldürmek.

Ama seçimini yapmış ve kalbinde bir barışçı olan Alennie ondan gitmesini istemişti.

Hayal kırıklığı ve öfkesi iz bıraktı.

Ondan sonra yapacak bir şey kalmamıştı. Zaten ona saplanmış olan kızgınlığı daha da artmıştı. Başka hiçbir kadın onu rahatlatamazdı -hiçbiri bunu deneyecek kadar doğruya yakın değildi.

Naya hamile kaldığında en azından lanet olası düğümünün normale döneceğini umuyordu. Ama Darre'nin şüpheleri vardı. Berbat durumdaydı.

Çoğu alfadan daha iriydi, pençeleri, daha keskin dişleri, daha keskin duyuları ve oldukça gelişmiş bir önsezi içgüdüğü vardı. Çirkin bir öfkesi ve büyük, biçimsiz bir penisi olduğundan bahsetmiyorum bile.

Atalarına daha iyi asker olmaları için hangi hayvani genler eklenmişse, zihninin baskın kontrolörleri haline gelmiş ve

Vücudu. Vücudu kaybettiği omega'nın yükünü taşıyordu.

Bu güzel prenses gibi küçük bir eş onun fizyolojisini değiştirebilir, ona biraz özdenetim kazandırabilir, böylece her zaman yaşayan her şeyi parçalamak istemez.

İçindeki canavar, yıllar süren bitmek bilmeyen öfkesinden sonra rahatlamıştı.

Sessiz ol.

Darre Naya için mırıldandı ve küçük dişi de ona karşılık verdi. Ne inanılmaz bir sestti. Bunu göğsünde, kafasında ve ruhunda hissetti. Dişi uyuyana kadar, vücudu gevşeyip sönmeye başlayana ve yuvadan ayrılmasına izin verene kadar mırladı.

Çıplak bir şekilde kapıya doğru ilerledi ve alışılmadık bir aceleyle koridorda koşmaya başladı. Acele etmek onun normal tarzı değildi. Tamamlanması gereken bir listesi olan bir beta gibi çırpınmıyordu.

Ama şimdi ininden dışarı adım atma fikrinden nefret ediyordu ve geri dönebilmek için acele edip onlara yiyecek getirecek birini bulması gerekiyordu.

Merdiven boşluğunun tepesinde her zaman iki alfa görev yapardı.

Yönetim merkezi olmak üzere tadilata girdiğinde

Darre binayı devraldığında, kulesinin on beş katının tamamı bitmiş ya da tamamen oturulabilir durumda değildi. En üstteki dört kat kendisine aitti ama zamanının çoğunu on ikinci katta geçiriyordu. Gün ışığının içeri girmesini sağlayan pencereleri ve aralarından seçim yapabileceği birkaç odasıyla en yaşanabilir olanıydı.

Binanın her katı için kaçış yolları vardı ama her katın lobisinde muhafızlar konuşlanmıştı. Vardiyalı olarak çalışan bu görevliler ağır silahlarla donatılmıştı ve sadece Darre'nin onayladığı kişilerin yanlarından geçmesine izin vermeleri emredilmişti.

Çıplak ve damızlık dişi kokusuyla ortaya çıktığında on ikinci kattaki muhafızlar ona aynı şaşkınlıkla baktılar.

İçindeki canavar kıpırdandı, hazinesinin kokusunu çalmaya çalıştıkları için gücendi. Hiçbir parçası, kulenin sefil piçlerinden herhangi birinin onu görmesine ya da koklamasına hazır değildi. Ona doğru koklayan herhangi bir erkeği alaşağı edeceğini biliyordu.

"Tüm detaylar derhal nefes açıcıları takmaya başlayacak. Ben yüzlerinizi çıkarmadan önce buraya bir düzenek kurun," diye tersledi. "İki günlük taze suya ve yarım kanlı keçiye ihtiyacım var - taze, her iki tarafı da iki dakika kızartılmış ne kadar etimiz varsa.

"Mac, Tenbel'in evine birkaç adam götürsün. Orayı temizleyin. Dronlarını ve dişilerini buraya getirin. Gerisini deliğe koy. İzin vermeyin

Birkaç gün içinde onlarla konuşmak istiyorum. Doğu Odası'nın tamamen temizlenmesi gerekecek. Eşyalarımı üçüncü odaya taşıyın."

Adamlardan biri, Alreck, "Ön taraftaki adamlar o siyah cübbeyi görüp görmediğinizi merak ediyorlar," diye cevap verdi. Gözlerini aşağıda tutuyor ve akıllıca ağzından nefes alıyordu. Darre'nin tüm alfaları onun zor bir mizacı olduğunu bilirdi.

"Temizleyin onları. Cevap yok. Kapıya yiyecek ve su bırakın. Kapıyı çalmayın."

Alreck, "Mac bir rapor verecekti, Alfa," dedi.

"Evet. Hayat devam ediyor. Umurumda değil. Yarına kadar Mac'in raporu yok.

Kendi başının çaresine baksın."

Emirlerini bir veri tabanı ile gönderebilirdi ama sadece üç tane işlevsel veri tabanı vardı. Bunlardan biri bile mutfakta olamazdı. Alreck işe yaramaz asansör boşluğundan Darre'nin isteğiyle birlikte aşağıdaki katlara seslenecek ve bir koşucu mesajın gitmesi gereken yere ulaştığından emin olacaktı.

Ne kadar kaba olursa olsun, bu iletişim yöntemi Darre'nin havada asılı duran hizmetkârlardan rahatsız olmamasını sağlayacak kadar etkiliydi. Muhafızlarını ileri geri koşturmak yerine görev yerlerinde tutuyordu.

Yetiştirici endişelenmeye başlamıştı. Onu göğsünde hissedebiliyordu, yokluğundan duyduğu huzursuzluk giderek artıyordu. Vücudu döndü ve bunu yapma arzusunu fark etmeden önce ona doğru uzun adımlar atmaya başlamıştı bile. Tek bilinçli düşüncesi ona geri dönmek ve adamlarının önünde bir köle gibi koşmamaktı.

Yatağının ortasında oturan kadın, evcilleşmemiş siyah bukleler ve cömert kıvrımlardan oluşan muhteşem bir yığındı. Zevk için doğmuş bir kadının iri memeleri, kabarık areolalarıyla adamın ağzını sulandırıyor. Dolgun, yuvarlak ve çilekli şekilleri, onun en çılgın mükemmellik hayallerinin ötesindeydi. Kadının her hareketi göğüsleri titretiyor ve adamın ağzını sulandırıyor,

Kesici dişleri alt dudağında sivrilmişti. Dizlerinin üzerine oturduğunda kürkü düştüğünde, onun lezzetli kum saati figürünü gördü.

Bir dahaki sefere onu arkadan becerecekti. O kalçaların ellerinde olmasına ve sikiinin yeni favori yerine vururken kalçasının pelvisini yastıklamasına ihtiyacı vardı.

"Canavar," diye mırıldandı, sesi fısıltılı bir şarkı gibiydi. "Nerede olduğumu bilmiyorum."

"Sen benimlesin." Elini tuttu ve küçük ve solgun parmaklarını öptü. Onunla ilgili her şey çok tatlı ve zarifti.

Oturarak onu sikine doğru çekti, onu bu şekilde besleme ve içini dışını dağılayacak şekilde doldurma içgüdüğü onu sertçe vurdu.

Ağzıyla onu kapladı ve tabanındaki et halkalarını parmakladı. Ellerini onun her tarafına koyup saten teninin ulaşabildiği her parçasını keşfederken biraz oynamasına izin verdi.

Birinin kapının dışına bir tepsi koyduğunu duyduğunda, ona cesaret verici bir hırıltı verdi ve bacaklarının arasına ve horozunu daha sert emmesine neden oldu. O kadar duyarlıydı ki, sanki bir müzik aleti çalışıyor gibiydi.

Göğsünden gelen alçak gümbürtü onun aciliyetini artırdı ve elleri sıkılaştı, dili muhtaç hareketlerle ona yaklaştı.

Saçlarını yumruklayarak, boğazının arkasına gelene kadar ağzını aşağı doğru itti. Tetiği çeker gibi boşaldı. Ondan içerken vücudu kasıldı, alma ihtiyacı onun verme ihtiyacıyla eşit derecede eşleşti.

"böyle, bebeğim. Aferin kızıma. İç beni"

Hepsini aldı, kendini görevine o kadar adadı ki, adam onu çekip çıkarmak zorunda kaldı, çıkardığı şapırtı sesinin saçmalığına neredeyse gülecekti. Adam kendisini çözdüğünde mızızlandı, adam yataktan indiği anda çıkardığı ses çığlığa dönüştü.

Onu bir havlamayla azarladı, ama sanki sadece kapıya gitmiyormuş da sektörden ayrılıyormuş gibi yuvanın içinde telaşlandı.

"Yemek ve su getiriyorum, Naya. Yerleş."

İki büyük sürahi arıtılmış yağmur suyu ve sipariş ettiği yiyecekleri getirirken, gözleri kızın kayıt işaretine takıldı. Bunu araştırması ve kim olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

Sonra görüşürüz.

Doymak bilmeyen küçük damızlık, onu ikna etmek için mırılayarak ve gülümseyerek yeterince yaklaştığı anda onu aşağı itmeye ve tekrar tırmanmaya çalıştı. Bunun yerine ona sert bir tokat attı ve onu çevirerek yüzü dışarı dönük bir şekilde kucağına çekti.

Aletini tatlı, şişmiş amcığına dayayarak onu üzerine oturttu ve nasıl boşalacağını göstermek için kalçalarını yönlendirdi. Sonra bir elini karnının narin kabarıklığına doğru açtı, başparmağını göğüslerinin altına soktu ve alt pençesini yarığının tepesine koydu.

Elleri yayılmış kalçalarının arasına girdi ve adamın uzunluğunu tam istediği yere bastırdı.

Bir miyavlamayla kendini onun sikine doğru sallamaya başladı, canavar gibi şeyi klitorisinin sertleşmiş kabarıklığına sürüyordu. Kendini düşünmüştü

deforme olmuştu, ama seviyor gibiydi.

Darre boştaki eliyle kanlı et tabağını parçaladı. Naya'yı elinden iki küçük ısırıkla besledi, istemediğini ve çok fazlasının midesini bozacağını biliyordu ama ona bir şeyler yedirmek onu memnun ediyordu.

Sürahideki sudan kana kana içtikten sonra, yutabileceği kadarını yuttuğunu düşünene kadar ona da içirdi.

Vücudu sürekli hareket ediyor, onu zevki için kullanıyordu. Kıçına dokunabilmek için onu dizlerinin üzerine çöktürmeden önce kendini hararetli bir seviyeye çıkarmasına izin verdi. Gece böceklerinden ve diğer yerel haşerelerden uzak tutan yüksek yatak için aniden minnettar olan Darre, onun arkasında durabileceğini ve mükemmel yükseklikte olabileceğini fark etti.

Arkasını yukarıda tutarak, üzerindeki tüm tatlı ve tuzlu kayganlığı yaladı, sadece eğlenmek için tıkanmış klitorisile alay etti. Onun düğümüyle sıkıca bağlanana kadar bir daha orgazm olamayacaktı.

Onu ihtiyaçla şarkı söyletmek, istediğini, istediği şekilde, istediği zaman almak, onu merhametine bırakmak saf bir zevkti. Ne zaman kendini aşmayı ve talepkâr olmayı düşünse, adam durur ve ona nefesinden başka bir şey vermezdi, çaresiz sinir uçlarının üzerinde hayalet gibi dolaşırdı.

"Güzel damızlık. Değerli bir eş. Sana ne veririm onu alırsın."

"Sana ihtiyacım var, Canavar. Sana ihtiyacım var," diye inleyerek yatak takımını yumrukladı. "Neye ihtiyacın var, Naya?"

"İçeride."

"Neye ihtiyacın var?" diye tekrarladı.

"Acıyor."

"Öyle mi, hazine? Acıtıyor mu?" Canavar kontrolü ele geçirdikçe sesi sertleşti. pençelerine, teninde açtıkları çukurlara, bırakacakları izlere baktı.

Onun itaatkâr, iyi yetiştirilmiş formuna karşı canavarının tezatını görmek başını döndürdü. Ellerini öyle tutmak zorundaydı yoksa kızın nemli, mükemmel derisini delme riskini göze alacaktı.

Alennie'yi kaybedene kadar normal erkek tırnakları vardı. Bir gün onları el ve ayaklarından dökmüş ve yerlerine canavarın bir başka hediyesi olan bu kalın siyah şeyler çıkmıştı.

"Sana ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var!" diye mırıldandı. "Acıyor. Durdur şunu.

Lütfen mi? Alfa, lütfen."

Darre bir pençesini kıçının çatlağından aşağıya, anüsünün büzülmüş çiçeğinin üzerinden, yarığı olan ıslak, olgun meyve dilimine doğru çekti.

Onun için hiçbir his olmasa da, gözlerini çirkin, ölümcül pençelerinin yukarı ve aşağı kazıyarak kıvrımlarını ayırma görüntüsünden alamıyordu.

"Yerleş, hazine. Yerleş. Benden ne istiyorsun? Ben buradayım. Canavar tam burada."

"İçeride."

"İçeride ne var? Neresi? Ne güzel bir damızlık prensessin sen. Bahse girerim bütün erkekler senin kokunu duymak için kapıda sıraya girmişlerdir. Sana çiçek getirdiler mi? Un'dan güzel süsler? Güzel paketlerde tatlılar? Babanın evinde seni yerde becermek istediklerinin kokusunu almayasın diye düğmeli gömlekler giyip kolonya sürdüler mi?"

"Şimdi burada o pis canavarın yatağındasın ve bana söyleyecek kibar bir sözün yok mu? Kalçalarını oynatıyorsun ve bana istediğini yaptırmaya çalışıyorsun ama bu işler böyle yürümüyor. Güzel ütülenmiş gömleklerim yok ve kimsenin benim sektörümde çiçeklere ayıracak zamanı yok."

yaklaşmadığı, içine girmesini sağlayamadığı için hüsrana uğramış, sadece onun aletine ihtiyaç duyduğu için ağlamaya başlamıştı. Onunla oynamak, ona gerçekte kim olduğunu göstermek ne kadar eğlenceliydi - ondan kaçmanın mümkün olmadığını, onu seçtiğini bilmek.

Kadının sırtında iki büküm oldu, altına uzandı ve onun baştan çıkarıcı, sarkık memelerini okşadı. Onu izleyebilmek, her yerini görebilmek için buraya bir ayna getirmesi gerekiyordu.

"Bana kızgın mısın?"

"Hayır, bebeğim. Hiç de değil. Azıcık bile değil. Sen . Çok mükemmelsin. Nasıl kızabilirim ki?"

"Neden o zaman? Lütfen. Acıyor. Sana ihtiyacım var!"

Göğsünden gelen paslı ses şeytani bir kıkırdamaydı. "Kullan. Kelimelerini. Kelimelerini.

Bana ne istediğini söyle, Naya. Nerede istediğini. Nasıl istediğini."

Kelimeler ağzından fırladı, "Amımı sertçe sik, Canavar. Lütfen. Lütfen. Beni sertçe doldur. Çiftleştir beni. Beni tohumunla doldur."

"Evet, evet," diye tısladı Darre. Arkasında durdu, güzel yuvasını dağıttı ve yatağı altından çekti.

Bir süre bu pozisyonda kalacaklardı.

Sekizinci Bölüm

Naya

Karnının açlıktan kıvrılması Naya'yı uyandırdı. Haftalardır gerçek yemek yememişti.

İyi yemek sevgisi, hem yemek hem de hazırlamak konusunda ailesindeki kadınlarla paylaştığı tek şeydi. Tam şu anda, ağzında eriyen çıtır çıtır, lapa lapa katmanları ve ortalarında fındık ve meyve reçelleri olan çeşitli tereyağlı hamur işlerinden oluşan bir tabak hayal etti. Yanında koyu, aromatik çay vardı, o kadar iyi demlenmişti ki dili krema ve balla ehlileştirilmeye hazır acılıkla .

Tatlısını yedikten sonra, aşçıların her gün yaptığı meyve ve ot salatası gibi sağlıklı bir şey ya da mükemmel rulolar halinde düzenlenmiş ve keçi peyniriyle doldurulmuş ve tatlı bir lahana yaprağına sarılmış doku inceliğinde kurutulmuş sığır eti dilimleri yedi.

Vücudu acıkmıştı. Kıvrımlarını esnetmek ya da sıyrılmış deri ve sert kullanılmış kaslardan oluşan birçok ağrılı noktasını bulmak için hareket edemiyordu çünkü alfa onu çok sıkı tutuyordu. Bir eli çenesinin altındaydı ve boynunu kucaklıyordu, diğeri kalçalarının arasındaki parmaklarıyla tümseğinin üzerindeydi ve içindeki büyük şey, kalçalarını sıg, sıkı hareketlerle çalıştırıyordu.

Onu yalvartmıyor ya da boşalmasını sağlamaya çalışmıyordu. Naya minnettardı. Bağırsakları ağrıyordu. İçi dışı yara bere içindeydi. Yemek yemek, yıkanmak, yuvayı yeniden onarmak ve bir yıl boyunca uyumak istiyordu - bu sırayla.

Kızgınlığı sona ermiş olmalıydı. Sanki bir düğme çevrilmiş gibi, talepkâr ihtiyaç artık onu o kadar yüksek sesle çağırmıyordu. Artık aşırı ısındığını hissetmiyordu ve derisinin altındaki kaşıntı da geçmişti.

Ama Canavar bir şeyler yapardı. Ona hırlardı. Ona dokunurdu. Ona eziyet ederdi. Acı, açlık ya da yorgunluk ne olursa olsun vücudu karşılık veriyordu. Kızgınlığı bitmiş olabilirdi ama onun kızgınlığı yavaşlama belirtisi göstermiyordu.

Muhtemelen hamileydi. Biyolojik zorunluluğu yerine getirildiğinde, yırtıcı beynine biraz akıl sağlığının geri gelmesi gerekirdi. Hâlâ her gün çiftleşeceklerdi ama bu saatlik iş artık bitmeliydi. Dün ya da önceki gün bitmiş olmalıydı.

Saat ya da pencere olmadığı için zamanı söylemesi imkânsızdı ama Naya ateşinin en az üç gün sürdüğünden emindi. Bu sikiş maratonunun beşinci günüydü.

Evde ortalama bir kızgınlık döngüsü için plan yapmıştı. Odasında iki pencere, bir duvar saati ve yatağın yanındaki masanın üzerinde küçük bir cam saat vardı. Annesi yiyecek ve su getirmiş olacaktı ve üçüncü gün annesi Naya'yı banyoya götürecek, hafif bir yemek yiyecek ve bağlanma töreni için hazırlanacaktı. Babası ve Crispin'in aile üyelerinden biri de onu aynı şeyi yapmaya götürürdü.

Herkes onlarla birlikte kutlama yapmak için orada olurdu.

Burada -burası her neresiyse- onu becermeyi bırakmayan bir alfayla birlikteydi. Tören olmayacaktı. Hafif bir yemek ya da onun tercih ettiği tereyağlı bir yemek olmayacaktı. Aile olmayacaktı.

O ne yapmıştı?

Naya bu alfa hakkında hiçbir şey bilmiyordu; ne gerçek adını, ne aile bağlantılarını, hatta ne de nerede çalıştığını. Nerede yaşadığını ya da şu anda nerede olduklarını bilmiyordu. Hiçbir şey bilmiyordu ve ona sadece bağıni değil, yetiştiricisinin onayını da vermişti. Aralarında geri dönölmez bir bağ oluşmuştu.

"Mmm," diye mırıldandı kulağına. Göğsündeki eli nazikçe sıktı, meme ucunu nasırlı avucuna sürttü. "Yerleş, benim küçük şeyim. Yerleş."

Mırıldandı, güzel, derin kadife bir gümbürtü, onu her seferinde pelteye çevirdi. Kızın üzüldüğünü biliyordu.

"Acıktım, Canavar. Biraz yemek alabilir miyim?"

"Bir dakika içinde. Şu düğümü bitireyim. Son bir kez. Sonra seni besleyeceğim."

Gözlerini kapattı. "Hayır... Senin sikişle olmaz, Alfa. Gerçek yemek istiyorum. Ateşim bitti. Düzgün bir yemeğe ihtiyacım var. Aşçınız yumru sütlü çorba yapabilir mi? Ya da tereyağlı hamur işi? Belki bir dükkan vardır?"

Alçak sesle güldü - bu onun iyi gülüşlerinden biri değildi. "Yumrulu süt çorbası yok. Hamur işi yok, hazine. Burada yok. Sana tavuk çorbası falan getireceğim. Bu düğümden sonra. Çok iyi hissediyorsun. Çok sıkı. Çok derine in."

Yüzünü buruşturdu. "Bunu yapmak zorunda mısın?" "Neyi yapmak?"

"O çirkin, kaba kelimeleri kullanmak mı?"

Sanki onu utandıracak bir şey biliyormuş ve bunun gerçekleşmesini görmek için sabırsızlanıyormuş gibi bir kahkaha daha attı. "Oh, prensesim. Tatlı, tatlı küçük prensesim."

"Benimle dalga geçme," dedi Naya sınırcasına.

Elini kalçalarının arasında gezdirerek klitorisini buldu ve parmaklarıyla uyandırdı. Orası da morarmış olmasına rağmen, yine de hoş bir his veriyor ve kanını kaynatıyordu. Pençelerinin çok farkında olan kadın kalçalarını açtı ve ona daha iyi erişim sağlamak için üst bacağına onunkinin üzerinden geriye doğru uzattı.

"Seninle alay etmemek çok zor, hazine. Kimin ininde olduğunu ya da nasıl bir yerde yaşadığını bilmiyorsun. Seninki gibi bir saflık ve cehaletle karşılaşmayalı yıllar oldu."

"Kaçırıldım. Uyuşturuldum. Sonra da ateşim. Nasıl..."

Kadın bir iniltiyle sustu. Canını yakıyordu ama aynı zamanda düğümü küçüldüğü için kalçalarını elleriyle birlikte biraz daha sertçe iterken iyi hissettiriyordu.

"Canım ne isterse onu yaparım, hazine. Seni kimin kaçırdığını biliyor musun?"

Onun konuşmasını zorlaştırdı. Cevabı kötü acılar ve iyi acılar arasında sıkışıp kaldı. Bir boşalma seli ile sikini içinden çıkardı.

"Bir prensesi kulesinden koparıp lanetliler bölgesine kimin gönderdiğini bilmek isterdim."

"Bilmiyorum."

Canavar elini onun tümseğinin üzerinde kaydırdı. "Muhtemelen biliyorsundur." Sözleri havada ağır bir şekilde asılı kaldı. Birinin ona ihanet ettiği düşüncesi onu kederlendirmişti.

Ona durumun böyle olmadığına dair güvence vermek istedi ama elleri bir şeyler yapıyordu. Tanrılar ona yardım etsin. Bu hiç durmayacak mıydı?

"Benim için tekrar gelebilir misin, hazine?" diye sordu.

Soruları hakkında daha fazla düşünemeyecek kadar bitkin düşmeden önce onu üç kez daha orgazma ulaştırdı.

*

Tavuk suyunun kokusu onu uyandırdı.

Kızın başı Canavar'ın kucağındaydı ve Canavar kızın saçlarını çekiştiriyordu. "Hiç böyle kıvrıcık saç görmemiştim."

"Bu moda değil."

Dudakları, moda hakkında ne düşündüğünü söyleyen bir alaycılıkla bükülmüştü. Kırık burnu ve yassı yüzünün hakim olduğu agresif yüz hatlarıyla

Çenesi kapalı, gözleri simsiyahtı, dudak bükmeleri ve kaşlarını çatması

Korkudan titriyordu.

Yine de göğsündeki mutlu, memnun titreşim ona ondan korkacak hiçbir şeyi olmadığını söylüyordu.

Omuz hizasındaki saçları her yöne doğru uzanıyordu ve sakalları kızgınlığı boyunca aşındırıcı kıllara dönüşmüştü. Çok uzaklardaki Un'dan gelen evcilleşmemiş bir canavar gibi görünüyordu.

Ama onları birbirine bağlayan bağ, onu evcilleştirdiğini söylüyordu. O artık onun canavarıydı.

Erkeği içeri aldığı anda, çenesinde siyahın arasına serpiştirilmiş beyaz kılların olgunluğunun kanıtını görebiliyordu. Babasının bile saçları ağarmamıştı. Kalın kordonlu boynunun bir tarafında, kolundaki siyah dövme stilize edilmiş bir alev fırtınası şeklinde yukarı doğru kıvrılıyordu.

Yönetim ordusunda görev yapan pek çok erkek eve dövmelerle dönüyordu. Erkek kardeşleri bu dövmelerin her zaman bir anlamı olduğunu söylemişlerdi ama o, bu dövmenin ne anlama geldiğini anlayamamıştı.

Omuzları geniş, güçlü ve yetenekli görünüyordu. Köprücük kemiğinin altında onun işaretinin düzgün dairesi vardı. Daha yukarılara uzanıyordu. O bölgede başka kırmızı izler de vardı. Ağzına her yaklaştığında o bölgeyi ısırp koparıyordu.

Elleri vücudunda geziniyor, dokunuyor, sahipleniyor ve boğazını sıkmak için uzanıyordu. Sadece o tek eliyle onu öldürmek onun için kolay olacaktı. Kolundaki güçlü kasları esnetmesine bile gerek kalmayacaktı.

Ama aklında cinayet yoktu. Kızın başını biraz geriye yatırdı, sonsuz siyah gözleri dudaklarına odaklandı.

"Lanet olsun. Seni doğru dürüst öpmedim bile, değil mi?" diye sordu. Kız hatırlamıyordu.

"Daha sonra yapılacak bir şey." Dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı. Yanağından ona göz kırpan bir gamze gördüğünü sandı. "Aç mısın, yoksa daha fazla sik mi istiyorsun?"

Bu kelime seçimi karşısında irkilmekten kendini alamadı. "Yemek. Gerçek insan yemeği. Lütfen."

"Tamam o zaman." Kadın otururken, adam yataktan kalkıp yakındaki bir tepsiyi aldı. Tepsiyi yanına koydu ve kucağına işaret ederek beklemeye başladı.

Bu daha önce birkaç kez yaptıkları bir şeye benziyordu. Tanıdık geldi.

Onu kucağına aldı ve su verirken kendini iyi hissetmesini sağladı. Şu anda iyi duygular için çok acıyordu. Daha fazlası fikri

Ağlamak istedi ama vücudu yine de pozisyonunu aldı.

"Zavallı küçük Naya. Çok zor kullanıldın, değil mi? Bir canavarın seni izin verdin." Mırıldandı. "Yemek yemen gerektiğini görebiliyorum. Sanırım kilo vermişsin."

"Zaten ihtiyacım vardı," dedi ona.

"Peki nerede kaybedeceksin? O mükemmel göğüslerini mi? Peluş kışını mı? Sikeyim hayır. Ve sakın göbeğin deme. Orada tatlı bir kıvrımın vardı ve ben onu geri istiyorum. Kim sana mükemmel olduğunu söylediye yalancıdır. Muhtemelen bir beta orospusu ya da başka bir kıskanç kadındır. Artık bu yalanları dinleme."

Ona etli bir et suyunda patatesli tavuk ve bir yığın yeşillik turşusu yedirmekte ısrar etti.

Aynı anda hem hükmedildiğini hem de ilgilenildiğini hissetti. Çorba güzeldi, yeşillik turşusu değildi ama ağzına koyduğu her şeyi yedi.

Tepsi boşaldığında, boğazını tekrar o sahiplenici kavrayışıyla kavradı ve başını geriye doğru eğdi.

"Her santimin çok güzel." Sözlerinde öyle bir şaşkınlık vardı ki, gülümsemekten kendini alamadı, aynı anda hem mutlu oldu hem de utandı. "Sanırım şimdiye kadar gördüğüm en berrak yeşil gözlere sahipsin. Mücevher gibi."

Başparmağını kızın yanağında gezdirdi, sonra da dudaklarına dokundu. "Birkaç kural, hazine. Buralı olmadığını biliyorum. Artık tehlikeli bir dünyadasın. Benimle olmadığın sürece bu odada kalacaksın. İstisna yok. Anladın mı beni? Bana geri söyle ki anladığını bileyim."

Kaşlarını çattı. Kısıtlama, onu hapiste tutmayı planlıyormuş gibi geliyordu. Bu kadarı ona yeterdi.

Dudaklarına tekrar dokunarak onaylamayan bir ses çıkardı. "Uh-uh. Pazarlığa açık değil. Benimle olmadığın sürece bu odada kalacaksın. Söyle."

"Seninle birlikte olmadığım sürece bu odada kalıyorum." Sesi küçük ve mutsuzdu.

"Güzel. Buradaki her erkek çiftleşmemiş ve tehlikeli. Seni koruyacağım ve onları öldüreceğim ama bazıları hiç damızlık kokusu almamışken bunun bir anlamı yok. Senin için bir oyun oynamanın hayatlarına değeceğini düşünebilirler."

İfade şok ediciydi. Neredeydi bu kız? Yıllarca uykuya dalmış ve vahşi geçmişte mi uyanmıştı?

"Başka hiç kimseden hiçbir şey almayacaksınız; ne giyecek, ne yiyecek, ne de herhangi bir şey. Bir çocuğun sana taş uzatması umurumda değil. Hiç çocuk görmeyeceksiniz ama kim ya da ne olduğu umurumda değil. Hiçbir niteleyici yok. Anladın mı beni? Söyle, hazine."

"Ben kimseden bir şey almam" diye tekrarladı.

"Aferin kızıma. Hiçbir şey de verme. Burada para az bulunur. İnsanlar ticaret yapar, takas eder, hediye verir. Bazen hediye sandığınız şey, daha sonra birine bir şey borçlanmanız için bir fırsattır. Bahse girerim sen de bir yetiştiricinin kanayan kalbine sahipsin." Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı. "Birine bir şey vermeye çalışırsanız, koz elde etmeye çalıştığınızı düşünürler."

"Tamam."

"Son kural: İşlerimi nasıl yaptığıma karışmayın. Engel olursan, cezalandırılırsın. Aslında, devam et ve yoluma çık. Seni cezalandırmak umurumda olmaz. Eğlenceli olabilir."

Naya cezanın nasıl eğlenceli olduğunu ya da bunu söylerken neden bu kadar kurt gibi görüldüğünü anlamıyordu. Elleri yeniden meşgul olmaya başlamıştı ve siki sertleşmişti.

Acımasızca hazırды. Üreme hakkında bildiği kadarıyla erkek sikleri bu sertlikte kalmıyordu ama Monster her zaman sertti, her zaman daha fazlası için hazırды.

Onu boğazından tutup kaldıran adam, boynu ile kürek kemiği arasındaki ağrıyan noktaya ağzını açmadan önce tenini içine çekti.

Naya inledi.

"Yemek için teşekkürler. Uyuyabilir miyiz? Benimle uyur musun?"

"öpmek, yalamak, tadına bakmak istiyorum. Canavar kızını yemek istiyor." Onun sözleriyle rahmi zayıf, kabul edilebilir bir nabız attı ama nefesini toplamak için sadece bir dakikaya ihtiyacı vardı. "Lütfen, Canavar?

Uzan ve bırak

Seni hissetmemi? Benimle yatmak, beni güvende tutmak?"

Bunu, adamın sikini tekrar içine sokmak için çaba sarf etmekten daha çekici göstermeye çalıştı.

"Zavallı bebeğim. Seni çok çalıştırdım. Hadi, uzan. Rahatına bak." Onu yüzüstü yatırdı ama yanına uzanmadı. Boynunun arkasını ve omuzlarını öperek onun için daha fazla mırıldandı, tüm kaslarını gevşetti ve ne kadar ağrılı olduğunu unutturdu.

Gözlerini kapatarak, bu mırıltının uzaklaşmasına yardımcı olmasına izin verdi.

Canavar hareket ediyordu, yatak sallanıyordu. Huzurlu bir gölde bir salın üzerindeydi. Ve sonra adamın sıcak sıvıyla kaplı elleri onu ovuyordu.

Omurga. Adam yorgun kaslarını çalıştırmaya, düğümleri ve stresi avlamaya ve onları yumuşak bir hale getirmeye başladığında, adamın misk kokulu baharatlı kek kokusu burnunda güçlü bir şekilde iek açtı.

O koku. Neydi o koku?

Durakladı, yatak hafifçe sallandı ve sonra ovalamaya geri döndü.

Pre-cum'du. Masaj yağı gibi kullanıyor, Naya'yı kokusuyla kaplıyordu.

Bunun, iftleşmeyle ilgili eve götürme materyalinde listelenmeyen başka bir şey olduğundan oldukça emindi.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Naya

Naya yavaşça uyandı.

Monster'ın boğuk konuşmasını, ne dediğini anlamak zor olsa da sözlerinin keskin ısırığını duydu. Odalarının kapısı kapalıydı, alan tek bir lambayla aydınlatılmıştı.

Eğer dikkatle dinlerse, başka sesler de duyabileceğini düşündü; kurunun kuruya sürtünmesi, telaşlı bir koşuşturma, insana ait olmayan bir sessizlik. Duvarlarda yaratıklar vardı.

Bu düşünceyle titreyerek Monster'ın gömleklerinden birini üzerine çekti ve onun kokusunun rahatlığını çekti.

Binanın duvarlarında neyin ses çıkarabileceğini hayal bile etmek istemiyordu. Sessiz sesler, artık güvenli, temiz ve düzenli sektöründe olmadığını hatırlatıyordu.

O da aynı kişi değildi. Artık resmen ve biyolojik olarak bir yetişkin olan Naya, İdare yasalarının gözünde bir kadın olmuştu. Mülk sahibi olabilir ve ailesinin etkisi olmadan kendi seçimlerini yapabilirdi.

Naya muazzam bir rahatlama ve özgürlük hissi duyacağını düşündü. Bunun yerine sadece yapış yapış ve ağırlı hissetti. Şiddetli aktivitelerinden dolayı kabuk bağlamış, hayal bile edemeyeceği her türlü vücut sıvısıyla kaplanmış olan Naya yıkanmaya, tuvalete gitmeye ve giyinmeye hazırды.

Parmaklarını yuvasındaki garip hayvan postlarından birinin uzun kıvrık tüyleri arasından geçirdi. Un'dan gelmiş olmalı, diye karar verdi, çiftlik bölgelerinden gelen garip bir sürü hayvanı değil. Canavar, gençliğinde orduda görev yaptığı günlerde orada bulunmuş olmalıydı.

Kardeşleri ona Un'da devriye gezerken gördükleri harikaları anlatan mektuplar gönderiyordu. Naya'dan onlarca yaş büyük olsalar da, mektupları ve birkaç kısa izinleri olmasaydı onları tanıyamazdı. Üçü de evinin dışındaki hayatı bir macera gibi anlatıyordu.

Annesi onların hikaye anlatmalarını ve müstehcen konuşmalarını engellemeye çalışmıştı. Bu, Naya'nın küçük kardeşlerini kızdırıyor ve onun puslu gözlerle hayal kurmasını teşvik ediyordu.

Ama hayallerinde, duvarlarında tırmalayan ve sürünen şeylerin olduğu köhne, bakımsız, keyifsiz Sektör 2 yoktu.

İlk kez kendi sokağının ve bölgesinin dışına çıktığında, kendini bir kâbusun içinde sanmıştı. Şimdi ise kendine canavar diyen bir eşi vardı. Onun verdiği zevkten ölmeyecekti. Kabus değildi bu.

Son birkaç ayını kendi mobilyalarını ve çarşaflarını seçme macerasına hazırlanarak geçirmişti. Huzurlu bir yaşam için planlama ve hazırlık şarttı. Düzeni, öngörülebilir sonuçları ve güvenli seçimleri severdi.

Burası onu korkutuyordu.

Bina eskiydi, eski malzemelerden yapılmıştı. Betalar buraya gelebilmek için onu birkaç kat merdivenden yukarı taşımıştı. Bina her an çökebilir, o ve Canavar içeride sıkışıp kalabilirdi.

Kıyafeti bile yoktu.

Kapı açıldı. "Bu da ne? Ağlayacak mısın? Seni on dakikalığına bırakıyorum ve sen ağlamaya hazır mısın?"

Gözlerini ovuşturdu ve aşağılayıcı bir hıçkırığı bastırdı. "Nerede olduğumu bilmiyorum."

Canavar odayı geçti ve onu kucağına aldı, sanki bir çocukmuş gibi tuttu. "Sen benimlesin."

"Daha önce de böyle demiştin."

"Ve şimdi önemli olan tek şey bu. Sen beni seçtin."

Çıplak olan canavar onları az önce girdiği kapıdan dışarı çıkardı. Naya itiraz etmeye başladı ama koridorun ötesi ıssızdı. Uyuduğu odayla aynı hissi veriyordu; eskimiş ve çürümüş. Kapılarla kaplıydı, bazı duvarlarda delikler vardı ve hurdalarla yamalanmış görünüyordu. Her şey biraz temizdi ama hiçbir şey yeni değildi.

Kutu gibi duşu olan odaya girdiler. Bir kovaya su doldurdu ve şöyle açıkladı: "Su tesisatı yok ama birkaç büyük sarnıcı kontrol ediyorum. Kuraklık olmadığı sürece sorun yok ama herkes suyu israf etmemesi gerektiğini biliyor. Artık senin için uzun, sıcak duşlar ya da banyolar yok prenses."

Önce tuvaleti kullanmasına izin verdi ve sifonu çekmek için su dolu kovayı nasıl kullanacağını gösterdi.

"Çabuk dök. Çok ihtiyacın yok," dedi ve kovayı devirdi.

Suyun hızlı akışıyla tuvaletin "sifonunun çekilmesini" hayranlıkla izledi.

Onu kendisiyle birlikte kutunun içine sıkıştırarak, hiçbir uyarıda bulunmadan başının üzerindeki vanayı açtı. Kadın bir çığlık attı ve adamın merdivenini tokatladı.

karın kasları. "Bu
çok soğuk!"

"Hayır. Bu sıcak. Soğuk, hareket ettirmek için birini yukarı göndermem gereken zamandır."

Onu istediği yere koydu, suyun akışını kesti ve saçlarını sabunladı. Kadın onun istediğini yapmasına izin verdi.

Elleri her yerdeydi, sanki kirliymişler ve daha fazla ilgiye ihtiyaçları varmış gibi tekrar tekrar göğüslerine ve meme uçlarına dönüyordu. Onu kendine yaklaştırdı ve sırtından aşağıya, poposuna doğru yıkadı, bu sırada etini sıktı ve şekillendirdi.

"Kendimi yıkayabilirim," dedi. Dokunuşu, inleyene kadar onu arzulamasına neden oldu.

Homurdandı. "Keşke amına daha iyi ulaşabilseydim. Çok küçüksün. Bir tür küvete yatırım yapmanın zamanı gelmiş olabilir. Seni yıkamak suya değerdirdi."

Ellerini sikinin üzerine koydu ve ona nasıl dokunmasından hoşlandığını gösterdi. "Bana bak. Zümrüt gözlerini, dudaklarını görmek istiyorum. Seni o kadar çok siktim ki ham kaldım. Sana doyamıyorum."

Ellerini kendi elleriyle kapattı, baskı uyguladı, daha hızlı hareket etti. Aleti taciz altında sarsıldı, karnının ve ellerinin üzerine kremi beyaz bir döl fışkırttı. Kadın birazını yakaladı ve yaladı. Bağımlı olmuştu.

Ona bağımlıydım.

Naya daha sonra ona sarıldı ve hâlâ sert olan sikini karınlarının arasına hapsetti. Göğsündeki kıllara sokuldu, öptü, yaladı ve ısırıldı, elleri iri yarı adamın üzerinde gezinirken. Ulaşabildiği her yarayı buldu ve elleriyle, ağzıyla, hatta göğüsleriyle sevdi, utanmadan ona süründü.

"Kendime seni yalnız bırakacağımı, rahat bırakacağımı söyledim ama sonra sen gidip bunu yaptın." Duşun kolunu çevirerek suyu tekrar açtı ve ellerini kızın beline koyup onu kaldırdı. "Kollarını boynuma dola. Bacaklarını belime dola."

Onun tarafından tutulmak bir deneyimdi. İşaretini bulup onu tekrar ısırıldığında hisler ve duygular su gibi üzerine döküldü.

Küfür etti.

Kız

kıkırdadı.

Onu düzeltti. Adamın söndürülmemiş, sert sıcaklığı beklenmedik bir şekilde girişini deldi.

Naya'nın nefesi kesildi.

"Sadece birazcık. Beni yakıyorsun. Bu hiç durmayacak mı? Şimdi gel, bebeğim. Şimdi sadece küçük bir sikiş. İçinde olmalıyım."

Başı boynunun kıvrımlarındaydı, edepsiz konuşmalarının arasında onu öpüyor ve yalıyordu. Onu yukarı aşağı zıplatıyor, geriyor, dolduruyor, ona sahip oluyordu.

"Çok sıkı. Nasıl her zaman bu kadar sıkı olabiliyorsun? Bunu bütün gün ve gece yapabilirim."

Odaya geri döndüklerinde, adam hâlâ kızın içindeydi. Çok güçlüydü; yaptığı her şey zahmetsizdi.

Onu yatağa yatırarak vücutları arasına biraz mesafe koydu, böylece aralarına girip yarığının tepesindeki o zorlu sinir demetini uyatabilecekti.

"İçindeki bana bak. Sana bağlıyım. Buna inanamıyorum. Bu mükemmel küçük amcığa tecavüz ettiğim için beni vurmaları. Gel bana. Sikime gel, bebeğim," diye homurdandı.

Zevkin saldırısı karşısında çaresiz kalan Naya haykırdı ve boşaldı. "İyi kız. Çok iyi bir kız."

Kadının içinden çekilirken, tatmin olmamış siki dalgalandı ve uzaklaşırken zıpladı. Gözlerini ondan ayırması imkânsızdı. Onu yakalamak istiyordu.

Kapıya gitti, eğildi ve bir sepetle geri döndü. "Burada birkaç kıyafet falan var, hazine. Giyinmen gerek. Konuşmamız gerek ve benim de halletmem gereken bazı işler var. Daha fazla yiyecek de olacak. Yemek yemen gerek."

"Sorun değil, gerçekten aç değilim."

"Ben öyle demedim. Yemek yemen gerekiyor, o yüzden ."

Naya ofladı ama itiraz etmedi.

Sepetin içinde drone giysiler vardı: bir erkek için bol pantolonlar, bir kadın için çok uzun örgü tozluklar; elbise olabilecek kadar uzun iki unisex tunik tarzı üstlük; ve uyabilecek gibi görünen ama göğsüne destek giysisi olmayan iç çamaşırları.

Evde özel yapım destek kıyafetleri vardı; göğsü bedenine göre çok büyüktü ve bunlar olmadan canı acıyordu.

İç çamaşırı, bol pantolon ve tuniklerden birini seçti. Bağlanmamış göğüsleriyle tam oturmuyacaktı.

"Canavar, gömleklerinden birini giyebilir miyim?" Naya onunla boğuşurken sordu.

"Yaptığın her şey çok tatlı ve seksi," dedi. Şimdi kendi bol pantolonunu giyiyordu, siki bir bacağının altına sıkışmıştı ama hâlâ inatla sertti, öyle ki kadın sakin uzunluğunu görebiliyordu ve ellerini tekrar üzerine koymak istiyordu.

Ona raftan bir gömlek getirerek ulaşamayacağı bir yerde tuttu ve bir anlığına göğsüne saygı duruşunda bulundu. Elleri göğüs uçlarını kaldırdı, şekillendirdi ve tatmak için dalmadan önce kopardı.

"Bu odadan asla çıkamayacaksın. Ne belasin sen böyle. Bu bariz şov için bu göğüslere bir kırbaç atmalıyım."

"Ne?"

Bir göğsünü sertçe emerken elini diğerinin meme ucunun üzerinde gezdirdi. "Bunlar çocuğum için güzelce dolacak. Daha da büyüyecekler, daha tatlı olacaklar."

Onu azdıracak ve üzerindeki iç çamaşırını mahvedecek kadar uzun süre oynadı, sonra çok küçük tuniği çıkarmasına ve daha geniş olanını giymesine yardım etti.

Gömleğinin kolları çok uzundu, boynu açıktı ve dizlerine kadar dev bir çuval gibi sarkıyordu.

"Biraz destek kıyafetine ihtiyacım olacak. Bu şekilde gevşek dolaşamam."

"Benim öyle bir şeyim yok. Bir eş almayı planlamıyordum. Bir tane isteyebilirsin ama bu biraz zaman alabilir. Buralarda kadınlar için pek fazla dükkan falan yok."

"Eğer kumaşınız ya da bandajınız varsa onları bağlayabilirim."

"Bağlamak mı? Onları sarmak ve bu güzellikleri düzleştirmek mi? Hayır. Aklından bile geçirme."

"Ama-"

Canavar hırladı. "Hayır dedim. Naya."

Crispin'i istemesinin nedenlerinden biri de tam olarak buydu. Anlamadığı bir kadının işine karışmayı asla düşünmezdi. Bu erkek anlamadığı bir konuyu ortaya atmaktan çekinmiyordu. Büyük göğüsler hakkında ne biliyordu ki, nasıl acıttıklarını ya da ne kadar hantal hissettirdiklerini? Hiçbir şey bilmiyordu.

Sepette bulduğu tarağı aldı. Islak buklelerini ve hırıltılarını keskin, sinirli darbelerle tararken, onun yüksek eliyle ilgili yorumlarını yuttu.

Bu, hayatında istemediği türden otoriter bir erkekti. Ona ne yapacağını ya da nasıl giyineceğini söyleyecek bir alfaya ihtiyacı yoktu. Her adımını yönlendirecek ve kontrol edecek bir baba isteyen aptal bir damızlık bebek de değildi. Kendi kendini idare edebilecek kapasitedeydi, çok teşekkür ederim.

Onu izliyor olmalıydı.

Elini kızın boynuna koyup sıkıca kavrayarak başını geriye doğru eğdi, böylece kız kendisine bakmak zorunda kaldı. Adam öyle bir hırladı ki, kadının içi zevkle sıkıştı ve içinden kaygan bir sıvı sızdı.

Kızgınlık döneminde olduğu kadar belirgin değildi, ama bunu yapmaya devam ederse, pantolonunda fark edilir bir ıslak nokta olacaktı. Sürekli altına işemiş gibi görünerek dolaştığı bir gelecek hayal etmek çok kolaydı.

Oh, ona yardım et. Bu onun da istediği bir şey değildi. Gözlerini kapattı.

"Bak. Bak. Bana."

O istemedi.

Canavar kavrayışını sıkılaştırdı, onu dizlerinin üzerinde yukarı çekmek için tutuşunu kullandı. Kızın üzerinde yükselerek kulağına hırladı, dudakları kızın orasını okşadı, yanağına ve alnına fısıltıyla dokundu. Bu ses saf bir egemenlikti.

Vücudu buna bayıldı.

"Seni kemiksiz mi becermem gerekiyor, Naya?" diye sordu. "İstediğin bu mu? Ben senin seçtiğin eşim ve gözlerini devirmeden ya da az önce aklından geçirdiğin o küçük düşünceler olmadan dediğimi yapacaksın."

"Canavar," diye fısıldadı. Delirmişti. Öyle olmak zorundaydı. Çünkü şu anda tüm küçük düşünceleri eğilip kendisini kullanması için ona yalvarmaktı.

Onun yüzünde dans eden siyah gözlerinden, aniden sıcak ve şişmiş hissettiği dudaklarına, oradan da tekrar yeşil gözlerine odaklanamıyordu. İçinden bir arzu titremesi geçti ve tüm vücudunu sarstı.

Ateşi bitmişti. Kızgınlık sırasında muhtaç bir sürtük olmak sorun değildi. Bu normaldi. Alfa baskın hale geldiği için tekrar çiftleşmek istemenin normal bir yanı yoktu. Onun öz kontrolünü elinden almış, onu ele geçirmişti.

Bunu hiç istememişti.

Ama ellerinin ona uzanışını, çıplak göğsünün üzerinde kayışını ve içine gömülebilmek için onun lezzetli gücünü ve kuvvetini yaklaştırmaya çalışmasını izledi. Ona muhtaç bir inilti verdi.

"Güzel dostum," dedi alçak, çakıllı sesiyle. Yüzünü boynundaki nemli saçlara gömmeden önce alnından öptü ve kulağının hemen altından kokladı. "Bu odadan biraz çıkmam gerek. Sohbet etmeliyim. Bir şeyler yapmalıyım. Dikkatimi dağıtmayı bırak yoksa burada sekiz saat daha kalacağız."

"Tamam."

"Tamam." Derin bir nefes aldı, elbise askısına gitti ve giyinmeyi bitirdi.

Evde, saçları yumuşatmak ve açmak için krem sürülse bile, Naya'nın saçlarını taramak asırlar sürüyordu. Yatakta yuvarlanmak, yıkamak ve sonra en azından örmemek onu imkansız buklelerle baş başa bırakmıştı.

Monster ona yardım etmek için yanına geldi, parmaklarını başının arkasındaki saçlarda gezdirdi, Naya hüsrana uğramışken nazik ve sabırlıydı.

Sonunda dağınıklığı bitirip saçlarını örmeye başladı ama adam onu durdurdu. Elini tutarak parmak eklemlerini öptü.

"Hayır. Bırak onu."

Naya suratını astı. Oradan ayrılmak istemiyordu. Dakikalar içinde ortalık darmadağın olacaktı ve o zaman da yeniden boğumlarla uğraşmak zorunda kalacaktı.

Başı onunkinden yukarıda, onun üzerinde durarak saçlarından bir avuç aldı ve yüzünü saçlarına sürterek mırıldandı.

Bıraktı.

Ayakkabısız, göğsü titreyerek, elini kürek kemiklerinin arasına koyarak onu koridorda yönlendiren adamı takip etti. Binanın ortasından geçiyormuş gibi görünen, dikdörtgen biçimli ve boş bir odaya girdiler. Adam burayı yapının diğer tarafına ve varacakları yere ulaşmak için kestirme bir yol olarak kullanıyordu.

Girişte durup etrafı inceledi ve düşünceli bir ifadeyle, "Sana burada oturabileceğin rahat bir şey almam lazım, belki bir yatak. Hayatımı sikeyim, içinde bir kadın olacağı hiç aklıma gelmezdi."

Onu geniş bir masanın yanındaki sandalyeye götürdü. Oturduğunda onu kucağına çekti.

Çok fazla umursamadı.

Masanın üzerinde bir veri tabanı, deftere benzeyen büyük bir kitap ve yazı kalemleri vardı. Her şey bir sıra halinde dizilmişti.

Veri tabanını biraz iterek, defterin alt kenarıyla hizaladı ve sonra alıp etkinleştirdi.

Temiz ve düzenli.

Yazmaya başladığında, "Demek Ratmhir Zell'in kızı Naya, Crispin adında bir köpek yavrusuyla evlenecektin?" diyene kadar ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

Tanıdık isimleri görünce irkildi. Kayıt numarasına bakmış olmalıydı. Onun gördüğünü fark etmemişti bile.

"Beş erkek, bir kız kardeş. Annenin soyu 12 Sektör'ün kuruluşuna dayanıyor. Ne güzel. Sen gerçekten de bir prensessin. Bana şu Crispin'den bahset."

Boğazını temizledi. Sorusu kulağa tehlikeli geliyordu.

"Ona meydan okuduğunu sanıyordum," dedi kaçamak bir ifadeyle. "Meydan okumayı senin kazandığını hayal ettim. Bütün o kan. Ama bu o değildi, ya da bir meydan okuma değildi, değil mi?"

"Senin için ona meydan okuyacağımdan şüphelen olmasın. Senin kokun canavarımı azdırdı. Ama hayır, o değildi. Tenbel ve onun iki kara karga çocuğuydu. Uyuşturulmuşun. Bunu daha sonraya kadar fark etmedim. Duşa kadar."

Onu kendisine yaslamıştı, başı geniş omzundaydı ve bacakları bir taraftan sarkıyordu.

Adamın içinden bir gerilim dalgasının geçtiğini hissetti, sanki tüm kasları kararlılıkla sertleşmiş, sonra bir karar verildiğinde gevşemişti.

"Bir duruma tepki verememelerini sağlamak için kadınlara verilen yaygın bir kombinasyonla uyuşturuldunuz. Duyularınızı köreltir, kabaca idare edilirken kendinizi kopuk hissetmenizi sağlar. Gözlerini gördüm ama ben de uyuşturulmuş durumdaydım ve senden daha az kontrol sahibiydim. Seni o şekilde götürdüğüm için özür dilememe gerek var mı? Pişman olamam. Ama kendini ihlal edilmiş hissetmeni de istemiyorum."

"Uyuşturucu mu alıyordun?"

"Hayır. Öyle değil. Açıklaması zor. Kafamın içinde beni rasyonel düşünceden koparan bir yerdeydim. Bazen bana da olur. Öfke sorunları."

Gözlerini ondan ayırmıyor, dikkatle yüzünü izliyordu. Kendi sakın ifadesi, aralarındaki bağdan sızdığını hissettiği endişeyi gizlemeye çalışıyordu.

"Öfke sorunları mı? Öfke sorunları için çok fazla kan vardı. Tepeden tırnağa kana bulanmıştın," dedi Naya kısık bir sesle. O sırada uyuşturulmuş ve adamın kokusuyla ateşi tetiklenmişti, kanın muhteşem olduğunu düşünmüştü. Şimdi hatırladığında ise dehşet vericiydi.

"Şimdi de benden mi korkuyorsun?"

Kendinden iğreniyordu, evet. Ondan korkuyordu, hayır. Soru aşağılayıcıydı.

"Senden korkuyor muyum?" diye karşılık verdi.

Boğazındaki öksürük, boğuk bir kahkaha havlamasına benziyordu.

"Onları neden öldürdün?" diye sordu.

"Onlara ulaşacağız. Bana niyetinizden bahsetmediniz. Kayıtlarınızda tamamen doldurulmuş ve onaylanmış bir sözleşme görünüyor. Sanırım ikinci kızgınlığınızdan sonra resmi olarak bağlanacaktınız. Onu sizin için biri mi seçti yoksa siz mi seçtiniz?"

Deftere bir şeyler yazdı. Ne yaptığını göremiyordu ama tahmin edebiliyordu. İdare her şeyi takip etmeyi severdi. Mahremiyet bir mesele değildi. Hayatı, tüm tıbbi kayıtları, eğitimi, ailesi - her şey giriş kodu olan herkesin erişebileceği halka açık bir veri tabanında saklanıyordu. Crispin'in bilgileri de orada olacaktı.

"Kısa süre önce Yönetim ordusundan emekli oldu, Kral'ın görevini tamamladı, fazladan bir hizmet yapmadı. Kayıtlarına göre liderliğe yatkınlığı yokmuş ve üstleri daha uzun süre İdare ordusunda kalmasını önermiş. Bunu biliyor muydunuz?"

Naya küçük bir baş sallama hareketi yaptı. Monster'ın söylediği ya da yaptığı bir şey değildi ama Crispin'in sicilini incelemesi onu utandırmıştı. Onun daha zayıf, daha genç bir alfa olduğunu biliyordu. Onu bu yüzden istemişti.

Canavar gibi bir erkekle kıyaslandığında o bir hiçti.

"Onu sevdin mi peki?"

Başını iki yana salladı.

"Kelimeler, Naya."

"Hayır."

Savunmaya geçmemek çok zordu. Kendini açıklamak. Daha önce buna hiç gerek duymamıştı. Annesi ve kız kardeşi, hatta babası bile onu anlamıştı. Küçük kardeşleri bu konuda onunla alay etmişlerdi. Hâlâ okulda olan Finnor, Crispin'e meydan okumak istemiş, diğer adamın alfadan çok beta olduğundan ve onu yenemeyeceğinden emin olmuştu.

Canavar tatmin olmamıştı. "Bana ondan bahset. Onunla nasıl tanıştın?"

"O senin için hiçbir şey. Rakip değil. Artık birbirimize bağlıyız. Ben seni seçtim.

Bunun ne önemi var?"

"İlk tercihin ben değildim. Gerçekten istediğin adam hakkında bilgi edinmek istiyorum. Sorularına cevap ver. Belki de bu adam sayesinde Tenbel gibi biriyle birlikte oldun."

"Bu mümkün değil. Crispin beni asla bir kutuya koyup o iğrenç erkeğe göndermezdi. Asla."

"Kuleme düşmende sana yakın birinin parmağı var Naya. Kim olduğunu bulacağım." Canavar'ın ellerinden biri Naya'nın saçlarına gitti ve bir tutamını çekiştirerek parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Bu Crispin'le nasıl tanıştın?"

"Babam bir kâtip evinin efendisidir. Crispin ikinci oğlunun en küçük oğlu. O da kâtip ustası olmak için eğitim alıyor. Bir partide tanıştık. İzinliydi ve bana karşı nazikti."

"Kâtipler mi? Hukuk sümüklüböcekleri mi?" Aşağılayıcı terimi, bu şekilde sık sık konuşan birinin rahat söyledi.

"Kaba olma," diye onu azarladı.

Saçlarını sertçe çekiştirdi. "Ne olmak istiyorsam o olacağım. Bir kâtipin aksine, yığının tepesine hak ettim, manipüle edilmedim. Onların da yeri var, hukuk sümüklüböceklerinin ve onların küçük betalar evlerinin, ama benim dünyamda kasların kredilerle değil kredilerin kaslarla desteklendiği bir dünyada değil. Sana karşı nasıl nazikti?"

"On altı yaşındaydım. Parti babamın iş arkadaşlarıyla yapılıyordu. Crispin bana bir tabak yemek getirdi çünkü kendi yemeğimi almaktan çok korkuyordum."

Babasının partileri onu her zaman çok etkilerdi. Annesi, kız kardeşi ve eşiyle birlikte oradaydı. Çok fazla kredi getiren bir sözleşme zaferini kutluyorlardı. Babası annesine sadece Un harabelerinde bulunan antika mücevherlerle süslü pahalı bir bilezik almış ve herkesin görebileceği bir yerde gösterişli bir şekilde ona hediye etmişti.

Damızlık kızları olan aileler için onları sosyete partilerinde potansiyel eşlerle tanıştırmak yaygın bir uygulamaydı. Alfaların mevcut damızlıklardan sayıca fazla olması nedeniyle, kızların bekarlarla tanışabildiği bu samimi topluluk etkinlikleri sık sık düzenlenirdi.

Ailesi onu her zaman bir partiye ya da diğerine götürüyordu ve o da her zaman yaşlı beta teyzelerinden biri gibi örgüsüyle ya da kitabıyla saklanabileceği bir sandalye buluyordu.

"O zaman flört başladı mı?" Canavar bilmek istiyordu. Sesi hiç de rahatlatıcı değildi. Bu, sırf bir zamanlar onun elini tuttuğu için Crispin'in peşine düşüp onu seve seve öldürebilecek bir erkekti.

"Saçmalama. Ben daha çocuktum. Ama ilk kızgınlığımdan sonra onu hatırladım ve değerlendirmeye alınmasını istedim. Ailemin başka fikirleri vardı. Daha yaşlı birini istiyorlardı ama kimse öne çıkmadı."

Elini adamın gömleğinin altındaki gergin kasların üzerinde gezdirdi ve boğazına dokunabileceği boynuna götürdü. Naya bundan hoşlanmıştı. Onun tenine dokunmak, bu güzel canavara başka hiç kimsenin sahip olmadığı bir erişime sahip olmak hoşuna gidiyordu. Onun içine gömüldü, kokusunu aldı.

"Sanırım bana verdikleri ilaçlar olmasaydı bile dikkat çekerdin." Biraz güldü. Ona. Kendisine. "Yanmayan mumlarla dolu bir odanın ortasındaki şenlik ateşi gibi göze çarpardın. Senin gibi biriyle hiç tanışmadım. O partilerden birinde olsaydın, beni görmezdin bile. Etrafında uçuşan, dikkatini çekmeye çalışan, tüylerini sana sergileyen daha güzel, daha canlı kızlarla meşgul olurdun."

"Tüylerini gösterdiğini mi düşünüyorsun? Bundan şüpheliyim. Dişiler genelde benden çılgık atarak kaçarlar. Çok uzun zamandır etrafta olduğumdan değil.

"Kendini küçümseme, hazine. En sevdiğim tatlı ve bahar gibi kokuyorsun. Şu anda bile tadına bakmak için ağzımı sulandırırıyorsun. Eminim ki dünyada sadece bir dişi, kendisine gelmeden önce öldürdüğü kişinin kanıyla yıkanan bir canavarı seçer."

Başını onunkine çarptı. "Oh, ne şanslıyım."

"Şanslısın, doğru." Eli yine boğazındaydı, başparmağı çenesinde ve yanağında, sonra da yavaşça dudaklarında geziniyordu.

Kirpiklerinin altından ona bir bakış attı, övgüsünden utanmıştı. Gözleri, ağzının üzerinde ileri geri hareket eden pençeli başparmağına odaklandığında ısındı.

Onu öpmek istedi. O
da onun öpücüğünü
istiyordu.

Onuncu Bölüm

Darre

Ne kadar sinsi bir küçük şeydi o, hazinesi, zayıf bir alfayı seçmeyi düşünüyordu, böylece kendi yoluna gidebilecekti. Biri müdahale etmeseydi, alfası da dahil olmak üzere herkese patronluk taslayarak iyi planlanmış bir hayat yaşayacak ve doğasının tüm özelliklerini asla öğrenemeyecekti. Onu beklemiyordu, onu istememişti. Ama şimdi ona sahip olduğuna göre, o her şeyiydi.

Her şeyi.

Uygun olmasa da kucağında olmasından hoşlanıyordu. Kuledeki en sevdiği yerlerde kendine ait bir alana ihtiyacı olacaktı. Onun yanında olmama fikri omurgasının seğirmesine neden oldu ve gerginlik omuzlarına kadar yayıldı.

Kırılğan ve narin olan kızın boğazının emri altındaki hissini seviyordu ama kızın bir kez olsun ona boyun eğmediğini fark etmişti. Nabızı avucunun altında güçlü bir şekilde atıyor, korkuyla değil arzuyla hızlanıyordu. Onu bu şekilde tuttuğunda gevşiyor, içgüdülerine boyun eğiyor, iradesini onunkine teslim ediyordu.

Onun canavarına
güveniyordu. Akıl
almaz bir şeydi.

Data pad'i bip sesi çıkararak dikkatini dağıttı. Mac'ten gelen bir mesaja baktı. Uzun süredir asker olan ve fakir bir ailenin en küçük oğlu olan Mac, hayatının büyük bir bölümünü Un'da geçirmişti. Birkaç adamı öldürdükten sonra mahkemeye çıkmıştı. Olayda bir kadın vardı. Darre ayrıntıları sormamıştı. Ama kayıtları görmüştü ve tüm hikayeyi anlatmadıklarını biliyordu.

Mac işlediği suçlar yüzünden ölümle yüzleşmektense sürgün cezasını kabul etmiş ve bu da onu Un'a geri getirmişti. Sonunda Sektör 2'ye geri dönmenin yolunu bulmuştu.

Bölgesel bir canavar olan Darre rakiplere tahammül edemezdi. Açıkça daha zayıf olmadıkları sürece tüm erkeklere meydan okumaya kararlıydı. Mac kaybettiğinde, Darre onu işe aldı.

Mac, Darre'nin sekreteri olarak on beş yıl boyunca hayatta kalmıştı ve bu ondan önceki en uzun süreydi. Krediler için hırslıydı, dürüsttü ve evdeki diğer tüm erkeklere karşı acımasızca titizdi. Bonus olarak, Rhineholth'tan en az Darre kadar nefret ediyordu.

Kapının iki kez çalınması Naya'yı ürküttü ama Darre gelenin sadece Mac olduğunu biliyordu.

"Gel."

Mac, yüzünün alt yarısını kapatan bir nefeslik, hafif bir zırh ve kullanmaktan hiç çekinmediği bıçaklarla içeri girdi. Arkasında drone erkeklerden biri yüklü bir yemek tepsisi taşıyordu. Tek kelime etmeden tepsiyi getirip yere bıraktı ve dışarı çıktı.

Naya yeni gelene bakmak için başını çevirdi. Darre derin bir nefes aldı, korku ya da en azından endişe bekliyordu. Mac heybetli bir orospu çocuğuydu. Ama kokusu değişmemişti. Hâlâ uyandığından beri burnunu dolduran arzuyla çiçek açıyordu.

Harika bir kız.

"Alfa." Mac gözlerini kızıdan ayırmadan başını . "Rapor ver."

"Önce ne istiyorsun?"

"Nasıl istersen, hadi şu işi bitirelim." Darre tepside bir kraker aldı ve üzerine keçi peyniri sürüp küçük bir ısırık aldıktan sonra kalanını Naya'ya verdi.

"Yurtta bir kavga çıktı. Biri öldü. Yeni birini işe almamı ister misiniz?"

"Evet, ama kulede yeni kimse yok. Yeni adam başka bir şey yapsın."

"Grev kırıcılarından biri görmek isteyebileceğiniz bazı mallarla geldi." "Ne düşünüyorsun?"

"Değeri olan mücevherler."

"Gönder onları o zaman. Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Başka bir şey var mı?" "Güney tarafındaki Berandal mı? Ondalık gününde bekleyen adamları vardı. Kaybettik.

bir adam."

Darre düşünceli bir şekilde pencereden dışarı baktı. Berandal insanlardan ve metalden oluşan bir duvarın arkasına saklanmayı severdi. Birkaç pit dövüşü ve kârlı bir genelev işletiyordu. Darre'yi alt etmeye hazır olduğunu düşünüyor olmalıydı.

"Meydan okumamı kabul etmesi için ona yarın gün batımına kadar süre verin. Eğer ondan haber alamazsam, dişiler ve dronlar hariç her şeyi ortadan kaldırın. Onun oyunlarına ayıracak vaktim yok." Tepsiden bir elma dilimi aldı ve ucundan ısırarak kalanını sessiz arkadaşına uzattı. "Bunun için yeterli adamımız var mı?"

"Hayır, ama bunun için yeterince kredimiz var. Cesetleri kolayca bulabilirim. Ama biraz dağınık olacak."

"Dağınıklığı severim," dedi Darre zevkle.

"Artık bir yuva kurduğunuza göre, dişileri ve dronları benim mi istiyorsunuz?"

Naya'nın tatlı sesi yükseldi. "İnsanları öldürmekten bahsediyorsun, değil mi?"

"Dişiler ve dronlar değil," diye açıkladı

Darre. "Genelde onları satarım," dedi Mac.

"Satmak mı? Köle tüccarı mısınız?" Naya'nın sesinin tonu dehşet içinde yükseldi.

"Burası Sektör 2. Burada özgür dişiler ve dronlar yok," dedi Mac kesin bir ifadeyle.

Darre eşinin Mac'in açıklamasını değerlendirdiğini hissetti. Ona nerede olduğunu ya da kim olduğunu söylemekten kaçınıyordu. Kral'ın uygar toplumundan gelen küçük bir omega yetiştiricisi prenses olarak, bu keşif karşısında doğal olarak öfkelenenecekti. Bunun için ondan nefret edebilirdi.

"Sektör 2'de miyim?"

Mac etrafına, odaya, pencerelere ve Darre'ye baktı, kaşları şaşkınlıkla seğiriyordu. "Bayan, nerede olduğunuzu sanıyordunuz?"

"Onları satma." Darre'ye bakıyor, onun yüzünü izliyordu.

Naya şimdiden üçüncü kuralını çiğniyordu. Yetiştiricilerin yumuşak kalpli olduğu bilindiğinden, bu şaşırtıcı değildi. Gülümsemesini zapt ederek ona, kıpırdanmakta olduğunu hissettiği iffetsiz ve aç ifadeden ziyade yumuşak ve boş bir ifade vermeyi umdu. Onu cezalandırmak için çok uzun süre beklemek zorunda kalmayacağını umuyordu.

Başka bir elma diliminin ucunu ısırdı ve kalanını ona uzatarak ağzını onunkinin olduğu yere koymasını izledi.

Mac, Darre'nin köle tutmadığını biliyordu. Dronları köleleştirme konusunda kararsız olan Darre, daha zayıf alfaları kendisine itaat etmeye zorladığında daha güçlü bir konumu temsil ediyordu. Yine de böyle görünmesine izin veriyordu. Ekibinde bulunan ve onun için ufak tefek işler yapan beş erkek dron, korunmaları için üzerinde onun işareti olan bir tasma takıyordu ama maaş alıyorlardı ve istedikleri zaman onun işinden ayrılabilirlerdi. Sadece gidecekleri bir yer yoktu.

Kulesine ya da diğer mülklerine hiçbir dışının girmesine izin vermemişti. Onların kokusuna dayanamazdı ve etrafta fazladan bir sürü beden istemezdi.

Dronlar çok kolay yaralanıyor ve hastalıklara yatkın oluyorlardı. Değdiklerinden daha fazla soruna neden oluyorlardı ve betalar onu sadece sinirlendiriyordu.

Bu sektörde zayıflık bir meta olduğu için Mac'in dronları diğer varlıklar gibi satmasına izin verdi. Onları serbest ajan olarak bırakmak sadece öldürölmelerine neden olurdu. Yakasız kadın ya da dron yoktu çünkü sahiplerinden başka onların güvenliğini ve özgürlüğünü sağlayacak kimse yoktu. Lanetliler diyarında güç haklıydı ve dronlar alfa gücüne karşı koyacak güce sahip değildi.

Naya buradayken, diğer dişiler artık bir gereklilikti. Onu izole etmek sağlıklı olurdu. Tüm binanın onlarla dolu olması ve bir grup dronun da polislik ve korumaya ihtiyaç duyması başını çok ağrıtacaktı.

"Onları buraya getir," dedi Naya. Sormadı; komut belirsizdi ama yine de verdi.

"Onu duydu. C Binası'nın üstündeki boş katlarda kendilerine bir yer yapsınlar. Berandal'dan kurtarabildiğiniz kaynakları kullanın. Onlara benim işaretimi taşıyan tasmalardan alın. Kullanılabilir tüm mallarını istiyorum. Ama erkek cinsi olmasın. Herhangi bir gönüllü bulursanız, çukurda benimle yüzleşmek zorundalar ve onları kulede istemiyorum."

"Çok fazla yeni insan var." Mac bu durumdan pek memnun görünmüyordu.

"Değişim zamanı, Mac. Artık başka seçeneğim yok." Naya'nın buklelerinden birini çekti ve ona peynir kaplı bir kraker yedirdi.

"Dişiler bana bir sürü sorun çıkaracak. Erkeklere sadece sözleşmeli evliliklere izin vereceğimi söy. Genelev işletmeyeceğim. İki imza olması gerekecek. Ve herkes çalışacak. C'de çok şey var.

"Şimdi, bu kadar mı? Karga ve kızım hakkında elinizde ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Dediğini yaptım. Yerleşkesini temizledim. Dediğiniz gibi, hepsi de yüksek fiyatlı sözleşmeli kızlar gibi giyinmiş on kadın. Dronlarının çoğu da kadındı. Zulasını -bir kasa- bulduk ve hepsi yeni teknoloji, parola korumalı on veri pedi aldık."

"Mali işlerini bir kâtime yaptırmış. Eminim şifreleri biliyordur." "Delikte yirmi altı adam var. Hepsi beta kâtiplerine benziyor." "Onları canlı tutun. Tenbel'in nasıl öldüğünü bilen adamla konuşmak istiyorum.

parasını harcadı. Dronlara sor. mi?" "Dronlar mı? Evet, kötü durumdalar."

"O zaman yardım edecekler. Küçük bir intikam alacaklar. C'ye gidebilirler

"

Mac başını salladı. "Tenbel, dronların sağır ve dilsiz olduğunu düşünen bir tipti. Ama benimle konuşmuyorlar. Ben denedim. Onlara bir metre bile yaklaşmadan altlarına işemeye ve hüngür ağlamaya başladılar."

"Yetiştiriciyi mi soruyorsunuz?" Söz konusu yetiştirici, kendisinden üçüncü şahıs olarak bahsettiğinde sertleşti.

"Kimse bir şey söylemedi," diye Mac.

"Her şeyi bilmek istiyorum."

"Bu konuda ne dedi?" Mac Naya'ya doğru başını salladı.

Canavar ona baktı. "Naya mı?"

"Ben artık bir insan mıyım?" diye sordu ters bir şekilde. "Seninle aynı odada mı?"

Darre dizlerini zıplatarak onu salladı. Kız ciyakladı ve adamın gömleğine tutundu. Gerçekten de hiç korkusu yoktu. Canavar buna bayılıyordu ama adam bu konuda ne hissettiğinden emin değildi.

"Tenbel'le nasıl birlikte oldunuz?" diye sordu.

"Bir kutunun içinde uyandım." Hatırladıkça ürperdi ve adamın eli otomatik olarak yatıştırıcı bir hareketle kolunda aşağı yukarı hareket etti. "Tahta bir kutu. Sektör 5'teki yatağımda uyumaya gittim ve bir kutunun içinden çıkarılmış olarak uyandım. O kadar katlanmışım ki ayakta durmakta zorlandım. Her şey uyuşmuştu. Ve uykum vardı. Odaklanamıyordum. Oraya nasıl ya da neden gittiğimi bilmiyorum. Ona sordum. Bana hiçbir şey söylemedi."

"Ufak tefeksin," diye düşündü Darre. "Bir ambalaj sandığı olmalı. Muhtemelen İdare muhafızlarına rüşvet vermiştir. Ama senin bir damızlık olduğunu bilemezlerdi. Bir kokunu alsalar seni kendilerine saklar, Sektör 2'ye sokmazlardı."

Tekrar Mac'e baktı. "Bak bakalım öğrenebilecek misin? Sadece o mu var? Lanet olsun. Eğer birileri bu sektöre kayıtlı damızlıklar gönderiyorsa, Yönetim'in peşlerine bir orduyla düşmesini engelleyecek hiçbir şey yok."

"İstedığımız bu değil mi? Yönetimle yüzleşmek? Yaptığımız diğer her şeyde bizi görmezden geldiler. Belki de önemli biri bunu arayacak." Gözleri

kısa bir süreliğine Naya'ya kaydı ve sonra uzaklaştı. "Yönetici ordusuyla yüzleşmeye hazır olduğumuzu düşünüyor musun?" Darre sordu, onun sesi koyulaşıyor. "O orospu Berandal'ı ortadan kaldırmak için yeterli sayıda eğitilmiş adam olmadığını söyledin ve Yönetim ordusundaki o genç piçlerin karşısına kiralık sektör reddiyeleriyle mi çıkmak istiyorsun? Bunu mu demek istiyorsun?"

"Naya'nın numarası işaretlendi. Seta ile irtibata geçin. Eğer biri damızlıklardan ya da duvardan kaçırılan kadınlardan bahsediyorsa, bunu bilmek istiyorum. Bunu çoktan bilmem gerekirdi. Seta bu işin neresinde? Gözlerim ve kulaklarım beni yanıltıyor mu?"

"Onun için bir koşucu göndereceğim. Haklısın; bundan haberimiz olmalıydı. Karga'nın kadınlarından birkaçı kayıtlı görünüyor. Eminim isteyerek gelmemişlerdir."

"Ailem çok endişelenmiş olmalı," dedi Naya. "Onlara bir mesaj gönderebilir miyim?"

"Hayır." Cevap göğsünün altından o kadar hızlı geldi ki Darre soruyu değerlendirme fırsatı bulamadı. Canavar onun ailesini ortadan kaldırmayı tercih edeceği bir tehdit olarak görüyordu. En iyi seçenek onları eşinden çok ama çok uzakta tutmaktı.

Darre, Mac'in düşüncelerinin ağırlığını hissedebiliyordu. ikisinin de amacı Rhineholth ve Yönetim makinesini yerle bir etmek, adamın yalancı bir ikiyüzlü olduğunu ortaya çıkarmak, Yönetim'in ne kadar yozlaşmış, kendine hizmet eden bir dev haline geldiğini görebilmeleri için ırkların gözlerini açmaktı.

Mac'le ilgili tek bir şey vardı, intikam almak için acele ediyordu, daha fazla kan ve daha az hile için hazırdı. Darre asla göğüs göğüse bir savaş istememişti. Zamanını bir ordu toplamak için harcamamıştı. Ama bundan da korkmuyordu. Ölüm ve yıkım en sevdiği aktiviteler olabilirdi ama genel amacı değişimdi. Büyük bir meydan savaşı hiçbir şeyi değiştirmezdi.

İdari değişim İdari kandan daha önemliydi, ancak Mac bu ayrımı her zaman göremiyordu.

Darre, Mac'in kendisini ölçüp biçtiğini, yeni zayıflıklarına baktığını hissedebiliyordu. Darre bir damızlık eş almıştı. İçgüdüleri önceliklerini değiştirmişti. Onu barındırmak ve korumak isteyecekti, Yönetim İnfazcılarıyla bir çatışmada riske atmak değil.

Mac'in yetiştiricisi yoktu. Ruhunun diğer yarısını bulma, alfa oğullara ve omega kızlara babalık etme şansı yoktu. İsterse bir beta ile yüzeysel bir duygusal bağ kurabilirdi, ama tam fiziksel tatmini ya da gerçek bir bağın tamamlanmasını bilemezdi.

Bunun yerine kendini Yönetim'i alaşağı etmeye adanmıştı. Sonuna kadar bir savaşçı olan Mac, doğrudan yüzleşmeyi arzuluyordu. Düşmanlarının kanının aktığını görmek istiyordu ama yumruklarını destekleyecek güce sahip değildi. Darre'yi takip etmiş, onun o kas gücü olduğunu düşünmüştü.

Darre yumruk atmasaydı, diğer adamın onu takip etmek için bir nedeni olmazdı.

Yeni bir sekreter bulmanın zamanı gelmiş olabilir.

"Sanırım Tenbel'in dronlarını kendim deneyeceğim. Onları on bire taşıyın. Onlara esir muamelesi çalışın ama bir gözcüye ihtiyaçları olacak."

"Peki efendim."

"Bitirdik mi?"

Darre elini hazinesinin boğazına doladı ve yutkunurken ince sapın hareket ettiğini hissetti. Tepsideki yemeği ona uzattı, dudaklarının tatlı yayından geçişini izledi ve pençelerinin bir fırçasıyla kovaladı.

Hâlâ tırnaklarını kesmemişti. Onu yuvaya geri götürmeden önce bunu halletmesi gerekiyordu.

"Veri tabanına bazı rakamlar yükledim. Şimdilik rapor edecek başka bir şey yok."

Darre gözlerini Naya'nın ağzından ayırdı ve yüzündeki aç, öfkeli ifadeyi yakalayıp gizledi.

"Bunu ben planlamadım," dedi diğer adama, onun kucağında oturan arkadaşından bahsettiğini anlayacağını bilerek. "Bunu planlamazdım. Geri alamam. Bunun her şeyi değiştireceğini biliyorsun ve ben bu konuda hiçbir şey yapamam. Seçimlerin var, Mac. Eğer yanlış bir seçim yaptığını düşünürsem, seni görebileceğim ya da koklayabileceğim bir yerde olmasan iyi edersin."

Sözlerin içine işlemesine izin verdi. Sert ama doğrudular. Mac birlikte iyi çalıştığı bir ortağıydı ama Darre, dışı için bir risk teşkil ederse onu hiç düşünmeden indirirdi. Mac'e bunu önceden söylemek, alacağı tek karşılıktı.

Canavar bir gelin seçmişti, ama Nothonal Darre sür.

On Birinci Bölüm

Naya

Canavar ona tepsideki her şeyi yedirdi, şekerli çayın hepsini içirdi ve sadece kendisi için biraz aldı.

Tepsi boşaldıktan ve diğer alfa odadan çıktıktan sonra dikkatini konsantre işkenceye verdi. İki elini de kızın boynuna koyarak yüzünü kendine yaklaştırdı, böylece elma kokulu nefesi kızın göz kapaklarında, yanaklarında ve ağzında gezindi. Yumuşak ve kuru dudaklarını kızın şakağına bastırdı.

"Yaramaz hazine. Ne yaptığını biliyor musun?"

"Aç olmadığım bir yemeği mi yedin?" diye hafifçe cevap verdi.

Yanağını öptü, burnunu saçlarına gömdü. "Hayır. O değil." "Bir yetişkin gibi tek başıma oturmak yerine bir çocuk gibi kucağına mı?"

Ağzını onunkine yaklaştırdı. Kadın adamın dudaklarına dönmeye çalıştı ama adam onu hareketsiz tuttu. "Hayır, öyle değil. Babanın kucağını sevmiyor musun?"

Adamın sesindeki espriyi duymasa bile hissedebiliyordu.

"Sen benim canavarımsın, babam değil," diye düzeltti onu.

Dilinin ucuyla alay ederek ağzının köşesine kondurduğu bir öpücükle onu ödüllendirirken, "Yeterince doğru," dedi.

Naya arzu dolu bir iç çekti. Onun öpücüğünü istiyordu. Onu tatmak istiyordu. Neden bunu yapmıyordu? Neden ona ihtiyacı olan şeyi vermiyordu?

"Kurallardan birini çiğnediğini bilmiyor musun? Kötü küçük yetiştirici kızım. Şimdi cezalandırılman gerekiyor." Dudaklarını kızın çenesine götürdü ve başını geriye doğru eğerek çenesinin altından kulağına doğru öptü.

Her biri kasıtlı ve zevkle yapılan duyusal dokunuşlarla onu saran adam, sanki hiçbir yere gitmek için acelesi yokmuş gibi davranıyordu. İlgisinin tatlılığıyla onu öldürüyordu. Boynundaki nabız noktasına ulaştığında, rahmini uyandırmış, klitorisi olan açlık yumağını harekete geçirmiş ve öpücüklerini akıllıca yerleştirerek meme uçlarını sertleştirmişti.

"Seni nasıl cezalandırayım? Bu senin ilk seferin. Nazik olmalıyım." Bir elini hareket ettirerek ağzının kızın boynuna engelsiz bir şekilde erişmesini sağladı.

"Lütfen, Canavar," diye inledi. Bacaklarını kullanarak kendini ona daha da yaklaştırmak için bir kaldıraç bulmaya çalıştı. Kaslarını esnetti

seks hareketini taklit ederek poposuna ve kalçalarına vuruyordu. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bebeğim. Tatlı bebeğim," diye mırıldandı tenine karşı. Ağzı inanılmazdı. Isıran dişleri ve ileri geri fırçalayan dili kızın tüm sinir uçlarını buluyordu.

Ona yardım et. Onu bu şekilde boşaltacaktı.

"Üç numaralı kuralı çiğnedin. İşlerimi nasıl yaptığıma engel olma."

Başını iki yana salladı.

"Yaptın," dedi omzuna doğru, keskin bir ısırik atarak. Naya'nın nefesi kesildi.

"Ve bu konuyu ele almak için bütün gece bekleyeceğiz," diye söz verdi.

Ne kadar sersemlemiş olsa da, adamın şefkatli işkencelerini bitirdiği gerçeğini kavramakta gecikmedi. Yüzü adamın boynundaydı, ağzı açıktı, nefes alıyor ve adamın tadına bakıyor, bir sonraki sözlerini bekliyordu. Adam bunun yerine elindeki veri tabanını kadının ellerine tutuşturdu.

"Tenbel'in köleleriyle konuşacağız. Bu konuda yardımını istiyorum. Benim gibi yaşlı bir canavardan ziyade zavallı, kayıp bir prensesle konuşma ihtimalleri daha yüksek. Bunu yapacak mısın?"

"Ne?"

Onun burnunu öptü. "Dikkatini ver. Her zaman böyle hayalperest misin?"

"Sen-" diye başladı ama o sözünü bitiremeden adam araya girdi.

"Tenbel'in dronlarıyla konuşmanı istiyorum. Onlara hiçbir şey için söz verme yoksa iki kez cezalandırılırsın. Sadece sorularımı sor. Bunu yapabilir misin?"

"Evet." Bunu ona neden şimdi soruyordu? İstemiyor muydu-

"Güzel. Şu işi bitirelim de kulemden çıksınlar. Pis kokularını şimdiden alabiliyorum gibi hissediyorum."

Sözleri onu gerçekliğe geri döndürdü ve ürpertti. Bu kulağa hiç de hoş bir yorum gibi gelmiyordu. Naya, adam onu küçük bir kızmış gibi kucağına alıp kapıdan çıkarken, bunun türcülük olduğunu düşündü.

Aynı yeteneklere sahip olmadıkları için insansız hava araçlarına tepeden bakan türlerden biri olmalıydı. Adam çok kibirli bir canavardı; herkesin kendisinden aşağı olduğunu düşünüyordu.

Onu bir alt kata götürdü, bu kat bir üst kattan daha kabaydı. Merdivenlerdeki muhafızlar Tenbel'in evinden aldıkları mağlup görünümlü insanları izliyordu.

Tüm alfalar burunlarına ve ağızlarına nefes açıcı takıyordu. Rahatsız edici maskeler takanları kirleticilerden koruyor, ancak bir yan fayda olarak cins feromonlarının etkisini de azaltıyordu.

Yine de kusursuz değillerdi; deri aynı zamanda ırklardan yayılan ruh halini, sağlığı, döngüyü ve dinamik kimyasalları da emiyordu. Ancak alfalar mesafelerini korurlarsa, drone korkusu veya dişi yumurtlama döngüleri onları etkilemezdi.

Çok sayıda dron vardı, Naya'nın üst sınıf ev halkının istihdam ettiği kadar çok daha fazlası. Zayıf, kötü giyimli, yıkanmamış, yaralı ve şekilsiz bu insanlar Naya'nın şimdiye kadar gördüğü en kötü muameleye maruz kalmış gruptu.

Bu acımasızlık onun anlayışının ötesindeydi. Yarısından fazlası kadındı ve bunlardan birkaçı fark edilir derecede hamileydi, ağır karınları vardı. Eğer babaları cinsse, bu kadınların tıbbi bakıma ihtiyacı olacaktı. Melez ve dron çiftleşmeleri ikiz ve üçüzlerle sonuçlanıyordu. Cinsel ilişki dron için acı verici olsa da, gebe kalma yaygındı ve doğumla birlikte gelen ciddi komplikasyonlar da vardı.

Onun sektöründe, herhangi bir cins bir dronu hamile bırakırsa, o kişi dışlanırdı.

Bu, zalimliğin en aşağılık türüydü.

Görebildiğinden daha fazla hamile kadın varmış gibi kokuyordu.

Hepsi dehşete düşmüştü. Bazıları ağlıyordu.

Naya onlarla birlikte ağlamak istedi. Bu kadınların yaşadıkları korkunçtu. Bu toplantıdan iyi bir şey çıkmasını beklemiyorlardı ve Monster onu hiçbir şey için söz vermemesi konusunda uyarıyordu.

Dudaklarından dökülen ilk kelimeler yardım etme sözleriydi. Canavar hatırlatmak için uyarı niteliğinde bir hırıltı çıkardı ve kız hayal kırıklığı içinde onun kolunu tırmaladı.

"Beni yere bırakır mısın lütfen?" diye sordu.

"Hayır."

Tüm süre boyunca onu kollarında tutan Darre, her biri dronların siyah cüppeli adamların faaliyetleri hakkında ne bildiklerini ve Naya'nın kaçırılmasıyla ilgili bildikleri bir şey varsa onu öğrenmek için tasarlanmış birkaç soru sordurdu.

Naya'nın sormak istediği hiçbir şeyle ilgilenmiyordu.

Acıları kokusundan daha güçlü bir şekilde üzerine çökmüştü ama Monster bunu hiç fark etmemiş gibiydi.

Yüzleri tanıdığını düşündü. Onları tanıması gerektiğini hissediyordu, sanki onlarla bir şeyler yaşamıştı ama ne olduğunu ya da nasıl olduğunu tam olarak kestirmek zordu. Şimdi kafası berraktı, sahte rahiple yaşadığı çile

belirsiz anılardan oluşan bir koleksiyona dönüşmüştü: bir kutudan çıkmak, bir duvarda büyüyen mantarlar, bir duşta çiğ olarak keselenmek.

Sorgulama hiçbir yere varmadı. Çok kalabalıktilar ve çok korkuyorlardı.

Sorgulamaları bittikten sonra "İçlerinden beğendiğiniz var mı?" diye sordu. "Size hizmet etmesi için iki ya da üç tane seçin."

Naya itiraz etmeye başladı -kimsenin ona hizmet etmesine ihtiyacı yoktu- ama Canavar ondan önce davrandı. "Ben erkeklerden oluşan bir ev yönetiyorum. Sana yemek getirecek, ihtiyaçların için alışverişe çıkacak ve dilerse sana eşlik edecek birine ihtiyacın var. Kıyafet, iç çamaşırı, saçın için krem, güzel yatak takımları ve daha iyi yiyecekler istediğini söyledin. Mac'i kadın destek kıyafeti aramaya göndermemi ister misin?"

Bu soru onu şaşırtmıştı. Söylediği her şeye dikkat ediyordu ve bu konuda bir şeyler yapmaya istekliydi.

Onun için.

Ama onlar için hiçbir şey teklif etmiyordu.

Tanıdık gelen dört kadını seçti. "Peki ya diğerleri?" diye sordu. "Tıbbi bakıma, yiyeceğe, yardıma ihtiyaçları var. Bu onların başına nasıl gelebilir?"

Canavar dişlerini sıktı ve kolları büküldü. Aralarındaki bağdan kargaşa yayıldı.

"Ben bir rehabilitasyon merkezi ya da hastane işletmiyorum. Burası lanet olası Sektör 2, Naya. İkiyüzlü yasaların cilasından kurtulmuş gerçek cinsler böyle yapar. Eylemlerimizin sonucu bu. Güçlü olan haklı çıkar ve zayıf olan acı çeker. Bu bizim doğamız."

"Bu, kendini kontrol edemeyen erkeklerin doğasında vardır."

"Peki neyin özdenetim olup olmadığına kim karar veriyor? Yönetim mi? Kendileri için iyi olanı seçip aldıklarını düşünmüyor musunuz? Kendileri için kolay ve rahat olanı?"

Onun siyah gözleriyle buluşmak için başını geriye eğdi. "En güçlü alfa değilse onlara kim yardım edecek?"

Sinirli bir hırıltı göğsünde titreşti. Naya onu hissetmek için elini gömleğinin yakasından içeri soktu ve sakinleştirici bir mırıltı sunmak için başını onunkinin altına soktu.

Ona daha sıkı sarıldı, göremediği bir şeyle boğuşurken kokusunu derin derin içine çekti.

Bir süre sonra onun şakağını öptü. "Bunlar sadece dronlar."

Onlar sadece dronlardı. Sadece canlı. Kendisi gibi ihtiyaçları, istekleri ve arzuları olan duyarlı varlıklardı. Onun aynı fikirde olmadığından emin değildi. Odadaki stres seviyesi yüzünden kasları kaskatı kesilmişti. Bu hırpalanmış, istismar edilmiş dronlar onu rahatsız ediyordu.

Başka bir odada daha fazla kadın vardı. Cinsler.

Daha iyi giyiniyorlardı, ancak açık kıyafetleri onlara bakan erkeklere odaklanıyordu ve düzgün bir şekilde örtünmüyorlardı. Daha iyi beslenmiş ve kadınsı şekillerini koruyabilmiş görünüyorlardı. Temizlenmiş yüzler, düzenlenmiş saçlar, görünüşte bu kadınlar Tenbel'in ellerinde daha iyi durumda görünüyorlardı - ta ki Tenbel onların perili gözlerine bakana kadar.

Garip bir şekilde, hepsi aynı mayalı tarçın parfümünü kullanıyordu. O kadar kalın sürülmüştü ki doğal beta feromonlarını bastırıyordu. Bu ona daha önce tanıştığı bazı omega yetiştiricilerinin kokusunu hatırlattı.

Canavar başının üzerinden onlarla konuştu, sesi sabırsızdı. Bu odada olmayı bir öncekinden daha fazla istemiordu.

"Kaçırılan damızlığım hakkında ne biliyorsun?"

Cins kadınlar dronlardan daha cesur değildi. Mekânda sadece dört cılız tahta sandalye olduğu için çoğu çıplak beton zeminde oturuyor, kısa etekleri bacaklarını açıkta bırakıyordu. Bir grup olarak bir araya toplanmışlardı ve Monster konuştuğunda hep birlikte irkildiler.

Ondan sert bir ses kaçtı. biri sanki ona vurmuş gibi inledi. "Anlat bana." diye buyurdu.

Korkudan altlarına etmelerini sağlayacaktı. Naya dişlerini onun çenesinin hizasına yerleştirdi, nazik bir ısırık ve ardından bir öpücük verdi.

"Canavar," diye fısıldadı.

İşleri nasıl yaptığına karışmaması konusunda onu uyarmıştı ama onları konuşamayacak kadar korkutursa hiçbir cevap alamazdı.

"Evimde, yuvamda uyuyakaldıktan sonra bir nakliye sandığında uyandım," dedi onlara kollarına gömüldüğü yerden. "Siyah cüppeli adamlarla daha önce hiç karşılaştığımı sanmıyorum. Bu sektörde nasıl ve neden bulunduğumu bilmiyorum. Benim hakkımda mı konuştu? Ben kayıtlı bir yetiştiriciyim. Evliliğim için hazırlanıyordum. O nefret dolu adam, fetihleriyle övünen bir erkeğe benziyordu."

"Bize yardım edebilir misiniz?" diye sordu hamile bir sarışın. Kısa, dekolteli şal elbisesinin altında karnı yuvarlaktı. "Ben kayıtlıyım. Buraya ait değilim."

"Hiçbirimiz burada olmak istemiyoruz," dedi bir başkası. Uzun oval bir yüzü ve ince bir burnu vardı. Başka koşullarda olsa, güzel bir yüzü olurdu.

sofistike bir havaydı, ama hissedilir kaygısı ve üzüntüsü dudaklarını aşağı çekerek onu yaşlandırdı.

"Adın ne senin? Nereye aitsin?" Naya hamile kadına sordu.

"Ben Isdorrie. Sektör 7'denim. Dört ay önce burada uyandım. Kara cübbelileri duymuştum. Kardeşim bir yayın dinliyordu. Sanırım burada olma sebebim o olmalı. Tenbel'in söylediği şeyler hoşuna gitti.

"Beni eve götürebilir misin? Tenbel bir omega hakkında konuştu. Sanırım geçen hafta? Hamile olduğum için artık beni pek ziyaret etmiyor. Diğerlerinin gelmesine izin verdi ve onlar da sadece-

"Ne dedi o?" Canavar sordu.

"Deli Canavar'ın beğenisini kazanacak ve aynı zamanda dikkatini dağıtacak bir ödül alacağını söyledi," diye zayıfça cevap verdi kız, boynunu göstermek için başını yana eğerek.

"Dikkatini ne dağıtacak?" Canavar bilmek istedi.

"Daha fazla kadın elde etmek için bir plan mı? Emin değilim."

"Daha çok kadındı," diye konuştu uzun yüzlü kadın. "Tenbel'in Büyük Alfa'sı müritlerini bu dünyada ve öbür dünyada kadınlarla ödüllendirirdi. Bize okuduğu bir kitabı dinletirdi - bir tür sik fantezisi. Bu sektördeki alfaları ve betaları onun Büyük Alfa'sının yaptığı gibi bir orduya dönüştürmek için yem oluyoruz."

"Seni elinde tutmak istiyordu, damızlık," dedi küçük bir ses. "Kâtibi Louis onu plana sadık kalmaya ikna etti. Ben de bir kutunun içinde geldim. Az önce o yerde, lanetliler sektöründe uyandım. On iki sektörün hiçbir yerinde böyle olacağını tahmin edemezdim. Onların birleşik olduğunu sanıyordum. Ama burası?"

Duvara yaslanmış oturuyordu, üzerinde şeffaf mor bir şal elbise vardı. Yüzü duvara dönük olduğu için kimliğini, gençliğini ve korkusunu saklıyordu ama herkes onun sesindeki her şeyi duyabiliyordu.

Sesi çok genç geliyordu. Beta'ların kızgınlık döngüsü olmadığından, evlilik bağları kurmak için genellikle yirmili yaşlarına ya da daha sonrasına kadar beklerlerdi. Biyolojileri onlara daha fazla özgürlük veriyordu. Tabii biri bu özgürlükleri onlardan çalmadıysa.

"Artık ben de hamileyim. Kimse beni istemeyecek. Sanırım... Sanırım babam beni sattı. Ben sadece başka bir beta by-blow'um." Sözlerinin içi boş ve çaresizdi. "Seninle hiç tanışmadım, damızlık, ama seni tanıyorum. Sanırım kim olduğunu biliyorum."

"Kimsin sen?" Canavar hırladı. Zavallı, kırık dökük kızla ilgili bir şey onun tüylerini diken diken ediyordu. Naya elinin altında, ensesindeki tüm tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

"Bize yardım edecek misin, Alfa? Sen Çılgın Canavar'sın, değil mi? Nothonal Darre, Sektör 2'nin Yönetici Başbakanı? Bize yardım edebilir misin?"

"Ona ne dedin?" Naya sordu. Canavar bir küfür cümbüşü içinde patladı.

Sorusu cevapsız kalınca Canavar onu aceleyle uzaklaştırdı ve bir askere bağırarak emirler yağdırdı. "Tüm o beta kadınları sorgulayın. Tenbel, dostum ve onun dünyayı ele geçirme planları hakkında bildikleri her şeyi öğrenin. Delikte Louis adında bir beta erkek bulun. Onun ne bildiğini bilmek istiyorum. Herkesi bu kattan, kulemden ve C binasından çıkarın ve guruldayan karınları için bir şeyler yapın!"

"Canavar," diye itiraz etti Naya, adam koridordan aşağı ve merdivenlerden yukarı koşarken. Onu kucağında kaydırды, yüzünü çenesinin altına ve boynuna dayadı. Bir elini başının arkasına koyarak onu orada tuttu.

"Kokla beni. Beni içine çek. Artık çok geç." Sesi insandan çok canavara benzeyen o basa alçaldı.

Naya parçaları bir araya getiriyordu. Yapacağını biliyor olmalıydı. Naya onun korktuğunu fark edene kadar kalbi çarpıyor ve endişesi içini burkuyordu. Bu dev, vahşi, insan katili, Kule Canavarı korkuyordu.

Başının üzerinden konuşurken kelimeleri bulanıklaştı ve dili sanki onlar için çok kalınlaşmış gibi biraz peltekleşti. Kızın başını oynatmasına ya da ona bakmasına izin vermiyordu.

"Sen o değilsin. Asla o olamayacaksın. Ama gitmene izin vermeyeceğim. O piç her şeyi benden alamayacak."

Oradaki muhafızları ürkütecek bir hızla sahanlığa çıkarak uyku odasına gitti, onu yuvasına bıraktı ve alçak sesle homurdandı. "Tamir et. Beni içeri davet et."

Adam ellerini sıkıp açarak bir o yana bir bu yana sallanırken Naya hayal kırıklığı içinde gözlerini ona dikti. Adamın tedirginliği onu en ufak bir şekilde bile korkutmuyordu. Konuşmaları gerekiyordu.

"Hemen düzelt, damızlık." Adaletsiz davranarak, o muhteşem hırıltısı üzüntüden seksiliğe dönüştü. Sinirlerine dokunuyor, karnının ve sırtının alt kısmının titremesine neden oluyordu.

"Konuşmak istiyorum. Sen bu musun? Sen gerçekten Kırık Prens misin? Nothonal Darre, Sektör 2'nin Deli Canavarı?" Adamın onu koyduğu yerde durdu. Adam bu sesi ona karşı bir silah gibi kullandı ve kadın ona doğru atlamamak için kendine sıkıca sarılmak zorunda kaldı.

"Düzelt. Senin. Yuvanı." Her kelimeyi kemiği ısırır gibi dişlerini göstererek çıkardı.

Alfa'nın emriyle dizlerinin üzerine çöktü, inledi çünkü şu anda yapmak istediği şey bu değildi. Onu sarhoş etmeyi planlıyordu, böylece konuşamayacak, soru soramayacaktı.

Onu tanıyordu. Tabii ki biliyordu. Sektörüne yönelik ambargolar ve yasaklar kötü şöhretliydi ve burayı yaşanmaz hale getiriyordu.

Tüm bunlar Kral'ın ikinci doğan oğlunun Yönetim'in yasalarına ve politikalarına uymayı reddetmesi yüzünden oldu. Yıllardır isyan halindeydi. Kral'ın onun yerine ne zaman geçeceği, Yönetim'in sektörü kurtarmak için neden müdahale etmediği ve Kırık Prens'in bir sonraki adımı ne gibi korkunç bir şey yapacağı hakkında sürekli spekülasyonlar yapıyordu.

Nothonal Darre hakkındaki hikayeler kabus dolu efsanelere konu olurdu. Annenize itaat etmezseniz sizi yatağınızdan alıp lanetliler sektörüne götürmeye gelen karanlıktaki şeytandı. Kadınlara tecavüz eder, drone çocuklarını yer ve karşılaştığı her alfabla ölümüne savaşırdı.

Naya yuvayı parçaladı. Canavar homurdandı ve volta attı.

Ona bunu mu yaptırmak istiyordu? Kendi tatlı zamanını alacaktı.

Adam hırlarken ve ona terslenirken onu görmezden geldi. Onun hırlamalarından korkan o betalardan ve dronlardan biri değildi. Ona işaretini vermişti. Ona itaat edecekti ama ondan korkmayacaktı.

Konuşmak istemiyor muydu? Bekleyebilir.

Darre lambanın ışığını açtı. Darre bir sandığa gidip kilidini açarken ve kapağını çevirirken göz ucuyla onu izledi.

Ona verdiği postları silkeledi ve ona doğru fırlattı. Temizlenmeleri gerekiyordu. Burası uygun bir yuva değildi. Ama aralarındaki bağ gibi güzel kokuyorlardı, bu yüzden kabuklu, kirli tarafları aşağıda ve taze tarafları yukarıda olacak şekilde yerleştirdi.

Göğsünden bir şey çıkardı; ön kolu kadar uzun bir bıçak.

Naya onun irkilmesine aldırış etmedi. Kirli bir gömleği yuvadan dışarı fırlattı ve üzerinde sadece birkaç şey asılı olan elbise askısını işaret etti.

Ona homurdandı, diğ er sandığı açtı ve uzun, zengin katmanlı ve işlemeli ağır bir kumaş parçası çıkardı. Kızın yüzüne çarparak ona doğıu fırlattı.

Ona hırladı, hayal kırıklığı içinde ters ters baktı.

Cevabı daha çok  ehvet uyandıran bir ses ve bir tıslama oldu. Yüzü gergin, vücudu gergindi. Zekice bir konuşma yapmak için onu kucağına oturtan adamla, saldırgan, içgüdüleri ve hayvan beyniyle hareket eden yırtıcı alfa arasındaki farkı şimdi neredeyse görebiliyordu.

Bu Canavar'dı.

Elindeki şeye baktı. Bir yönetici c bbesine benziyordu.

Onu izleyip hırlayarak, sol elini kasıtlı olarak gövdelerden birinin üzerine koydu, büyük bıçağı yukarı kaldırdı ve siyah pençelerinden birini parmağının ucuna yakın bir yerden kesti.

"Canavar!" Onun kendine zarar vermesini istemiyordu. O ne yapıyordu?

Kelimeleri seslendiremediğı için bıçağı yuvaya doğırulttu ve ona hırladı. Düzelt onu. Onarmasını istiyordu.

"Otoriter,  ılgın erkek," diye Naya.

Bornoz bir meydan okumaydı, bir c retti. Altın tel i lemeler ve inci boncuklar tüm kenarları çevreliyor ve gösterişli şeyin  n n  kaplıyordu.

Yatak için fazla kaba ve sert olduğunu düşünüyordu ama onu nedenini anlamayabilirdi. Daha yumuşak saten astarı ortaya çıkarmak için ters çevirdi.

Yuva yapabileceğı temiz ve güzel hiçbir şeyi yoktu. Ortalıkta ne bir tane kabarık battaniye ne de melek kılı ipliğinden  r lm   renkli bir yastık vardı. Hayır, onun döküntü c ppeleriyle idare etmek zorundaydı.

Adam bir pençesini daha keserken ba ını kaldırıp hasarı inceledi ve tırnağın keskin kenarını kesmeye çalıştı. Bunu neden yapıyordu ki? Bıçak i e yaramayınca tırnağının ucunu çiğnedi ve ona doğıu baktı.

 ıkardığı seslerle onu çok iyi  alı tırıyordu. Son r tu lara odaklanmak ve alanı doğıu ya da yeterince iyi hale getirmek zordu. Göğüslerinin arasından ve sırtından aşağıya doğıu terlemişti ve vulvası  i iyordu, hareket ettiğinde hissedebileceğı bir dolgunla ma.

Bağlanmamı  saçları yardımcı olmadı. Çok sıcaktı ve ona engel oluyordu. Çok fazlaydı ve diğ er her şey gibi bu da onun su uydu.

Bu onun ateşiyile aynı şey değildi ama yine de ihtiyaçtan sızlamasına neden oldu. Bacaklarının arasındaki sinir yumağı onun çağrısına cevap verdi, ilgisini umuyordu.

Göğüsleri onun elleri için ağırlaşmıştı, meme uçları başparmaklarının ileri geri sürtünmesine hazır. Adamın onu izlediğini, ona nerede ve nasıl dokunacağını, onunla ne yapmayı planladığını düşündüğünü hissetti.

Kız sözlerini bitirdiğinde, adam pençelerinden üçünü kesmişti. Ama neden?

Parmakları ağzındaydı, belki de pürüzlü kenarları arıyordu. Yere bir şey tükürdü ve pençesiz parmaklarına baktı, onları test etmek için başparmağının üzerinde ovuşturdu. Gözleri onun üzerinde, davetini bekledi.

Üstünü -çok büyük gömleğini-, pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı ve yuvanın dışına oturttu. Konuşmak istiyordu. Belki bir şeyler yemek.

Ama yüzü, vücudu, çıkardığı o ses - adam solmuştu. Canavar onu ele geçirmek istiyordu, buna ihtiyacı vardı.

Naya yataktan indi, onun elini tuttu ve pençeli parmaklarının nemli uçlarını öptü. Onu yükseltmiş platformun kenarına çekerek platformun üzerine itti, diz çöktü ve ayakkabılarını çıkardı. Parmaklarını adamın pantolonuna sokup alt kısmını çıkarmasına yardım etti ve adamın sikinin tedbirsizce dışarı fırlamasına gülümsediğini gizledi.

Nothonal Darre korkunç bir insandı. Bu sektördeki insansız hava araçlarına ve kadınlara işkence edilmesinin ve cezasız bir şekilde istismar edilmelerinin nedeni oydu.

Bunun için ondan nefret edebilirdi. Nefreti hak ediyordu. İğrenmeyi. Suçları için mahkumiyeti. Ama içgüdüleri bunları umursamadı, yargılamadı, hiçbirini görmedi. İçgüdüleri onun alfası olduğunu söylüyordu. En iyi alfa. Sağlayıcısı, koruyucusu. Rahminde saklanan değerli çocuğun babası.

İçgüdüleri onu sevmesini söylüyordu. O da öyle yaptı.

Canavarı yuvalarına çekerek ona kendisini seçtiğini hatırlattı.

On İkinci Bölüm

Canavar

Canavar kendini onun içine sokacağını, onu işaretleyeceğini, ona sahip olacağını, ona kendisinin olduğunu hatırlatacağını düşündü. Isırığını küçük şeyin vücudunun her yerine koyacağını, böylece kime ait olduğunu bileceğini, onu gören herkesin bileceğini ve onu asla terk edemeyeceğini düşündü.

Onu kendisine muhtaç bırakarak bedenine sahip olacak, parmakları, dili ve aletiyle onu dolduracak, ta ki onun dünyası olana dek.

O neyse oydu: bir canavar, öldürmek için yaşayan bir yaratık. İlk olmak için. Güçlü olmak için. Basit ve bencil olan Canavar, savaşma vakti gelene, dehşetin yanından geçip hiçbir şey görmeyene, onu en çok sevenlerden onu en çok incittikleri için intikam alma vakti gelene kadar adamın içinde saklandı.

Yenilmez ve kontrolsüz olan Canavar, istediği zaman istediği şeyi yaptı.

Ona aksini söylemeye çalışan hiç kimse hayatta kalamadı.

Ona kadar. Menekşeler ve tatlı bisküviler. İpeksi bir ten ve okşamak için yalvaran kıvrımlar. Kırılğan. Kırılabilir. Hazine.

Onun sert, tutkulu iddiaları yerine, öpücükleri ve mırıltılarıyla onu yere serdi. Kalan ölümcül pençelerini öptü ve gözleriyle buluşup keskin siyah kancalardan birini yaladığında sikiinin sarsılıp fıskırmasına neden oldu.

Onu büyüleyerek giysilerini çıkardı. Kız ona isteyerek, korkusuzca ve nazikçe dokundu. Kızın yüzünü kısa bir süre kalçasına bastırmasıyla nefesini tuttu ve yukarı doğru çıkarken vücudunun çıkıntılarını sayarak karın kaslarına öpücükler bıraktı. Parmakları ağzının üzerinde fısıldadı, ona hırladığında abartılı kesici dişlerine dokundu, sonra dudaklarında ve yanaklarında gezindi.

Titremesi korkudan değil, arzudan

kaynaklanıyordu. "Yuvamıza gel canavar."

Onu içine çekti. Şaşkın bir şekilde, onu aşağı itmesine ve üzerine sürünmesine izin verdi.

Onu.

"Canavarım benim," diye fısıldadı göğsüne. Elleri onun üzerinde oynadı Savaşlar, zaferler, suikast girişimleri ve diğer ölüme yakın deneyimlerin ardından kalan yaralar.

Yaladı ve kemirdi, her acısını yatıştırdı. Ağrıyan yerleri, asla düzgün iyileşmeyen kasları buldu. Onun merhemi, kemiklerinin ağrılardan ve eski acılardan çatladığını hissettiği yerlerin üzerine zengin ve bereketli bir şekilde döküldü. Hazinesi onları ağzıyla ve mırıltısıyla buldu ve onlara sihirli bir şey yaptı.

Nefesi kesildi, nabızı hızlandı.

O bir canavardı. Gelinini kaybetmişti. Her şeyini kaybetmişti.

Ama o gelin ona bir sözden başka bir şey vermemişti. Mırıltısı değil. Öpücüğü değil. Ne de bağlılığını. Gençti. Sonsuza kadar bekleyebilirdi. Sonsuza dek beklemişti, hiç bitmeyen bir öfke ve kızgınlık içinde kapana kısılmıştı.

Bu dişi, bu küçük hazine ona her şeyini verdi. Hiçbir şeyi saklamadı. Onu özgür bıraktı.

Naya ona dokunduğunda inledi, ağzı ruhunun üzerindeydi. Kendini onun leğen kemiğinin üzerine oturttu, öne doğru eğildi ve sıkı, sıcak, tatlı ateşini onun üzerine kaydırды.

"Sen benim Canavar'ımsın. ," diye fısıldadı, kendini aşağıya bırakarak. "Hepiniz."

Elleri kalçalarına gitti, mükemmel kıvrımlarına oturdu. Ama kadın onun bileklerini tuttu ve göğsüne doğru kaldırdı. Çıplak teni içsel bir ışıkla parlıyordu. Mücevher yeşili gözleri onu yakından izliyordu.

"Otoriter. Talepkâr. Zalim," diye inledi adam parmaklarını meme uçlarına sürüttüğünde. Kız ona zalim dediğinde onları çimdiklemek için durdu.

Öyleydi. Ama ona değil.

"Sahiplenici ve koruyucu. Sen benim canavarımsın."

Göğüslerini avuçladı, kalın parmaklarının arasından etleri dökülürken şekillerine ve ağırlıklarına hayret etti.

Karşılığında onun şehvet sarhoşu gözlerini izledi, onu neyin memnun ettiğini, neyin acı verdiğini ve onun uğruna nelere katlanabileceğini ayırt etti. Ellerini onun omurgasına doğru kaydırarak, ağzını göğsünde kullanırken onu kendine yaklaştırdı.

Önce göğsünün üst kısmını, sonra da işaretini öptü ve ısırды. Sözleri, inlemeleri ve mırıltıları arasında onun üzerinden akmaya devam etti. "Sen benimsin. Benimsin. Sadece benimsin. Her zaman benimsin. Seni ben seçtim. Ben seni seçtim."

Koca patileri boynunu kucaklamak için yukarı tırmanırken bile ellerini onun omuzlarına koydu.

"Kalbim seni tanıyor, Canavar. Seni görüyor. Seni görüyorum, Nothonal Darre, bir kralın oğlu. Kırık Prens." Ağzını onunkine değdirdi ve içine üfledi. "Ya değişirsin ya da değişmezsin. Benim için artık çok geç. Ben seni seçiyorum. Hepinizi. Her şeyini."

Söylediği şey canavarı titretti.

Kızın ağzı onunkine yerleştğinde arkasını dönmedi. Göğsünden sesler çıktı ve pelüş dudaklarının baskısını artırdığında gözlerinde nem vardı. Dili onunkine ve dişlerine sürtünüyor, almak ya da savaşmak yerine içine akıyordu.

Kamburunu çıkardı, onu kaldırdı ve kendini daha derine itti. Yine de şimdi dikkatli olmalıydı - başka zevklerin zamanıydı. Rahmine açılan kapıyı güvenli ve kapalı tutmanın, oraya ektiği tohumu beslemenin zamanı gelmişti.

Onu içine çekti, canavar onun vericiliğinin saf, kayıtsız şartsız coşkusunu alırken küçük hazinesini içine çekti.

Kız ruhunu ona açarken, yaşam özünü ona verirken kokusu başını döndürdü. Etrafını vaatlerle dolu, nektar yüklü menekşe tarlaları sarmıştı.

Onun bir adrenalın patlaması gibi varlığına girdiğini, yaşı, öfkeyi ve acıyı dışarı ittiğini hissetti.

Naya, yetiştiricisinin kutsamasını onun üzerine yağdırdı. Aralarındaki ortak bağı zorlayarak onun tüm engellerini aştı. Yoğun, zengin altın yağı onun kullanılmış savaşçı bedenine aktı ve onu yeniden yarattı.

Kadının yüzünü ellerinin arasına alarak ona derin bir öpücük hediye etti. Doğası gereği doymak bilmez bir yaratık olan adam, kızın ağzını yalamayı, dudaklarını ısırmayı, kokusunu içine çekmeyi ve nazik öpücüklerini vahşi, açgözlü öpücüklerle yutmayı bırakamadı.

Bu canavar, geriye sadece küçük bir kıvılcım kalana kadar onu içebilirdi. Ancak bu öyle bir pınar değildi; Naya kuruması mümkün olmayan bir kaynaktı ve ondan asla gitmesini istemezdi. Şimdi birbirlerine kenetlenmiş, duygulardan daha fazlasıyla sarmalanmışlardı ve seçtiği kişi için kutsaması dipsizdi.

Onu paramparça etmek istemişti.

Onun yerine onu paramparça etti. Parçaladı ve iyileştirdi.

Onu yormaktan ve uyutmaktan başka bir şey yapamazdı. Onu fethetmesi, içindeki vahşi arzuyu silip süpürmüştü.

Canavar sakinleşti.

Öpücüklerini yumuşattı. Daha az almak, daha çok bağlanmak. Onun nefes almasına, üzerinde iç çekmesine, yanaklarını ve nemli göz kapaklarını öpmesine izin verdi.

Elleri onun güzel vücudu üzerinde oynamaya başladı.

Adamı serbest bıraktı ve birlikte -bir bütün olarak- kadınlarını sevdiler, onu tekrar tekrar hürmet ve hayranlıkla tatmin ettiler.

Uykuya daldığında, yüzünde bir gülümseme ve kulaklarında onun mırıltısı ile onun kollarının güvenliğine sarılmıştı.

Yapabildiği kadar uzun süre dinlenmesine izin verdi. Onun, sevişmelerinin tatlı ve kolay doğasıyla dolmasını istiyordu.

Ama Darre'nin hiçbir yanı tatlı ve kolay değildi.

Yuvadan ayrılıp ofisine gitti. Gece manzarası açıkta kalan pencereleri karartıyordu. Elektrik olmadan, Sektör 2'de ışık yaratmak için sadece ateş ya da ucuza üretilen güç vardı ve doğal yıldızlarla dolu gökyüzüne bolca yer kalıyordu. Lambaların ve ateşlerin sarı-beyaz parıltısını, gecenin içindeki yaşam kıvılcımlarını görebiliyordu.

Karanlık, dışarıyı ondan gizliyor, intikamının neden olduğu çürüme ve sefaleti saklıyordu ama orada olduğunu biliyordu.

Babasının tekrarlanan ihanetleri, hakaretleri ve küçük zalimlikleri uğruna yüzlerce hayatı yok etmişti. Bir kadın uğruna, etrafındaki dünyayı kendisi kadar sefil bir hale getirmişti.

O kız gideli yıllar olmuştu ve o hâlâ sahte, piç edilmiş bir bağla, arzu ve saplantıyla oluşmuş bir anomaliyle öfkeleniyordu. Bir hayalete bağlanmıştı.

Darre, Un'un vahşi doğasında babasının emirlerini yerine getiriyor, zayıf alfaların iradelerini kırıyor ve her cins erkeğin özlemini çektiği tek şey olan eve dönüş çağrısını beklerken babasının davası için canavarları insana dönüştürüyordu.

O kadar sabırlı davranmıştı ki, babasına -ailesine- güvenmiş, onun çıkarlarını gözetmiş, çok genç olan Alennie'yi olgunlaşıp Darre'yi bağ arkadaşı ve kocası olarak kabul edene kadar korumuştı.

Onu koruyacak kimsesi olmayan mükemmel, utangaç küçük bir kızdı. Rhineholth onu ve diğer yetim kızları koruyucusu olarak evine almıştı.

Omegalar zevk ve üreme için doğmuş değerli, şehvetli mucizelerdi. Korunmaları gerekiyordu. Korunmalıydılar. Sadece kokuları bile bir erkeği, hayvani bir şekilde ona sahip olma ihtiyacından başka bir şeye indirgeyemezdi. Gördükleri her şeyi sikmeye yönelik hayvani dürtülerini hala kontrol edemeyen genç erkeklerin onların etrafında bulunmasına izin verilmezdi.

Cinslerin özünde bu vardı: içgüdü güdüsü. Mantıklı bir zihin, duyularıyla karşılaştırıldığında zayıf bir şeydi. Sahteliklerini ortadan kaldırın

Politikacıların gülümsemeleri ve süslü ikiyüzlülükleri ile onlar sadece birer hayvandılar, Un'un sürülerinden daha iyi değillerdi.

Sektör 2 bunu kanıtladı.

Bir omega, medeni bir insan gibi davranan her cinsi etkileyebilen mükemmel bir gelin oldu. Onun soyunun başarısını, yeni nesil birinci sınıf alfaları vaat ediyordu. Aralarındaki bağ sayesinde adamın ömrünü uzatabilir, onu iyileştirebilir ve çocuklarını taşıyabilirdi. Yanında bir omega gelinle, bir alfa sonsuza dek yaşayabilirdi.

Ve omega damızlık kuku gibisi yoktu. Bir alfanın sunabileceği her şeyi almak için doğmuşlardı. Günahın vücut bulmuş haliydiler.

Tüm bunları anladığını sanıyordu. Ama Naya'yla çiftleşene ve bağ kurana kadar bunların hepsi teoriden ibaretti. Artık gerçeği biliyordu.

Ve yaptığı şeyin gerçekliğini.

Muhtemelen onu umursamayan bir kız için.

Omega yetiştiricileri eşlerini seçme hakkına sahipti. Hiçbir koca ya da sözleşme bir omega dışisine zorla dayatılamazdı. Bağlanma hakları çalınamazdı. Tecavüz ölümle cezalandırılabilir hale geldi. Herhangi bir cins dışıye yönelik cinsel saldırı, istismar, taciz ve saldırganlık, failin ellerinin ve cinsel organlarının alınmasıyla sonuçlanıyordu.

Gençti, annesi kayıptı, Alennie kötü bir durumu en iyi şekilde değerlendirmiş ve kendisine teklif edilen erkeği seçmişti. Önce Kral'ın oğlu Darre'yi, sonra da o Un'da savaşmaya gittiğinde Kral'ın ona teklif ettiği bir sonraki erkeği seçmişti.

Yetiştiriciler seçti -kendi kendini yetiştirmiş pislik bir kralın koruması altında olmadıkları sürece.

Kız onu seçmemişti. Aklını, kalbini ve bedenini ona vermişti ama kız buna karşılık vermemişti.

Naya'nın aksine.

Eşinden uzak durmalı. Bırak uyusun. Ama aralarındaki bağ onu çekti. Tekrar onun içinde olmak istedi.

Bırak dinlensin. Başka bir şey düşün.

Zihninde o günü gözden geçirdi.

Dronların, beta dişilerin yüzlerindeki ifadeyi ve gizlemedikleri dehşeti hatırladı.

Sekreteri ve yardımcısı Mac'sert yüzünü hatırladı, düşüncelerini ve duygularını bastırmak için kaşlarını indirdi.

Net olarak hatırladığı tek yüz, zevkle soluyan Naya'nın yüzüydü.

Yıkandı. Kısa bir soğuk su sıçraması tenini serinletti. Darre'nin eşine olan açlığı doymak bilmiyordu.

Uyku odalarına dönen Darre lambayı söndürdü ve yuvalarının sığınağına geri döndü.

Küçük hazinesi karnının üzerine dönmüştü. Sessiz kalması için mırılayarak onu sırt üstü yatırdı. Onda bulduğu mırıltı, keşfettiği hırıltı ile birlikte onu yatıştırdı - onu ateşe vermek için çıkardığı ses.

Onu yuvadan yukarı iterek, göğüslerine kolayca ulaşabileceği bir yere yerleşti. Darre onun göğsüne hak ettiği saygıyı göstermediğinden emindi. Beta dişilerin ortalama göğüslerine kıyasla cömert bir cömertlikti, sürekli ellerini, ağzını ve aletini baştan çıkarıyordu. Büyük göğüslerinin ve uzun yalvaran uçlarıyla küçük meme uçlarının açık şehvetini seviyordu.

Naya sadece ismen bir yetiştirici değil, doğası gereği de bir yetiştiriciydi; olgun, gür ve hazır. Minyon şekli onun için yaratılmıştı. Şimdiye kadar sahip olduğu her kadın hayaliydi: başı, elleri ve varlığı için yumuşak bir yer.

Memelerini dolgunlaştırdı ve mırıltısı onu uyandıracak ve uyandıracak hırıltıya dönüşürken onları yalamaya, emmeye ve işaretlemeye başladı.

"Canavar," diye inledi. Kollarını adamın başına doladı, elleri adamın saçlarına yapıştı. Onun ağırlığının altında sıkışıp kalan kadın, muhtaç tümseğini ona doğru pompalamaya çalıştı.

Ama acele etmeyecekti. Kız onun olacaktı. Onun zevkine.

Adam kadının etini yiyerek ortasına doğru ilerledi ve rahatlamak için hiç acele etmeden kendi sert aletini yatağın düzlüğüne doğru pompaladı. Adam daha istekli olmadan çok önce onu hassas meme uçlarına yönlendirmeye çalışıyor, yumuşak, esnek tenine karşı kıkırdamasına neden olacak şekilde onu çekiştiriyordu.

"Tatlı hazine. Canavara binebildiğiniz için ona ne yapacağını söyleyebileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

"Dalga geçme."

"Ama canavarlar avlarıyla oynamayı severler," diye açıkladı. "Onları iyi canavarlar yapan da bu."

Vücudunu uyandırarak sinir uçlarını iyice taciz etmeye devam etti. Odanın karanlığında, aldığı her nefesi, gerilen kaslarının her hareketini dikkatle dinledi ve tepkilerini okudu.

Küçük emme ısırmalarını sever miydi? Memelerinin yanlarından değil, en azından onun kadar değil. Onu işaretlemeye bayılırdı.

Dişlerinin dokunuşu hoşuna gidiyor muydu? Vahşiliğinin tehdidinin onu iliklerine kadar ürperttiğini keşfetmişti ama bunu idareli kullanması gerekiyordu.

Onun güzelliğinin her santimini ezberlemişti. Naya'nın teninin tadına ve dokusuna doymayan Darre onu emdi, öptü ve burnunu sokarak yüzünü onun bolluğuna yasladı.

Eşi sevgisine karşılık verdi ve onu kucakladı, yalvarmaya başlarken bile doymasına izin verdi. "Lütfen, Canavar, lütfen."

"Shhhh. Zavallı bebek. Zavallı hazine. Her şey yolunda. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Arzusunun kokusu odayı ıslatıyor, ihtiyacının nemi kalçalarından aşağı kayıyor, vücutlarının temas ettiği yerde onu kayganlaştırıyordu.

Göğüs uçları şişene, areolaları kabarana ve sakalının aşındırmasıyla yastıklaşana kadar göğüslerini bırakmadı. Ta ki başparmaklarını göğüs uçlarına her sürtüşünde kadından fiziksel bir tepki hissedene kadar.

"Lütfen, lütfen, lütfen," diye yalvardı.

"Senin tadına bakmalıyım, bebeğim. Seni yemem gerek. şimdiye kadar tek aldığımı yudumlarımış gibi hissediyorum."

"Ama... ama... lütfen. Biz zaten..." Nefes nefese bir iniltiyle sözcüklerini kaybetti.

Tatlı, düzgün bir kız. Doğru yetiştirilmişti. İyi bir evde, iyi ebeveynler tarafından. Yine de ondan istediği kirli şeyleri söyleyemiyordu.

"Küçük prenses. Benim küçük prensesim," diye hırladı karnına doğru.

Darre kızgınlığının ilk günlerindeki kıvrımı özlemişti. O nazik et kabarıklığını ve daha fazlasını tekrar görmek istiyordu. Onun için yumuşak ve dişi olan her şeyi temsil ediyordu. Karnının çocuğuyla birlikte yuvarlaklaşacağı düşüncesi sikiinin sarsılmasına ve sadece bu düşünceyle bile özünün fışkırmasına neden oldu. Kendi kendine güldü ve yatağın kenarına sürtündü.

Yere diz çökene kadar aşağı doğru ilerledi ve amı tam istediği yerdeydi. Onun ihtiyaçlarını burada da öğrenecekti.

Onun kayganlığını yaladı, ondan beslendi, taç yapraklı etinden zevk aldı ve ritmini tekrar değiştirmeden önce nazik dokunuşlarla onu kızdırdı.

"Dayanamıyorum. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen!"

"Bunu kaldırabilirsin bebeğim. Hepsini alabilirsin."

Boşaldı, kalçaları sarsıldı, vücudu onun üzerine kıvrılmaya ve aynı anda geri çekilmeye çalıştı. Ama adam kollarını ona doladı ve iyice yaklaştı, onu sıkıca tutarak sınırdan kalmasını sağladı.

"Yapamam, yapamam, yapamam!" diye çalgınca bağırdı.

İşaret parmağının körelmiş ucuyla kızın girişini okşarken, hâlâ pençeli olan başparmağıyla kızın kadınsı büzgüsünü ovuşturdu.

Kaçmaya çalışarak uludu ve debelendi.

"Benimsin. Sen benimsin. Benim yaramaz küçük damızlık kızım. Cezalandırılma zamanın geldi, Naya." Klitorisini emdi, beş keskin darbeyele çığlık atmasını sağladı.

Onu hiçbir şeye indirgemedi, zevkinin ve acısının özünü buldu ve onun kendisinden başka her düşüncesini elinden aldı. Yaptığı ve istediği şeyde kendini, zihnini, bedenini ve ruhunu tamamen kaybedecekti. İşini bitirdiğinde, onun tarafından ele geçirilmiş hissetmesini istiyordu.

"Lütfen, lütfen, lütfen!"

"Çok güzelsin," diye mırıldandı. "İnanılmazsın. Mükemmel. Sanırım seni deliliğimde hayal ettim, hazine. Aştım, o kadar aştım ki bir halüsinasyona hapsoldum - her lanet dileğim gerçek oldu."

Bir parmağını ilk boğumuna kadar bastırarak, onun inanılmaz, etli ıslaklığını hissederek onunla alay etti. Sonra iki parmağıyla içeri ve dışarı pompalamaya başladı.

"Ama seni cezalandırmam gerek. Şimdi durmalı mıyım? Seni isteksiz mi bırakayım?"

Seni pataklamak mı? Kurallarımdan birini çiğnedin bebeğim.

Unuttuğumu sanma." İçinden tiz bir ses çıktı, uzun ve iniltili.

"Oh, tatlım. Benim için şarkı söylemeni istiyorum. Evet. Sana benim için şarkı söyleteceğim."

"Ne kuralı? Ne kuralı?" diye sordu.

"Kural üç. Ve eğer şu anda bunun ne olduğunu hatırlayabiliyorsan, o zaman çok fazla düşünüyorsun ve seni daha da fazla cezalandırmam gerekebilir. Belki de yanlış bir şey yapıyorumdur."

Adam üçüncü parmağını sokup sertçe içine pompalamaya başladığında Naya'nın nefesi kesildi. Muhteşem sıvı elini sıırılsıklam etti ve her zaman daha fazlası için aç olan Naya onu yaladı.

Onun en hassas noktasını bulana kadar etrafını yokladı, en sevdiği açığı aradı, sonra kasıtlı olarak oradan kaçındı ve onu tekrar çaresiz ihtiyacın jilet kenarına götürdü.

Onun için şarkı söyledi, yalvarışlara ve vaatlere dönüşen sözsüz bir uluma. Darre eliyle ona karşı acımasız bir hamle yaptı. Parmakları sikinden daha kısıydı, bu yüzden çok derine vurma tehlikesi daha azdı ve

Sabah uyandığında ve yuvadan çıkmaya çalıştığında bunu hissetmesini istedim.

Onu sahiplenilen parmakların üzerinde kıvrılırken bir koluyla onu tutan adam, onu zevk ve acının enfes sınırında destekledi.

"Benim kurallarım," diye homurdandı itişiyile aynı anda, ağzı tam da şişmiş, sulu amının üzerinde konuşuyordu.

"Bir numara: Odada kal." Onun klitorisini yaladı. "İki numara: Hiçbir şey alma."

Tomurcuğunu tekrar yaladı ve emici küçük bir öpücük verdi, üç parmağı hala affetmeyen bir ritimle çalışıyordu, bu da her itişte onu püskürttü. Her birini homurdanarak saydı.

Sırılsıklam parmaklarındaki altın şeker bisküvi özünü yalamanın cazibesine zar zor direnen Darre, parmaklarını onun dölüyle yıkayarak hazır hale getirdi.

Onun için bu kadar ıslanmasına bayılıyordu. Kokusunu içine çekti ve onun tatlı, minik gül büzüşmesini buldu.

"Kural. Numara. Üç." Sırılsıklam olmuş bir parmağını dar ve kuru boşluğa soktu.

Hazırlıksız yakalandığı için kendini ama tekmeledi. "Hayır, hayır. Yapma. Canavar. Yapamazsın."

"Yapabilirim. Gerçekten yapabilirim. Omega sağlığı araştırmalarına dikkat etmedin mi? Genetiğinizin kadınlar arasında benzersiz olduğunu bilmiyor musunuz? Biyolojik olarak diğerlerinden farklısın. Çok özel. Sikişmek için yaratılmışsın. Bunun için doğmuşsun."

"Ama ben bunu istemiyorum. İstemiyorum." Onun gözyaşlarının kokusunu alabiliyordu, çekingenlik küçük kızından dalga dalga yayılıyordu.

"Asıl oğlun bunu sana yapmazdı, değil mi?" Darre meydan okudu. Onu zapt etmek için omuzlarının genişliğini kullandı ve bir koluyla onu sabit tuttu. O kadar küçük bir damızlıktı ki, sadece öne doğru bastıran ağırlığı bile onu hareketsiz kılıyordu.

"Seni burada sahiplenmezdi," diye devam etti. "Seni burada sahiplenmezdi. Ne istediğinizi dinler ve ikinizin de ihtiyacı olan şeyi vermezdi."

Dişlerinin arasından tıslayarak onun üzerine yuvarlanmaya ve onu itmeye çalıştı. "İstemiyorum."

Darre, yüzüne değen memelerini ısırdı.

"Damızlıklarda diğer cinslere göre dört kat daha fazla sinir ucu bulunur. Bunu biliyor muydun, Naya? Diğer kadınların sadece hayal şeyleri hissediyorsun."

Acı. Zevk. Aradaki her şey."

"Canavar." Kollarını yatağa vurdu.

Parmağını pompalamaya devam etti, yakıcı penetrasyonla ona eziyet etti.

Karnını öperek, "Sakin ol, hazine. Bunu bana vereceksin. Cezanı ve sikimi alacaksın. Buraya. Hatta burada, ta içine kadar. Ve bundan hoşlanacaksın."

Vücudu titredi. Sfinkteri çırpındı. İçeri iterek ona iki parmağını verdi.

Onun için şarkı söyledi, uzun uzun protesto etti.

"Kim olduğumu bildiğini söyledin. Kırık Prens'i kabul ettiğini söyledin. Ama sen kim olduğunu biliyor musun? Neler yapabileceğini? Bildiğini sanmıyorum." Parmaklarını bir, iki, üç kez içeri soktu ve sonra çıkarıp üzerlerine tükürdü.

"Nefes al, damızlık kızım. Nefes al. Al, ver. Al, ver."

Hıçkırma hıçkırma, kesik kesik nefesler aldı. Gerginliğin vücudunu terk ettiğini hissettiğinde, üç parmağını da onun dar küçük deliğinin derinliklerine itti.

Naya çığlık attı. "Çok

güzel. Çok güzel."

"Acıyor!"

"Öyle mi? Emin misin?" İçeri ve dışarı itti. "Acıtmalı. Kuralımı çiğnedin. Kural. Üç numara. Üç."

Boştaki eliyle kalçasına sert ve gürültülü bir tokat attı, ta ki çığlık atana kadar. Acı, zevk, öfke ve ham duygular tarafından tüketildi.

Darre onun yaptığı kaleydoskopu çok sevmiştir.

Kadın ağlayıp af dileyene kadar pompalamaya ve tokatlamaya devam etti. Bir an için kalçasındaki el izlerini, etinin pembeleşmesini görebilmeyi diledi. Ama karanlık onları koruyordu.

Bir dahaki sefere, diye düşündü Darre. Ve o lanet aynayı alacaktı, böylece onun her açısını görebilecekti.

"Özür dilerim, özür dilerim, özür dilerim! Canavar. Lütfen. Özür dilerim!" diye bağırdı.

"Kurallar önemlidir. Unutmayın," diye soğuk bir şekilde uyardı.

Ama hiç de üşüdüğünü hissetmiyordu. Aleti öfkeliydi, sıcak ve kızgındı, tatmin olmak istiyordu.

Boşta kalan eliyle aşağıya uzanarak uçtan dibe doğru okşadı ve ön sperm pınarını teninin üzerine yaydı. Parmaklarını arkadaşınınkinden çekti.

Titreyen bedeni, onu karnına doğru çevirdi ve yatağın kenarına getirdi.

Darre onun üzerine eğilerek göğsüyle sırtını örttü, sikini kık yanaklarının kıvrımına yerleştirdi ve boynunu bulup öpmek ve yalamak için yüzünü saçlarının arasına gömdü.

"Özür diliyor musun? İtaatsizlik ettiğinin farkında mısın? Asla unutmayacak mısın?" diye sordu nazik, sevgi dolu dokunuşlarla.

"Evet, Canavar. Evet." Sırada ne olduğunu bilmiyordu, yoksa yine çığlık atacaktı. Sırtını kamburlaştırarak ellerini yuvasının sıkıştırdı ve kalçalarını salladı. "Bundan hoşlanmıyorum. Lütfen. Daha iyi yap. Ağrım var."

Aletini onun ve kendi sıvılarıyla sıvadı. "Şimdi ağrıyor mu, bebeğim? Rahatla o zaman. Rahatla ve bana istediğimi ver ki her şeyi daha iyi hale getirebileyim." Kendini ayarladı.

"Canavar mı?"

Onun üzerine uzandı ve aletini kaydırarak ikisini de tahrik etti. Kadının narin teni adaminkine karşı kaygan ve mükemmel bir his veriyordu.

Kıcının tatlı, baştan çıkarıcı kıvrımı sikini öptü. Bu şekilde, sadece ona sürtünerek, eşinin üzerine katlanarak boşalabilirdi. Boynunu emdi, kanını etinin yüzeyine çıkardı ve izini bıraktı. Eliyle çenesini kavradığında, pençelerini yalamak için başını aşağı eğdi.

"İşte benim bebeğim. İyi kız. Çok iyi bir kız." Övdü ve kulağının arkasından öptü.

Onun titreyen ihtiyacının hafıflediğini, oluşturduğu gerginliğin tekrar serbest kaldığını hissetti. Geriye doğru kayarak, ayakları yerde, bir eli boynunda, diğeri kalçasında, orada bulduğu kıvrımlı dolgunluğu düzeltti. Kalçaları, poposu ve incecik beli onu bu noktadan sikmek için mükemmeldi.

"Bana istediğimi vereceksin, değil mi?"

"Evet. Her şeyi," diye cevap verdi lüks bir iniltiyle. "Bu doğru. Herhangi bir şey."

Aletini kavrayarak başını şişmiş, somurtan klitorisinden göt deliğine doğru tekrar tekrar ovuşturdu, ne kadar hoşuna gittiğini ve daha fazlasını isteyeceğini biliyordu.

Naya ona verdiği ismi söyledi, "Canavar. Canavarım!"

Sikinin geniş ucunu kızın küçük büzüğüne doğru ittiğinde, kızın inlemelerinin tonu şaşkın bir çığlığa yükseldi.

Kız burada küçük ve kırılgandı ve adam yavaşça ilerledi ama durmadı. Kadın sıkıydı ve onu şiddetle sıkıyordu. Durursa boğulacaktı. Her şeyi yapmak zorundaydı.

"Lütfen, yapmayın. Bu doğru değil. Doğru değil. Yapmayın, yapmayın, yapmayın!"

Kızın poposuna bir şaplak attı. "Sakin ol, Naya. Bu benim. Her yerin benim. Rahatla ve beni içeri al."

"Bu bir ceza mı?"

"Bu ele geçirme. Beni içeri alın."

Onu zorlamayacaktı. Bunun yerine onun çözülmesini ve kaderini kabullenmesini bekledi. Onun seçim yapmasını bekledi.

Her bir parçası onu geriordu ve kızgınlık döneminde olmadığı için bu istilanın tüm yakıcılığını ve ısırığını hissedeceğini biliyordu. Burası onun için tohumlarını bırakacağı, onu dolduracağı ve izini bırakacağı başka bir yerdi. Kalçalarını pompaladı, en küçük nabızla ve yavaş yavaş ilerledi, kaygan sıvıları yolu kolaylaştırdı.

"Ver onu. Ver onu," diye homurdandı. Naya inledi ve itaat etti.

"Evet-s-s-s," diye tısladı Darre derinlere dalarken.

İleri geri pompalayarak onu kendine doğru çekti. Onu çekirdeğinin derinliklerine, karnının ötesine ve ruhuna doğru becerdi. Eliyle boğazını kavrayarak sikini dışının içine gömdü ve sadece omega yetiştiricilerinin sahip olduğu ultra hassas sinir noktasını buldu. Kadın keskin ve ani bir çılgılık attı, vücudu seğirdi.

O küçük nodül doğrudan orgazma giden bir düğmeydi. Her dokunuş onun için bir ışık patlamasıydı ve Darre onu sikiyle tekrar tekrar ovuşturdu. Kadının gerginliği onu boğuyordu. Onun teslimiyeti kalbini kavradı.

"Her şeyi alacaksın," dedi ona.

Her ikisi de ezici bir zevk fırtınasına kapıldılar, adam bir kükreme ile boşaldı ve onu doldurdu.

On Üçüncü Bölüm

Darre

Darre yanında huzur içinde uyuyan eşine baktı, yüz hatları yumuşak ve güven doluydu. Gözleri kapalı ve siyah kirpikleri yanaklarının üzerinde bir yelpaze gibi dururken çok genç görünüyordu. Burnunun üzerinde ve gözlerinin altında hafif benekler halinde belli belirsiz çiller fark etti. Kendini kaptırmış bir halde yirmi altı tanesini saydı.

Onun tatlılığının sıcaklığından ayrılmak istemiyordu. Onun yanında kaldığı sürece varlığının tüm sivri uçlarının bir yuva bulduğu hissi güçlüydü ama bugün halletmesi gereken çok fazla şey vardı ve bunların büyük bir kısmı eşiyle ilgiliyken bunları Mac'e yükleyemezdi.

Kızgınlığı sona ermişti. Geriye sadece sikiinin deformasyonu kalmıştı ve buna uzun zaman önce alışmıştı. Yine de tuhaf bir tatmin duygusuyla uyanmıştı. Teni yanmıyordu ve giderilemeyecek bir ihtiyacın kaşıntısı da yoktu.

Memnun bir şekilde uyandı.

Darre kendini Naya'nın kıvrımlarından uzaklaştırdı, yıkandı, tıraş oldu ve tanımadığı bir enerjiyle güne başladı. Kendini uçmuş hissediyordu.

Sürekli boyun ağrısı, baş ağrısı ve merdivenlerden bir kez indikten sonra şikayet etmeye başlayan bir dizi olduğunu fark etti. Bunları şimdi fark etmişti çünkü artık yoklardı.

Genç bir adamın cesediyle birlikte merdivenlerden koşarak mutfağa indi. Adamım.

Genellikle sektör kendi başının çaresine bakardı; o sadece arka planda egemenliğini ilan etmek için bekliyordu. Yönetime ve Kral'ın yönetimine karşı kurduğu komplo yavaş yavaş gelişti, muhalefeti tohumlamak ve Yönetimin kontrolünü çözmek için sıkıcı bir süreçti. Kuledeki zamanının çoğunu kara kara düşünerek geçirmişti.

Naya'nın sektördeki varlığı, birilerinin Darre'nin üst alfa pozisyonuna saygı duymadığı anlamına geliyordu. Artık tek amacı olan intikam arzusu onu terk ettiğine göre, daha fazla kara kara düşünmeyecekti. Sektöründe neler olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

Babası hâlâ ikiyüzlülük üzerine kurulu bir hayat yaşıyordu. Yarattığı Yönetim, özgür ırk ve drone'lar için hâlâ büyüyen bir tehditti. O canavar artık bunların hiçbirini umursamıyordu.

Darre odak noktasının değişmesinden dolayı sersemlemişti ama artık tamamen bağlı bir eşi olduğu gerçeğini görmezden gelemezdi. Önemsemediği tek şey onu korumak ve mümkün olduğunca sık sikmekti.

Aşçının yaşadığı mutfakta durdu. Adam kilerde bir karyola kurmuş ve kulenin yemekhanesini kendi krallığı gibi yönetiyordu.

Darre Cook'a Naya'nın seçtiği insansız hava araçlarını göndermesini emretti ve ona Naya'nın istediği her şeyi elde etmesi için takip etmesini söyledi. Diğer alfanın hiçbir zaman fazla ifade göstermeyen yüzü Darre'nin emirleri karşısında normalden daha boş, hatta belki de şaşkın görünüyordu.

Darre bu komik ifadeye güldü. Aşçı soldu.

Darre daha sert güldü.

Cook'a, "Eğer elde edilebiliyorsa ona istediği şeyi verin ya da benimle konuşun," dedi.

Ayrıca Cook'a on ikinci katta onu daha rahat ettireceğini bildiği şeyleri aramasını emretti. Her kavanozun içinde bir eli olan adam kuledeki her şeyin nerede bulunabileceğini biliyordu. Eğer ellerinde varsa, Cook doğru yere teslim edilmesini sağlardı.

Mac, tüm erkeklerin şafak vakti günlük siparişleri almak için toplandığı ortak kullanım alanındaki bir masada yemek yiyordu. Yanında Nixon vardı; Darre'de birkaç yıldan uzun süredir hayatta olan bir başka erkek. Nixon onun eğitmeni ve silah ustası olarak adamların formda ve savaşa hazır olmalarını sağlıyordu.

Nixon'ın karşısında Seta oturuyordu. Diğer üçünden daha koyu tenli ve daha genç olan Seta, Darre'nin sektördeki gözleri ve kulaklarını yönetiyordu.

"Beyler." Darre onları kurt gibi bir gülümsemeyle karşıladı. Adamlarından herhangi birinin arkasından iş çevirdiğini düşünmek hoşuna gitmiyordu ama sektöre gelen kayıtlı kadın sandıkları hakkında bir şey bildiklerine ihtimal vermiyordu. Resmi olarak engellenmiş ve sıkı bir şekilde denetlenen Sektör 2'den Darre'nin bilgisi olmadan çıkmak imkânsız olmalıydı.

O kulesindeyken birileri oyun oynuyordu ve bundan habersizdi.

İster mal, ister bilgi, isterse de ceset olsun, kontrol tamamen Darre'deydi. Tüm yeraltı çıkışları ve dolayısıyla yeraltı ticareti onun kontrolündeydi.

İzle. Bölgeyi ele geçirdikten sonra Mac, Darre'nin onları kurmasına yardım etmişti.

Masadaki bu adamlar onun ekibinin en iyileriydi. Sektör içinde ve dışında dijital olarak iletişim kurmanın yolları vardı ama bu kanallar da büyük ölçüde Darre'nin kontrolü altındaydı.

Odadaki alfalar onu dikkatle izlediler, şüphesiz onu birinci katta gördüklerine şaşırmışlardı. Kuleden sadece birini öldürmek için ayrıldığı biliniyordu.

Yine de duygularını yüzlerine yansıtmıyorlardı. Darre etrafını zayıf ahmaklarla çevirmezdi.

"Mac bir eşin olduğunu söyledi. Hâlâ ondan hoşlanıyor olabileceğini düşündüm," dedi Nixon, Darre'nin gülümsemesine karşılık vererek. Bu gerçektir. Nixon kadınlardan hoşlanıyordu ve Darre'in iyi baktığını bildiği bir betası vardı. Diğer erkeğin gözlerinde bir parça kıskançlık vardı ama o bir erkeği sırtından bıçaklayacak türden biri değildi.

"Bütün gece onun tadını çıkardım," dedi Darre. "Şu kargalarla ve diğer her şeyle işimi bitirmek istiyorum, böylece onun tadını daha fazla çıkarabilirim. Benim için bir raporun var mı, Mac?"

Nixon'ın yanındaki masaya oturdu ve dronlardan birine yemek ve çay getirmesini işaret etti.

"Alfa, Tenbel'in cins kadınlarıyla konuşmamı söylemiştin. Altı tanesi kayıtlıydı. Bu altı kişiden beşi bir gün buraya nasıl geldiklerini bilmeden Sektör 2'de uyandı. Bu beş kişiden üçü nakliye sandığı gibi tahta bir kutudan tırmanarak çıkmış. Diğerlerinden üçü burada, biri de Güney Un'da doğmuş" dedi Mac.

"Beş kaçırılmış beta, artı eşim. Bu Sektör 2'ye gelen ve burada olmak istemeyen çok sayıda kadın demek. Bunu neden daha önce bilmiyordum?" Darre Mac ve Seta'ya baktı.

Mac, "Duvar güvenli," dedi. "Diğer tarafta düzgün bir şekilde kontrol edilmeden yasal olarak içeri giriyorlar. Getirilen hiçbir şeyi kontrol etmediğimizi biliyorsunuz."

Kapıda nöbetçi yoktu, insanların geçebileceği bir yönetim binası da yoktu. Ama neler olup bittiğini bilen gözcüler olmalıydı. Darre Seta'ya baktı.

Seta ağzına bir parça et tıktırdı ve cevap vermeden önce birkaç kez çiğnedi. "Sana beta rahibinin kadınları olduğunu söylemiştim."

"Onların sektör dışından çalınan kadınlar olduğunu biliyor muydunuz?"

"Şüpheleniyordum ama teyit edememiştim. Başka geleceklerdi ki? O siyah cübbelinin çok fazla sevkiyat yaptığını biliyordum ama onunla çalıştığımızı ve sizin de bunu onayladığınızı sanıyordum."

"Tenbel'in dışarıdaki bağlantıları neydi? Sevkiyatlar nereden geliyordu? Sevkiyatları nasıl ayarlıyordu?" Darre sordu. Yalan ya da korku kokusu almıyordu ama zekâsı ve kurnazlığı için seçtiği bir adamın bu noktaları gözden kaçırdığına inanmak onun için cidden zordu. Bilgi mi saklıyordu?

Seta fazladan dikkatle izlendiğini hissettiyse de bunu gözlerinden belli etmedi. "Tenbel mi yoksa ona yakın adamlardan biri mi bilmiyorum. Birinin kesinlikle bir bağlantısı vardı. Öğrenmeye çalışıyorum ama dronları konuşmuyor. Bazılarının dilleri yok ve bazılarının da dron çiftliklerinde ses telleri kesilmiş."

"Benim için çalışan betalarım yakınlaşmakta zorlandılar. Kitap okuma saçmalığı ve biraz sosyal zaman için oturabilirlerdi, ancak Tenbel yakın çevresi konusunda dikkatliydi."

Drone Darre'ye et, tavada pişmiş patates ve lahana turşusuyla dolu bir tabak getirdi. Darre bıçağıyla bir parça et kesti.

"Kadınlara dönelim. Onlarla konuştun mu?" Darre Mac'e sordu. "Benimle konuşmak istemediklerini biliyorsun."

"İçlerinden biri, hamile bir kız, eşimi tanıdığını söyledi. Bunun nereye varacağını bilmek istiyorum."

Mac, kırmızı yüzündeki ince dudakları bükerek, "Oradan öfkeyle çıkıp gittin. Bütün kadınlar gözyaşlarına boğuldu ve saatlerce ağladılar. Sana söylediklerimi zar zor anladım."

Dinlemekte olan Nixon kıkırdadı. "Patronun kadınlarla arası her zaman iyiydi."

Seta öne doğru eğildi. "Bırakın onlarla ben konuşayım."

"Sadece aletini ıslatmak istiyorsun. Bu iyi bir fikir değil," dedi Mac.

"Evet. Ne olmuş yani? Bir sözleşme imzalayacağım. Bir atış yapayım."

Yüzündeki ifade

Gözleri acıkmıştı. Eğer bir kadınla yatmış , Darre bunun diğer alfaların arkasında uzun bir kuyrukta bekledikten sonra olacağını biliyordu. Tenbel'in kadınları bu bölgedeki diğer kadınlara kıyasla bakireydi.

Beladan başka bir şey değildi.

"Tenbel'in kâtabi Louis adında biri hakkında ne biliyorsun?" Darre sordu.

"Bu çok kurnaz bir beta. Ve onun sadece küçük bir hukuk sümüklüböceği olduğunu sanmıyorum. Bence tüm ekibin katibiydi. Sektörde iki grup daha olduğunu biliyorsun, değil mi? Onlara da baskın yapmak ister misin?" Mac söyledi.

Darre gözlerini Mac'e dikti. "Evet. Bugün. Onları temizlemek için bir kuvvet gönderin. Erkekleri sorgulamak için getirin. Tenbel'in bana 30,000 kredi borcu vardı. Borcunu ödemediği bilinsin ve her şeyi alsın. Bölgenin onlardan temizlenmesini istiyorum. Dronları ve dişileri C binasına koyun.

"Bazı şeyleri bilmek istiyorum. İşe almak için dişileri mi kullanıyorlardı? Sadece betaları mı işe alıyorlardı? Beni alt etmeye çalışacak mıydı? Benim için cevapların var mı?"

Seta cevap verdi. "O sadece betaları işe alıyordu. Ödül olarak dişilerden bahsetti ama o da yakın çevresinden biriydi. Ve belki de bir beta ordusuyla sizi alt etmeyi planlıyordu, ama bence bu hiçbir yere varmayacaktı."

"Senden düşünmeni istemiyorum. Senden bana bilgi getirmeni istiyorum," diye hırladı Darre. "Bana karşı bir güç topladığını biliyordun ve hiçbir şey söylemedin mi? Ne kadar zamandır?"

"Alfa," diye başladı Seta, gergin ve suçlu görünmeye başlamıştı. Darre bunun Seta'nın her şeyi berbat ettiğini fark etmesinden mi yoksa bilerek bir şeyler saklamasından mı kaynaklandığını anlayamıyordu.

"Ne kadar sürecek?"

Seta Mac'e baktı ve sonra tekrar Darre'ye döndü. "Bu bir ordu değil. Eğitim görmüyorlar ve silahları yok. Ama en başından beri 'sahte alfaya' karşı durmak için gerçek sürüsünü topluyor. Senin düşündüğün gibi Kral'ı kastettiğini sanmıştım. Ama Constantine Kane damızlık gelinini aldığı anda bir şeyler değişti. Ne olduğunu bilmiyorum ama son zamanlarda konuşmalar, yeniden eğitilmesi gerekenlerin iktidardaki tüm alfalar olduğunu söylemeye başladı. Sen de dahil."

Darre dikkatle, "Düşmanlarıma nasıl davrandığımı biliyorsun," dedi.

"Çukurlarda, evet. Ama Tenbel sizin maaş bordronuzdaydı. O sadece bir betaydı.

Onunla her ay konuştun."

"Sen de onu izliyordun. Sana hiç onu izlememeni söyledim mi?" "Onlar bir kitaptan saçmalıklar dinleyen bir grup reddedilmiş betalar. bir deli tarafından. Onu izledim." Seta tekrar Mac'e baktı. "Biliyorsun, ben işimi yapıyordum."

Darre hırlayarak dudağını büktü. "Bunu bilmiyorum. Bana işini yaptığını göstermek mi istiyorsun? Louis'i bul. Delikte mi? Biri mi sordu?"

"Hayır, Louis Delik'te değil," diye yanıtladı Mac. "Hiçbir şey biliyor gibi görünmüyorlar. 'Gerçeğin yolu' ve 'İlk Alfa' hakkında konuşup duruyorlar ve bizim hiçbir şey bilmediğimizi söylüyorlar. Onlar da zayıf kışlı orospu çocukları. Üç tanesi çoktan öldü."

" Üç ölü mü? Ne oluyor lan?! Onları öldürmeyin demiştim." Darre gözlerini Mac'e dikti. Buna inanamıyordu. Üç ölü mü?

Yaşadığı hayal kırıklığı Seta'ya da yansıdı. Zayıf adam onun bakışları altında ırkıldı. Bu tepki Darre'nin kaslarının gerilmesine neden oldu.

Darre, "Arkadaşımı buraya kimin ve neden gönderdiğini bulun," dedi. "Ve kimin beni ortadan kaldırmayı planladığını bul. Çok mu düşünüyorsun Seta, yoksa hiç mi düşünmüyorsun bilmiyorum ama hiç şansın yok. Ya bana o Louis'i getirirsin ya da işin biter. Onu bu geceye kadar istiyorum, getirmezsən nedenini bilmek istiyorum. Anladın mı?

"Seninle bir hata yaptığımı düşünüyorum. Buradaki kadınlardan uzak dur ve adamlarınla birlikte sokağa çık. Bana biraz bilgi getir."

Diğer adamın gözlerini tuttu ve emrini Seta'nın boğazından aşağı, o aç midesine kadar zorladı. Seta ya bilgi getirecek ya da canavarla dövüş çukurunda karşılaşacaktı.

"Nixon, kadınlarla aran iyi. Karını al ve Tenbel'in ahırıyla ve diğer dronlarla konuşmaya git. Bana biraz bilgi getir. Ve birisi bir ebe bulsun. Her yerde hamile kadınlar var. Sayılara da ihtiyacım olacak. Tüm bu yeni insanlar, beslenecek boğazlar, bunu çözmem gerek."

Nixon, "Alpha, söylemeliyim ki, karımı senin pisliğine bulaştırmak istemiyorum," dedi.

Darre ona dişlek bir sırıtışla karşılık verdi. "Çok yazık. Benim için çalışıyorsun. Belki o yardımcı olabilir. Onu dişimle tanışması için yukarı da gönderebilirsin. Eminim mahzeninde kilit altında yalnızlık çekiyordur."

Nixon hırladı. Darre güldü. Bütün adamlar ona kocaman gözlerle baktı. Şaşkınlıklarını görmezden geldi ve kahvaltısından bir ısırık aldı.

"Mac, sen benimlesin. Hole'a gidiyoruz. O betaları inceleyip ne çıkacağını kendim göreceğim."

"Berendal için adam toplamam gerekiyor. Malzemeleri kontrol et. Kargaların ortadan kaldırılmasını denetlemeliyim. Aynı anda her yerde olamam," dedi Mac huysuzca.

"Ha! İyi o zaman. Gidip kendim oynayacağım."

Bölüm On Dört

Naya

Naya onu uyandıranın oda kapısının kapanması mı, Canavar'ın yokluğu mu yoksa odada dört drone kadının bulunması mı olduğundan emin değildi.

Duvara dört kadın dizilmişti: kendi yaşına yakın iki kız, kısa, kırlaşmış saçları olan bir kadın ve kafası kazınmış bir kız.

"Ben Sara, hanımefendi." En yaşlısı bir adım öne çıktı, gözleri yerdeydi. "İstediğin şeyi yapmamızı, ihtiyacın olan şeyi getirmemizi söyledi."

"Ben Tee," dedi kız.

"Ah." Ne olduğunu anlamaya çalışarak gözlerini kırptırdı. Canavar ona veda öpücüğü verip yuvadan ayrıldıktan sonra derin bir uykuya dalmıştı; her kasını ağırlaştıran, dinlendirici bir uykuya. Şu anda tek istediği yumuşaklığını ve güvenliğini içine çekmekti. Canavar, ilgisiyle onu gecenin büyük bir bölümünde ayakta tutmuştu. Eşi onun tüm enerjisini tüketmişti. Poposu ağrıyordu ve her yeri çiğ gibi hissediyordu.

Ona ağza alınmayacak şeyler yapmıştı. Bu şeyler hakkında ne hissettiğine karar verememişti.

Uyanmak zor oldu.

Ancak dronlar odayı, teninde hissedebildiği buruk bir gerginlikle dolduruyordu. Kötü muamele görmüşlerdi, bu yeni durumda ne bekleyecekleri hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Onlar orada dikilip her hareketini izlerken rahat saatler geçiremeyecekti.

Kokuları ona biraz annesinin evindeki asalakları hatırlatıyordu; temkinli, memnun etmeye hevesli ve korkak. Naya'yı utandıracak kadar eski kafalı olan annesi her şeyi yüce beklentilerle yönetiyordu. Herkes ondan korkardı, alfa kocası bile.

Annem arkadaşlarına, "Ben insansız hava aracı haklarından yanayım," derdi, "peki ya işveren hakları? İyi bir hizmeti hak etmiyor muyum?"

Otoriter ve kibirli olmasına rağmen Naya yine de annesini özliyordu. Dronlara patronluk taslamayı severdi ve bunu yapmak için her fırsatı değerlendirirdi. Annesi bu görevi sevinçle üstlenirdi.

Her fırtınaya karşı bir duvar, istikrarlı ve güvenilir bir siper olan annesi, işlerin nasıl doğru yapılacağını biliyor ve yapıldığını görüyordu.

Annesinin evindeki hayat öngörülebilir ve düzenliydi. Bunda bir rahatlık vardı.

Annesinin kuru, pudralı kokusunu, yürüyüşünün tempolu sesini ve en çok da sesini özlemişti. Annesi açıkça sevecen değildi ama Naya'nın omzuna dokunan eli, kendini dışlanmış hissettiği zamanlarda Naya'yı merkeze yerleştirmek için uzun bir yol kat etmişti.

Annesinin yöntemleri başkalarına seçim şansı tanımıyordu ama bu onun evinde yaşamayı kolaylaştırıyordu. Naya sadece kendisine söyleneni yapabiliyor ve bu konuda çok fazla düşünmek zorunda kalmıyordu.

Sakin olmak güzeldi. Annesi burada olsaydı, dronların kollarından daha uzun bir başarılacaklar listesi olurdu. Naya'nın sabah çayını içmek, en sevdiği tereyağlı bisküvileri yemek ve tüm bunları izlemekten başka yapacak bir şeyi olmazdı.

Beklentiler ve olaylar onsuz geçip gidecekti. Şu anda kulağa çok hoş geliyor.

Bunun yerine Naya bu zavallı insanlara emirler yağdırmak ve onları kendisi için ayak işlerine koşturmak zorunda kalacaktı. Kendi başına bir şey yapmasının hiçbir yolu yoktu. Canavar ona odada kalmasını söylemişti ve ondan da öyle kalmasını bekliyordu.

Kurallarına bir daha itaatsizlik etmemesi gerektiğini hatırlatan cezadan dolayı kalçaları hâlâ sızlıyordu. İşlerini halledebilmesinin ya da ağır göğsü için destek kıyafeti gibi temel ihtiyaçlarını karşılayabilmesinin tek yolu dronun yardımıydı.

Göğüsleri her yerde sallanırken, doğru dürüst ayakkabısı yokken ve paçavraya uygun olmayan kıyafetler giyerek bir gün daha geçirmek isteğe bağlı değildi. Giyinmek istiyordu.

Odadan çıkma ya da kuleyi kendi başına keşfetme özgürlüğü yoktu, ancak istediği her şeyi isteme izni verilmişti.

Memnun etmek isteyen erkek arıların tanıdık kokusu yakınlardaki dişilerden sızlıyordu. Görevleri olması onları sakinleştirmeye yardımcı olurdu.

"Ben sütlü ve ballı siyah çay istiyorum. Bulup bulamayacağınızı bilmiyorum. Lütfen." Sırt üstü dönerek yatak takımını üzerine çekti. "Her şeyin temizlenmesi ve yeni yatak takımlarına ihtiyacım var. Ve giysilere. Ve destek kıyafetlerine. Ve iyi yemek."

Kendi kendine kıkırdadı. "Bu kadar talepkar olduğum için özür dilerim. Monster eşyaların az olduğunu söyledi, ama burada ona uygun hiçbir şey yok.

Kadınlar. Eğer elde edilmesi imkânsız bir şey istersem, bana söylemek zorundasınız. Buradaki işler hakkında hiçbir fikrim yok."

Ayak parmaklarını ayağındaki kürklerden birinin yumuşak tarafında gezdirdi. Metreslik için uygun olmadığını anlayabilirler miydi? Annesi her zaman çalışanlara karşı sert olunması gerektiğini, aksi takdirde sizi ezip geçeceklerini söylerdi.

"Sizin için hiçbir şeyin imkânsız olduğunu sanmıyorum, hanımefendi," dedi Tee, sesinde Naya'nın yanaklarını kızartan nefes nefese bir huşu ile.

"Onu bunu bilmem ama beni memnun etmezsen ya da bir şey bulamazsan cezalandırılacağını düşünmeni istemiyorum. Tamam mı? Canavar sana zahmet vermeyecek ve bir şey bulamazsak bu senin suçun değil," dedi hissettiğinden daha kendinden emin bir şekilde. Canavar'ın canını sıkmayacağını umuyordu. Olabileceğini bildiği gibi bir erkek olmasını umuyordu.

Naya göz ucuyla onların kendisine inanıp inanmayacaklarından emin olamadan birbirlerine baktıklarını gördü.

"Yemek yedin mi?" diye sordu.

Sara kuvvetle başını salladı. "Aşçı yulaf lapası yaptı. Uzun zamandır yemediğim kadar iyi, C binasının yemek odasında her zaman sıcak bir tencere olacağını ve karnımızı doyuracağımızı söyledi."

"İnanamadım," dedi Tee.

Kendisine dikkatle bakan iki sessiz sarışına bakarak sordu: "Peki ya siz? Yemek yediniz mi?"

Tee yanındaki kızı işaret etti. "Bu Ann, bu da Nor. Konuşamazlar. El işaretleri yapıyorlar. Ben sadece biraz öğrendim. Söylediğiniz her şeyi anlıyorlar ama konuşmuyorlar. Yine de aptal değiller." Tee biraz şeytan olduğunu gösteriyordu. Sesini alçalttı. "Tenbel'le aptalı oynadılar çünkü o kadar akıllılar."

"Tee," diye uyardı Sara.

Naya onlara gülümsedi. "Gitmenize izin verirdim. Hepiniz özgürsünüz, biliyorsunuz. Ama sanırım bu sektörde kimse özgür değil ve sahibi olmadan sizin için güvenli değil. Öyle değil mi?"

Sara başıyla onayladı. "İkinci Alfa bizim için tasmalar bakıyor, böylece pazara gidip rahatsız edilmeyeceğiz. Sanırım sadece birkaç erkek dron tutmuş."

"Evet. Tasmalar. Ugh. Bu sektör gerçekten korkunç o zaman?" Cevabın farklı olmasını, parlak noktalar olduğunu söylemelerini istiyordu.

Ama dronlar ayaklarına baktı.

"Burada mı doğdunuz? mi?"

Başlarıyla onayladılar. Tee kendini, Ann'i ve Nor'u işaret etti. "Çiftlik."

Naya gözlerini kapattı. Dronların sığır gibi yetiştirildiği bir köle çiftliğini kastediyor olmalıydı.

Özür dilemeli miydi? Hayatı kolay olduğu için kendini hissediyordu, Monster'ın bu dronların hayatlarındaki dehşeti mümkün kıldığı için suçluydu. Henüz nedenini bilmiyordu ve cevabının kabul edebileceği bir mazeret olup olmayacağını da bilmiyordu.

Bu dronlar, bu insanlar, bu insanlık dışı, korkunç muamelenin adaletsizliğini hak etmemişlerdi. Kim hangi mazereti öne sürebilirdi ki?

Artık ileriden başka gidecek yeri yoktu. Bu durumun üstesinden nasıl geleceğini bulmak zorundaydı. Aralarındaki bağdan geri dönüş yoktu ve o da bunu denemek istemiyordu. Sektör 2'nin Çılgın Canavarı ile yaşama gerçeğini kabullenmek, ıslak bir derede kaygan kayaların üzerinde yürümek ve düşmemeye çalışmak gibi dikkatli adımlar atmayı gerektirecekti.

"Bunun için özür dilerim. Önemli olduğundan ya da bir şeyleri değiştirdiğinden değil." İç çekti. "Pekâlâ. Eğer yapabilirsen, çay, kahvaltı, çamaşır ve..." Naya kaşlarını çatı. "Odadan çıkmamam gerekiyor. Nasıl yıkanacağım? Tuvalet yok."

"Oh!" Tee söyledi. Ayaklarının dibinde içi dolu sepetler ve metal bir şey vardı. Naya'nın görmesi için onu kaldırdı. "Kova!"

Naya'nın yüzü dümdüz oldu. Tam bir canavardı.

*

"Eğer tek bir odaya sıkışıp kalacaksam, bu oda yeterince büyük değil," dedi Naya, yaptıkları işi incelerken. Artık iki lamba sehpa ve küçük bir masanın yanı sıra Naya'nın giysileri için bir raf daha vardı.

Odanın soğuk ve boş estetiği yerdeki kilimlerle ısıniyordu; bunlardan biri yüzyıllarca ayak altında kalmayı başarmış, Eski Dünya'ya özgü, el dokuması bir güzellikti. Naya kilimin görüntüsünü çok beğendiği için sürekli üzerinde yürümeyeceği bir yere koydu.

Kadınlar çok yardımcı oluyordu. Koridorun sonunda, Alreck adında bir alfa olan muhafızlardan biri onların isteklerini alıyor, bir şeyi nereden ya da nasıl alacaklarını söylüyor ya da asansör boşluğundan aşağıya bağırarak başka birinin ilgilenmesini istiyordu. Sabahtan beri yardımcıları Alreck'in yanına gidip geliyordu.

Tee, Ann ve Nor mutfakla konuşmak için merdivenleri defalarca ve hiç de kötü görünmüyorlardı. Genç yanakları

pembeleşmiş ve kaşları terlemişti. Naya kızların dinlenmek ya da bir şeyler içmek isteyip istemediklerini sorup duruyordu.

Yeni yatak takımı istemişti ama geldiğinde tuhaf kokuyordu, bu yüzden Naya'nın eskisiyle değiştirmek istemesi için önce yıkanması gerekiyordu.

Giysileri temizlemek için kullanılan arkaik bir sistemle, Sektör 2'de herhangi bir şeyi yıkamak evdekinden on kat daha uzun sürüyordu. Elektrik yok. Her şey havada kurutulmak zorundaydı. Ona söylendiğine göre bazı binalarda odun sobaları vardı ve mutfakta eşyaları kurutmak için sıcak bir oda vardı ama yine de saatler sürüyordu.

Temizlik için kullanılan su çatıdaki sarnıçtan geliyordu ve kovalarla taşınması gerekiyordu. Evde basit olan günlük işler Sektör 2'de karmaşıktı.

Kaynaklar sınırlıydı. Naya'nın öğrendiğine göre pamuk ve keten gibi kumaşları bulmak çok zordu. Çoğu dronun tek bir giysisi vardı ve onu dikkatle koruyorlardı. Yün, deri ve diğer hayvansal yan ürünler vardı. Ticaret sınırlı olduğu için, çok az imal edilmiş ürün vardı. Her şey çiftliklerden ya da Un'un vahşi doğasından geliyordu.

Resmi bir sektör pazarı yoktu. Basit inceliklerin ve ortak lükslerin bulunabileceği bir yer yoktu. Dronlar bir yeraltı pazarından bahsediyordu ama bu tehlikeli ve pahalıydı.

Alfası birini gönderebilir.

Canavar onlara tüm kaynaklarına erişim izni vermişti ama Naya'nın istediği şeyi aramaya gitmesine izin verilmiyordu.

İmkansız erkek ve onun kuralları.

"Depolar var. Onları görmelisiniz. Tavana kadar dolu," dedi Tee. "Ve Tenbel'de bir sürü iyi şey vardı. Sanırım Birinci Alfa onları toplamıştı. Ama sanırım kokusunu sevmezsin."

"Hayır," diye kabul etti Sara. "Önce her şeyin ortaya çıkması gerekir."

"Buraya gelene kadar ketenin değerli bir meta olduğunu hiç düşünmemiştim. Yünle örgü örebilirim ve kendi eşyalarımı yapabilirim ama keten ya da dokuma yün gibi basit bir şeye sahip olmamak, ipekten bahsetmiyorum bile... O depoda kumaş var mı sence Tee?"

". Orada bir sürü şey var."

"Tenbel'de ne tür şeyler olabilir?"

"Yumuşak şeyleri severdi," dedi Sara. "Kadınları, şarabı, kuş tüyü yatağı."

Naya Tenbel'den kurtarılmış bir yatak düşüncesiyle yüzünün buruştuğunu hissetti. "Tenbel'in tüm adamlarının nereye gittiğini biliyor musun? Diğer tüm dronların?"

"C binasındalar, orayı yaşanabilir hale getiriyorlar." Tee cevap verdi. "Alfa'nın adamlarından bazıları yatak yapıyor." Gözleri büyüdü. "Gömleklerini çıkarmışlar."

"O askerlere bakma," diye uyardı Sara.

İki sarışın ağızlarını kapatarak küçük, gergin gülümsemelerini gizlediler. Naya iki kadının akraba olup olmadığını bilmiyordu ama birbirlerine yakın duruyor ve ikiz gibi davranıyorlardı.

Naya Sara ile aynı fikirdeydi. "Bunların centilmen alfalar olduğunu sanmıyorum. Herkesin mesafesini koruması en iyisi. Darre'nin sözleşmeli evlilikler hakkında bir şeyler söylediğini duydum ama alfalar Sektör 2'de bile dronlarla evlenmezler, değil mi?"

Sara kaşlarını çattı, hüzünlü düşünceler gözlerini bulandırıyor. "Olabilir. Ama bunun kız için iyi sonuçlanacağını sanmıyorum. Hiç öyle görünmüyor."

Ne yazık ki dronlar için genetik olarak çekici olan bu cins, çiçek açan arılar gibi onların dikkatini çekti. Bir alfa mırıltısına ya da hırlamasına çaresizce yanıt vermeseler de, dronlar cins feromonlarına yanıt olarak itaatkâr ve teklif edilebilir hale geldiler.

Naya onlarla empati kurabiliyordu. Onun tüm zayıflıklarına sahiptiler ama hiçbirinden faydalanamıyorlardı.

"Sekreter açıkladı. Bize söyledi, sanırım tüm erkeklere de söylemiştir. İmzalı sözleşme evlilikleri, zorlama yok ve onsuz sevişmek yok. İğne atsan yere düşmezdi. Hiç böyle bir şey duymadım. Kuralı çiğnemenin cezası-"

Naya kızın kaba dilini düzeltmek üzereydi ki Sara konuştu. "Tee, Ann ve Nor'u alıp Bayan için yiyecek bir şeyler ayarlayabilir misin? Öğleden sonra oluyor."

Naya, Sara'nın genç dronu kendisini azarlanmaktan korumak için gönderdiğini fark etti.

"Taze ne varsa, eğer varsa. Herhangi bir şey. Ekmek, meyve. Bir soğan," diye ekledi Naya, gri saçlı kadına nazik bir anlayışla gülümseyerek.

"Soğan mı?" Tee kıkırdadı.

"Salamura olmadığı sürece sorun yok." Naya kıza gülümsedi. "Tamam, belki olmaz ama bir elma ya da armut iyi olurdu. Dün bir elma yedim sanırım."

"Aşçıya söyleriz. İstedığınız iplik ve diğer şeylerle birlikte pazar listesine eklemek zorunda kalacak. Büyük kilerde ekmek, peynir, kraker, yulaf lapası, et ve raflar dolusu salamura sebze gördüm. Taze meyve yok."

"Bir şeyler olmalı," dedi Naya. "Sadece mesajı iletin. Eğer bana yiyecek getirmek için tekrar aşağı inmeniz gerekiyorsa, lütfen kendinize zaman ayırın ve Sara için bir şeyler getirin. Çok fazla merdiven olduğunu biliyorum."

Üçü dışarı çıktı. Naya onların gidişini izledi. "Oturabilirsin Sara. Lütfen. Bana çok yardımcı oldun. Buranın Tenbel'in yerinden farklı olduğunu biliyorum."

Naya bir nefes aldı. Dronu tanımak ve sorular sormak istiyordu ama bu ona hassas, neredeyse çatışmacı geliyordu. Bu fikir midelerini bulandırdı, elleri titredi. İnsanlarla konuşmakta iyi değildi.

Kendisi sadece dinlerken işi annesine ve kız kardeşine bırakmak daha kolaydı.

Ellerini meşgul etmek ve Sara'ya ikram etmek için çay ve bisküvileri olmasını diledi.

"Buraya ev mi dedi yoksa tapınak mı?" diye devam etti. "Adam neyin peşindeydi? Sen biliyor musun?"

"O buna cemaat derdi. On ya da daha fazla inananın olduğu her yer cemaatti," diye yanıtladı Sara.

Gerginlik kabardı ve boğazını yaktı. Hoşlanmadığı cevapların gelme ihtimali vardı. Soru sormak hiçbir zaman onun haddine olmamıştı ve bunun garipliği içsel rahatsızlığını daha da artırıyordu.

Bir sonraki kelimelerini bulmakta zorlanıyordu ki erkeksi bir güven dalgası onu sardı. Canavar. Aralarındaki bağ sayesinde onu hissetmişti. Duyguları ve güven eksikliği ona ulaşmıştı ve o da bir teselli dalgasıyla karşılık vermişti.

Verdiği yanıt onu eritti. Onu güçlendirdi. Göğsünü kalbinin üzerine bastırarak boğazını temizledi. "Ne zamandır o adamın cemaatinde hizmetkârlık yapıyorsun?"

Sara'nın gülümsemesi acımasızdı. "Köle, Bayan. Biz köleyiz. Para almıyoruz, seçim hakkımız yok, kendi irademiz yok."

Naya omuzlarını dikleştirdi. "Bu yanlış. Korkunç bir şey. Tüm dronları köleleştirmek isteyen gruplar duydum, ilk mühendisliği yaptıkları ve laboratuvarlarında cins yarattıkları için bunu hak ettiklerini söylüyorlar. Ben buna katılmıyorum. Bu bin yıldan fazla bir süre önceydi ve o zamandan beri insanlığa çok şey yapıldı. Biyolojik farklılıklarımızla yaşamayı öğrenmeliyiz.

"Özür dilemek benim için yeterli değil, bu yüzden özür dilemeyeceğim. Sadece köleliğe katılmadığımı bilin. Çok da önemli değil."

Sara Naya'nın gözlerinin içine baktı. "Sizinle bu şekilde konuşmamalıyım, Bayan. Bunun için öldürülebilirim, dövülebilirim."

"Olmayacaksın. Ama Sara..." Naya dikkatle düşünerek kendini durdurdu. "Eğer kalbinde sadık olmayı, bana güvenmeyi bulamıyorsan, o zaman şimdi gitmen daha iyi olur."

Sara hızlı ve sert bir şekilde güldü. "Gitmek istemiyorum. Bağışlayın beni. Son yirmi dört saattir kendimi hayatım boyunca hissetmediğim kadar güvende hissediyorum. Biraz kendimi kaybettim. Dilim benden kaçıyor."

"Sadakatinizi ve dürüst dilinizi tercih ederim. Ne zamandır kilisedesiniz?"

"Üç yıl, bayan. Son sahibim bir çukur dövüşünü kaybetti ve ben de satıldım."

Naya sorular sorarak Sara'nın hayatı hakkında bilgi edinmeye çalıştı. Onu bir insan olarak tanımak istiyordu. Bu, birbirlerine güvenmelerine yardımcı olmak için uzun bir yol kat etmelerini sağlayacaktı.

Doğuştan güzel olmayan Sara, hayatının çoğunu ufak tefek işlerde çalışarak geçirmiştir. Zamanını su taşıyarak, bahçelerde çalışarak ve giysi dikerek geçirmiş. Naya ona giysi dikimine yardım edip edemeyeceğini sorduğunda kendinden emin bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Dikiş dikmek yapmaktan hoşlandığım işlerden biri. Tenbel'in hanımları için birkaç elbise diktim." Kaşlarını çattı. "Zavallı kızlar. Hazır yetiştiricilerden oluşan bir haremın nasıl görüneceğini hayal ettiği gibi giyinmelerini istiyordu. Sonra seni görüyorum, mütevazı ve düzgünsün, hiç de onun hayal ettiği gibi değilsin."

Naya kendini mütevazı ya da uygun hissetmiyordu.

Dronlar ona uzun bir eşarp bulmuş ve göğüslerine destek olması için göğsünün üzerinden geçirip arkadan bağlamışlardı. Günün erken saatlerinde Canavar'ın yoğun ilgisinin göğsünü daha da hassaslaştırdığını fark ettiğinde, onları bağlamak erteleyemeyeceği bir öncelik haline geldi.

Biraz yardımcı olsa da, uygun hissetmiyordu. Eşarbı, yumuşak deriden yapılmış, boynu göbeğine kadar açık ve dizlerine kadar bir elbise gibi sarkan başka bir Canavar gömleğinin altına taktı.

Göğsünü örten şeffaf eşarabın herkesin görebileceği şekilde ortaya çıkmaması için boynunu sıkıştırmak için uzanıp duruyordu.

Monster işiyle uğraşırken o da saçlarını ördü ama bukleleri çıldırmış ve kıvrırcıklaşmıştı. Bir örgü bu karmaşayı kontrol altına alamazdı. Bakım kreminde ihtiyacı vardı.

Annesi en küçük kızının bu halini görse kalp krizi geçirirdi, ablası ise günlerce gülerdi.

"Tanıdığım hiçbir yetiştirici hareme tahammül etmez ya da başka kadınlarla aynı alanı paylaşmaz. Zorlanmaları gerekir," dedi Naya kaşlarını çatarak. "Paylaşmak bir omega yetiştiricisinin doğasında yoktur. Bizler de alfalar kadar bölgeciyiz. Daha da fazlası, çünkü alfayı kendi alanımıza davet ederiz, tersini değil. O adam yetiştiricileri anlamamış."

"Kitabında yazıyordu. Ama zaten hepsi uydurmaydı. İnananların nasıl verimli ve çoğalmış olacaklarına ve çocuklarının ülkedeki en güçlü ve en güzel çocuklar olacaklarına dair bölümler vardı," dedi Sara.

"O kitabı okumak isterdim." Yetiştiricileri gönüllü genelev işçileri gibi gösteren bir kitap mı? Ne fantastik bir saçmalık, diye düşündü Naya.

"Kendileri ve gelecekleri için istedikleri her şeyi vaat ediyordu. Sadece hakikatin yolunu izleyin ve hayat, olgun bir meyvenin ele gelmesi gibi bir araya gelsin."

Canavar, Crispin'in ona ihanet etmiş olup olamayacağını sormuştu - babasının sadık, uzun süreli arkadaşı ve İkincisinin ilk doğan oğlu olan eşsiz nazik Crispin. Baba ve oğul, kızın çalındığı gece ikisi de evdeydi ve kızgınlığının başlamasını bekliyorlardı. Ayrıca başka aile üyeleri ve babasının başka arkadaşları da vardı. Evdeki dronlar başka bir yerde uyuyordu ama dron getiren bazı misafirler onları yer minderlerine yatırmıştı.

Kitaptaki saçmalıklar, kendilerini güçsüz ve haklarından mahrum hisseden erkeklerin ilgisini çekecek türdendi. Kendilerini hiçbir zaman değerli ya da hayatta önemli bir amaçları varmış gibi hissetmemiş olanlara anlam kazandıracak türden bir kitaptı.

O Crispin miydi? Bir kuzen mi? Bir drone mu?

Herhangi biri onu uyuşturup gece boyunca hareket ettirmiş olabilir.

Ama neden o? Naya bir şey mi yapmıştı? Onu Sektör 2 gibi bir dünyada ve siyah cüppeli rahip Tenbel'in ellerinde görece kadar nefret besleyen düşmanlar imkânsız görünüyordu.

Kim ondan bu kadar nefret edebilirdi ki? Evindeki herkes onun kızgınlık döneminde olduğunu, alfa feromonlarına karşı savunmasız olduğunu biliyordu. Böyle bir zamanda onu evinden zorla çıkarmak zalimliğin doruk noktasıydı.

Kapının çalınması Naya'yı ürküttü. Tee'yi bekleyen Naya, içeri girmesi için seslendi.

Kapı yavaş ve temkinli bir şekilde açıldı, yaşlı bir dron adam diğer taraftan içeri baktı. "Bayan, iyi olup olmadığınızı görmek için geldim."

Alfa'dan herhangi bir şey."

"Oh, seni o mu
gönderdi?"

"Evet."

Kalbinde sıcaklık çiçek açtı. O harika, canavar adam.

"Ona iyi olduğumu söyle. Sara ile sohbet ediyorduk. Aptalca
davranıyordum. İşinin ne zaman biteceğini söyledi mi?"

"Hayır, bayan."

"Tamam. Ben iyiyim. Buraya kadar gelip bana sorduğunuz için teşekkür
ederim efendim.

Adın ne senin?"

Adam utanmış görünüyordu. "Bana sadece James de."

"Pekâlâ, James. Teşekkür ederim."

Kapıyı kapatmadan önce yere bakarak "Bir şey değil," diye mırıldandı.

Karşılıklı konuşmaları izledikten sonra Sara, "Sen tanıdığım ilk omega
yetiştiricisisin. O zaman söyledikleri doğru mu? Omegaların alfalarını
evcilleştirdiği?"

Naya şaşırmıştı. "Söyledikleri bu mu? Dronlar arasında mı?" Hafifçe
güldü. "Onları evcilleştirebilir miyiz bilmiyorum. Doğalarında belli bir şekilde
olmak var ve bunu hiçbir şey değiştiremez."

"Karşılaştığım alfalar bir kadının duyguları hakkında endişelenmiyor."

"Hayır. Onlar daha ziyade benmerkezci. Gördüğünüz bağ bu, ben
düşün."

Naya, Sara'nın yüzündeki ifadeden tam olarak anlamadığını
görebiliyordu. Nasıl açıklayacağını bilemediği için omuz silktili. "Diğer
cemaatlerin nerede olduğunu biliyor musun? Onları kim yönetiyor? Bu alfanın
bilmek isteyeceği bir bilgi olurdu."

"Onları kimin yönettiğini bilmiyorum ama nerede olduklarını bilmiyorum.
Başka biri olabilir. Dronların cemaatler arasında gidip geldiğini bilmiyorum,
bazı beta kadınlar da öyle."

"Bahsettiğiniz Louis'in rolü neydi?"

"Ona ilk kâtip denirdi. Cemaat kredilerini denetlerdi ama Tenbel ve diğer
rahipleri de idare ettiği hissine kapıldım. Hedeflerinden saptıklarında, hepsinin
tekrar odaklanmasını sağlardı. Ne demek istediğimi anlıyorsanız, oldukça
manipülatif olabiliyordu. Açıklaması zor."

"Kulağa bir alfanın yapacağı bir şeymiş gibi
geliyor." "Tüm siyah cüppeliler betaydı."

"Bunu söylediğini bilmiyorum. Ama babam bir kâtip ev ustasıdır. Eğer onu
sarayda ya da bir sözleşme hakkında konuşurken duysaydınız, onun

Aynı zamanda emredici ve manipülatif. Babam büyük ve güçlü değil, Canavar gibi değil, ama iradesini uygulayamıyordu bir Efendi olamazdı."

Sara düşünceli bir ifadeyle ona baktı. "Bir alfayı tanımanın yolunun büyüklüğü ve fiziksel gücü olduğunu sanıyordum."

Naya başını salladı. "Bu da bir yol. Ama unutmamalısın ki alfalar emreder, betalar da emirlere uyar. Bu biyolojik bir şey. Bile, bir alfa emir verirse itaat ederler.

"Ayrıca alfa gibi kokuyorlar. Duyduğuma göre maskelenebilirmiş ama bu ergenlikte olan doğal bir şey ve nasıl göründükleriyle hiçbir ilgisi yok."

"Fark etmemiştim. Hep beden olduğunu düşünmüştüm."

"Bir alfanın beta gibi davranıyor olması ilginç," diye mırıldandı Naya. "Ben cemaate bir ambalaj sandığı içinde geldim. Kızlardan biri bunun onun da başına geldiğini söyledi. Bu konuda bir şey biliyor musun?"

"Sanırım ben kilise için satın alınmadan önce de kutular geliyordu. Tenbel sevkیاتlar konusunda her zaman heyecanlıydı. Eminim bu bölgede pek fazla cins kadın olmadığını biliyorsunuzdur. Her erkeğin on dişiyi hak ettiğine inanan bir tarikat için tuhaf bir yer."

"Kızlar kaçırıldı mı yoksa aile üyeleri tarafından mı satıldı?" "Sanırım ikisi de."

"Bu korkunç," dedi Naya. Kulağa korkunç geliyordu. Eğer Canavar'a verilmemiş olsaydı, o da aynı kaderi paylaşacak, Sektör 2 tarafından emilecek, tecavüze uğrayacak ve köleleştirilecekti. Kendi evinden, kendi yatağından geldiğine göre, satılmış mıydı? Evinden birinin Tenbel'e borcu mu vardı?

Tee ve diğer iki kız yiyecek ve Naya'nın istediği eşyalarla dolu bir sepetle döndüğünde Naya Sara'ya bakıyor ve bir sonraki adımda ne söyleyeceğini düşünüyordu. Konuşmanın daha hafif konulara kaymasına izin verdi.

Canavarıyla konuşacak çok şey vardı. Umarım geri döndüğünde konuşmak için uygun bir ruh hali içinde olur.

On Beşinci Bölüm

Darre

Delik, Darre'nin kulesinin en alt katındaydı. Bir Yönetim binası olduğundan, aşağıda vahşi ırkların öfkesine dayanacak şekilde yapılmış metal kapıları olan gerçekten hoş olmayan nezarethaneler vardı. Mevsimsel seller ve kanalizasyon sorunları nedeniyle daha da kötüleşen bu yer hiç de hoş bir yer değildi.

Yeterli sayıda hücre olmadığı için karga çocukların hepsi ortak bir alana yerleştirilmişti. Ancak çok büyük değildi. Ayakta duracak yer vardı ama duvarları kaplayan banklar ancak oturulacak kadar genişti ve küçük alanın her metrekaresinde yarım ayak ıslak pislik vardı.

Ayrıca yukarıda bir muhafızın nöbet tutabileceği örgü ve metal bir balkon platformu vardı. Sektör 2'de elektrik olmadığı için Delik'te hiç ışık yoktu. Kendi insanları görmek için kafa lambaları ya da meşaleler ve pilli el fenerleri kullanıyordu.

Yardım olmadan Darre sadece alan hakkında genel bir fikir edinebilirdi. Düşmanlarını olgunlaşmaya göndermek için iyi bir yerdi.

Tenbel'in betaları çok olgun kokuyordu.

Yine de gelişlerinin üzerinden yirmi dört saat bile geçmeden üçünün ölmüş olmasına şaşırılmıştı. Onlar betaydı, zayıf kıçlı, kırılabilir dronlar değil. Sudaki pislik bir dronu öldürebilirdi ama cinslerin bu tür şeylere karşı toleransı daha yüksekti. Açık bir kesikle bir hafta boyunca içinde durmak bile hafif bir reaksiyondan fazlasına neden olmamalıydı.

Betalarla uğraşmak eğlenceliydi ama Darre adamlarına onlarla sohbet etme fırsatı bulana kadar hiçbirini öldürmemelerini emrettiğini hatırlıyordu. İç çatışma olmadığı sürece kimse ölmemeliydi.

Darre temiz bir oda seçti, kendine bir sandalye buldu, lambaları yaktı ve adamlarından birine konuşması için bir karga getirtti.

Teker teker, yenilgi kokarak odaya girdiler. Onun yeteneklerini biliyorlardı. Yalanlar işe yaramazdı. Sessizlik imkansızdı. Her seferinde aynı soruları sorarak cevaplarını zorladı.

İlk başta aldığı dini saçmalıklar onu sabırsızlandırıyordu. Her birine nasıl bir adam olduğunu göstermek zorundaydı.

öyleydi. Darre kan akıtmak için gelmemiştii ama ırklar en iyi üstün güç gösterisine cevap verirdi.

İlk görüşmelerden gelen çığlıklar, daha sonra gelenlerin dillerinin çözülmesine yardımcı oldu ve sürecin çok daha hızlı ilerlemesini sağladı.

Bir noktada, pençesi dizlerinin üzerine çökmüş bir mahkûmun boğazına takıldığında, Darre göğsünde garip ve rahatsız edici bir ağrı hissetti.

Naya.

Darre neredeyse delirmiş gibi delikten dışarı koşup ona ulaşacaktı ki onun sadece bir şey için endişelendiğini fark etti. Yine de onun rahatsızlığı onu rahatsız etti ve mırıltısını ortaya çıkardı.

Esirinin gözleri şişmiş, yüzü kıpkırmızı olmuş, ağzı açık kalmış, ölümcül siyah bir pençe boğazının takılmış, tehdit dolu bakışlarla Darre'ye bakıyordu ve sonra birden mırıldanmaya başladı.

Çok komik. En azından onun için.

Elinde değildi ve durduramadı da. Bağıın verdiği rahatsızlığın hafıflediğini hissedene kadar mırıldandı. Sonra bir dronun gidip onu kontrol etmesini istedi.

Beta mahkumu ölmüştü ama Darre hâlâ istediği cevapları alamıyordu. Louis cemaatlerinde onlarla birlikteydi. Onun yakalandığını sanıyorlardı. Gittiğini görmemişler.

Hayır, kadınlar hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Sandıklarla gelmişlerdi. Onları Birinci Alfa'nın takipçilerinin gönderdiğini düşünmüşlerdi.

Evet, Louis sorulacak adamdı. Louis her şeyi biliyordu. Louis'in Sektör 2 dışında da bağlantıları vardı.

Hayır, Sektör 2'den önce onun kim olduğunu bilmiyorlardı. Kadın vaadi yüzünden İlk Alfa'nın takipçileri olmuşlardı. Kukunun rahatlığı olmadan bu hayatta ne umut vardı ki?

Darre ölen üç adamı sormuştu. Nasıl olduğunu kimse bilmiyordu ama tesadüfe bakın ki bu üç adam da yakın çevrenin bir parçasıydı. Louis'le birlikte çalışmışlardı.

On beş konuşmadan ve giderek artan ceset yığınının sonra Darre farklı bir şey öğrenemeyeceğinden emindi.

Açık sözlü ve asık suratlı beta erkeklerden birkaçı kendi sözleriyle kendilerini öldürdü. Verdikleri cevaplar ya da Darre'ye yönelik üstü örtülü düşmanlıkları içindeki canavarı tetikledi.

Ne olduğunu anlayamadan, bir başka değersiz betayı daha öldürürken atardamarlarından fıskıran kan yüzüne çarpıyordu.

Küçük arkadaşı onu iyileştirmişti ama belli ki hâlâ başkalarının saçmalıklarına tahammülü olmayan bölgeci bir piçti.

Cins erkekler, hatta betalar bile erkek arı gibi değildi. Kural olarak derin bir duygusal gelişim yaşamaz, hatalarından ders almaz ya da daha iyi bir erkek olmazlardı. Kötü davranışlar karakterlerinin bir parçası haline geldiğinde, onları rehabilite etmek mümkün değildi.

Bir tehdidi fark ettiğinde Darre onu öldürürdü, bu sadece potansiyel bir tehdit olsa bile. Bu onu Sektör 2 gibi yerlerden ayrılamaz hale getiren bir içgüdüydü. Bunu biliyordu, aksini iddia etmiyordu ve bu konuda hiçbir pişmanlık duymuyordu.

Diğerleriyle uğraşmalı mıydı? İsteddiği adamların çoktan ölmüş olduğu açıktı.

Sorgulama alanını daraltarak, işe yarar bir bilgi bulma ihtimaline karşı diğer siyah cüppelilerle konuştu.

Hiçbir şey kaçırmamıştı. Sadece üç adam daha ekledi. Yığın.

Birinci Dünya Savaşı'nı takip eden bu beta erkeklerin çoğunun Alfa, tam alfaya karşı nefret besliyordu. Altlarına işeyip boyun eğerek boyunlarını gösterirken bile birden fazlasında kıskançlık kokusu almış ve saygısızlık hissetmişti. Bunu saklamaya çalışmışlardı ama ölüm tehdidi, alfa dinamiğine ve özellikle de Darre'ye karşı derinlerde yatan küçümsemelerini silememişti.

Eğitimli ya da değil, Tenbel, Darre'nin düşmanlarını yarı değersiz bir ordu gibi tek bir yerde topluyordu.

Ve Darre'nin adamlarından hiçbiri bunu ona söylemeyi uygun görmemişti.

Tüm sorgulama bittikten sonra Darre adamlarını ortalığı temizlemeleri için bıraktı. Betaların geri kalanı savaş çukurları için yem olacak ve muhtemelen alfaların ellerinde gösterişli cübbeleriyle öleceklerdi. Uygun görünüyordu.

Duş musluğunun altında dururken, su başından kırmızıdan pembeye ve sonra da berraklaşana kadar akarken, bir sonraki adımının ne olacağını düşündü.

Üzerindeki kan lekelerini yıkadı ve yeni giysiler giydi. Delik'te bu iş için özel olarak bir dolap tutuyordu ve daha önce hiç olmadığı kadar memnundu. Küçük dostunun onu dirseklerine kadar kana bulanmış ve yüzüne sıçramış halde görmeyeceğine seviniyordu.

Mac'le konuşması gerekiyordu. Louis'i bulmalıydı. Ve alfalarının her biriyle konuşması gerekiyordu. Onları koklamalıydı. Onları test etmeliydi. O hamile beta kızıdan cevaplar alması gerekiyordu. Naya ile bir bağlantısı var mıydı?

Arkadaşını koruması gerekiyordu.

Sonunda, bir sonraki adımı için tek seçenek buydu. Tenbel'in yirmi üç erkeğinden cevap almaya çalışırken, günün büyük bölümünde onu yalnız bırakmıştı. Onu kendisiyle birlikte Hole'a getirmek bir seçenek değildi. Yukarı çıkma vakti gelmişti. Onu koklamak, ona dokunmak, hazinesinin onu bıraktığı yerde ve şekilde olduğuna dair kendini rahatlatmak. Başka hiçbir erkek ona yaklaşmamıştı.

Yanından geçtiği her alfanın gözlerine bakarak onları değerlendirdi. Onları yargıladı. Düşündüğü kadar sadıklar mıydı? Davranışlarında saygısızlık ve ihanetin ipuçlarını aradı.

Darre, üstünlüğünü kanıtlamak için kulesindeki her erkeğin canına okumuş, onlar da hayatları karşılığında sadakat yemini etmişlerdi. Çoğu onun bakışlarını tutamadı, yırtıcılığından çok etkilenmişlerdi ve ona herhangi bir seviyede meydan okuyamadılar.

Onlara küçük bir ücret ödüyor, barındırıyor, besliyor ve bir ölçüde güvenlik sağlıyordu. Darre'nin bölgesindeki diğer alfalar - mülk sahibi olacak kadar güçlü olan gecekondu ağaları - çalışanlarını sadakate çekmek için drone köleler, uyuşturucu ve ucuz ev yapımı alkol gibi avantajlar sunabilirdi. Ancak çok az gecekondu ağası öngörülebilir bir rutin ya da bir erkeğin özsaygısı için yiyecek sunuyordu.

Darre kendi bölgesinde düzen istemeyecek kadar uzun yıllar Yönetim ordusunda görev yapmıştı. Onun için çalışan adamların da aynı türden ihtiyaçları vardı. Onların sadakatini korku yoluyla kazanmıştı. Her zaman, işleri yönetme şeklini sevdikleri için onları elinde tuttuğunu düşünmüştü.

Belki de bunu düşünecek kadar aptaldı. Belki de etrafı sadece onu alt etmek ve alfa yığınının tepesinde olmak isteyen erkeklerle çevriliydi.

Ensesinde bir seğirme hissetti. Bir şey yaklaşıyordu, bir fırtına. Tam da genç ve hamile bir eşle en savunmasız olduğu anda.

Alreck ona yaklaştığında Darre yemek salonundan geçiyordu. Diğer adam genellikle on ikinci katta Darre'in özel alanını koruduğu için, Darre adamın görevde olmadığını varsaydı. Darre'ye doğru uzun adımlarla ilerledi, çenesi kararlıydı.

"Efendim." Başını eğdi. "Beta bir kadına kur yapma şansı istiyorum." Hem sözleriyle hem de kişiliğiyle açık sözlü ve açık sözlü olan Alreck, yalalaklıkla vakit kaybetmezdi.

"Beladan başka bir şey değil," diye mırıldandı Darre, diğer adamı bir aşağı bir yukarı süzerken. Alreck Darre'den onlarca yıl daha gençti. Yüzünde kaşını ikiye bölen ve yanağını kesen iki uzun kesik, Darre liderliğini kurduğunda canavarın izniyle oluşmuştu.

Ukala çocuk savaş sırasında ağzını bozmuş, ona ucube falan demişti, bu yüzden Darre onu kulübünün bir üyesi yapmaya karar vermişti. Ancak Alreck emirlere itaat eden ve emrindeki herkesi hizaya sokan iyi bir askere dönüşmüştü.

Darre pençeli elini uzatarak Alreck'in boynunu kavradı, şahdamarını işaret etti ve koklama testi için onu kendine doğru çekti. Şaşkınlık korkuyla çiçek açtı ve ardından tam teslimiyetin tatlı kokusu geldi. Alreck'in içindeki avcı, daha büyük bir avcı tarafından ehlileştirilmişti.

Darre'ye ihanet etmemişti ve böyle bir planı da yoktu.

Tatmin olan Darre onu bir adım geriye itti ve Alreck göz göze gelene kadar bekledi.

Biraz zaman aldı.

Güzel. Çok daha iyi. Saygıyla boyun eğen bir alfa ile korkak bir alfa arasında fark vardı. Darre hangisinin hangisi olduğunu anlamak için çok pratik yapmıştı.

Alreck, Darre'nin sinirlendiğinde neler yapabileceğine dair sağlıklı bir saygı duymamak için yanlış giden çok sayıda toplantıdan sonra Darre'nin ofisini temizlemişti.

"Evet. Güzel. Aslında, ilk seçimi sen yapabilir ve karmaşayı düzenleyebilirsin. Çöpçatanlık yapmak gibi bir niyetim yok. Ama kural geçerli: evlilik sözleşmeleri gönüllü imzalarla yapılır. Eğer yapabilirsen, dışını baştan çıkarman gerekecek."

Alreck ona dişlek bir sırıtış attı. "Kadınlar yaralarımı seviyor. Hayatta kalabileceğimi ve onları koruyabileceğimi düşünmelerini sağlıyor. Bu bir sorun değil."

"Mac'e emirlerimi aldığını söyle o zaman." Darre bir an için diğer adamı düşündü. "Alreck, çirkin bir şey yaklaşıyor. En güvenilir adamlarını görev başına getirmeni istiyorum. Sadık adamlar, tabii lanetliler bölgesinde böyle adamlar varsa. Beni anladın mı? Tehdidin hangi yönden geleceğini henüz bilmiyorum. Sen değilsin. Kulemdeki başka biri olabilir. Kulemdeki herhangi biri.

"Ya da dışarıdan gelebilir. Ya da ikisi birden. Bilmiyorum ama bir fırtınanın yaklaştığını hissediyorum." Kelimelerin kafasında yer etmesi için durakladı. "Mac'e ya da Seta'ya bu konudaki emirlerimi söylemeyin. Anladın mı beni? Ve eğer o yaşlı köpek Nixon'ı görürsen, onunla konuşmak istiyorum."

"Karısı da yanında." "Mükemmel.

İkisini de görmek istiyorum."

"Alfa, artık insansız hava araçlarına da mı ev sahipliği yapacaksın?"

"Onlarla ne yapacağımı bulana kadar. Ve tüm bu dışiler diğer sektörlerde olduğu gibi hizmetçi sözleşmeleri alacaklar. Ha, onu da sana vereceğim." Alreck'in dehşete düşmüş ifadesi karşısında kısa bir kahkaha attı. "İstersen bu işi başkasına devredebilirsin ama son yetkili sen olacaksın ve bana hesap vereceksin."

Darre, Alreck'in yüzündeki rahatlamayı izledi ve Darre tekrar gülmek istedi. Ancak adamı yeterince şok etmişti.

Alreck'e izin veren Darre, merdivenleri çıkmadan önce mutfaktan yemek sipariş etti. İlk basamaktan sonra artık koşarak çıkabildiğini fark etti. Hiçbir şey acıtmıyordu.

Merdivenlerin başında muhafızlar onu durdurdu. İsimlerini hatırlamıyordu ama yüzlerini ve kokularını tanıyordu. Tek kelime etmeden önce üçünü de iyice kokladı. Kulesinde çalışan her erkeği bir günde kontrol edemezdi ama çubuk sayesinde eşine en yakın erkeklerin onun arkasından iş çevirmedikinden emin olabilirdi.

Bu davranış çok da sıra dışı değildi. Kuledeki herkes Darre'nin hayvani eğilimlerini biliyordu. Erkekler boyun eğdi ve doğruluğu test etti. Aldatmaya dayalı korku kokusu yoktu. Ekşi yalanlar yok.

"Alfa," dedi sorumlu erkek, "kapıda iki adam var. Siyah cübbeliler hakkında bilgi sahibi olduklarını söylüyorlar."

Darre kaşlarını çatı. Birinin kapısına gelip kredi ya da iyilik karşılığında bilgi satması ilk kez olmuyordu. Ama tam da Darre'nin aradığı bilgiyle gelmeleri tuhaftı.

"Mac görüşme talep etti mi? Ya da Seta?"

"Hayır, Alfa."

"Herhangi haber var mı?" "Hayır, Alfa."

Darre ensesindeki ince tüylerin diken diken olduğunu hissetti. İşte yine o boktan fırtınanın yaklaşmakta olduğu hissi. Başka biri ona tuzak kurmaya, arkasından plan yapmaya ve oyunu değiştirmeye çalışıyordu.

Avını takip etmeyi ve ona eziyet etmeyi -düşmanını tüketene kadar avlanmayı- sevse de, avlanma hissinden hoşlanmazdı. O herhangi bir piçin avı değildi.

"Bir koşucu gönderin. Her zamanki yerlere gitsinler. Yarın bir dövüş duyurusu yapın. Alfa Mac'ime, Alfa Seta'ya, Alfa Berandal'a, Kâtip Louis'e ve beni kulemden düşünen herkese meydan okuyorum. Dışarıdaki ikisi benimle konuşmak istiyorlarsa, çukurda konuşabilirler. Oraya nasıl gideceklerine dair talimatları aldıklarından emin olun."

Darre meydan okumasını yaparken muhafızların yüzlerini izledi. Sabaha kadar Sektör 2'deki herkes haberi duymuş olacaktı. Sadece en kötü cinsler açık bir meydan okumadan kaçardı. Darre'yle karşılaşmamak korkaklıkla damgalanmak anlamına gelirdi ve başına konacak ödülü herkes ödeyebilirdi.

Bu, sektördeki birkaç yasadan biriydi ve alfa erkeklerin ilkel içgüdüleriyle o kadar iyi örtüşüyordu ki kimse buna karşı çıkmıyor ya da sorgulamıyordu. Dövüşmek, cins alfaların egemenlik kurma şekliydi. Bu onların biyolojisinde vardı. Bundan kaçınmaya çalışmak bir alfa olmadığınız anlamına geliyordu. Erkek değilsiniz demekti.

Kâtip Louis de, her nerede olursa olsun, baskıyı hissedecekti. Adı, sadece bir beta olsa bile, koruması gereken bir üne sahip olacak kadar iyi biliniyordu. Siyah cübbeliler arasında önemli bir konumu vardı. Alfa olsun ya da olmasın, Darre'yle yüzleşmeyi başaramazsa başına ödül konacak ve zayıf olarak damgalanacaktı.

Darre başkasının hile ve düzenbazlık kurallarına göre oynamayacaktı. O sadece kendi kurallarına göre oynardı: diş ve pençe, et ve kemik, yüz yüze, güç haklı çıkarır. Sektör 2'nin canavarı en üst alfaydı.

İnsanlara hatırlatma zamanı gelmişti.

On Altıncı Bölüm

Naya

Naya daha onu görmeden Canavar'ı hissetti. O doğanın bir gücüydü, varlığının ürkütücü gücü ve doğal duygusallığı daha kapıyı açmadan onu aydınlatıyor ve zavallı dronları pençelerine yakalanmış bir av gibi donup kalmaları için korkutuyordu.

Kapı aralığını doldurmuş, tek çıkışı kapatmış, odaya girmek için eğilmek zorunda kalan bir kas duvarı oluşturmuştu. Kısa bir süre önce gitmiş olmasına rağmen, onun büyüklüğünü, siyah gözlerinin yakıcılığını ve dudaklarının şeklini unutmuştu.

Adam Naya'nın içini titretiyor, omurgasından aşağıya doğru bir ürperti yayıyor ve karnının beşiğinde bir havuz oluşturuyordu. Bütün gün bu boğucu odada kalmaya ve bir kovayı tuvalet olarak kullanmaya zorlanan Naya ona kızmak istedi ama bunun yerine içi zevk ve hayranlıkla doldu.

Yüz hatları küttü, çenesi kesikti, çenesi sivriydi ve dişlerinin ekstra boyutunu barındırmak için çıkıntılıydı, bu da sadece canavar görünümünü arttırıyordu. Koyu renk gözlerinin üzerinde kalın kaşları ve çok uzun dalgalı saçlarının altında geniş bir alnı vardı. Genel görünüşü insani olmaktan çok uzaktı; iriydi ve o kadar kaslıydı ki derisinin altındaki ip gibi damarları görebiliyordu. Onu alfa ırkından başka bir şeyle karıştırmak mümkün değildi.

O güne kadar gördüğü en güzel erkekti.

Dronlar aynı şekilde hissetmiyordu. İki sessiz kız, Ann ve Nor, onu gördüklerinde ellerindeki yemek tabaklarını bırakıp odanın uzak köşesine kaçıştılar.

Sara dondu kaldı, gözleri yere kilitlendi, elleri titriyordu. Genç Tee'nin gözleri camlaştı ve yaşlarla doldu.

Naya tüm alfaların mı onları bu şekilde etkilediğini yoksa bunun sadece alfası mı olduğunu merak etti. Onları göndermeyi planlıyordu ama daha ağzını açmadan Canavar onu kollarına almış ve odadan dışarı taşıyordu.

Sanki her zaman kucağa alınmak isteyen bir çocukmuş gibi onu kucağına aldı. Kız ona ciyak ciyak bağırdı, bu gülünç ses o daha durduramadan çıkmıştı.

"Canavar, lütfen. Beni yere bırak!" diye kibarca talepte bulundu.

Onu yüksekte tuttu, yüzünü boynuna bastrd ve sanki tüm havasnn kaynağı oymuş gibi içine çekti. Sonra onu yalyor, öpüyor, eritiyor, sözcükleri ya da düşünceleri oluşturamaz hale getiriyordu.

O tandk koridordan geçerek ofisi olarak kullandığı odaya geldiler. Seyrek döşenmiş oda değişikliğe uğramıştı. Yaralı deri ve lekeli ahşaptan yapılmış geniş, arkalksz bir kanepeler vardı. Yanında yn battanilerden ve birkaç yastktan oluşan büyük sepetler vardı, iyi yuva yapma malzemelerine benzeyen şeyler.

Onları nerede saklıyordu?

Başka bir lamba ve ciltsiz kitaplara benzeyen şeylerle dolu kısa bir raf vardı. Kitaplar!

Gözleri açgözlülükle eklentileri inceledi, araştırmak istiyordu ama eşinin ağznn teninde gezinmesiyle sıvı hale gelen bedeni ona doğru döndü ve sarılarak kıvrld.

Bu kafa karıştırıcı erkek. Tek bir dokunuşla onu elde etmeye hazır hale getirdi, kalbini açtı ve onu arzuyla ağlatt.

"Canavar," diye inledi, elleri gömleğinin altındaki teni arıyor, ağzı onunkine yalvarıyordu.

Masasnn arkasındaki sandalyeye oturdu ve onu öptü. Dili, tüm vücudunun daha fazla titremesine ve bacaklarının arasında kayganlığın birikmesine neden olan o derin ve samimi şekilde onunkine dokundu. Ondan önce bir çocuğa verilen platonik öpücük dışında kimseyi pmemişti. şimdi ona sarılmış ve sanki saatlerce boş zamanları varmış ve başka hiçbir şey yapmayacaklarmış gibi onu öpüyordu.

Bir eliyle kızın örgüsünün altından ensesini tutarken, diğer çenesini kavrad ve dudakları kızın dudaklarında oynaşırken onu sabit tuttu.

Bir an için gözlerini açtı ve onun gözlerinin kapalı olduğunu gördü; kirpikleri uzun ve teninin yanık rengine karşı yoğundu. Adamın tüm dikkati kadnn ağzndaydı.

Adamın dili içeri dald ve kızın gözleri adamın tadyla kapandı. Onun nefesinin tadn, kokusunu seviyordu ve bunu tarif etmek için yüz yıln harcayabilirdi. Farklıyd ama yine de onun doğal kokusuyla aynıyd; daha yumuşakt, baharatlı değildi ama erkek kokusuydu.

Orada birbirlerine sarılmış halde ne kadar oturduklarn bilmiyordu. O kadar sersemlemişti ki ne kapnn alndğn ne de aldğn duydu.

Naya gözlerini atığnda James adlı dronun bir tepsi yiyecek ve içecek görünce irkildi. "Alfa, pardon. Nixon ve onun

gelin-eş içeri giriyor."

Canavar göğsünden guruldayan bir ses çıkardı ve Naya'yı öpmeye devam etti. Naya, sevgisini herkesin önünde göstermekten utanarak geri çekilmeye çalıştı ama Canavar'ın ağzı onu takip etti.

"Lütfen. Misafirlerimiz var," diye itiraz etmeye çalıştı.

Onu omzunun daha derinlerine sıkıştırdı ve gözlerini açtı. Gözleri bir amaç uğruna parlıyor, dudakları sırtarak kıvrılıyordu. Ona doğru eğilip ayak parmaklarını kıvrıran ve başını döndüren bir öpücük verirken tutuşu sıkılaştı.

Kendini ona, ondan aldığı zevke o kadar kaptırmıştı ki, geleceğini bildiği konuklar geldiğinde, onların orada durup eğlenerek izlediklerini fark etmemişti.

"Efendim, yakında hava almaya çıkmayı düşünüyor musunuz? Gelinime fikirler veriyorsunuz," dedi bir erkek.

"Nixon. Yapma, yoksa daha sonra aklıma gelecek tek şey senin başka bir odada uyuyor olman olur," diye cevap verdi bir kadın.

Erkek güldü.

Naya'nın vücudu kaskatı kesildi ve yüzünü Canavar'ın boynuna sakladı, tüm vücudu kızardı. Bunu bilerek yapmıştı.

"Tam bir prenses," diye fısıldadı Canavar kulağına, lobunu ısırды ve onu ürpertti.

"Nixon," dedi adama, "o damızlık kızla konuştun mu?"

Naya onun boynuna sarıldı. Merhaba demedi mi? Onu tanıştırmadı mı? Sesi ve rahat vücut dili, bu Nixon'la, gördüğü diğer herkesle olduğundan daha fazla dostane ilişkiler içinde olduğunu gösteriyordu.

Kafasını kaldırdığında, kare şeklinde bir yüzü ve düz bir burnu olan bir erkek gördü. O, nefeslik takmayan gördüğü ilk alfaydı. Yanında biraz daha kısa boylu, ince yapılı sarışın bir beta kadın duruyordu.

"Evet, öyle yaptık. Zavallı şey." kadına baktı.

Ela gözleri parlayan Nixon'ın gelin adayı fikrini söylemekten çekinmiyordu. "Alfa Nothonal Darre, tüm bu dronlarla ne yapacaksın? Bütün o kadınlarla?"

Naya, Canavar'ın iyi bir adam olmadığını biliyordu. Kötü şeyler yapmıştı. Ama yine de sinirlendi. Kimse onun alfasıyla bu tonda konuşamazdı. Hiç kimse.

Vücudu gerilirken içinden beklenmedik bir hırıltı yükseldi. Diğer kadının yerini hatırlaması gerekiyordu.

Ama Canavar onun boynunu sıktı. "Sakin ol, hazine. Her şey yolunda." İçinden bir mırıltı çıktı.

Nixon küfretti. "Tam bir bağ. Vay canına, Alfa. Tebrikler."

Verdiği tepkinin ona ne anlattığını bilmiyordu, hayatı boyunca hiçbir şeyden bu kadar rahatsız olmamıştı. Diğer kadın merhamet çılgınlıkları atıp af dileyene kadar onu pençeleriyle yere sermeye hazır hissediyordu.

Canavar onu alnından öptü. "Lanet olası korkusuz," diye mırıldandı. Sonra başını misafirlerine doğru eğerek ekledi, "Marissa, bu benim bağım. Bu kadar küçük biri için çok vahşi. Buna saygı duysan iyi edersin. Ve unutma, o sadece senin derini yüzecek olsa da, Nixon'la olan dostluğum, orada durup büyük bağımsızlığını gösterirsen boynunu kırmama engel olmayacak. Çukurda dişilerle karşılaşmıyor olmam, alfalarımın beklediğimin aynısını onlardan da beklemediğim anlamına gelmez. Anladın mı beni?"

Saldırganlık kokusu odayı doldurdu ve Marissa'nın burnu seğirdi. Yüzünün rengi soldu ve gözleri haklı bir öfkeyle karardı. Alfası ona sarıldı ama onu amirine karşı savunmayacaktı. Savunamazdı.

"Bağışlayın beni. Yersiz konuştum. O kadınlar ve dronlar çok kötü muamele gördüler. Onlar için endişeleniyorum."

"Farkındayım, Marissa. Ama senden öğrenmeni istediğim şey bu değil, değil mi?" Canavar dedi ki.

"Hayır. Üzgünüm. Özür dilerim." Elinin içine öksürdü, artık gergindi.

"Kız

-Eşinle aynı sektörden. Bir alfa kâtibinin gayrimeşru çocuğu."

Naya'nın nefesi kesildi. Bu kız, sahip olduğunu bilmediği bir kız kardeşi miydi? Onu buraya babası mı göndermişti? Sorular zihnine üşüştü.

Canavar onu bu ihanetin gölgesinde ona yakın birinin gizlendiği konusunda uyarmıştı ama babasının onlardan biri olabileceğini asla tahmin edemezdi. Yakın değillerdi ama ona her zaman kibarlık göstermişti.

Marissa, Naya'nın soluğu kesilince duraksadı, onu üzmemekten endişe ediyordu.

"Anlat bana," diye ağzından kaçırıldı Naya. "Onu buraya babasının gönderdiğini söyledi, değil mi?"

Adı ne?"

"Adı Rachel, Corre'nin kızı."

Naya inledi, rahatlamıştı ama yine de dehşete düşmüştü ve Monster'ın onu kucağında sımsıkı tutmasına şükreliyordu, böylece binlerce parçaya ayrılmamıştı.

"Bu ismi nereden biliyorum? Corre?" Canavar sordu.

Nixon açıkladı. "Rachel'ın babası Ratmhir'in İkincisi, Sektör Kâtipleri Evi'nin Efendisi ve eşinizin . Corre'nin bir

İlk Alfa saçmalığına inanıyor, ama damızlık yasalarına, kadınlar için mülkiyet haklarına karşı bir adam ve tüm dronların köleleştirildiğini görmek istiyor. Onu Tenbel'e sattı çünkü kendi kızının bir maldan fazlası olduğuna inanmıyordu. Size bir omega damızlık göndererek size yaranmak mı istedi yoksa sadece babasının kâtip evinin efendisi olarak konumunu zayıflatmak mı istedi bilmiyorum."

"Crispin'in babası," diye ekledi Naya. "O da oradaydı. İnsanlar toplanmış, benim ısınmamı ve törenimizi bekliyorlardı. O benim babamın arkadaşı. Kâtip evini son Üstattan birlikte devraldılar."

"Peki kız eşimin niyeti hakkında ne söyledi? O da bunun bir parçası mıydı?" Canavar sordu.

"Rachel söylemedi. Annesi bir beta zevk işçisi. Corre'den ayrı yaşıyorlardı."

"Yeterince iyi."

"Efendim, bir şey daha var. Onun çocuğu..." Nixon onay için Marissa'ya baktı.

"Rachel, Tenbel ya da diğer erkekler tarafından kullanılmadı. O kibirli siyah cüppeli ona dokunmadı çünkü akrabaydılar. O bir üvey kardeş. O, Louis denen kişiye aitti. Bilmen gereken bir şey var. Louis'in bir beta olmadığını söyledi."

Canavar doğruldu. "Ne demek istiyorsun?"

Naya'nın başı dönüyordu. Kız, Rachel, Corre'nin kızı, Crispin'in üvey kardeşi -ve kel, iğrenç Tenbel, o da Crispin'in üvey kardeşi? Dinlemek için öne doğru eğildi. Monster'a dronlarla yaptığı konuşmadan bahsetmemişti.

Betanın anlattıkları tıpkı onun anlattıklarına benziyordu. Baba, ama bu Louis Crispin'le de akraba mıydı?

"Erkek bir alfa. Onun hakkında konuşma şekli. Koklama şekli. Louis'in bir alfa olduğuna eminim," dedi Nixon.

Naya, Canavar'ın haberleri özümserken gözlerindeki ince duyguları izledi. "Louis'in de Corre ile akraba olduğunu mu düşünüyorsun? Rachel söyledi mi? Buraya getirilmeden önce onu tanıyor muydu?"

Nixon'ın gelin arkadaşı başını salladı. "Zavallı kız daha çok genç. Babası, ağabeyi ona bunu nasıl yapabilir? Ve onu bir akrabasıyla çiftleşmeye zorlar? Bu doğru olamaz."

Naya'nın altındaki büyük beden, karışık duyguların karışımıyla uğuldadı. Aralarındaki bağ sayesinde, her şey aniden öfkenin kırmızı kaynağına yerleşene kadar fırtınayı hissedebiliyordu.

Keşifler hakkında yorum yapmayan Monster, "Bugün Mac ya da Seta'yı gördün mü ya da duydu mu?" diye sordu.

"Mac on adamla ayrıldı ve daha fazlasını işe almak için kredi aldı, sanırım diğer siyah cüppeli cemaatlerle uğraşmak ve o gecekondu sahibini ele geçirmek için."

Nixon tereddüt etti. Naya onun düşündüğünü görebiliyor, terindeki endişenin kokusunu alabiliyordu.

"Ona yine meydan mı okudun? Ya Seta?" Nixon sordu. Canavar başını salladı. "Mac yanına ne tür adamlar aldı?"

Başını sallayan Nixon, "Rutin olarak birlikte çalıştığı türden. Bunlardan biri geçenlerde bir adamın ölümüne neden olan kavgayı başlattı ve bu ilk kez olmuyor. Adam yurtlarda kıdem istiyor. Mac'in ona iki kez boyun eğdirmek zorunda kaldığını biliyorum. Onu çukura gönderip bu işi halletmemiz gerektiğini söyledim. Diğerleri de aynı. Bir şey ya da başka bir şey yüzünden Mac'le kavgalarını kaybettiler. İliklerine kadar çürümüşler."

"Bana olan sadakatlerini unutup sekreterime veren adamlar mı?" Canavar spekülasyon yaptı.

Adamlarından birinin ihanetinden bahsediyordu. Naya diğer alfabla tanıştığını hatırlıyordu. Ondan bir tehdit hissetmemişti.

Monster ile hayatı böyle mi olacaktı? Monster'ın rakipleriyle babasının yaptığı gibi sözlü manevralar ve varlık edinme yöntemleriyle yüzleşeceğini düşünmüyordu.

Nixon, "Bu mümkün," diye cevap verdi.

Monster'ın iri eli James'in daha önce getirdiği yemeğe gitti. Bir bıçak aldı -metal sapında ezikler ve çizikler olan kararmış bir şey- ve tabaktaki et parçasını dürttü.

"Nixon, sana sadık, bana sadık adamlar seçmeni ve yarın kulenin etrafında ve çukurlarda nöbet tutmalarını sağlamanı istiyorum. Belli olmasınlar ama izlesinler, hazır olsunlar. Bunu yapabilecek adamlarımız var mı?"

"Mac'in sana karşı harekete geçeceğini mi düşünüyorsun? Seta da mı?"

"Her şeye hazırlıklı olmak istiyorum," dedi Canavar kaçamak bir ifadeyle. Eti kesmeye başladı. "Eğer erkekler sana yeni kadınları sorarsa, onları Alreck'e yönlendirebilirsin."

Küçük, memnun bir gülümseme dudaklarını büktü. Naya bunun onu neden bu kadar memnun ettiğini merak etti. "Onu resmi çöpçatan yaptım."

Hâlâ Nixon'ın kolunun altında olan Marissa bir şey söylemek ister gibi görünüyordu. Canavar ondan önce davrandı.

"Ona yardım edebilirsin," dedi ona bakarak. "Buna ihtiyacı olacak. O dişilerin Sektör 2'den ayrılmayacağını siz de benim kadar iyi biliyorsunuz, bu yüzden korunmaya ihtiyaçları olacak. Onları isteyen bir alfabla serbest seçim sözleşmeleri yapabileceğim en iyi şey."

Marissa başını onaylarcasına salladı. Naya diğer kadının gözlerinde bunun istediğı bir cevap olmadığını görebiliyordu ama bununla yaşayabilirdi.

Görevden alınan ikili oradan ayrıldı. Monster'la yalnız kalan Naya'nın söylemek, sormak istediğı binlerce şey vardı. Ama gözleri meydan okuyor, onunla alay ediyordu.

Bir parça et kesen adam, kaşlarını kaldırarak eti kızın dudaklarına uzattı. Ağzını açarak parçayı dilinin üzerine yerleştirmesine izin verdi, gözlerini onunkilerden hiç ayırmadı.

Tüm sorunları Nixon ve Marissa'yla birlikte kapıdan çıkıp gitmişti ve şimdi odak noktası tamamen Naya'ydı. Davranışlarında onun sorularına cevap vereceğini gösteren hiçbir şey yoktu.

Bakışlarının yoğunluğu kanını kaydattı, teni farkındalıkla karıncalandı. Dudakları şişmiş gibi hissetti. Dili kalınlaştı. Adamın cinsel açlığı onunkine dönüşürken ağzında tükürük birikti.

Isırık üstüne ısırıkla onu besledi. Onu izliyordu.

Sırtını eğmek istedi. Sessiz müzik eşliğinde kalçalarını oynatmak. Daha fazlasını yapması için onu çağırmak.

Naya onun bakışları altında, hayır cevabını kabul etmeyen saplantılı bir avcının avı haline geldi. Kalp atışları ve nefes alışları arzuyla hızlandı, saçlarının altında ve omurgasının dibinde terler birikti. Ona duyduğu ihtiyaç yavaşça yuvarlanan bir ısı dalgası oluşturdu, göğüslerini şişmiş hissettirdi ve meme uçlarını ağrıttı - hepsini gördü. Her şeye onun sebep olduğunu biliyordu.

Canavarına sarılan Naya, sorularını bir kenara bıraktı. Her şeyi bıraktı.

*

Dikişini yalayan Darre eşini uyandırdı. Naya'nın kendisine verdiği yavru kedi gibi sabah tepkisinden keyif aldı. Sesleri miyavlama ve mırlamadan ibaretti. Ve onun, ikisinin birlikte tadına bakmak, asla karşı koyamayacağı bir saplantıydı. Bu sabah onun daha tatlı olduğunu, dişi miskin daha derin bir tona sahip olduğunu ve beyninin yeni bölgelerini etkilediğini fark etti.

Sonunda tamamen bağılı olduğu eşi gibi tadı ve kokusu vardı. Onun yavrularını taşıyan kadın.

Kızgınlığı sona erdiğinde, tohumunun kök saldığını varsaymıştı. Onu tekrar tekrar doldurmuştu. Onu yetiştirmişti. Ama şimdi onu tadabiliyor, koklayabiliyor ve aralarındaki bağda hissedebiliyordu.

Onun çocuğu, onun bebeği, bu küçük, korkusuz dışının içinde büyüyordu. Parmak izinden daha küçüktü ama onun soyunun, geleceğinin ve her arzusunun vaadini taşıyordu.

Tuhaf bir coşku göğsünü doldurdu, başını döndürdü ve onu sersemletti. İkinci Bölge'nin Çılgın Canavarı mutluydu. Naya'yla karşılaşmaları dışında böyle bir hafiflik hissettiğini hiç hatırlamıyordu. Bu tamamlanmışlık hissini.

Ne kadar çılgınca ve akıl almaz da, bir eşi vardı. Baba olacaktı.

Kokusu o kadar değişmişti ki Alreck'e nefes açıcıları kaldırması için bir emir göndermeye karar vermişti. Buna sevinmişti. Bu gece çukurda, ona yaklaşan herhangi bir alfanın yalnızca ilkel eşinin izini koklayacağını bilmek çok daha kolay olacaktı. İçgüdüler bu özel kokuyu görmezden gelmeyi zorlaştırıyordu. Diğer alfalar bundan tiksiniyordu. En azından çoğu.

Adam onun yarığını dillerken küçük iç çekişleri ve zevk inlemeleri onu çılgına çevirdi. Naya alıcıydı, sadece ona muhtaçtı.

Uyanık haliyle cesurca saçlarından tutarak, kalçalarını savururken ağzını istediği yere sokmaya çalıştı. Bu güven dolu talep onu kızdırdı, ama itaat etmek yerine ona daha fazla eziyet etti, her seferinde kazanacağı şehvetli bir egemenlik savaşı.

Orgazm için acele etmesi onu yavaşlattı, ritmi düzensizleştirdi, hisleri uzattı ve ikiye katladı. O gün için sadece onun tadına bakmak istemişti ama bunun yerine onu o güzel, uluyan şarkısını söylemeye itti.

Onun vücudunu, parmaklarının ıslak çekirdeğinde kayboluşunu, vajinasının duvarları tarafından sımsıkı sarılışını izlemek inanılmazdı. Eli bacaklarının arasında ve leğen kemiğinin kıvrımının üzerinde devasa bir şeydi. Müstehcen. İnanılmazdı.

Önce iki, sonra üç parmağını sertçe soktu. Diğer koluyla ve vücudunun üst kısmıyla kızı tuttu. Zavallı kız bir kehanet çubuğu gibi titriyor ve sarsılıyordu.

"Sen kime aitsin?" diye sordu.

Düzgün kelimeler oluşturmıyordu. Ağzından sıkıntıyla ilgili şekiller ve sesler çıkıyordu. Yanaklarında ve göğsünden aşağıya, göğüslerinin üstüne kadar renk açmıştı. Siyah bukleleri yüzüne yapışmıştı.

Kadın çoktan harap olmuştu ve adam daha yarısını bile bitirmemişti. "Durmamı ister misin?" Elini yavaşlattı.

Vücudu onun elinde sertçe sarsıldı, onunla savaştı, başka bir doruğun peşinden koştu. Sık sık, kolayca ve farklı yoğunluk seviyelerinde boşalıyordu. İki kez doruk noktasının yumuşak tarafına ulaştığını biliyordu ama ona daha fazlasını yapabileceğini göstermişti.

"Canavar," diye kekeledi, soluk soluğa onun adını söyledi.

"Lütfen. İhtiyacım var-" "İhtiyacın olduğunu biliyorum. Soruma cevap vermedin."

". Durmayın. Durma! Boş. Sana ihtiyacım var!" Kıkırdadı.

"Ondan önceki."

Onun bu kadar akılsızlaşmasını, ilkel ve düzgün prensesinin onun dokunuşuna muhtaç, başka hiçbir şeye ihtiyacı olmayan bir yaratığa dönüşmesini seviyordu. Kendisini çukurda on adamı yenmiş gibi hissettiriyordu. Güçlü. Yenilmez. Gururlu.

Bu küçük hazine onu istediği için gurur duyuyordu. Ona sahip olduğu için. "Canavar, ben sana aidim. Canavarım benim." Gözlerini açtı ve onun. "Sana ihtiyacım var. F-F-F-Fuck my pussy."

Dudaklarında küçük, yaramaz bir gülümseme vardı. Bunun için onu ödüllendireceğini biliyordu.

Canavar yüzeye çıkarken sesi alçaldı. "Benim adım ne? Senin canavarın kim?"

Ona, on bir sektörün geri kalanının korktuğu o değersiz, katil piç olduğunu hatırlatmak hâlâ tehlikeli geliyordu. Tüm hikâyeleri biliyordu. Çocukların onun adını duyduklarında yataklarının altına saklandıklarını biliyordu.

Türünün arasında bir utanç kaynağı ve lanet olduğunu biliyordu.

Zor nefes alıyordu, yüzü buruşmuş ve kaşları aşağıya inmişti. "Sen Nothonal Darre'sin. Benim eşim. Benimsin. Şimdi lütfen. Lütfen, bana eziyet etmeyi bırak."

Sesine bir miktar kızgınlık karışmasına izin verdi. Sadece bir ipucu, ondan şüphe etmesinin bedelini ödeyeceği konusunda onu uyarıyordu.

Buna bayılırdı. Korkusuz bir yetiştirici.

Göğsünde gülünç ve mutlu bir mırıltı başladı. Parmaklarının hızını artırarak, derine inerek, kılıfının önündeki o noktayı buldu ve üzerine kapandı. Sonra parmaklarını tam oraya vurmaya başladı.

Bağlandığı eşini tam da onun tatlı yerine çakarken mırıldandı, neşeli, lanet olası bir neşe içinde. Gözleri yuvalarından fırlamıştı, vücudu titriyor ve doruğa ulaştığı için kasılıyordu.

Ona nefes alacak zaman bırakmadan parmaklarını kıçına soktu. Önce bir, sonra iki.

Herhangi bir deliğe sığabileceği gerçeğine meydan okuyordu, kıçının dar bir kenara bırakırsak. Ama girecekti. Kesinlikle yapacaktı. Ve kız buna bayılacaktı.

Her şeyi eğlenceli ve kolay hale getiren bir vücut sıvıları karmaşasıydı. Onu karnına doğru çevirerek sikini eline aldı ve altın kayganlığıyla yıkadı. Kızın zevk çığlıkları kıçındaki kasları sıkılaştırdı. Kaygan horoz başının vulvasını ayırması, klitorisi olan şişmiş sinir demetine çarpması hissini sevdi. Adam arka deliğine bastırduğunda tatlı alıcılık ciyaklamaya dönüştü.

Kıkırdadı.

Yavaş gitti. Kız itiraz etti. Durmadı, arka pasajı onu o kadar sıkı kavrayana kadar onu doldurdu ki, sikinin başının kopacağını düşündü.

Minik bedeninin üzerinde sürünerek onu örtmek istedi. Onun altında, bağlı olacaktı. Korunaklı. Sahiplenilmiş. Kollarını ve bacaklarını istediği yere sıkıştırdı, Naya'nın inlemeye başlamasına yetecek kadar uzun süre düzenlemeleriyle uğraştı.

"Çekil. Acıyor. Hareket etmen gerek. Lütfen."

Kulağına fısıldayarak onu yatıştırdı. "Şşşt. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum.

Biliyorum. Canavarına ihtiyacın var, değil mi? Her şeyini istiyorsun. Şşşt."

Küçük omega yetiştiricisi çok çabuk iyileşmişti. Bir gece önce boynunda ve omuzlarında bıraktığı çürükler ve izler solmuş ve yumuşamıştı. Renklerle dolu olmalarını seviyordu, bu da onu gören herkese iyi bakıldığının bir işaretiydi.

"Bir dakika. İhtiyacınız olanı size vereceğim."

Kollarını onun vücudunun üst kısmına doladı, bu şekilde onu içine çekebildiğini ve göğüslerinden birini avucunun içinde tutabildiğini görmekten memnun oldu. Memesinin ağırlığını sıkı ve kanalı kasıldı, bu da onu alçak sesle güldürdü.

Saçlarının arasında dolanırken hedefini buldu. Ağzını onun üzerine kapattığında, ruhunun derin, gizli pırıltısını kendi çekirdeğinde hissetti. O, sadece onun çalabileceği güzel bir enstrümandı.

"Canavar!"

Kalçalarını yavaş ve sabit hamlelerle hareket ettirdi. Derinlere yerleşerek, sikinin her hareketiyle kadının içindeki o gizli nodülü ovuşturdu.

Naya bir yay teli gibi gerildi, her hissettiğinde hem bağırsak kaslarında hem de rahminde bir spazm eşliğinde küçük bir nefes aldı.

Isı Darre'nin omurgasında vızıldadı. Bunun sonsuza dek sürmesini istiyordu ama kadın çok sıkıydı. Çok duyarlı. Bir canavarın sikiyle boşalmaya çok istekliydi.

Hızını artırdı, alt bedeni sonuna kadar sert bir şekilde çalıştı, zevk onun üzerinde patladığında ve sıcaklık horozundan aşağı yandı ve onu ağzına kadar dolduran bir boşalma fiskiyesi içinde dışarı çıktı.

Nefes nefese kaldıktan ve hâlâ ona yapıştıktan sonra, onun doygun mırıltısını duydu. Hareket etmek istemiyordu, vücudu onun üzerinde bitkin düşmüştü, memnundu ama onun gülümsüyor olabileceğini düşündü. Sanki tüm vücudu gülümsüyormuş gibi hissediyordu.

"Canavarım benim," dedi sahiplenerek. Başını adamın bükülmüş kolunun kıvrımına doğru çevirerek dudaklarını adamın teninde gezdirdi ve mırıldanarak ona bir öpücük verdi. "Benim."

Sonra ilkel ve düzgün omega yetiştiricisi onu kanlı bir şekilde ısırды ve kime ait olduğunu unutmaması için bir iz daha bıraktı.

On Yedinci Bölüm

Naya

Canavar'ın ofisinde onun için hazırladığı yer çok güzeldi. Annesinin evinde kendine ait diyebileceği tek bir yeri vardı, ama medenileşmemiş Canavar, işgal ettiği her yeri onun da yeri haline getirmişti.

Paylaşılan bölge - bu, planladığı ve hakkında durmadan konuştuğu evlilikte umduğu şeylerden biriydi.

Çalıştığı, adamlarıyla konuştuğu, misafirlerini ağırladığı ofisinde oturacak bir yer dışında, bu beklenmedik bir şeydi. Kurallarından biri kararlarına karışmamaktı ama onun bu kararları bilmesinde bir sakınca görmüyordu. Kendi babası da ofisini kutsal tutardı. Onun izni olmadan kimse giremezdi, annesi bile.

Anne ve babası bazen gündüz odasında birlikte oturuyor ya da yemek masasında dostça sohbet ediyorlardı ama genellikle birlikte geçirdikleri zaman yuvalarında geçiyordu.

Her zaman aralarında tam bir bağ olduğunu düşünmüştü ama Monster'ın nasıl davrandığını görünce ve kendisinin de nasıl hissettiğini bilince, anne babasının birbirine bağlı sevgililer gibi değil, kibar arkadaşlar gibi davrandığını fark etti.

Aralarında bir bağ varmış gibi davranıyorlardı. Onlar sadece sözleşmeli bir evliliğin ortaklarıydı, daha fazlası değil. Kız kardeşi de alfasına bağlı değildi.

Onun sağladığı deri koltuğa uzanan Naya, eşini inceledi. Her hareketi şişmiş bedenini uyarıyordu. Onu hâlâ içinde hissedebiliyordu. Ama sadece sabahki aktivitelerden sonra bacaklarının arasında bıraktığı nemi değil, tüm ruhunu. Artık onun içinde yaşıyordu.

Başka bir dişiye, kendi ayağını kesmekten daha fazla dokunmazdı. O da bunu biliyordu.

Onu sarstı. Gerçeklik kavramını paramparça etti.

Annesinin tertemiz evi; kadının babasının yanında takındığı sert ve dikkatli tavır; iki kızını geleceklerine hazırlarken takındığı klinik tavır; Naya'nın tanıdığı tüm dişilerden gelen, kontrol edebileceği ya da en azından kontrolü elinde tutmasına izin verecek kadar ilgisiz bir alfa seçmesi yönündeki ince telkinler... Naya mutlu bir şekilde bağlanmış bir omega tanıyıp tanımadığını merak ediyordu.

12 Sektörün İlk Kral ve Kraliçesinin romantizmi efsaneviydi. Bu konuda pek çok kitap ve hikaye vardı. Varisi Constantine Kane de benzer şekilde ünlenmişti.

Bağlanma duyurulduğunda Naya henüz bir genç kızdı. Eşi varoşlardan gelmiş, evine gizlice girmiş ve onu seçmek için her şeyi cesurca riske atmıştı.

O kadar güzel ve romantikti ki Naya aylarca bu hikayenin üzerine iç çekmiş ve hayaller kurmuştu. Annesi onu kitaplardan biriyle yakalamış ve bu fantezinin aklını başından almasına izin vermemesi konusunda uyarılmıştı.

Kız kardeşinin, yanlışlıkla bir yerine iki eş seçen omega yetiştiricisi arkadaşıyla tanışmasına asla izin verilmemişti. Ama onun neşe ve memnuniyetle dolu yazılarını okumuştı. Dionndal'ın biyolojik içgüdüğü onu seçim yapmaya zorlamış ve onu mutluluğa götürmüştü. Kendisine ait iki alfaya yönlendirmişti.

Monster pencerenin yanında durmuş, bir veri defterine bir şeyler yazıyordu. Aniden başını kaldırıp ona baktı. "Naya? Ne oldu?"

Onun sorusu üzerine, istenmeyen, gülünç gözyaşları döküldü. Adam odayı geçerken gözyaşlarını sildi.

Yüzünü büyük ellerinin arasına aldı. Sağ elindeki pençeleri hissedebiliyordu ve sol elinde -kendisi için pençeleri çıkardığı sadece nasırlı parmak uçlarını hissediyordu. Bu daha fazla gözyaşı dökmesine neden oldu.

"Hazine. Ne oldu? Canın mı yanıyor?"

Ona sulu bir gülümseme verdi. "Seninle tanıştığım için çok minnettarım. Hayatımın akışını değiştirdin." Onun kara gözlerinin içine baktı. "Sadece ne kadar çok olduğunu fark ettim, hepsi bu. Ben iyiyim."

Kaşlarının koyu renk çizgileri şaşkınlıkla alçaldı.

Onun yüz ifadesi karşısında kıkırdadı. "Sen başıma gelen en iyi şeysin Nothonal Darre ve ben bunu yeni fark ettim. Şimdi işinin başına dön." Elindeki örgüyü havaya kaldırdı. "Yapmam gereken yeni bir battaniye var."

Mırıldanır gibi bir ses çıkardı, sanki onun bu açıklaması karşısında mırıldanacak mıydı yoksa hırlayacak mıydı emin değildi. Kendini ikiye bükerek onu ayak parmakları kıvrılana kadar öptü.

"Aptal küçük kız," diye mırıldandı onun dudağına karşı, dudağını ısırarak. Doğruldu ve elindeki veri defterine baktı. "Görünüşe göre Sektör 2'de yabancılar var. Seni soran adamlar."

"Oh?"

Ailesi onu bulmuş muydu? Ne kadar zaman geçmişti? Aylar gibi gelmişti. Tenbel'in yerleşkesinde bir hafta ya da daha uzun süre tutulduğunu biliyordu,

Ama günler çoktan birbirine karışmıştı. Tenbel'den sonra Canavar'ın kızışmasıyla uzayan kızgınlığı gelmişti ve şimdi ne kadar zamandır kayıp olduğundan emin değildi. İki hafta mı? Dört hafta mı?

"Dün de iki adam buradaydı ve ellerinde bilgi olduğunu söylüyorlardı. Sanırım balık tutuyorlardı."

Gözlerini çalıştığı sade, ham yüne diken Naya, "Ne yapacaksın?" diye sordu.

"Bu gece pite gideceğiz. Benimle orada konuşabilirler."

"Bana yardım etmek isteyen insanları öldürme lütfen," diye uyardı Naya. Öldüreceğini sanmıyordu ama ilk karşılaşmalarındaki kanı hatırlıyordu. Emin olamıyordu.

"Ne göreceğiz." Ses tonundaki bir şey kulağa eğlenmiş gibi geliyordu.

Başını kaldırdığında adamın kendisine odaklandığını gördü, dudaklarının bir köşesi kıvrılmıştı. "Ne?"

". " "Teşekkür

ederim."

Bir kahkaha attı.

*

Günü birlikte geçirdiler. Monster ona iki gizli çıkış da dahil olmak üzere on ikinci katın tamamını gösterdi.

"Muhafızlar bunu biliyor," diye açıkladı ilkinin. Ama aşağı inmek yerine yukarı çıkan ikincisini bilmiyorlardı.

"Eğer bana bir şey olursa, ikinciyi kullanın. Ben hayatta değilsem hiçbir erkeğe güvenmeyin. Bana bir şey olması durumunda size Sektör 2'den çıkış yolunu göstermem gerekecek."

"Nixon'dan hoşlanıyor gibisin. Ne olmuş ona? Ona güvenemez miyim?"

"Başka bir alfa eş istemiyorsan, o piçlerin hiçbirine güvenme Naya. Anladın mı beni?"

"Tamam."

Bunu düşünmek onu üzdü, bu yüzden bir harita buldu ve ona sektörden bir kaçış yolu gösterdi. "Sana bizzat göstersem daha iyi olurdu ama bugün olmaz."

Naya da aynı fikirdeydi. Bu kadar çok tuzağın olduğu bir sektörde kafa karıştırıcı haritayı asla takip edemezdi.

Diğer odalara geçtiler. Ona beğendiklerini gösterdi.

Hepsinin kocaman pencereleri vardı.

İdari ofisler için tasarlanan kulenin faydacı düzeni, Naya'nın hayalini kurduğu rahat yaşam düzeniyle çatışıyordu. Tek duş derme çatma bir şeydi. Başka tuvaletler de vardı; bir odada altı tane vardı.

O ve Monster bu işi nasıl yürüteceklerini konuştular. Dronlar için bir yer, kadın misafirleri için bir yer, çocukları için bir kreş ve bir aile için bir yer hakkında konuştular. Ona neyin mümkün olduğunu ve neyin olmadığını anlattı. Naya tüm konuşma boyunca mutlulukla parladı.

Ona yemek hakkında sorular sordu ve yemek yapmayı sevdiğini ve onun için ne anlattı. Yiyecek konusunda zorluklar vardı, ambargolar nedeniyle kısıtlamalar vardı. Evindeki lüksler, taze sebze gibi şeyler onun sektöründe kolaylıkla bulunamıyordu.

Yemek pişirmesi için bir yol bulmak zaman alacaktı. Ama kızmadı, sabırsızlanmadı ya da onun arzularını saçmaymış gibi bastırmadı.

Görünmez bir kordonla ona bağılıyken, kendini ona dokunurken, ona doğru eğilirken, gülümserken ve öpebilmek için ellerini ağzına götürürken buldu. Bu ona göre değildi. Ekmeğin üzerindeki tereyağı gibi kendini onun her tarafına yaymak istiyordu. Bu çok saçmaydı. Naya bu davranışın ailesini şok edeceğini biliyordu ama kendini durduramıyordu.

Monster susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi içti. Çok evcil hissettirdi. Doğal. Mutluydu.

Neredeyse Canavar'ın bu akşam insanlarla savaşacağını ve sektörde onu arayan biri olduğunu unutuyordu. Tanıdığı biri miydi? Crispin mi?

Crispin'i burada istemiyordu. Babasının ihaneti ve ailesinin yozlaşmışlığı göz önüne alındığında, ona güvenemezdi. Ayrıca Naya, Canavar'ın Crispin'e meydan okuyacağını ve genç adamın kaybedeceğini hissediyordu. Hem de kötü bir şekilde.

Kanlı bir şekilde.

Şiddetten hiç hoşlanmamıştı. Ama birkaç saat içinde Canavar'a tezahürat yapacak, onun alfa şiddetiyle tanımlanan çukurlarda başarılı olmasını isteyecekti. Sadece bunun onu etrafındaki herkesin kokusunu alabileceği kadar azdırmamasını umuyordu.

On ikinci katın koridorlarında yürüdüler, Canavar'ın adımları Naya'ninkilerle ölçüşüyordu. Uzun bacakları vardı ama adımlarını kısalttı ve Naya'nın her seferinde ellerini onun kol kaslarına dolmasına izin verdi.

istiyordu. Ona dokunmaktan, nefesini içine çekmekten ve olasılıkları tartışmak için bir odada durduklarında göğsüne sarılmaktan kendini alamıyordu.

O zaman kolunu ona doluyordu. Bazen eli kızın boynunun arkasına dolanıyor ya da poposunun yuvarlaklığına iniyordu.

Muhafızlarından biri kapıyı çaldığında o şekilde duruyorlardı.

Duvar.

Naya neredeyse eşinin yanından fırlayacaktı, sergilediği görüntüden dolayı kendini suçlu hissediyordu

Sevginin. Ona doğru alçak sesle hırladı ve onu kendine çekti.

Kapı yoktu. Alreck olduğunu öğrendiği muhafız odaya girdi. "Alfa. Seta seninle konuşmak istiyor."

"Hayır."

"Efendim?"

"Onunla iki saat içinde çukurda buluşacağım. Benimle o zaman konuşabilir."

"Emredersiniz, Alfa." Alreck saygılı bir baş hareketiyle oradan ayrıldı.

Naya titredi. "Ya sana bir şey olursa?"

"Bana hiçbir şey olmayacak." Başını onunkinin üzerine eğdi, hâlâ ona yakın duruyordu. Kokusundan kibirli bir güven sızıyordu.

"Birileri bir ihanet planlıyor olabilir. Dolambaçlı bir şey deneyebilirler."

Onun gülümsemesini kafasında hissedebiliyordu. Bu onda tokatlama isteği uyandırdı. Savaşacak, hayatını riske atacaktı. Bunu ciddiye alması gerekmez miydi? "Dolandırıcı mı?" dedi saçlarına doğru. "Bundan eminim.

Bir bıçakta zehir, bir ilk kez olmayacaktı. Ama ben her zamankinden daha güçlüyüm. Endişelenme, küçük damızlık. İyi olacağım."

"Zehir mi?" Sesi yükseldi.

Güldü.

Onun göğsüne vurdu. Elinde değildi. Aptal zehirden ölebilirdi. Gülmeyi kesmesi gerekiyordu, hemen şimdi.

"Vahşi küçük damızlık, şimdi sakinleş. Her şey yoluna girecek."

"Sen tek bir adamsın. Kendini seyircilerden nasıl koruyacaksın?"

"Sen bir canavarla çiftleştin Naya, bir erkekle değil." İki elini de Naya'nın boynuna götürdü, onu nazıkçe ve sıkıca tuttu ve siyah gözleriyle buluşmasını sağlamak için başını geriye doğru eğdi. "Ve sen de bana onay verdin. Kaybedemem. Çukurda olmaz. Ben dövüşürken dikkatlerini dağıtmak için sana ulaşmaya çalışabilirler,

Yine de. Bağıımıza çok dikkat etmelisin, beni duyuyor musun? O sana ne yapman gerektiğini söyleyecektir."

"Nasıl? Bunu nasıl bilebilirsin? Seni hissedebiliyorum, ama-"

"Hazine, gözlerini kapat. Şimdi."

O yaptı.

Bir adım geri çekildi. "Gözlerini kapalı tut. Nefes al."

İtaat etti ama sinirlendiği için nefes alış veriş kısılmıştı. Bu aptalca oyun da neydi? Değersiz bir rakiple hayatı için savaşırken ihanete uğrarsa ne yapacakları hakkında konuşmaları gerekiyordu, Körebe oynamaları değil.

"Bir nefes daha al. Ona kadar say. Gözlerini kapat. Bağın sana söylediği şeyi yapmanı ve beni bulmanı istiyorum."

Hırladı.

"Naya." Adı bir uyarıydı. Kötü tavrıyla onu eğlendirdiğini biliyordu ama kendine engel olamıyordu. Şu anda bu çocuk oyununun bir anlamı yoktu.

Uzun ve yüksek sesle bir nefes aldı ve ona kadar saydı. Son sayıyı söylediğinde boş odada yankılandı.

Gitmişti.

Gözlerini kapalı tutmak zordu. Bu onun tüm doğal dürtülerine aykırıydı. Ama çenesini aşağıya eğip ellerini uzatarak küçük adımlarla ilerledi.

Açık kapı buradaydı. Geçti ve ana koridora doğru ilerledi. Sağa döndü ve yanlarından geçerken onu izleyen sessiz dronların -Sara, Tee ve kızların-kokusunu aldı.

Gözleri kapalı, bunu yapmaya kararlı bir şekilde içgüdüsünü takip etti. Bu onu ofise geri götürdü.

Gözleri hâlâ kapalıydı, elleri pencerelerin yanında duran Monster'ı buldu. Doğruca ona gitmişti. O bir şey söylemedi.

Omuzlarını yokladı, ulaşabildiği kadar yükseğe ulaştı ve sonra eğilene kadar onu çekiştirdi. Gözleri hâlâ kapalıydı, onu öptü. Sertçe. O, varlığının nefesi, tadı ise içmek istediği tek suydı. Ağzını açan Naya ona dilini verdi.

Ona tırmanmak ve sıcak, güvenli ve muhteşem olan bedenine girmek istiyordu.

O da onu öptü, bir eli saçlarındaydı. Adamın ağzı üzerindeyken kafasının içinde adının söylendiğini duydu.

Nefes nefese kaldı ve ona bakmak için arkasına yaslandı.

Ona gülümsedi, yüzünü normalde keskin olan açılardan muzip bir ifadeye dönüştüren kocaman bir sırıtış.

"Bana tam bir bağ verdin, Naya. Gerçek bir bağ. Buna güven."

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

Naya

Alfa şiddetinin grotesk bir kanıtı olan dövüş çukuru, aslında barışçıl bir avlu mahkemesine ev sahipliği yapmak üzere inşa edilmiş bir binanın en alt katında yer alıyordu.

Balkonlarla çevrili yapı yedi kattan oluşuyordu ve eski güzelliği yıkık dökük ve çirkindi. Naya tasarımı hemen tanıdı. Babasının kâtiplik yaptığı eve benziyordu.

Bu binanın çatısı kayıptı, Sektörleri ırkların kontrolü altına sokan İade Savaşı'nda kaybolmuştu. Orijinal tasarımın amaçladığı gibi burada bir bahçe yoktu; sadece içinde boğuşan iki cins-adam bulunan heybetli bir dikenli kafes vardı.

Meşalelerden ve pille çalışan aynalı lambalardan gelen titrek ışık her yerde karamsar gölgeler yarattı.

Monster'la birlikte birinci kata çıkan Naya, yukarıdaki dolu balkonlara bakabiliyordu. Burası sarhoş, serseri ırklarla doluydu. Vahşi ve düşmanca kokuyorlardı, hayatında hiç görmediği kadar güvenilmez erkeklerdi.

Bu sadece korkunç bir üne sahip Sektör 2'de bulunmalarından kaynaklanmıyordu. Onların kötü kokusunu bir hastalık gibi alabiliyordu, ekşi ve yanlı.

Ama içlerindeki en tehlikeli alfa onun yanındaydı.

Ortak platformda savaşılan adamların göğüsleri çıplaktı ve Canavar'ın buraya gelmeden önce giydiği aynı tuhaf giysiyi giyiyorlardı. Deriden yapılmış, dizlerine kadar inen sekiz panel halinde sarkan pilili bir eteğe benziyordu ve beline bir dizi bağla tutturulmuştu.

Ona kilt diyordu ve bunun Un'dan gelen bir gelenek olduğunu açıklıyordu. Çıplaklığın bir adım ötesinde, zamanın başlangıcından beri alfaların bir meydan okumada birbirleriyle dövüşme şekliydi.

Kalın beline tam oturuyor, alt karın kaslarının V şeklindeki derin kesimini gizliyordu. Yara izleri, göğsündeki kaba kıllar ve üst vücut kaslarının tepeleri ve vadileri sergileniyordu.

Onun bu kıyafetle odalarından çıkmasını istememişti. Ona gülmüş ve çukurlarda başka kadın olmayacağını söylemişti. Onlar için çok tehlikeliydi.

Onu bu korkunç yere neden getirdiğini sorgulamamıştı bile. Üst alfa pozisyonu için savaşırken geride kalmak Naya'nın aklına bile gelmemişti.

Canavar, savaşırken birinin ona ulaşmaya çalışacağından ve yardım edemeyecek kadar uzakta olacağından endişelenerek ona savaşa onunla birlikte katılacağını söylemişti. Bu arkadaşı onu geride bırakmayacak ya da onunla dalga geçtiği prenses gibi kulesine kapatmayacaktı.

Aşağıdaki platformu çevreleyen metal yapıya sadece bir giriş ve çıkış vardı. Yukarıda gürültülü seyircilerin açık bir alanla çevrili olan Monster, kafesin içindeyken stratejik bir dezavantaja sahip olacaktı.

Düşmanlar onu etkisiz hale getirebilir ya da kafesin dışında ona saldırırken onu içeride kilitleyebilirlerdi. Ona yönelik bir tehdit onu dize getirebilirdi ve herkes onu gördüğü anda bunu anlayabilirdi.

Onu kafesin içinde kendisiyle birlikte daha iyi koruyabilirdi. Ölüm bölgesinin içinde. Cesurcaydı. Tehlikeliydi.

Kendi ayaklarıyla içeri girmesine izin veren Monster, onu kucağına aldı ve kollarının beşiğine salladı, yüzünü boynuna doğru eğdi, kokusu ve yenilenmiş bir güvenlik hissi duyularını doyurdu.

"Daha iyi mi?" diye sordu.

Başını salladı ve adamın boynundaki güçlü sütuna bir öpücük kondurdu. Adamın mırıltısı tüm vücudunu titretti. Daha önce benzer öpüşmelerle başladıkları işi bitirebilmiş olmayı diledi ama dronlar yemek getirmişti.

Canavar yemesi için ısrar etmişti. Onun üzerinde atıştırmayı tercih ederdi.

Kollarını ona sararken kafasında bunu hayal ederek erkeklerle dolu binayı görmezden geldi. Onun için sadece bu adam vardı.

Naya ona doyamıyordu.

"Bebeğim, dövüşlerden sonra," dedi, "sana ne istersen vereceğim. Bütün gece boyunca. Ama bu düşünceleri düşünmeyi bırak. Dikkatimi dağıtıyorsun."

Onu kollarında sallayarak dikkatini vermeye zorladı. Ciyakladı ve kıkırdadı, daha da açık görüntülerin kafasını doldurmasına izin verdi.

"Hazine," diye hırladı, "düşmanlarımın beni dize getirmesine yardım etmeye mi çalışıyorsun?" Bacaklarını indirerek vücutlarının aynı hizaya gelmesini sağlarken ağzı hınzır bir sırıtışla kıvrıldı ve ona ne yaptığını hissetmesine izin verdi.

Nerede olduklarını, ne yaptıklarını unutmuştu. Başının dönmesine ve vücudunun damlamasına neden oldu.

"Yapmayalım. Hadi eve dönelim." Kollarını olabildiğince sıkı bir şekilde onun boynuna doladı. Bu uzun bir mesafeydi; ellerini onun saçlarına bile sokamıyordu.

Sanki yalnızlarmış gibi, ağzı adamın göğüs kaslarını buldu. Tadı çok güzeldi. Bu yarı çıplak erkek ona aitti ve onu şımartmaya karşı koymak imkânsızdı. Onunla seks yapmak o çirkin, şeytani görünümlü kafese girmekten çok daha iyi olacaktı.

Kalabalıktan bağırışlar ve yakınlardan erkeksi bir kükreme duyuldu. Mevcut dövüşü kimin kazandığını görmek için bakmadı ama yüzünü alfasına doğru bastırmaya devam etti. Eğer Canavar'a bir şey olursa, bu binadaki erkekler ona ulaşmak için birbirlerini öldüreceklerdi. Sonra da onu parçalara ayırırlardı.

Eğer ona bir şey olursa, işi biterdi. Hayatı biterdi. Her iki durumda da buradan ancak Canavar'ın kollarındaysa sağ çıkacaktı.

biri konuştu, sesi Canavar'a doğru yönelmişti.

"Rakiplerinizden biri kayıp ve başka bir adam daha ilan ettim."

"Kim kayıp?"

"Seta."

"Peki bana kim meydan okudu?"

"İsim vermedi. Yaşlı bir adam. Senden daha çok yara izi var."

Canavar homurdandı, etkilenmemişti. Kaslarında hiçbir gerginlik yoktu.

Bu onun için önemli bir şey değildi.

"Benden önce kaç kişi var?"

"Bir tane daha."

Canavar yine homurdandı. Bu sesin içinde bir sürü kelime vardı. Kendine güveni odadaki en büyük, en acımasız yırtıcınınikiydi ve Naya'nın tüm odağını ele geçirmişti.

Sertleşen şaftı eteğinin panellerini kenara iterken kadın ona sarıldı, karnını ona doğru bastırdı. Adam kızın boynundaki kavrayışını sıkılaştırdı ve kollarını beline indirdi. Adamın yüzüne bir bakış kalabalığı taradığını ortaya çıkardı.

Burada adamları olduğunu biliyordu. Kuleden çıkmadan önce hem Nixon hem de Alreck ile konuşmuştu. Adamları binaya girmeden önce ayrılmış, dağılmışlardı. Canavarı, rakiplerinin onu sanki kendisine ve eşine bakamayacakmış gibi korumalarla dolaşırken görmesini istemiyordu. Adamları hem zırh hem de silah taşırken, onun pençelerinden başka kendini savunacak hiçbir şeyi yoktu.

Enerjik bir hazırlık, sarmal bir sabır kaynağı, ondan ona doğru mırıldanıyordu. Kadın bunu hissedebiliyordu. Endişeli değildi, korkmuyordu ama dikkatliydi, tetikteydi. Onun dünyasında baskın alfalar rakibini zayıflatmayı hedefleyen sözlerle ya da ölümcül hilelerle mücadele ederdi. Birinin onu kendi evinde, bağlanma töreninin arifesinde, babasının evinden, burnunun dibinden kaçırmaması, babasını akranlarının gözünde zayıflatmıştı.

Naya bundan emindi.

Kendi çocuğunu koruyamadıysa, müşterilerinin mali çıkarlarını nasıl koruyabilirdi? Kızının kaybı onu dünyanın önünde utandırmıştı. Crispin'in babası Corre'de biraz akıl olsaydı, bu onun tek darbesi olmazdı. Corre muhtemelen ailesini başka şekillerde de utandırmıştı.

Hepsi kansız ama etkili.

Diğerlerinin babasına olan saygısı ve güveni zayıfladığında, bu onu emekliliğe ya da daha kötüsü aşağılayıcı bir kovulmaya zorlayacaktı. Bir alfa Efendi olarak itibarını kaybettiğinde, bunu geri kazanmak neredeyse imkansızdı. Babası ve annesi sadece toplumdaki itibarlarını kaybetmekle kalmayacak, muhtemelen gelir kayıplarını desteklemek için çocuklarına bağımlı hale geleceklerdi.

Naya şu ana kadar evde neler olduğunu neredeyse hiç düşünmemişti. Canavar'ın bedeninin duvarına yaslanmış, zihni bulanmış bir halde sadece kendi hayatındaki değişiklikleri düşünmüştü.

Ona onlarla konuşamayacağını söylemişti ama şimdi fark ediyordu ki onu kaybetmek onları düşündüğünden çok daha fazla şekilde etkileyecekti - sosyal olarak, finansal olarak. Onlara hayatta kaldığını ve Kral Rhineholth'un ikinci doğan oğlunu da bağladığını bildirmek zorundaydı.

Kafeste olanlara tepki olarak kalabalıktan bir kükreme daha geldi. Naya başını çevirdi ve bir erkeğin rakibinin yüzükoyun yatan bedeni üzerinde zaferle kollarını kaldırdığını gördü.

Bakışları vahşi sahneden uzaklaştığında, tanıdık bir yüzün kaynayan parıltısına takıldı. Kafesin parmaklıkları ve telleri arasından, odanın öbür ucunda bir adam durmuş onları izliyordu.

Mac.

Onu çok iyi tanııyordu ama Naya olduğunu biliyordu. O ve yanındaki alfa gömleksizdi ve Monster gibi dövüş eteği giyiyorlardı. Birbirine bağlı görünen bir grup erkeğin arasında durmuş, hepsi de konsantre bir düşmanlıkla onu ve Canavar'ı izliyordu.

Mac bu mücadeleye yalnız gelmemişti. Daha önce bu adamlarla olan ilişkisi ne olursa olsun, Monster'ın şimdi yüzleşmesi gereken düşman sayısı beklenenden fazlaydı.

Canavar'ın davranışlarından hiçbir şey onları fark ettiğini göstermiyordu ama Naya fark etmiş olması gerektiğinden emindi.

Kazanan açıklanırken kafeste bazı karışıklıklar oldu. "Alpha Dale, kırık bir kol ve köprücük kemiğinden muzdarip olan Rook the Plow'u devirdi! Eğer Pulluk'a bahis oynadıysanız, kredilerinizi çekmeye hazır olsanız iyi edersiniz - tekrar çiftçiliğe başlaması biraz zaman alacak. Eğer genç Dale'e oynarsanız, kredileriniz ikiye katlanır!"

Seyircilerden zafer çığlıklarıyla karışık iğrenme homurtuları yükseliyordu. rktc, değişken ışıkta, balkonlardaki adamlar yumruklarını sallayıp altlarındaki kafestekilerle alay ederken a hortlaklara benziyorlardı.

Canavar kulağına konuşmak için eğildi. "Benimle içeri gireceksin. Köşede kal. Seni yakınımda istiyorum."

Naya rperdi. Burası kokuşmuş, çürümüş erkek kokuyordu. Ama Canavar'a doğru bastırıldığında sadece onun kokusunu alabiliyordu. O metal ölüm kutusuna girmek zorunda kalmak istemiyordu.

Adam onu kucağına aldı. Kız otomatik olarak bacaklarıyla adamın belini kavradı ve birlikte meydan okuma alanına doğru ilerlediler.

Etraflarındaki erkekler onlara laf atıyor ve alay ediyordu. Onlar geçerken aşağılayıcı bir şekilde "amcık" diye bağırıldığını duydu.

Canavarın sağ kolu kalabalığın içine doğru fırlarken sol kolu onu sıkıca tuttu. Sonra pençelerini ölümcül bir g gösterisiyle savurdu.

ne olduğunu sıcak bir kan püskürmesi sırtındaki giysileri ıslattı.

Yanlarında bir ceset yere yığıldı ve kalabalığın geri kalanı geri çekilirken sessizleşti.

Kafesin kapısında, kırmızı kaplı bir pençe çenesini geriye doğru eğdi, böylece Canavar onu siyah bakışlarıyla kıştırabilirdi. Konuşmaya çalışmadı ve kız onun gerçek bir canavara dönüştüğünü biliyordu - tüm dişleri ve kalın dili. Ama yine de onun için mırıldanmaya devam etti. Gözleri onunkileri aradı, sorguluyordu.

Onunla kan bağı içinde tanışmıştı, diye hatırlattı Naya kendine. Onu kabul etmişti. Bununla başa çıkabilirdi. Belki o bakmıyorken biraz kusacaktı ama bir yolunu bulacaktı.

Boynunda parlak kırmızı bir kravat olan tuhaf bir yamalı kıyafet giymiş olan erkek, Monster'ı ve ilk rakibini kalabalığa tanıttı.

"Ve şimdi de kulenin Deli Canavarı tahtını korumaya geldi. Gecekondu Efendisi ve Kuzey Çukuru'nun Efendisi Berendal'a meydan okudu. Berendal onun yerine bir şampiyon öneriyor!"

Canavar Naya'yı kendi köşesine oturttu. Arkalarındaki kalabalığı gözden geçirirken Alreck'i ve Monster'ın devriye gezen adamlarından biri olduğunu düşündüğü kişiyi gördü.

Monster onun gözleriyle buluştu ve hiçbir şey söylememesine rağmen, aralarındaki bağ sayesinde yüzlerce güzel şeyi aynı anda hissetti ve hayal etti. Sevgi seli o kadar saf ve eziciydi ki neredeyse ağırlığı altında çökecekti.

Sonra Canavar kükrüyordu, ringin ortasına doğru ilerlerken büyük, yankılanan bir ses.

İçerisi dışarıdan görüldüğünden daha büyüktü. Sıvı lekeli zemini ayaklarının altında garip bir şekilde zıplıyordu. Yumuşak diyebileceği bir zemin değildi ama beton da değildi.

Buna karşılık, yapının acımasız parmaklıkları sivri tellerle sarılmıştı ve onlara çarpmamak için dikkatli olması gerekiyordu.

"Gözlerinizi alfamızdan ayırmayın leydim," diye bağırdı Alreck kalabalığın içinde arkasından bir yerden

Kalbi boğazında atıyor ve midesi bulanıyor olsa da Naya bağına ve alfasına odaklandı. Ezici duygu dalgalarıyla onun dikkatini dağıtarak kendini alçaltamazdı.

Cins feromonlarının terli kokusu havayı kokluyor, vahşi erkek duygularının kirliliği gözlerinin yaşarmasına neden oluyordu. Bu yer, bu olay ve insanlar onun deneyimlerinin o kadar ötesindeydi ki bunları sindiremiyordu. Ama kocası için, Naya deneyecekti.

Monster oyun oynamıyordu. Gösteriş ya da büyüklenme yoktu. Bu zorlukların çözülmesini istiyordu.

Berendal'ın şampiyonu kafese yuvarlandı, çirkin, ezilmiş yüzlü, şişkin bir üst vücuda ve nispeten ince bacaklara sahip bir alfaydı. Canavar'dan yarım ayak daha kısa olan ve uyuşturucunun etkisiyle kan çanağına dönmüş kahverengi gözleriyle Alfa'ya dudak büktü. Canavar'ın kükremesine kendi kükremesiyle karşılık verdi ve kesici dişlerinin tehlikeli uçlarını gösterdi.

Sol eli yumruk şeklinde sıkılmıştı ve Naya orada sivri ve dikenli bir şey gördüğünü sandı.

Kafesin kurallarının ne olduğunu bilmiyordu. O bir silah mıydı? Monster, tezahürat yapan seyircilerin dikkatinin dağılmasından faydalanarak bir anda diğer adamın üzerine atladı.

Berendal'ın adamı bir aptaldı. Gözlerini önündeki avcıdan asla ayırmamalıydı.

Yabancı tam zamanında geri çekilerek pençelerin şahdamarına attığı canavarca darbeden kurtuldu ama ardından gelen canavarın bacak darbesine karşı koyamadı.

Naya'nın vücudunda yankılanan sarsıcı bir gümbürtüyle düştü. İki yüz küsur kiloluk ağırlığı zemine çarptığında zemin sarsıldı.

Canavar şimşek gibi hareket ederek alfayı takip etti. Tek görebildiği, alfasının rakibinin üzerine eğilmiş bedeni idi.

Arkadaşı artık hareket etmeyen cesetten uzaklaşırken yerden kan donduran çığlıklar yankılandı. Dönüp ona baktığında, öldürdüğü adamın kanı yüzünü boyamıştı.

Gözlerini kapadı ve güç almak için bağı çekti. Boğazındaki safrayı yutarak, farklı bir nedenden dolayı sallandı.

Biyolojik olarak en güçlü alfaya ilgi duymaya programlanmış olan kızın karnında ateş gibi bir uyarılma hissi uyandı. Canavar onlar için savaşmıştı ve kazanmıştı.

Canavarı, bir insan olan et yığınını tekmeledi ve "Berendal!" diye kükredi.

Kalabalık bunu benimsedi ve kulakları sağır eden bir yaylım ateşiyle bu ismi haykırdı.

Adamın şampiyonu başarısız olmuştu. Şimdi canavar adamın kendisini istiyordu.

Kafesin dışında itiş kakış, itişip kakışan bedenler vardı. Kalabalık gürültülü çağrılarına devam ediyordu. "Berendal! Berendal!"

İki alfa, şişman ve yaşlı bir alfayı, belli ki isteği dışında, kafesin içine sürükledi. Naya daha önce hiç kilolu bir alfa görmemişti. Onun bu kadar şişmiş olması için ne kadar ahlaksız bir yaşam sürmesi gerektiğini hayal bile edemiyordu.

Eşine direnmeye cüret eden bu erkeğin korkusunun kokusunu alabiliyordu. Keskin ve iğrençti. Hayatı için korkuyordu.

Onu çukurun ortasına sürüklediler ve zavallı bir yığının içine attılar.

"Kabul ediyorum! Kabul ediyorum!" Berendal bağıırıyordu. "Bana senin zayıf olduğunu söylediler. Deliliğinin seni yönettiğini. Kabul ediyorum. Lütfen!"

Canavar, korku dolu protestoları artan hüngür hüngür ağlayan erkeğin üzerine eğildi. Geri çekilmeye çalıştı ama Canavar onu boynundan yakaladı ve yerden kaldırarak Berendal'ı göz hizasına getirdi.

Canavar'ın vücudunun üst kısmındaki kaslar öfkeyle esnedi ve titreşti. Naya bu güçlü ve muhteşem gösteri karşısında salyalarını akıttı; en temel içgüdüleri, evde eğitilmiş aklı onu utandırmak için kontrolü ele almadan önce bu baskınlık tarafından tetiklendi. Bu hoşuna gitmişti. Hoşlanmamalıydı. Çok kabaydı.

Ama o yaptı.

"Öldürün onu!" diye bağırdı kalabalık. "Bitirin işini!"

Kalabalığın seslerine rağmen Naya, elindeki zavallı adama bakarken Canavar'ın öfkeli hırıltılarını duyabiliyordu.

"Lütfen!" Berendal yalvardı.

Canavar onu yukarı kaldırdı, sonra sertçe yere fırlattı. Ayağını kaldırarak diğer adamın sırtına tekme attı ve ayağını göğsünün ortasına yerleştirdi - şüphesiz kaburgalarını kırdı.

Berendal'ın yanında, sözde şampiyonu baygın yatıyordu, muhtemelen ölmüştü. Berendal hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Kırmızı kravatlı dövüş ustası Monster'ı galip ilan etti.

Kalabalığın sloganları azaldı, yerini yumrukların balkonlara ve ayakların yerlere vurduğu ritmik davul sesleri aldı.

Mac daha sonra kafese girdi, gözleri açık, kararlı ve nefret doluydu. İhaneti için hiçbir mazeret ya da açıklama sunmadı. Arkasında, onu daha önce birlikte gördüğü çıplak göğüslü alfa Mac'i takip etti. Kimdi bu adam? Aynı anda hem tanıdık geliyor hem de gelmiyordu.

Şimdi daha da yaklaşan Naya, adamlar arasında daha önce fark etmediği yakın benzerlikler olduğunu fark etti. Gözlerinin şekli, çenelerinin yassılığı... Birbirleriyle akraba görünüyorlardı.

Kafesin dışındaki spiker, "Deli Canavar, İkinci ve Sekreteri Mac'e ve Kara Cübbelilerin Birinci Kâtibi Louis'e meydan okudu!" diye bağırdı.

Naya şaşkınlıkla tısladı. Mac ve siyah cübbeliler mi?

Spikere doğru baktı. Adam soluna doğru eğilmiş, kapüşonlu bir adamın kulağına söylediği bir şeyi dinliyordu. Midesi bulandı. Daha fazla hain.

Sonra yakınlarda duran ve hemen tanıdığı başka bir figür fark etti.
Crispin.

Naya'nın gözleri eski niyetinden kafeste onunla birlikte olan üç adama kaydı. Mac ve Louis adındaki adam hareket ediyor, çakallar gibi etrafını saran Monster'ı yakından izliyorlardı.

Canavar'ın iki adamla yüzleşmesi nasıl doğru olabilir?

Kimse müdahale etmedi ya da protesto etmedi. Kimse feryat etmedi ya da oranların eşitlenmesini talep etmedi.

İki alfanın eşzamanlı hareketlerinden Mac ve Louis'in daha önce birlikte dövüştüklerini anlayabiliyordu. Mac daha iri bir erkekti, klasik kaslı alfaydı. Louis daha kısa ve zayıftı ama her santimi hızlıydı, hayatta kalmak için savaşıyor pürüzsüz kasları .

Eşsiz boyu nedeniyle Louis'in kendini nasıl beta olarak göstermeyi başardığını anlayabiliyordu ama Naya bu Louis'in tamamen alfa olduğunu ve görünüşüne bakılırsa daha önce zorluklarla karşılaşmış biri olduğunu sezebiliyordu.

Avlarını takip ediyorlardı, biri önde diğeri arkada, birlikte saldırıyorlardı. Canavar, Mac'in kafasına indirdiği darbeyi savuştururken Louis arkadan saldırarak Canavar'ın dizlerine ve ayak bileklerine vurdu.

Bu ikisiyle boşuna büyüklük taslamak yoktu. Onlar öldürmek için dışarıdaydılar. Hiçbir basit yenilgi işe yaramazdı.

Seyirciler bunun farkındaydı ve her zamanki gibi bağırmandan bir ölüm marşı çalıyorlardı. Mac Darre'ye tekrar vurdu ve etle temas etti ama silahı ya da eşi gibi vahşi pençeleri olmadığından, alfasını bastırmak için kemiklerini kırmaları ya da onu bayıltmayı başarmaları gerekecekti.

Canavar, pençelerinin hançerleri ve dişlerinin vahşi bıçakları sayesinde sayıca üstün olsa bile avantajlıydı. Bir insan gibi değil, bir canavar gibi dövüşüyordu.

Birbiri ardına gelen darbelere göğüs gerdi ama sağ dizine aldığı bir darbe onu yere serdi. Louis kendini Canavar'ın sırtına atıp bir kolunu boğazına doladığında Mac öfkeyle yere yığıldı.

Canavar saldırdı. O sivri pençelerle, hasar vermek için tek yapması gereken deriye ve kaslara güç uygulamaktı.

Naya kanı görmeden önce kokusunu aldı.

Canavar'dan gelmeyen bağırsıklar duydu ve Mac'in geriye düşmesini izledi, vücudu arkadaşının vurduğu darbeye bükülmüştü.

Karnına bir omurga ve boynuna kanlı tek bir kesik atarak kan akıttı.

Louis hâlâ Monster'ın sırtına sarılmış, onu boğmaya çalışıyor ve kafasına yumruk atıyordu. Daha iri bir adam olmasına rağmen, Monster cüssesine göre daha az esnek değildi. Louis'i çekmek için kolayca başının üzerinden uzandı.

Canavar pençelerini Louis'in etine sıcak bir bıçak gibi batırdığında Naya bir mide bulantısı dalgasına karşı gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

Hepsi kaba, kanlı bir güçtü. Irk genetiği mükemmel bir ölüm makinesi tasarlamıştı. Onun ölüm makinesi.

Canavar ayağa kalkarak Louis'i yanına aldı ve küçük alfayı fırlattı.

Kan ve dehşet kokusu çok baskındı. Naya dudaklarını büzdü ve sertçe yutkundu.

Kalabalığın coşkulu vuruşu . Canavar tereddüt etmedi.

Yaralı ve birbirlerine çarpmaktan nefessiz kalmış iki adam bir an için sersemlemişti. Canavar onlara yeniden toparlanmaları için zaman vermedi; dişleri ve pençeleriyle ikisinin de işini bitirdi.

Ayağa kalktığında pençelerinden ve kolundan kan damlıyordu. Omuzlarını geriye atarak korkunç bir gururla seyircilerine baktı.

Kalabalık sessizleşti, sadece güvensizlik mırıltıları .

Henüz işleri bitmemişti. Bir meydan okuyucu daha kalmıştı, bu seferki bir yabancıydı.

Crispin miydi? Bu kadar aptal olabilir miydi? Kalabalığın içinde onu aradı. Kaosun içinde onu unutmuştu.

Öne çıkan farklı bir adamdı, maçtan hemen önce spiker ile konuşan adamlarla aynıydı.

Bağ sayesinde Naya, Canavar'ın acısının keskinliğini hissetti ve karnına inen bir çekiç darbesi kadar keskin bir şekilde tanıdı. Vücudu sarsıldı ve öne doğru iki katına çıktı.

Ne oluyordu? Acı.

Çok acı.

Naya bir an korku hissetti. Önceki savaşlar ne kadar korkunç olsa da hiçbiri eşinin tereddüt etmesine ya da tökezlemesine neden olmamıştı. Ama sadece varlığıyla Canavar'ına zarar verebilecek bu adam tehlikeliydi.

Canavar'ın kafesin dışından durması için bağırان adamlarını duymazdan gelerek, kulaklarında korkuyla ileri atıldı.

Arkadaşı bir insan kasap dükkânının çöplüğünde yıkanan kanlı, iğrenç bir pislikti. Ama onun kalbi ve ruhuydu ve yabancı parmağını bile kıpırdatmadan onu yaralamıştı.

Onların arasına daldı, Canavar'ı geri itmeye çalışıyor ve ele geçirilmiş vahşi bir hayvan gibi hırlıyordu. Kendini durduramadı. Sis in içinde bir yerlerde, sağduyusunun geri çekilmesi için bağırdığını, aptallık duydu. Ama önemli değildi; durum içgüdülerini ortaya çıkarmıştı.

Parmaklarını pençe şeklinde kıvrarak pelerinli adama meydan okurcasına baktı ve hırlayarak dişlerini gösterdi.

Ama Canavar'ın eli kadının boynunu kavıyor, diğer kolu kaburgalarına dolanıyor ve kapüşonlu rakibinden uzaklaşırken onu göğsünün duvarına doğru geri çekiyordu.

Önlerindeki adam saldırmak yerine dizlerinin üzerine çöktü. Kapüşonunu çıkardı ve yaralı, yıpranmış yüzünü ortaya çıkardı. Başını eğmeden önce, cam gibi ve kendi türünden bir acıyla dolu gözleriyle onlara kısa bir süre baktı.

"Nothonal Darre'ye teslim oluyorum! Kral Rhineholth'un ikinci oğluna boyun eğiyorum. Ben, Birinci Rhineholth, boynumu sunuyorum!"

Arkasında, Canavar bir inkâr homurdandı. Karışık duygu dalgaları aralarındaki bağa yayıldı ve onu belirsizliğin içinde boğdu.

Etraflarında fısıltılar ve hareket vardı. Bedenler bakmak için eğilmiş, görmek için mücadele ediyordu. Naya gözlerini odanın içinde ve balkonlarda gezdirirken kendi şaşkınlığının seyircilerin yüzlerine yansıdığını fark etti.

Kral Rhineholth boyun eğmiş, teslim olmuş bir halde kan lekeli zeminde yüzünde bir yalvarışla bekliyordu. Kralı burada görünce sessizliğe gömülen Darre'nin babası, "Beni affet. Sizden daha önce istedim ama yapamadınız. Tekrar rica ediyorum. Hayatımı sunuyorum oğlum. Beni affeder misin?"

On İki Sektörün eski Kralı, Kule'nin Deli Canavarı'yla yüzleşmek için lanetliler sektörüne gelmişti.

On Dokuzuncu Bölüm

Darre

Darre'nin düşmanlarının kanıyla dizlerinin üzerine çökmüş olan efendisi ona boynunu, yani hayatını sunuyordu. Bir ay önce olsa Darre hiç düşünmeden diğer adama saldırır, dişlerini ve pençelerini parçalardı.

Hayatındaki tüm huzur ve mutluluk fırsatlarını çalan rakibine merhamet göstermeyecekti. Babası, hain, yalancı - canavarca, diktatörce alfa hükümetini kuran adam - önünde diz çökmüştü.

Kendini beğenmiş, narsist babası, Kral Birinci Rhineholth.

Gözleri teslimiyetle kapanmış bir halde onun kendisine boyun eğişini izleyen Darre, bu ilişki hakkında istediğinden çok daha fazlasını hatırladı.

Babasıyla birlikte hem iyi hem de kötü bir çocukluk geçirmişti. Rhineholth'un sevgili Alennie'sine ihanetinin Darre'ın izin verdiği ilk değil, sadece son ihanet olduğunu hatırlıyordu.

Annesinin öğütleri aklına geldi.

"Eğer ben bağışladıysam, sen de bağışlamalısın."

"Hayır," demişti ona. "Senin doğanda affetmek var, benim doğamda ise nefret etmek. Benim elimde öleceği güne kadar ondan nefret edeceğim."

Şimdi onun için bir fırsattı. Daha önce de denemişti; Alennie'nin ölümünden sonra babasına meydan okumuş ve Rhineholth onu görmezden gelmişti. Sektör 2'de hiçbir meydan okuma görmezden gelinmezdi. Burada bir alfa, boyun eğen, boynunu büken ve daha güçlü alfaya boyun eğen bir adamı her zaman affederdi.

Çukurun tek kuralı buydu.

". Geldiğin yere geri dön," dedi Darre, dili kalınlaşmıştı. "Nothonal-"

"O ismi söyleme. Git buradan. Şimdi."

"Annen seni görmek istiyor."

"Ben bir kanun kaçağıyım. Onu göremem, görmeyeceğim. Beni duymadın mı? Sağır mısın, ihtiyar?"

"Konuşmamız gerek."

Darre hırladı. Artık canına tak etmişti. Babasını dizlerinin üzerinde bırakarak Naya'yı göğsüne doğru çekti.

Kalabalıktan biri arkadaşının adını seslendi. Darre yeni bir savaş için fazlasıyla hazırды ama adamlar etrafını sarmıştı ve kimin buna cüret ettiğini göremiyordu. Alreck yaklaştı ve Nixon'la kendi adamlarının hâlâ daha fazla ihanet olup olmadığını izlediğini gördü.

Çukur tartışılacak bir yer değildi. Mac'in neden ona sırt çevirdiğini, Louis adındaki yeleli adamı yanında görene kadar bilmiyordu. Sonra eksik parça yerine oturmuştu.

Louis, Mac'in kardeşiydi. İkisi birlikte ona karşı komplo kuruyorlardı. Kim bilir ne kadar zamandır?

Seta kayıptı. Darre'nin içinden bir ses adamın ölmüş olması gerektiğini söylüyordu. Onu Mac mi öldürmüştü? Yoksa henüz kendini belli etmemiş başka bir düşman mıydı?

Çok fazla soru. Etrafında çok fazla düşman vardı. Naya'yı kuleye geri götürmek ve bu ölüm yerinden uzaklaştırmak istiyordu.

Nixon ve diğer iki kişi o kafesten çıkarken arkasını kollarken, Alreck ve iki adamı da önünde pozisyon aldı. Dövüşülen çukur eve yakındı - kompleksinin bir parçası değildi ama yeterince yakındı. Oradaki tünelleri kullanacaklardı.

Naya'yı çukura o taşımıştı ve geri de o taşıyacaktı. Buraya gelirken karanlık geçitlerde dolaşan sıçan ve haşarat sesleri onu tedirgin etmişti.

Bu onu şimdi güldürüyordu. Bir alfabla hiç korkmadan yüzleşebilirdi ama ayakkabısının altında ezebileceği bir böceğe karşı bir çocuk gibi çığlık atıyordu.

Kan içinde kalan Darre sadece küçük yaralar almış gibi hissediyordu. Louis bir zamanlar zayıf olan tarafına saldırmaya çalışmıştı. Eski yaralar sol bacağı ve kalçasını savunmasız, pes etmeye eğilimli hale getirmişti, bu çok az kişinin fark ettiği bir şeydi. Dizine, bileğine, hatta kalçasına alacağı bir darbe onu yere serebilirdi.

Mac biliyordu.

Ama Naya bu yaraları iyileştirmişti. Yetiştiricisinin kutsaması, bir tür imkânsız büyü, bedenini iyileştirmiş ve onu bu yaraların var olmadığı zamana geri döndürmüştü. Hâlâ yara izleri vardı ama artık çekmiyor ve gerilmiyorlardı. Onlar geçmişindeki olayların anlamsız izleriydi.

Dövüş sırasında bile, onun içinde gücünü koruduğunu hissetmişti. Onu desteklediğini.

Darre'nin yıkanmaya, kendini onun içine gömmeye ihtiyacı vardı. Babasının dizlerinin üzerindeki anısını ve İkincisinin görmeyen gözlerini susturması gerekiyordu.

gözleri yırtılmış boğazının üzerinde.

Naya'yı kollarının arasında yukarı kaldırdı.

"Canavar. Baban mı? Ne yapacaksın?" diye sordu.

Alreck'in peşinden dışarı çıktıklarında ona sokuldu. Buradaki engellerden kaçınmak için yürürken başını eğmek ve her yöne doğru eğilmek zorunda kaldı. Alçak tavan, alçaktan sarkan eski tesisat, kablolar ve çapraz bina destekleriyle boyunu zorluyordu.

Darre, Naya'yı kolunun altına sıkıştırarak nemli, kirli, ıslak duvarlardan ve tehlikeli siyah küf sporlarından uzak tuttu.

Darre babasıyla arasını düzeltirse, kaybettiği bazı şeyleri geri alabilirdi. Ama kafasının içinde yaşayan yırtıcı umurunda bile değildi. Babası ve Yönetim ona istediği savaşı sunmak yerine onu kendi uydurdukları dünyanın dışına itmiş ve görmezden gelmişti.

Ama artık bir eşi vardı.

Bir borunun altına eğilerek, ona ait olmayan bir şeyin kokusunu aldı - tarçın parfümü. Taklit omega feromonları.

Ne oluyor lan? Tünelde kim vardı?

Ve sonra bir ses, korkunç ve parçalayıcı bir ses, kafasını bıçak gibi kesen tiz bir çığlık.

Konuşamıyordu; zar zor hareket edebiliyordu. Darre tökezleyerek iki adım attı, hâlâ kollarında olan arkadaşı için endişeleniyordu.

Bu sesi biliyordu. Bu bir alfa caydırma cihazıydı. Sanki erkek ne kadar ilkelse, etkisi de o kadar güçlü olurmuş gibi, onun üzerinde her zaman başka hiçbir şey gibi işe yaramıştır. Vücudu buruştu, tüm gücü kırık bir barajdan akan su gibi dışarı sızdı.

Düşerken Naya'yı da yanına aldı ve onun üzerine düşmemek için yana doğru döndü.

Etkisiz hale getirici cihazın acı veren müziğine bir başka ses daha katıldı. Silah sesleri kulak zarlarını patlattı.

Silahlar nadir ve pahalıydı ve üretimlerinden dağıtımlarına kadar İdare kontrolündeydi. Kimin silahı vardı ki? Kim çılgınca ateş eder ve hiçbir şey vurmazdı? Kimin alfa caydırıcısı vardı?

Silah duvar fenerlerinden üçünü söndürerek tüneli karanlığa gömdü. Hareket eden insanlar vardı ama o göremiyor ve düşünemiyordu. Adamları etrafındaydı ve hepsi de cihazdan bir şekilde etkilenmişti. Acıya kim dayanabilir ve savunmaya geçebilirdi? Bilmiyordu.

Yumrukların ete çarptığını, boğuk bir çığlık duydu ve ardından kanın bakırımsı kokusu havayı kapladı.

Tamamen aresizdi. Kendini ya da eşini korumak için hiçbir şey yapamazdı. Burada bu şekilde ölebilirlerdi.

İçindeki canavar fokur fokur kaynıyordu. Darre eşini silah seslerinden koruyacak kadar yuvarlandı ama eşi hareket ediyor, kollarından kaçmaya çalışıyordu.

Onu aralarındaki bağda hissetti, bir çalı ateşi gibi parlıyordu. Ama beklediği korku , eşi öfkeliydi.

Sesi o felaket gürültüsünün baskısına karşı yükseldi. "Benim. Benim! Onu alamazsın!"

"Alfa'yı yakalayın! Yakalayın şu lanet alfayı!" diye bağırdı tiz ve korkulu bir ses neredeyse karanlıkta.

Silah sesleri yeniden patlarken Darre kendini duvara yaslamak için tüm gücünü kullandı. Ancak ateş eden kişi ya kör ya da aptaldı ve bir kurşun hariç hepsi hedefini ıskaladı.

Yumruğu omzunda hissetti, nötrleştiricinin kaynayan acısının üzerine bir tahriş edici.

Naya bu kez onun elinden kurtulmaya çalıştığında başarılı oldu. Pençeleri Naya'nın giysilerine takıldı ama Naya tökezleyerek ayağa kalkarken pençelerini kopardı.

"O küçük kaltak, dostuma ateş ediyor," diye hırlayarak uzaklaştı.

Hareket edemiyor, neler olduğunu göremiyordu. Duyduğu korkunç sesler onu endişeye boğuyordu.

Naya'ya ait olduğunu anladığı vahşi bir çığlık duydu. Bu ses göğsünde yankılandı, kızgın ve vahşi. Sonra sessizlik oldu.

Alfa caydırıcı cihaz kapatılmıştı. Bir avuç kalp atışı geçti ve gücü diğerlerinden daha yavaş bir şekilde geri dönerken adamları etrafında hareket etmeye başladı.

Darre'nin adamlarından biri, boynundan kulak koruyucuları sarkan başka bir alfayla dövüşüyordu. Alreck'in cesedinin yanında yerde kanlar içinde yatan daha küçük bir erkek vardı, ikincisi ya ölmüş ya da baygındı.

Darre, Naya'ya ulaşmak için cesetlerin üzerinden geçti ve onun yerde üstünlük savaşına kilitlenmiş iki kadından biri olduğunu tahmin etti. Kıvrımlı bir kıcı olan küçük bir şekil, bitmek bilmeyen bir selde daha büyük olana öfkeyle yumruk attı

onun eşiydi. Öfkesine yenik düşmüş, evcilleşmemiş bir hayvana dönüşmüştü, tüm saygınlık ve kısıtlamalar unutulmuştu.

Onu savunmak. Hepsini
kurtarmak. Eğer o cihazı
kapatmasaydı. Bunu nasıl
yapmıştı?

"Silahı al, yayıcıyı bul ve onu yok et," diye bağırdı. Kendi sesini duymaktan hiç bu kadar memnun olmamıştı. "Sonra da biri ileride keşif yapıp hepsinin burada olduğundan emin olsun."

Altı adamla gelmişti. Dördü hala ayakta idi.

Naya'yı belinden tutup kaldırarak, kollarını serbest bırakmış olan ve Naya'nın kafasına vuran beta dişiden uzaklaştırdı. Darre zayıflatıcı bir hırıltıyla ve kadının boğazına bastığı bir ayakla kavgayı durdurdu.

Onu, Corre'nin istenmeyen beta kızı, Louis'in çocuğunun annesi olduğunu söyleyen utangaç hamile kadın olarak tanıdı. Onu kulesine almıştı. Evine.

Ona karşı bir alfa caydırıcı kullanarak ve hepsini katletmeye çalışarak ona borcunu ödemişti.

Şimdi ağlıyor, adamın ayağının altında nefes nefese kalıyordu. Darre geriye dönüp baktığında kohort alfasının bastırılmış olduğunu gördü.

"Öldürün onu. Cevapları kadından alacağım."

Emir derhal yerine getirilmiş, hainin hayatı Darre'nin sadık adamlarından birinin boynuna sapladığı bıçakla kısa kesilmiştir.

Nixon onun yanında belirdi ve kadını ayağa kaldırarak bileklerini kemeriyle bağladı.

"Alreck nasıl? O iyi mi?" Naya sordu.

"Bunu yaptığina inanamıyorum," diye uyardı Darre, soruyu duymazdan gelerek onu kollarının arasına aldı, yüzü boğazına gömüldü. "Önüme geçerek, hayatını riske atarak... iki kez! Bugün iki kez!"

"O iyi mi?" diye tekrarladı kızgınlıkla.

Darre'nin adamlarından biri Alreck'in üzerine eğildi. Darre onun adının Jordan olduğunu sanıyordu.

Jordan, "Nabızı atıyor," diye homurdandı.

"Betanın öldüğünden emin olun," diye emretti Darre. "Ya da daha iyisi, kafalarını ön kapıya doğru götürün - bu bir mesaj gönderecektir. Kadını getirin ve adamlarımızı toplayın."

"Kuledeki herkesin kime ait olduğunu bildiğimden emin olmak istiyorum. Tanrım, sence Mac bunu ne zamandır planlıyordu?" diye sordu ve dikkatini Nixon'a çevirdi.

Nixon başını salladı. Görünüşe göre Darre kadar o da bu ihanet karşısında şaşkına dönmüştü. Adam elleri bağlı olan kadına arkasından uzandı ve onu peşlerinden sürükledi.

"Herkesi ortak odaya topla, evimdeki her lanet kişiyi. Bu gece hepsini koklamak istiyorum. Ve ekstra güvenlik istiyorum. Alreck'in ekibini kullan, güvendiğin adamları. Kulemde adını bile bilmediğim çok fazla alfa var..."

Bu düşüncenin geri kalanında boğuldu, dikkatsizliği yüzünden bu gece neler olabileceğini düşündü. "Çok uzun zamandır uyuyordum," diye mırıldandı.

Nixon'ın gözleri Naya'nın başının arkasına gitti. Darre tahrik olmuş, hâlâ nefes nefese olan küçük şeyi sıkıca kavramıştı. Omuzlarındaki kaslar gerildi ve diğer dişiyi her görüşünde hırıltılı bir ses yükseldi.

"Ve şimdi uyandın," diye Nixon. "Bunu benimle yapacak mısın?"

"Sen nasıl istersen, Alfa." Nixon onaylayarak çenesini indirdi. "Deli Canavar ya da Kırık Prens, sen her zaman tanıdığım en sert adam oldun. Senin iyi tarafında kalacağım." Darre'ye , "Zaten tüm eğlenceli şeyler orada oluyor."

"İyi cevap."

Naya'yı on ikinci kata çıkardı ve doğruca duşa girdi. Keşke tesisat daha iyi olsaydı, keşke kova kullanmasına gerek kalmasaydı ve kollarında eşiyile birlikte görkemli bir su püskürmesinin altında durabilseydi. Sırf onunla paylaşabilmek için dünyanın geri kalanının sahip olduğu tüm kolay yaşam saçmalıklarını istemesine neden oluyordu.

İskoç eteğinin bağlarını çözerek yere düşmesine izin verdi ve ayakkabılarını çıkarıp Naya'yı kutunun içine çekti. Hâlâ kıyafetlerinin içindeydi ama artık mahvolmuşlardı. Mac, Louis, Berendal ve şampiyonunun kanı Naya'nın derisine kadar işlemişti. Tünelden gelen çamur ve pislik her yanını kaplamıştı.

Vanayı açtı ve suyun üzerlerine yağmasına izin verdi. Kızın buklelerini bir avuç topladı, başını geriye çekti ve tadını içine çekerek onu sertçe öptü.

Yüzü çamurluydu ama akan su pisliği temizledi ve şişlikleri ve çizikleri ortaya çıkardı.

En son ne zaman birinin onun için kendini riske attığını hatırlayamıyordu. Kendi hayatı pahasına onu özveriyle savunmuştu.

Aralarındaki bağ sayesinde bunu hissetmişti. O tehlike anlarında, onun için ondan başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Ne kendi hayatı ne de taşıdığı çocuğun minik fısıltısı... Eşini korumak için içgüdüsel bir ihtiyaçla yanıp tutuşuyordu.

Onu kaldırdı, hayranlıkla burnunu çekti. Onu içine çekerken kan ve şiddet boşa akıyordu.

Tatlı, tatlı omega. Parmakları onun sırlıslık olmuştuk çekirdeğini buldu, derine itti ve onu inletti.

"Çukurda önüme mi geçecektin?" diye kızın tenine karşı öfkelenildi. "Aklından ne geçiyordu?"

"Benim. Senin benim olduğunu düşünüyordum!" "Peki ya tünelde?"

Ona küçük, zarif köpek dişlerini gösterdi ve dişlerini şaklattı.

"Benimkiler." "Kendini tehlikeye attın! Çocuğumuzu!"

Parmaklarının yerini siki aldı. Sert bir hamleyle rahim ağzındaki engele kadar soktuğundan emin oldu. Durmak istemiyordu. Parmakları kıcının üzerinden kaydı, ikinci deliğı buldu ve içeri bastırdı.

Ona kimin sahip olduğunu hatırlatması gerekiyordu - hayatının, bedeninin ve

Aşk.

Darre ıslak elbiseyi vücudundan yırttı ve onu sert ve hızlı bir şekilde bitirdi

Duşun duvarına yasladı, onu çiğ çiğ sikti, yaptığı şey için amını cezalandırdı. Onu zevk ve acıyla ağılattı, omuzlarını kanayana kadar ısırdı, sonra onu tohumuyla doldurdu, dışını ve içini işaretledi.

Daha sonra onu odalarına geri götürdü ve yuvanın içine attı. "Naya, bu üçüncü kural."

Hâlâ öfkeliydi ve sırf o geldiğı için yaptığı ihlali unutmamıştı.

"Birinin o sesi kesmesi gerekiyordu. Seni vurdular! Şu haline bak. Hâlâ kanadığının farkında mısın?"

"Sen benim işime karışma," dedi dikkatle, her kelimeyi kendi cümlesiymiş gibi telaffuz ederek.

Yüzünde, omuzlarında ve kollarında kendisinin koymadığı morlukların oluştuğunu görebiliyordu.

"Bu sadece senin işin değildi. Ben de bu işin içindeyim."

"Benim gitmem gerek. Sen burada kalacaksın. Orada durup beni bekleyeceksin. Eğer bir tane koyarsan-"

"Bu benimle de ilgili! Ve hala kanaman var!" diye ısrar etti.

Uyarırcasına hırladı. "Kurşun geçmiş. Sorun yok.

Ama sen, senin için doktoru arayacağım."

O anki haliyle yapabildiği kadar nazık bir şekilde, kaltağın başka neresine vurduğunu görebilmek için çevirdi. Altını kontrol etmek için damlayan siyah buklelerini kaldırdı, sonra ellerini kaburgalarında ve karnında gezdirdi.

Ne büyük bir risk almıştı. Delilik. Delilik. Onun için hayatını riske atmıştı. Onu hak etmiyordu.

"Yaranızın temizlenmesi ve bandajlanması gerekiyor." Naya söyledi. Dudağını dışarı çıkarmıştı. Naya pek somurtkan biri değildi ama mutlu da değildi.

O da en az onun kadar sarsılmıştı. Ona saldırmalarını, onunla yüzleşmelerini izlemesi için onu kafese girmeye zorlamıştı. Onu çaresiz hissettirmişti.

Yüz ifadesi suçluluk duygusuyla yumuşadı. Sadece ufak bir değişiklikti ama zeki kız bunu fark etti.

Onunla ilgilenebilmesi için oturdu ve ona tıbbi malzemelerin nerede olduğunu söyledi.

"Ben de seninle geliyorum, Canavar. Ne söyleyeceğini duymak istiyorum," diye ısrar etti. "Lütfen mi?"

"Burada kalmalısın."

Çenesini dikleştirdi, inatçı ve isyankârdı. Bandajları bir kenara bıraktı ve onun kucağına sürünerek kollarını ve bacaklarını tüm vücuduyla sarıldı. Ağzını göğüs kafesinin tam karşısında hissetti, tenini öpüyor ve yalıyordu.

"Tam orada olacaksın. Bana hiçbir şey olmayacak. Beni yalnız bırakırsan, kim bilir ne olur-"

Daha sözünü bitiremeden onu kucağında döndürdü ve hâlâ nemli olan kıkırına birkaç sert vuruş yaptı.

"O zaman konuşmayı bırak ve giyin," diye buyurdu onu dik oturtup yataktan kalkarken.

Nixon'la Darre'nin ofisinde buluştular. Alreck de oradaydı, başında buz vardı, eğilmiş ve rahatsızdı, gözleri öfkeli bir yoğunlukla bağlı beta kadına odaklanmıştı.

Kadın Darre ve Naya'yı fark ettiğinde çığlık atmaya başladı.

"Her şeyi mahvettin! Her şeyi, omega yetiştiricisi! Sana tecavüz etmesi, seni öldürmesi gerekiyordu. O bir canavar, bir hayvan. Onun gibi bir hayvanı nasıl becerirsin?"

"Sessiz olun!" Darre havladı.

Düşman ya da değil, o hâlâ sadece bir betaydı. Vücudu sanki onu tekmelemiş gibi kasıldı. Alfa komutuna karşı koyamayarak sustu.

"Ben sorular soracağım. Sen cevap vereceksin. Silahı nereden aldın?" "Her şeyi kontrol ettiğini sanıyorsun," diye hırladı.

Kızın yumuşak, kırılğan bir görünümü vardı ama mantıksız nefreti onu çirkin bir şeye dönüştürmüştü.

". Kıyafetlerimin altında," diye ekledi. "Mac adamlarından hiçbirinin bize dokunmadığından emin oldu."

"Peki ya alfa caydırıcı cihaz?" Darre sordu. O şeylerden nefret ederdi. Bir tanesinin Sektör 2'de bulunması hiç de şaşırtıcı değildi. Her yerde yasaklanmışlardı ve kendi küçük cehennem köşesi tam da bu tür malların ticaretini yapıyordu.

Ama onun kontrolü altında olmalıydı. Silahlar mı? Menzildeki her alfayı etkisiz hale getiren ses yayıcılar? Kız haklıydı. Her şeyin kontrolünün kendisinde olduğunu sanıyordu. Körmüş.

Seta Darre'yi görmeye çalışmış ve reddedilmişti. Şimdi o kayıptı. Ölmüştü. Darre onun öldüğünden emindi. Mac bu ele geçirmeyi uzun zamandır planlıyordu ve Darre'nin bundan haberi yoktu.

"Tenbel sana sürtüğü getirdiğinde onu buraya sakladı. Mac yönetimi devraldığında bunu adamlarınızı kontrol etmek için kullanacaktı."

Alreck uzandı ve kızın kıkına hızlı ve sert bir şaplak attı. Acıdan inledi.

"Alfa yaşamana izin verirse seni kırbaçlayacağım Rachel. Ve sayıyorum. Her itaatsizlik ettiğinde, bir sorudan kaçtığına ya da kötü davrandığında bir kırbaç daha yersin."

Zaten korkmuş ve kızgın olan dişi, yere batmaya hazır gibi görünüyordu. Yüzü şekil değiştirdi, gözleri parladı ve hareketleri korku doluydu. O kadar hızlı değişmişti ki Darre onun akıl sağlığından şüphe etti.

"Sen gerçekten Corre'nin kızı mısın?" diye sordu ona.

"Evet."

"Peki omega yetiştiricisini buraya o mu gönderdi?" "Evet."

"Neden?"

"Kâtip evini bizden çaldığı için babasını cezalandırmak ve küçük düşürmek için," diye tükürdü. "Ve seni yok etmek için. Seni yok etmesi gerekiyordu."

"Peki Tenbel senin için kimdi?"

"Üvey kardeşim."

"Peki senin için Louis kimdi?"

"Eşim. Benim alfam. Onu öldürdün. Her şey yanlış gitti. Babam sana damızlık getirmekle hata etti. Damızlığın senin gibi bir canavara neler yapabileceğini hafife aldı. Ama babam seni yok edecek tek şeyin bu olduğunu düşündü. Ya akılsız bir canavara dönüşecektin ya da damızlık yarasını çiğnediğin için kral sonunda peşine düşecekti."

"Onu nasıl seçebildin?" Naya'ya bakmak için başını çevirmeye çalıştı. "Onun nasıl bir canavar olduğunu bilmiyor musun? Kör müsün? Hasta mısın?"

Alreck tekrar müdahale etti, dudakları sımsıkı kenetlenmiş bir şekilde ona acımasızca vurdu. Darre bir süre daha oturmayacağı için mutlu bir şekilde sırtını dayamasını izledi.

Seğirip kaçmaya çalışırken, Alreck'in kararlı eli onu dize getirmeye yetti.

"Ne dedim ben kadın?" Alreck tısladı.

"Buna hakkın yok! Buna hakkın yok!"

"Bu hakkı talep ediyorum!" Alreck homurdandı.

Darre ona yaklaştı, ayakları yüzüne yakındı ve eğilerek sordu: "Peki bu ayrıntılı siyah cübbe planı neden?"

"Seni alaşağı etmek için. Mac yönetimi devralacaktı. O ve Louis betaları evcilleştirecek, daha güçlü alfaları zayıflatacak, Sektör 2'yi yeniden düzenleyecek ve tüm kredileri ve zaferi alacaklardı."

"Louis Birinci Alfa olacaktı. Naya'nın kaçırılmasının yarattığı utançtan sonra babam ilk kâtip olarak görevi devralacaktı. Buradaki ilk kâtip evinin kurulmasına yardımcı olur, belki de yönetici olur."

"Lanet olası hukuk sümüklü böcekleri ve onların entrikaları."

"Babam onun sessiz, korkak bir şey olduğunu söyledi. Onu kıracağını söyledi. Seni gördüğünde asla iyileşemeyeceğini söyledi. Onun her şeyi mahvedeceğini nereden bilebilirdi? Eşimin gitmesi onun suçu!"

"Bu senin arkadaşının hatası. O bir aptaldı. Ve o bir bağ arkadaşı değil, sadece sözleşmeli bir kocaydı. Bunu atlatacaksın, çünkü onlardan bir tane daha alacaksın." Alreck'e anlamlı bir bakış gönderdi. "Ona teslim olmasını söyle, yoksa Deliğe gidecek. Hain bir beta sürtük için bağımı riske atmayacağım."

Görüşme boyunca sessiz kalan Nixon şimdi konuştu. "Ona uyacak deri kelepçelerim var. Geniş oldukları için derisini kesmezler. Ayrıca hamileliği için yastıklı tahta haçımı ve şaplak sehparamı ödünç almak isteyebilirsiniz. Şaplak atmaktan daha fazlası için iyi."

Darre Naya'ya baktı. Üçüncü kuralı çiğnediği için daha sonra kendi cezasına ihtiyacı olacaktı. "Hayır. Ben bankı istiyorum. Deri kılıfı var mı? Sikiniz gibi kokan bir şey istemiyorum, silah ustası."

Nixon dişlek bir sırıtışla, "O zaman kendin yaptırırsan iyi edersin," dedi.

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

Darre

Ofisinin kapısı çalındı. Kuledeki insanlar, o beklemedikçe koridordan aşağı inmeyeceklerini bilirlerdi. Darre'nin kasları gerildi; bu sadece daha fazla sorun olabilirdi.

Kapıyı açmak için hareket eden Nixon'a başıyla işaret etti. Korumalarından biri koridorun ilerisinde duruyordu.

"Alfa, kral kapıda ve görüşmek istiyor."

Duyuru odanın üzerine nemli bir sessizlik örtüsü serdi. Başka herhangi bir sektörde insanlar, neredeyse iki yüz yıl önce hükümdarlıklarını kurmuş olan kraliyet ailesinin önünde eğilip kalkmayı bilirdi.

Darre onu görmek istemedi. Adamın kapısının önünde istediği kadar kamp yapmasını sağlayacak güce sahipti. Kimse Deli Canavar'ı istemediği bir şeyi yapmaya zorlayamazdı. Eski kral bile. Efendisi bile.

Ama Rhineholth'u görmezden gelmek gibi geliyordu ve Darre kaçmadı.

"Nixon, artık benim ikincim sensin," diye duyurdu Darre.

Nixon hiçbir şey söylemedi ama yüzünden hoşnutsuzluğu anlaşılıyordu. Görünüşe göre eski unvanını tercih ediyordu. Darre artık onunla bu konuda tartışmazdı.

"Bu işi hallettikten sonra kuledeki herkesten yeni bağlılık yeminleri almak için aşağı ineceğim. Ne yapacağınızı biliyorsunuz."

Diğer adam onaylamak için başını eğdi.

"Alreck, bu kadını güvene al. Onu bir daha görmek istemiyorum." Onu öldürmeye çalışan, her şeyi mahvedebilecek olan kadına tiksintiyle baktı. Yerde elleri bağlı ve çaresiz bir halde yatıyor olsa da Rachel hâlâ onun için bir tehlike teşkil ediyordu. Kafası bir sopanın ucunda, yandaşlarınınkiyle birlikte sokağa bakacak şekilde olsa dünyası daha güvenli olurdu. Daha önce de kadın öldürmüştü ama hiç can taşıyan birini öldürmemişti.

Eli Naya'nın karnına gitti, ikizi ensesinde sıkılaştı. Naya yüzünü ona döndü, alçak sesle ve sessizce mırıldanarak onu doldurdu. Onu her zaman dolduruyordu.

Bu bir riskti. Canavar kafatasının arkasına , konuyu tartışmaya hazırlanıyordu. İçindeki canavarın betayı öldürmek konusunda hiçbir çekincesi yoktu.

O ve doğmamış çocuğu düşmandı. Annenin zehri çocuğa bulaşabilirdi, o da büyüyünce intikam almak isteyecekti.

Ama Darre canavarın kontrolünden kurtulmuştu ve kendi seçimlerini yapabiliyordu. Alreck'e güvenmeyi seçti.

Naya'nın kokusunu içine çekerek yüzünü kulağının arkasındaki boynuna yasladı. Merhamet göstermenin neden önemli olduğunu hatırlamasına yardımcı oldu.

Yine de betanın babası Corre'nin ölmesi gerekiyordu. Rhineholth Darre'ye bunu verebilirdi. Corre, Mac ve oğlu Louis ile komplo kurmuştu. Corre, Rhineholth'un yetiştirici yasalarını çiğnemiş ve bir omega yetiştiricisini tehlikeye atmıştı - onu Darre'nin canavarına atarak bir seçim yapmaya zorlamaya çalışmıştı.

Darre adamın ellerini ve sikini vücudundan ayırmak istiyordu, tercihen mat ve paslı bir şeyle.

Nixon, kadını omzuna alan Alreck'le birlikte odadan çıktı. Başında yara olsun olmasın, genç adam Darre'nin kadının yeni bir evlilik sözleşmesine ihtiyacı olduğu yönündeki açıklamasını ciddiye aldı. Yardım etmek için elini uzattığında Nixon'a hırladı. Kadın onun sorumluluğundaydı ve Nixon'ın kendi işini halletmeye niyetli olduğu açıktı.

Nixon sırttı.

Kapı açıkken Darre koridordaki endişeli dronların kokusunu alabiliyordu. Onlara eşi için düzenli yemek hazırlamalarını söylemişti ve onlar da bekliyorlardı. Naya da onların kokusunu aldı ve dronları görebilmek için uzaklaşmaya çalıştı. Homurdanarak önce ona sert bir öpücük verdi.

Naya onları içeri buyur etti ve çukurda yaşadıkları heyecanı anlatmaya başlarken yiyecekleri aldı. Genç olan kaşlarını çatarak parmaklarını Naya'nın morluklarına dokundurdu. Naya ona iyi olacağına dair güvence verdi.

Darre'den talimat almadan, dronları kendisinden ve on ikinci kattaki muhafızlardan başka kimseden emir almamaları konusunda uyardı. Sonra Naya onlara günlerinin nasıl geçtiğini sordu. Bir banyo küveti bulduklarını söylediler ve bu haber en genç kızları sevinçten titretti.

Bu Darre'nin de hoşuna giden bir haberdı. Naya'nın dudaklarında memnuniyetle beliren gülümsemeyi izledi, eli küçük kızın başındaki saçlara gitti ve dronun kızarmasına neden olan şefkatli bir dokunuş yaptı.

Naya onlarla özenle ve güvenle iletişim kuruyordu. Eğer Rachel'ın iddia ettiği gibi kırılabilir biri olduysa bile Darre bunu hiç görmemişti. Bu bağ onu değiştirmişti ama onu daha önce tanımadığı için aralarındaki bağın onu ne kadar değiştirdiğini bilemiyordu.

Naya'nın kanepenin üzerine koyduğu yiyecekleri alarak masasına taşıdı. Et, peynir, elma dilimleri ve üzerine yağlı bir sos dökülmüş bir yığın yeşil yapraklı şeyi inceledi.

Darre daha önce Aşçı tarafından hazırlanan ve buna benzeyen bir yemek gördüğünü hatırlamıyordu. Yeşilliklerin tadına baktı ve ağzında bıraktığı yemyeşil his karşısında yüzünü buruşturdu. Sosun tatlı ve ekşi sirkesi onda ot yeme isteği uyandırmaya yetmemişti.

Sandalyesine yerleşerek kadınının dronlarla etkileşimini izledi. Dördünden üçü ondan daha uzun boyluydu ve yeterince iyi beslenmediklerini gösteren fazla köşeli yüz hatları vardı. Belki de Cook'la dronlar için ekstra erzak sağlama konusunda konuşması gerekiyordu.

Onun nesi vardı? Neden dronların durumunu ya da kulesinde Tenbel ve sadık takipçilerinden aldığı insanlar için doktor çağırmayı unuttuğunu düşünüyordu?

Bir alfa olarak, dronlar onun için hiçbir şeydi. Bir tehdit olamayacak kadar zayıf olan bu hayvanları sığırlar gibi görüyordu; ırkın üstesinden gelmeye vakti ya da eğilimi olmadığı angarya işleri yapmak için iyiydiler.

Aldığı eğitim ona üstün ırk genetiğini insanlara borçlu olduğunu öğretmişti ama doğanın zaten yapmış olduğu şeyi değiştirmeye çalışarak kendi ırklarının çöküşüne neden olmalarını her zaman komik bulmuştu. Artık kendilerini her zaman besin zincirinin en altında bulacaklardı.

Darre'nin ilkel beyni, görevleri tamamlama yetenekleri dışında pek bir değerleri olduğuna inanmayı reddediyordu. Yaşayan her alfada aynı sorun vardı. Bu doğuştan gelen bir önyargıydı. Babasının başka türlü davranmaya çalışması Darre'yi her zaman çıldırtmıştı. Dronlar onun için tabağındaki dilimlenmiş biftekten daha az anlamlıydı.

Çok daha az, çünkü onlara ihtiyacı yoktu.

Ama hazinesinin onların gözlerinin içine bakmasını, onlarla eşitlermiş gibi konuşmasını ve duygularına özen göstermesini izledikçe, onlara değer verdi. O her şeyi değiştirdi.

Darre yıllar önce babasına omegaların, betaların ve dronların babasının konseyinde temsil edilmesi gerektiğini düşündüğünü söylemişti. Rhineholth'un tüm vatandaşlara eşit değer veriyormuş gibi görünme arzusu göz önüne alındığında, kontrolü altındaki her kasttan katkı almak mantıklı geliyordu. Darre diğerlerinin eşit olduğunu düşünmese de, düşük ırk ve dronların katkısının babasının istediğini iddia ettiği barış ve uyumu yaratmayı kolaylaştıracağına inanıyordu.

Rhineholth ona glmt. İlk kez biri ona deli demişti.

Naya dönüp ona gülümsediğinde düşünceleri dağıldı. Artık onu hissedebiliyordu, özellikle de üzerinde durduğu hisleri, tıpkı Darre'nin onunkileri hissedebildiği gibi. Yüzü ve vücudu ağrıyor olabilirdi ama Darre bunun onun ilgisine duyduğu arzuyu zedelediğini hissedebiliyordu.

Elini tutup onu tekrar kucağına çektiği sırada kapı bir kez daha çalındı.

"Gel," diye seslendi, sinirlenmiti. Onu hiç yalnız bırakmayacaklar mıydı?

Kapı açıldı. Rhineholth.

Yalı adam odaya doğru ilerledi, hoş karşılanmadığı için temkinliydi. Darre onu burada istemiyordu ve bunu saklamıyordu.

Naya'nın burun delikleri alevlendi ama her zamanki gibi korkusuz ve güvenliydi, çoğu kişi gibi babasının karşısında klmedi.

Rhineholth'un arkasındaki uzun boylu, sıska geç, 12 Sektör'n eski efendisinden çok daha fazla tepki almıştı. Bunu aralarındaki bağda hissetti - korku, merak- ve onun kokusunu eğiten endişenin kokusunu aldı.

Geç alfanın tanıtılmaya ihtiyaı yoktu. Crispin'di.

Darre elini Naya'nın karnının üzerinde gezdirdi ve baını geriye doğru eğerek onu öptü, kalbi pır pır edene kadar diliyle Naya'nın diline hükmetti ve Naya kendini ona o kadar kaptırdı ki misafirlerini unuttu.

Gözleri diğer erkeklerde kaldı. Crispin'in gözleri nereye bakacağını bilemeden uzaklara daldı. Engellenmi bir ein hissetmesi gereken her ŗeyden yoksundu. Kıskaçlık ya da kayıp hissi yoktu, öfke de.

Bu Crispin bir alfa mıydı?

"Beni kabul ettiğin için teşekkür ederim Darre." Rhineholth ellerini barış jesti olarak kaldırıp açtı.

"Ne istiyorsun?"

"zrm kabul edecek misiniz?"

Darre gözlerini kısıtı ve derin bir nefes aldı. "Alennie için seni affedebilirim. O beni hiç istemedi. Ama bundan daha fazlası var ve sen de bunu biliyorsun."

Babası baıyla onayladı.

Darre bunun peini nasıl bırakabilir ve tüm başarısızlıkları için onu nasıl affedebilirdi? Onu kıran ve canavarı doğuran o son ihaneti serbest bırakmanın zamanı gelmişti.

Peki ya diğer hakaretler? Bir keresinde babası için neredeyse kendini öldürüyordu ve bu yaşlı adamı memnun etmeye yetmemişti. Yara izleri birbirinin aynısıydı ama Rhineholth hayatını kurtardığı için ikinci çocuğuna hiç teşekkür etmemişti. Dahası, Darre ailenin geri kalanının bu adamın küçük zalimliklerini, bencilliğini ve sürekli ikiyüzlülüğünü nasıl kabul edebildiğini asla anlayamamıştı. Annelerine zarar vermiş, korunmak için kendisine gelen kadınları satmış ve bütün bir insansız hava aracı şehrini çalmıştı. Suçlarının listesi sonsuzdu.

"Beni bağ arkadaşınla tanıştırır mısın?"

İsteksiz olan Darre razı oldu. "Naya, bu benim efendim. Sanırım diğer erkeği tanıyorsunuz. Beyler, bu benim eşim Naya."

Onun başını öptü. Elleri dolaşmak, göğüslerini avuçlamak, amını okşamak, her ikisine de onun olduğunu, onu seçtiğini ve ona layık bulduğunu göstermek istiyordu. Ama bunun küçük omega'sını utandıracağını biliyordu. Bu gösteriden zevk alacağına inanıyordu ama henüz değil. Kral olarak bildiği adamın önünde kendini onun kucağında, kollarına sarılmış halde bulmak onun için yeterince zordu.

Rhineholth başını eğdi.

"Naya, özür dilerim. Olanlar için çok üzgünüm," diye geveledi Crispin. Rhineholth'un etrafından dolanıp masaya doğru yaklaşmaya başlamıştı ki Darre hırlayarak onu uyardı. "Bilmiyordum. Sen iyi misin?"

Darre kıllanmaya başladı. Tabii ki iyiydi. Eşine nasıl bakacağını çok iyi biliyordu.

"Çürükler dışında iyi görünüyorsun... Ama bu benim hatam, değil mi? Her zaman senin arkadaşın olmak istedim, Naya. Bir omega'nın beni seçeceğini hiç düşünmemiştim. Sana kur yapmak babamın fikriydi. Senin uygun olduğuna karar verdiği için, benim yaptığım hiçbir şey onu memnun etmezken senin onu memnun ettiğini düşündüm. Seni kendisi için istediğini sanıyordum ama ben seni koruyacaktım. Seni ondan koruyacağıma dair kendime söz verdim. Hiç hayal etmemiştim..."

Kelimeler, tatlı çalmaya çalışırken yakalanan bir çocuğun itirafı gibi döküldü çocuğun ağzından.

"Onun niyetleri hakkında hiçbir fikrin yok muydu?" Naya sordu.

"Çok tatmin olmuştu. Gururlu ve muzaffer kokuyordu. Sen ortadan kaybolduğunda, bununla bir ilgisi olduğunu düşündüm. Onu hemen suçladım ama bana güldü. Beni sana götüreceğini umarak onu takip ettirmeye çalıştım. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm." Omuzları çöktü, yüzünde kederli bir ifade vardı.

Darre çocuk için üzülmüyordu. Kafasına vurmak, birkaç parmağını kırmak, belki de bir ayak parmağını koparmak istiyordu. Acınası bir beta gibi saçmalamasında bir sorun vardı.

Geldiği aile düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değildi. Bir alfa gibi kokuyor ve görünüyordu ama sözleri, gözlerinin bakışları ve vücut dili tamamen yanlıştı.

Ama Naya çocuğun aradığı nazik bağışlamayı sundu. "Crispin, sorun yok. Ben zarar görmedim. Pek sayılmaz."

"Onun bir şeyler yaptığını biliyordum. Ama senin kaybolduğun haberi yayıldığında, kâtip evinden bazı şeyler ortaya çıktı ve senin kaçırılmanın arkasında onun olduğunu anladım.

"Ama bu sadece başka bir omega yetiştiricisi istemekten daha fazlasıydı. Yönetime gittim. Onlar öğrendi ki. Burada, kulede olduğunu öğrendiler."

"Ve sonra benim için mi geldin?" "Hepsi benim hatam."

"Canavarım beni kurtardı. Olması gerektiği gibi bitti. İyi olacak mısın?"

Darre bacaklarını kaldırarak Naya'nın dikkatini dağıtmak için onu itip kaktı. Onun bu çocukla bu kadar ilgilenmesini istemiyordu. Onu cesaretlendirmek için hiçbir neden yoktu.

Sesi çok sakindi, tamamen kendisi için istediği açık yürekli bir cömertlikle doluydu. Onu kışkırtma ve diğer erkeklerin önünde hakkı olanı alma fikrini tekrar düşündü.

"Beni affediyor musun?" diye sordu çocuk.

Darre babasına baktı, Crispin'in ağzından çıkan miyavlayan yumuşaklık karşısında dehşete düşmüştü. Rhineholth onun tiksintisini paylaşıyor gibi görünmüyordu. Genç alfanın saçmalamaları hakkında pek bir şey düşünmüyor gibiydi.

"Evet," dedi Naya. "Elbette."

"O zaman evet. Güvende olduğunuzu bildiğim için iyi olacağım."

"Peki ya baban?" Darre sordu. "O adam benim düşmanım."

"Crispin'in babası çoktan öldü. Ratmhir onu sektör mahkemesi arenasına sürükledi ve ona meydan okudu," diye araya girdi Rhineholth.

Naya'nın nefesi kesildi. "Babam mı yaptı?" Rhineholth başını salladı.

"Ailem nerede olduğumu biliyor mu?" diye sordu.

Darre, Naya'nın karışık duygular içinde olduğunu hissedebiliyordu ve babasının yüz ifadesini değiştiren bir mırıltıyla karşılık verdi

Babalık gururu.

İki erkek de sabrını zorluyordu.

Rhineholth Naya'ya, "Biliyorlar," diye güvence verdi. "Benden senin iyi olduğunu duymayı bekliyorlar. Bağımla ilgili söylentiler onlara çoktan ulaştı. Sanırım senin seçildiğini bilmek onları bir nebze olsun rahatlattı. Haberi duymadan önce kendi eşim oldukça üzgündü."

Darre babasının nasıl gülümsediğini anlamamıştı ama Rhineholth hemen açıklamıştı. "Annalise senin öldüğünü düşündü. Annenle aranızdaki bağ yıllardır zayıftı. Bana seni her zaman hissedebildiğini ama seni kaybettiğini düşündüğünü söyledi.

"Gelin eşiniz sizi bağlayarak bu bağı kopardığında, kraliçem ağlayarak ve kafası karışmış bir şekilde uyandı. Kulenizde bir dişi olduğuna dair raporlar olduğunu bildiğimden, parçaları birleştirmek benim için zor olmadı."

Darre arkadaşının eski niyetine ters ters baktı. "Söyleyeceğin başka bir şey var mı? Yoksa gidebilirsin."

Naya konuşmak için ağzını açtı ama Darre ona uyarıcı bir bakış attı. Genç alfayı henüz öldürmemişti ama ona sarılmak gibi düşüncesizce bir şey yapmaya kalkışırsa öldürecekti.

"Naya." Çocuk öne doğru bir adım attı, bir eli uzanmak istercesine Onu.

Darre dişlerini sıktı ve hırladı. Önce o eli ısırpı koparacaktı. Bugün istediği son şey diline daha fazla kan bulaşmasıydı.

Crispin irkildi, saygıyla boğazını açarken gözleri irileşti. Darre üvey kardeşi Tenbel'e olan benzerliğini şimdi görebiliyordu.

Crispin, Darre'ye sırtını dönüp bir alfanın yapması gerektiği gibi gururla uzaklaşmak yerine gözlerini yere dikerek odadan çıktı.

"Beni gözetliyordun," diye suçladı Darre, çocuk gittiğine göre dikkati babasına dönmüştü. Lanet olası işgüzar ebeveynler. Darre kulede kimin babasına haber verdiğini merak ediyordu. Normalde casusların kokusunu alır ve onları döverek teslim olmalarını sağlardı.

"Sen benim oğlumsun. Benden nefret etsen bile," dedi Rhineholth.

Darre onun yüzüne tükürmek istedi. Babasının bu mütevazı halini, onu yetiştiren talepkâr ve kontrolcü adamla ilgili anılarıyla bağdaştırmak zordu.

"Annen gerçeklerden emin olmak için gelmemi istedi. Seni yakında görmek istiyor. Biz genç değiliz ve Annalise çocuklarını huzur içinde görmek istiyor, böylece rahat edebilir."

"Onu nasıl göreceğim? Sektörümün etrafına bir duvar ördünüz."

Rhineholth, "İnsanları içeri sokup çıkarmak için yöntemleriniz olduğunu biliyorum," diye uyardı. "Ama benimle gelebilirsin. Anneni görebilirsin. Aileni."

Darre annesini görecekti. Peki ya ?

Rhineholth teşvik etmek için, "Eşin de ailesini görebilir," diye ekledi.

Darre aralarındaki bağ sayesinde Naya'nın tepkisini hissetti. Ailesinin güvende olduğuna inanmasa buraya asla yerleşmezdi ve kendi gözleriyle görmedikçe buna asla inanmazdı. Ailesi söz konusu olduğunda duyguları karmakarışık oluyor, onu endişe, suçluluk ve korkuyla dolduruyordu. Onları görmek sıkıntısının bir kısmını hafifletebilirdi.

Darre aşikâr olandan kaçınmazdı. "Tüm yaptıklarım unutuldu mu yani?" "Yaptığım her şeyi unutacak mısınız?" diye karşı çıktı babası.

Darre homurdandı. "Hiç şansın yok."

"Aileni Sektör 2 gibi bir yerde mi büyüteceksin? Onları suyu, elektriği olmayan, tamir etmek için hurda ve uyumsuz parçalardan başka bir şey bulunmayan bu yıkık dökük kulede mi tutacaksın? Kime güveneceğinden emin olmadığın için biri sana her meydan okuduğunda onu çukura mı atacaksın? Çocuklarınızı oraya götürecek misiniz? Aileni orada mı büyüteceksin?"

-Kızlarınız bu kadar tehlikeli bir yerde mi?"

Darre hırladı. Tüm bu soruların cevaplarını zaten biliyordu, dünyayı kendisi için güvenli hale getirmek için yakıp yıkacağını da biliyordu. Ancak yozlaşmış bir Yönetim'in sahte politikalarına uyum sağlayamazdı. O kibirli, bencil piçlere asla güvenemezdi. Onlar da insanların kendisini suçladığı kadar canavardı, sadece Darre onlar gibi doğasını saklamaya çalışmıyordu.

"Canavar," diye nefes aldı Naya onun tenine karşı, parmaklarını kolunda gezdirerek onu sevgi dolu bir güvenceyle doldurdu.

"Bir bağ bir alfanın bakış açısını değiştirir," diye mırıldandı Rhineholth bilgece.

"Annemi bağladığında seninkini değiştirmedin."

Rhineholth içini çekti. "Sana hiç söylemedi. Ben de sana hiç söylemedim. Bu bizim büyük hikâyemizin bir parçası değil," dedi ve yorumunun hikâye kısmını alaycı bir ısıklıkla vurguladı.

"Annalise inatçıdır. Onu en başından beri istiyordum. Ben onu seçtim ama o beni istemedi. Küçük kız kardeşin Katetellyn doğana kadar bana bağlanmadı bile. Annalise size çocuklarını söylemedi çünkü

Gerçek beni küçük düşürecekti. Ama onun seçimini bir sır olarak saklamak seni bana karşı zehirlemekten başka bir işe yaramadı. Gerçek daha iyi.

"O kendini bana tamamen vermeyi seçene kadar ben yarım bir adamdım. Sadece yarım bir bağla yaşamak beni acımasız bir hayvan yaptı." Naya'nın buklelerini dalgınca tarayan Darre'nin pençelerine baktı. "En kötü özelliklerimin hepsi yoğunlaştı. Bir alfa için doğru bir bağın ne kadar önemli olduğunu anlayana kadar, bana damızlık kutsamasını verene kadar damızlık yasaları üzerinde çalışmaya başlamadım.

"Biz fabrikasyon bir türüz, Darre laboratuvarlarda doğdu. İnsan değiliz ama hala insan olmaya çalışıyoruz. Annen cins aile dinamikleri üzerinde çalışıyor. Tam bir bağ olmadan alfaların oldukça dengesiz olabileceğine ve omega yetiştiricilerinin genellikle ortalamadan daha erken öldüğüne inanıyor. Yine de birlikte çocuk sahibi olabilirler, ancak bağ kurmamış çiftler daha fazla düşük yapıyor ve sahip oldukları çocuklar genellikle zayıf oluyor.

"Ancak denge o kadar hassas ki bunu zorlayamazsınız da. Bu gerçek, içgüdüsel bir seçim olmalı. Bu ilkel bağlantı olmadan bir bağ zorlamak, hiç bağ kurmamakla aynı şeydir."

Darre, o konuşurken Naya'nın dikkatle Rhineholth'a odaklandığını hissedebiliyordu. Bunun ona mantıklı gelip gelmediğini merak etti. Ona göre babasının açıklaması, yaptığı tüm korkunç şeyler için uygun bir bahaneden biraz daha fazlasını sağlıyordu.

"İkiniz de içgüdülerinizi takip ettiniz." Rhineholth tanıyarak çenesini onlara doğru eğdi. "Bu bağ sizi değiştirdi. Sizi bir bütün yaptı. Çılgınlığınızla - bana olan kininizle- bu sektöre yaptıklarınızı unutamam ama Kane değiştirilmesi gerekenleri değiştirmeniz için size zaman tanımayı kabul etti ve Yönetim'in müdahale etmesine izin vermeyeceğiz.

"Kardeşinizin Yönetim içinde de değişimi zorladığını bilmekten memnuniyet duyacaksınız. Onunla birlikte çalışmayı ya da en azından onu dinlemeyi düşünebilirsiniz. Öncelikleriniz sandığınızdan daha fazla örtüşüyor."

Darre'nin data pad'i tam zamanında bip sesi çıkararak tüm bu değişim muhabbetinden kurtulmasını sağladı. Bu hassas saçmalıklar onu çok rahatsız ediyordu. Ekranı baktı ve Nixon'ın kendisi için hazır olduğunu bildiren bir mesaj gördü.

Mac'in ihanetinin yol açtığı kargaşadan sonra Kule'de yapacak bir bok yoktu.

"O kendini beğenmiş ukala ile çalışmak mı? Kendini alçalttığına inanamıyorum.
Belki benimle çukurda karşılaşırsa."

Darre sırtıtışının dişlek olduğunun farkındaydı ama kendini tutamıyordu. Son savaşlarında ağabeyi onu yere sermişti. Bu uzun yıllar, yarım ayak uzama, elli kilo kas ve kötü diş ve pençelerin büyümesi önceydi. Darre artık Constantine Kane'i bir iki adım aşağı çekebileceğinden emindi.

"Arkadaşım yemek yemedi. İlgilenmem gereken adamlarım var. Kulemden getirdiğin o yavru köpeği al ve bölgemden ayrıl ya da kal. İkisi de umurunda değil. Bu gecelik bu kadar yeter."

"O zaman yarın dönerim ve gelecek için bir plan yaparız," dedi babası, oğlunun ses tonundan rahatsız olmamıştı.

OceanofPDF.com

Bölüm Yirmi Bir

Naya

Monster onu odalarına geri götürdü ve orada tuttu. Ona sarıldı ve Rachel'la itişip kakışırken oluşan her sıyrık ve çürüğe tüm dikkatini verdi.

İnatçı alfa kendi yarasıyla ilgilenmek için durmadı ve neredeyse onu da kaybedeceğini unutmaya devam etti.

Öpücüklerinin tatlılığından ve şehvetli okşamalarından sonra, ona canavarını verdi. Onu sert ve hızlı bir şekilde kullanarak, onu ıslak tutmak için hırlayarak, horozu onu cum ile doldurmak için kışına kilitlendi.

Gündüz olduğunu ilan ettiğinde hâlâ uyanıktı. Dronların getirdiği kahvaltı tepsisinden onu elle . Daha sonra tuvalet odasında, kendisi hızla yıkanırken onun dişlerini fırçalamasını ve rahatlmasını izledi. Onun her hareketini izlediğini hissediyordu, sanki acı içinde bir et yığınının dönüşmesini bekliyordu.

Naya biraz hassastı ama bu daha çok onu istediği şekle sokarken etinin Naya'ninkine çarpmasıyla ilgiliydi. Onun dışı bölgesini talepleriyle çiğ çiğ dövmüştü. Ellerini ve sikini kullanarak, sevgiden vahşete ve tekrar geri dönmüştü.

Duş almasına izin vermek yerine, keten bir çarşaf aldı ve onu koridorun sonundaki başka bir odaya götürdü. Sabahın parlak ışığı, üzerlerinde tahta olmayan iki pencereden içeri giriyor ve temizlenmiş bir alanı ortaya çıkarıyordu. İçinde bir küvet vardı ve kokulu sudan buhar yükseliyordu.

"Canavar, nasıl?" Bir küvet olduğunu biliyordu ama onu bu eski binaya yerleştirmek imkânsız görünüyordu.

Kıkırdadı. "Merdivenlerden inip çıkmak için çok kas gerekiyor. Henüz doğru şekilde kurulmadı. Ama şu pencereden binanın yanından aşağıya su akıtabilir ve tekrar dışarı çıkarabilir ve ısıtmak için bir soba kullanabiliriz.

"Bunu doğru yapmak birkaç hafta sürecektir ama bence yapılabilir. Bir ya da iki gecekondu sahibini ortadan kaldırmakla ilgili bir şey var, her zaman elden geçirmeye değer bir istifleri oluyor ve ben bunu talep edebiliyorum."

Onu suyun üzerinde tuttu ve içine indirmeden önce bir parmağıyla test etmesine izin verdi. Yarıdan biraz fazla doluydu ama onu örtmeye yetiyordu.

Bir kova çıkardı, içinden sabun aldı ve ellerini kprtt. Kız kıkırdadı, bir ayağını kaldırdı ve ayak parmaklarını salladı, bu fikir hoşuna gitmişti. Ayağını ağzına götüren adam ayak parmaklarını ısırđı ve kızın ciyaklamasına ve gülmesine neden oldu, su sıçrattı. Eğlenceli.

"yle mi?"

"Bana nasıl dokunacağını nereden biliyorsun?" Adam sabunu cildini kayganlaştırmak için kullanırken sırtışı titredi ve rahminin kasılmasına neden olacak şekilde ayağına bastırdı.

"Sadece doğru görünüyor. İçgüdü." Sanki dokunmaktan en az onun kadar zevk alıyormuş gibi, sanki onun her santimi ilginmiş gibi acele etmedi. nemli.

Elleri mükemmeldi - büyük ve sert. Buna kıyasla kız kkk ve narindi. Ona sonsuz değer verildiğini hissetme hediyesini vermişti. Bu onu o kadar mutlu etmişti ki, kendini odaya giren güneş kadar parlak hissediyordu, sanki onun ilham verdiği duygularla sonsuza kadar parlayabilirdi.

Eski moda büyük küvetin ucundaki ayağının üzerine eğilmiş canavarının karanlık kafasıyla o anın tadını çıkardı. Oda geçmişten kalma bir şeydi. Duvarların ve tavanın yamalanması gerekiyordu. Her köşedeki böcek lekeleri ve kf, sıcak suyun ve onunla ilgilenen bir alfanın yüce lksyle tezat oluşturuyor ve bu anı daha da özel kılıyordu. Alfa'sı inanılmaz, şefkatli bir adamdı.

Ama Naya kız kardeşinin alfalar hakkında söylediklerini hatırladı.

Aklında ani, açıklanamaz karanlık bir düşünce yükseldi. Ona tüm doğru yerlerinden dokunmayı orada mı öğrenmişti? Ona nasıl bakacağına dair bu fikirleri oradan mı edinmişti?

"Ya da sen... sen pratik yaptın. Betalarla. Daha nce. Tüm alfalar gibi." Homurdandı. "Hayır. Pratik yapmadım."

"Hayır mı?"

Bir homurtu daha.

"Kırık Prens olmadan önce kimdin?" diye sordu.

Bir ayağını dizine kadar yıkadıktan sonra diğerine geçti. "Ben betalarla takılan bir alfa değilim ama birkaç kez oynadım. Gençken kendimi boş hissediyordum. Annem kız kardeşime hamile kalmadan hemen öncesine kadar ailemle aramız çok kötüydü. O döngü sırasında bağlandılar ve bu her şeyi değiştirdi. Birbirlerine davranışları değişti. Sanki artık kötü şeylerin hiçbir önemi yokmuş gibi.

"Anlamadım ama birbirlerine ne kadar bağılı olduklarını gördüm. Huzur içinde. Daha sonra, beta kızlar sahip olmadığım şeylerin daha çok farkına varmamı sağladı. Huzur yok. Bağlantı yok. Sadece sarhoşken takılıyordum. Ama sarhoşken kontrolümü kaybetmekten ve boş hissetmekten hoşlanmıyordum."

"Phee tüm alfaların, hatta kocasının bile betaları aldığını söylüyor. Senin almayacağını biliyorum. Bunu hissedebiliyorum."

"Senden önce kulemde hiç kadın yoktu, Hazine. Aklımı kaçırmama neden oldun. O zamandan beri bir omega kokusu almamıştım."

Onu durdurdu. "Sadece sıcaklığım yüzünden mi ısırmamı istedin? Hepsini biyoloji mi?"

" mü kesiyorsun, Naya?"

"Bunu bana sen yapıyorsun."

"Ben bir alfayım."

Adamın pençelerini hissetti, sadece bir dokunuş, kalçasının iç kısmında. Bu tehdit içini jöleye çevirdi. Onun dokunuşuyla rahatladı. Sadece yakışıklı alfasının pençeleri vardı.

"Yıllardır bir omega kokusu almamıştım," diye devam etti. "Kral ve annem onları bir süre önümde gezdirdiler. Her yaştan. Çiftleşmek için çok genç, daha önce evlenmiş ve henüz ateşin kıyısında, misk ve şehvet kokuyorlardı. Sikimi sertleştirdiler."

Naya öne doğru eğildi, ona yaklaştı.

"Benim aletim hep sertti. Sendin, küçük şey. Sendin. Kokun. Benimkine uymak için yaratılmış olmanın şifresi. Sertliğime karşı mükemmel yumuşaklık, hırıltıma karşı kahkaha. Adam asla vermemesi gereken eski bir söze tutunmuş olsa bile içimdeki hayvan bunu biliyordu."

"Söz mü?"

Pençeyi kalçasının iç kısmına kadar çekti. Pençenin sert dış kıvrımının cinsel organının dikişi boyunca karnına doğru kaydığını ve elinin orada açıldığını hissetti.

Monster eğilerek öptü, dudakları ve nefesi yanağında ve kulağının kabuğunda şehvetli bir şekilde süzüldü. "Fark ettin mi bilmiyorum ama bazı şeyleri bırakmama konusunda çok inatçı olabiliyorum." diye mırıldandı.

"İnatçı" kelimesini duyunca Naya kıkırdadı. Elinde değildi. Adam inatçıdan da öteydi. O, alfa inatçılığının ve cesaretinin ihtişamının bir anıtıydı, insanoğlunun bildiği tüm metallerden daha sert ve taşınmazdı.

Onu yıkadı, soğuk sudan çıkarıp hareket edemesin diye çarşaflara sarmadan önce onu şefkatle ve dikkatle öptü. Uyku odalarında, Monster onu kucağına oturttu ve elleri bağlıyken tekrar besledi. Ona bakma ihtiyacı konusunda acımasızdı.

Kısa süre sonra kendini tıka basa yemekle dolmuş ve bir lokma daha alamaz halde buldu. Adam diliyle kırıntıları kovalayarak onu tekrar güldürdü.

Daha sonra, yuvalarında sersemlemiş bir halde yatarken, onun uyku odasının kapısına doğru çıplak bir şekilde ilerleyişini ve kapının çalınmasıyla kapıyı açışını izledi.

Nixon'ın sesi nefesini kesmişti. Adam elinde garip bir tahta şeyle içeri girmeden önce çarşafları üzerine çekecek kadar zamanı vardı. Monster'la birlikte odanın ortasına kurarken onu görmezden geldi. Her ne amaçla kullanılıyorsa, ayarlanabilir görünüyordu.

Nixon'ın açıklama yapması birkaç dakika sürdü. Daha sonra ayrılacakmış gibi kapıya yöneldi, ancak elinde bir kutuyla geri döndü.

"Kısıtlamalar burada ve hoşuna gidebileceğini düşündüğüm birkaç şey daha var. Hepsi yeni. Gecikmiş bir bağlanma hediyesi," dedi. Sesinde Naya'nın dikkatini çeken komplocu bir ton vardı. Tekrar banka baktı.

Tuhaf şeyin altı ayağı ve iki alçak, uzun kenarı olan yastıklı yükseltilmiş bir ortası vardı. Görebildiği kadarıyla ne oturmak için bir sandalye ne de bir masaydı.

Üst kısmı üç yerden açılıyordu. Nixon'ın önerdiği şaplak sehpa olabilir miydi? Monster onu buna oturtmayı mı düşünüyordu?

Üzerine bir kürk çekerek yuvasının güvenli derinliklerine gömüldü. Yapmazdı. Öyle mi?

Nedenini bilmiyormuş gibi davranamazdı. Bütün gece kuralları hakkında homurdanıp durmuş, kendini tehlikeye attığını ve onu korkuttuğunu söylemişti. Naya eşini koruma hakkını savunmuştu ama adam her seferinde onu bir öpücükle susturmuş ya da bir orgazmı dikkatini dağıtmıştı. Onu saatlerce uyanık tutmuştu.

Alçak sesle, o ve Nixon daha fazla bilgi alışverişinde bulundular. Babasının bölgedeki varlığını ve Crispin'in hâlâ onunla birlikte olduğunu konuştular. Dronların hedefleri, gecekondu sahibinin eşyaları ve diğer detaylar Monster'ın kararlarını bekliyordu.

Canavarının konuşmasını dinledi ve bankı bir anlığına unutarak uykuya daldığını hissetti. Tek yapması gereken biraz daha dinlenmesini söylemesi ve alnına bir öpücük kondurmasıydı.

Zevkle uyanmak artık garip bir şey değildi. Naya, Canavar'ın varlığını ve niyetlerini her zaman göğsünün içinde hissediyordu; endişelerini uzak tutan sıcak bir hayranlık. Naya'nın kalbinin bir parçası her zaman onun nerede olduğunu ve ne hissettiğini biliyordu.

Adam odaya dönüp battaniyelerini ve kürklerini çektiğinde, onun geldiğini anladı. Alfa'sının belirgin dokunuşu boynundan kalçasına kadar omurgasının şeklini izledi, belini ve kalçalarını kapladı ve poposunu sıktı.

Mırıltısı cesaret verici bir hırıltıya dönüştü, duymaktan ziyade hissettiği alçak bir sestti. Onu uyarmak için yapması gereken tek şey buydu. Onunla yakınlaşmayı hoş karşılıyor ve istiyordu ve sürekli bir uyarılma halindeydi. Ancak bu durum ilk çocuklarının doğumundan sonra, libidoları yavaşladığında değişebilirdi.

Olabilir.

O zamana kadar bu durum kaçınılmazdı. Birbirlerine bağlıydılar ve kadın onu asla reddedemezdi.

Her gün. Günde on kez. Ağrısı olsun ya da olmasın. Onu inkar etmek istemedi.

Kendini onun ellerine doğru iterek, nefes nefese onay sesleri çıkardı. Sözcüklerini yitirip sadece sesler çıkarmasından hoşlandığını biliyordu. Aralarındaki bağda bunu hissediyordu, adamın onun tüm terbiyesini çalıp onu bu şehvetli, muhtaç yaratığa dönüştürme dürtüsünü.

Her zamanki gibi onu istediği gibi , yatağın kenarına çekti, yatağı leğen kemiğinin altına soktu ve poposunu havaya kaldırdı. Kollarıyla yastıkları kavradı ve yüzünü oraya gömdü. Bu pozisyonda ona ne yaparsa yapsın, dayanması gerekecekti.

Elleri nazikten sertliğe doğru ilerledi, ayak bileklerinden poposuna kadar üzerinde gezindi. Sonra parmakları, onun kayganlığını ve önceki geceden kalan dölünü arayarak kanalına daldı ve kayganlığı her yere yaydı.

Hırıltısı alçaldı, bir tür sessiz, sürekli hırıltı; canavar, onun canavarı, oynamak için ön plana çıkıyordu.

Canavar ya da insan, kılığı ne olursa olsun, onu kızdırmaktan hoşlanıyordu. Parmaklarını ağzıyla takip etti. Sıcak nefesi kızın poposunun kıvrımının tepesinde geziniyor, ellerini kızın kalçalarına koyarak kızın tadına bakmak için aşağıya doğru ilerliyor, dilinin ucuyla kıza saplayarak derin derin yalıyordu.

İnledi. Her seferinde çok iyi hissettiriyordu.

Çok yakında boşalması, rahatlaması gerekiyordu. tutamadığı seslerle bunu ona söyledi. Adam duymamış gibi yaptı, vücudunu ağzıyla ve elleriyle romantize devam ederek onu çaresizliğin keskin kenarına getirdi.

Zaman akıp gitti. Mekan buharlaştı.

Bir avucuyla onu sabit tutarak geri çekildi.

Ve hiçbir şey olmadı.

Bir şeyler yapıyordu. Yatak hareket ediyordu. Kendine mi dokunuyordu? Bunu görmek istiyordu. Büyük, kara sikinin üzerindeki elleri onu her zaman büyülemişti. Boşalacak mıydı?

Dönmeye başladı. Onun sikini istiyordu. Bu onundu, onun hakkıydı. İçine ya da üstüne sokabilirdi ama ne olursa olsun onundu ve herhangi bir parçasının ziyan olmasına dayanamazdı.

Elini kızın üzerinden kaldırdı, sonra da sertçe indirdi. Naya şaşkınlıkla çığlık attı.

"Seni koyduğum yerde kal." Derin ve sert, bu karanlık ses iş demekti.

"Canavar," diye sızlandı.

Dört tokat daha etini titretti ve el izleri bıraktı. Her biriyle sarsıldı ve haykırdı, derisi acıdı ve acıdı.

"Şimdi," diye emretti.

Naya yastığa doğru uludu.

"Alfa'nla tartışamazsın. Onaylamadığım seçimler yapamazsın. Sen benimsin. Benimsin."

Tüm vücudunu saran bir ürperti, beklenti ve tedirginlik onun sözlerini takip etti. Ondandır korkmazdı, gerçekten korkmazdı ama onun ruh hali, ilgisinin sertleşmek üzere olduğunu ve bundan hoşlanmayacağını söylüyordu.

Onu cezalandıracaktı.

"Bugün bebeğin ders günü. Bu zamanı hatırlamana yardımcı olacak bazı şeyler var burada."

"Yapmak zorundaydım," diye itiraz etti.

Kıçına bir şaplak atarak sözünü kesti.

"Sen karar veremezsin!" diye kükredi ve içinde kaynayan öfkeyi dışarıya vurdu.

Göğsünde ani bir yangın çıktı. Korkusu, güçsüzlüğü; hepsi sıkı bir öfke yumağı halinde içindeydi.

Kız dövüş çukurunda ileri atılıp onun önüne geçtiğinden beri, içinde gizli ama orada bir öfke büyüyordu. O korkunç alfa gürültücüsünü yok etmek için kollarından kayıp gittiğinde yaşamı ve gücü iki katına çıkmıştı. İlgisi ve şefkatiyle gizlenmiş, onu güvende ve sağlıklı görme ihtiyacıyla örtülmüş ham, tehlikeli öfke beklemişti. İnkâr edilemeyecek bir güç olarak göğsünde birikmiş, çıkışı olmayan bir kapana kısılmıştı.

"Benimkini riske atamazsın. Benim ısırığımı aldın. Beni seçtin. Beni kabul ettin. Bu yüzden bana itaat et. Benim lanet kurallarına uy. Kurallarım çok mu zor? Onları unuttun mu?"

"Darre, lütfen."

Onu tekrar tokatladı. "Sen kime ?" "Canavarıma.

Nothonal Darre. Ben sana aidim."

"Doğru ya. Unuttun mu? Çünkü sen böyle davranmıyordun. Benim küçük şeyim böyle yapmıyor. Hayır, tartışıyor. Direniyor. Ne isterse onu yapıyor."

Adamın parmağını anüsünde hissetti. Artık uyuduğu için orası o kadar ağrıyordu. Yanık ve gerginlik iyileşmiş ve solmuştu.

İnsanların ve betaların kendisi gibi yaratılmadığını, içlerinde onları zevkten çıldırtacak bir nokta olmadığını biliyordu. Canavar onu acı çekmeye ve onu istemeye itmekten hoşlanıyordu.

Şimdi onun planının bu olduğundan şüpheleniyordu.

Lezzetli, hoş bir his, horozunun sıcak çubuğu dikişine doğru kayıyordu.

"Rahatla ve bana açıl, yoksa canın yanacak. Şimdi. Beklemeyeceğim." Onu tekrar tokatladı, bu sadece onu gerginleştirdi.

"Seni döllerimle güzelce ıslatacağım. Tohumlarımla dolu olduğundan emin ol. Seni eğlenceli yeni bir oyuncakla tıkayacağım. Canın yanabilir. Şimdi bana bak."

Elinde bir nesne tutuyordu. "Yine de onu alacaksın çünkü bu sana dinlemeyi ve itaat etmeyi öğretmekle ilgili. Evet de, Alfa."

Elindeki nesne metaldi, bir ucu konik, diğer ucu ise belli belirsiz bir kürek biçimindeydi. Odalarının sarı lamba ışığında parlıyordu, avucunu dolduruyordu, büyük ve sertti.

"İçime mi?" Sesi şaşkınlıktan boğuklaştı ve yükseldi, vücudu duvara doğru sallandı ve adamın kışına sokmak istediği tıkaçtan uzaklaştı.

Hızla hareket etti, durdurmak ve tokatlamak için elini uzattı. "Seni koyduğum yerde kal!"

Bu öfkeli sestən ve buna kendisinin neden olmasından nefret eden Naya ağlamaya başladı.

"Özür dilerim. Özür dilerim. Ama bunu içimde istemiyorum. Sadece seni istiyorum. Sadece seni istiyorum. Canavar, yapma, yapma."

"Hazinemi cezalandırmayın mı? Onu cezalandırmak benim hakkım değil mi? Ona öğretmek? Düzgün bir omega olmasına yardım etmek?"

"Pişman olabileceğin bir şey yapma!" diye ağzından kaçırıldı. Gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı. Çok tehlikeli.

Vücudunu tek bir yumuşak hareketle onun üzerine bıraktı, bir ısı ve ağırlık battaniyesi, yüzü tam onunkinin içindeydi. "Ne demek istiyorsun?"

Soru duygu yüklüydü, çünkü içinde tamamen farklı bir soru vardı. Ona güveniyor muydu? Aralarındaki bağa güveniyor muydu? Onu gerçekten seçmiş miydi?

Kısa bir süredir birlikteydiler ve şimdiden bu adamın pek çok yönünü görmüştü -canavardan lidere, şiddetten nazikliğe- ama öfkesini ona hiç yöneltmemişti. Bu onu korkutuyordu. Onu korkutuyordu çünkü bunun canını yakacağını biliyordu. Bundan hoşlanmayacağını biliyordu.

Ama. Ama...

O onundu ve o da onun. Ruhu onun göğsüne yerleşmişti. Onsuz bütün bir yaratık olarak var olamazdı. Onun tamamı olmadan.

Bu cezayı kabul edebilir miydi? Bu cezayı veren kişiye güveniyor muydu? Öyle Dedi ki, "Bana zarar vereceksin. Bunu yapmanı istemiyorum." mi "Peki ya beni incittiğin zaman? Beni bu yeni şeyle korkuttuğunda ?

Korku mu? Beynimin arkasında beni rahatsız eden ve içimi kemiren bu şeyle mi? Kollarımdan kayıp gittiğin, beni terk ettiğin hissi. Ne olmuş ona? Bunu istedim mi? Bunu bir daha hissetmek istiyor muyum?"

Pes etmeyecekti. Mağarada her şeyi yapabilecek tek kişinin kendisi olduğunu kabul etmeyecekti. O fazla alfabaydı.

Onun alfası.

"Hayır. Bunu sen istemedin."

"Aynen öyle." Başını onunkinin üzerine düşürdü, buklelerinin arasından burnunu soktu ve kulağını buldu. Onu ürpertecek kadar sert ısırmadan önce tatlı bir şekilde öptü.

"Tartışmayı bırak. Bunu benim için yapacaksın. O zaman seni affedeceğim. O zaman dersi hatırlayacağına güvенеceğim."

O söylemedi ama kız onun sözlerinde, kalbinde duydu: Bunu yap ki sana tekrar güvенеbileyim. Bunu yap ki hayatta kaldığımızı ve kalacağımızı bileyim. Bana her konuda güvenmeni istiyorum, acın konusunda bile.

Tekrar arkasına geçerek bir elini poposunun kabarıklığına koydu. "Seni bu tıkaçı almaya hazırlayacağım. Bu kıcı gevşet, omega," diye emretti.

Naya nefes verdi ve denedi. Darre sikinin küt ucunu Naya'nın alt deliğine bastırdı, sonra da içeri kaydırıldı. Kendi üzerinde muazzam bir hakimiyet kurarak, her şeyi iyi hissettiren o noktaya dokunmadan yarıya kadar ilerledi. Dikkatini dağıtacak o yoğun zevk olmadan, tek hissettiği rahatsızlıktı.

Kısa, acımasız patlamalar ve öfkeli homurtularla ileri geri hareket eden Monster üç kez itti, altı, yedincisinde sikinin başı sarsıldı ve onu doldurdu.

Bu kadar acıyabileceğini bilmiyordu. Diğer seferlerde de böyle acımış mıydı? Onun etrafında gerildiğini, yarıldığını hissetti.

"Seni güzel ve ıslak bir şekilde dolduruyorum, böylece bunu alabilirsin," dedi memnuniyetle, kendini kaldırarak.

Ham ve bitmemiş olan Naya kendini yastığına bırakarak ağıladı.

Soğuk, metal şeyin küt ucunu hissetti. Kas halkasının içinden hızla geçirdi ve serbest bıraktığı şeyi içine soktu.

Çok garip hissettirdi. Biraz hareket ettirdi. Kız sızlandı, onun cezasını çekti.

Hâlâ ıslak olsa da heyecanının hassasiyeti azalmıştı. Canavar ağzını kullanmaya geri döndü, dili arka tarafından klitorisine doğru bir alay hareketi yaptı ve onu akılsız bir istek durumuna geri zorladı. Islak etine karşı mırıldandı, onu dağınık ve tekrar yalvarır hale getirdi. Sert ya da nazık, fark etmezdi; onun yaptığı her şeye ihtiyacı vardı ve bunu biliyordu.

Okşamak çok iyi hissettiriyordu, ulaşılamaz bir zevkti. İnledi, "İçeri. İçeri."

Alt deliği dolduğunda, boş çekirdeğinde ona ihtiyacı vardı. Garip bir ısıtırdı, bir geçit tıkaçı sıkarken diğeri ilgi için yalvarıyordu.

Monster'ın parmakları kıvrımlarını okşadı, onu en çok istediği yerde dans etti, boş vajinasının açıklığını süpürdü ve içeri ve dışarı daldı.

Başparmağıyla kızın klitorisine hafifçe vurarak ihtiyacını artırdı.

Bunu neden yaptı? Bunu yapmasına gerek yoktu. Naya'nın ona zaten ihtiyacı vardı. Onu zaten istiyordu. Bir sonraki orgazmı için çığlık atmak istiyordu. Kıvranıyor, yalvarıyor, ona ulaşmak için gereken baskıyı bulmaya çalışıyordu.

Bacaklarının arasından şişmiş yarığına bir tokat attı.

Kadın bu yeni şiddet karşısında inledi.

Elleriyle kalçalarını yakalayarak onu sabit tuttu. "Hayır. Hayır, bunu yapamazsın. İzin almadan boşalabileceğini mi sanıyorsun? Kendi zevkinin sahibi olduğunu mu sanıyorsun? Bu işler böyle yürümüyor, Hazine."

"Ama ona ihtiyacım var. Lütfen."

"Hayır, hayır, hayır," dedi şarkı söyler gibi bir sesle. "Yapman gereken şey beni dinlemek. Bana itaat etmek. Kurallarına uymak. Dediklerimi yap."

"Lütfen. Lütfen, Canavar. Sik beni." Hâlâ tökezleyerek

Bu.

Sızlanmaları keskin çığlıklara dönüşene kadar onu tekrar, sertçe tokatladı. Rahatsızlık. Tokatlar her şeyi sıcak ve dikenli hale getirdi. "Acıyor. Dur," diye yalvardı.

"Senin ölmüş olman canımı yakardı. Öldürülebilirdin. Küçük bir kedi tokadı bir şey değil. Ama daha yeni başlıyoruz, Naya. Hatırlayacaksın. O anıyı tenine kazıyacağım. Benim pisliğimden uzak duracaksın."

Ellerini beline koyarak onu sırtı önüne gelecek şekilde kaldırdı. Saçları yüzündeydi, planının ne olduğunu bilmiyordu.

Fazla uzağa gitmediler. Kendini yine yüzüstü yatarken buldu, gövdesi destekleniyordu ama kolları ve bacakları yanlara düşüyordu. Yerden yüksekte, o uyurken bankı kurmuştu ve şimdi onun üzerindeydi.

Hayal bile edemeyeceği bir pozisyona sokuldu.

"Canavar." Doğrulmaya ve rahatsız edici düzeneden inmeye çalıştı.

Adamın eli kadının sırtının küçük kısmına indi.

"Sakin ol, Naya." Komutu alçak sesle, Naya'nın içinde yuvarlanarak inledi, alt deliği tıkacın etrafında spazm geçirdi.

Etrafında dolaşıyordu. Sallanan siki ona onu ilk kez açıkça gördüğü, yuvasına çağrılmayı beklediği zamanı hatırlattı.

Ona ellerini nereye koyacağını ve bacaklarını nasıl dinlendireceğini gösterdi. Bankta, ellerinin yuvarlak dübel tutamakları üzerinde kenetlenebileceği bir yer vardı. Dizlerini büken Canavar, bacaklarını dinlendirecek şekilde manevra yaptı.

yan dolguda. Göğüslerinin ezilmesi ve başının aşağı doğru pozisyonda olması dışında rahatsız edici değildi.

"Sizi kemerler ve tokalarla zapt edebilirim. Gerek var mı?"

Olanlar karşısında kafasının içinde biraz kilitlenince onun konuştuğunu duydu ama soruyu duymadı. "Ne?"

Onu tekrar kaldırdı ve gövdesinin altına bir yastık koyarak düz bankın göğüsleri üzerinde yarattığı baskıyı hafifletti. Aleti yüzüne yakındı, zengin kokusu koku alma duyularına kadar ulaşıyor ve tüm düşüncelerini sıfırlıyor, aklını garip pozisyonundan çıkarıyordu.

Ağzını açtı, yalamak için zorladı ama adam geri çekildi. "Hayır. Bunu hak etmedin."

Mızmızlanması tamamen protestoydu.

"Bebek bunu istiyor, değil mi? Hiç sanmıyorum. Bebek yetkili değil." Elleri saçlarına gitti, tutturulduğu yerden aşağı çekti ve yanlardan topladı. Pençeleri kafa derisini sıyrarak onu ürpertti.

Yaptıkları tehditten farksızdı.

"Seni koyduğum yerde kalmanı istiyorum. Bırakırsan, tekme atarsan ya da hareket edersen daha fazla vuruş alırsın." Dili kalındı. Naya onun kelimelerindeki canavarı duyabiliyordu. "Az önce sana ne söylediğimi anlat bana."

"Beni koyduğun yerde kalmamı istiyorsun. Eğer bırakırsam ya da tekme atarsam, daha fazla vuruş alırım. Ne vuruşu?"

Kızın görüş alanından kayboldu ve elinde bir sopayla geri döndü. Değnek benzeri ucunun eline oturan kısmı deri sargılıydı ve diğer ucunda düzinelerce telden oluşan özenli bir örgü vardı. Değneği kaldırdı ve boynunun arkasında açığa çıkardığı deriyi yavaşça çekti.

Felç.

Adam kızın görüş alanından çıkıp arkasına geçerken ilerleyişini takip etti; kızın poposu havadaydı ve açıktaydı.

"Sıkı tutun. Kımıldama. Cezanı çek, yoksa daha fazlasını alırsın," diye hatırlattı. "Bankı biraz ayarlayacağım ve başlamadan önce seni bir şey için daha açacağım."

Bankın arka ucu kalktı. Naya gözlerini kapadı ve kendini tuttu. Adamın bir şeyi hareket ettirdiğini duydu ve bankın arka yarısı onu birbirinden ayırırken bacakları açıldı. Adam tekrar yere çökerek vücudunun yüksekliğiyle oynadı, bir şeyleri hareket ettirdikçe kaldırdı.

"Çok güzel," dedi adam kadının iç uyluğunun derisine doğru. Tatlı bir öpücüğü sıg bir ısırik izledi. "Ne kadar güzel küçük bir şey. Tatlı küçük

şey. Hazinem için iyi olacak mı?" Öp, ısır.

Öp, ısır.

Dişleri sıkıştı. Ağzı emildi. Zevk ve sahiplenme. Elleri dokunuyor, damlayan, açıkta kalan çekirdeğine doğru ilerlerken nerede olduğunu hissetmesine izin veriyordu.

"Şu zavallı amcığa bak. Bu zavallı ihmal edilmiş amcığa. Çok dikkatli olmalıyım. Çocuğum orada büyüyor. Kadının orada hayat barındırıyor. Seni benim düğümümle dolduramam. Seni başka bir şeyle doldurmam gerekecek. İyi ki o şey tam burada."

Onun hareketini duydu ve sonra adam tekrar önündeydi, elinde yeni bir şey vardı: bir bıçak ve kalın bir kök parçası.

Bir pençesiyle bir tarafı keserek deriyi parçaladı ve Naya'nın hemen tanıdığı baharatlı, sıcak bir koku yaydı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet." Biliyordu. Ama neden ondaydı? Neden bıçağı dikkatlice soymak için kullanıyordu?

"Anlat bana."

"Bu zencefil."

"Evet. Hiç taze zencefil tattın mı?"

Gözlerini adamın yüzünde gezdirdi.

"Evet." "Etkilerini biliyorsun."

"Evet."

Yağlı kökün kabuğunu soyarken baharatlı koku odayı doldurdu. "Bunu sana vereceğim ve sen de benim için tutacaksın."

Elini açmak için verdiği tepki refleksti ama adam omzuna bastırdı. Naya onun ne istediğini anlamadı.

Göğsünün derinliklerinden gelen bir sesle, "Sana hareket edebileceğini söyledim mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı.

"Beni dinlemeni istiyorum. Dediklerimi yapmanı istiyorum. Bunu tutacaksın. Koyduğum yerde tut."

İçine soktu.

Yabancı ve sıcak, yaklaşık tek bir parmağı büyüklüğünde, iki kez pompaladı ve sertleşmiş çıkıntısına kadar ovuşturdu, daire çizdi, yanan, karıncalanan bir ısı yaydı.

Naya inledi ve kaçmak istercesine eğildi. Adamın avuçları aynı anda sert ve gırtlaktan gelen bir komutla Naya'nın sırtına doğru yayıldı.

"Hala. Şimdi."

Kasları kilitlendi, biyolojisinin omega'sı onu çaresiz bıraktı.

Klitorisinin etrafında, yayılmış kalçalarının arasında acı veren kabarıklığını hissedene kadar dönüp durdu. Ta ki yanıyormuş gibi hissedene kadar. Sonra zencefili aşağı kaydırıp ve içine soktu.

"Onu benim için orada tutacaksın. Ve bunu da." Kızın poposundaki tükaca dokundu.

"Lütfen, Canavar. Lütfen," diye yalvardı, bunun durmasını istiyordu. Bunu durdurmak için ne yapabilirdi? Kan dolaşımına sızan ıslığı hafifletmek için?

Daha önce sahip olduğu şeyin deri kayışlarının verdiği soğuk his, kürek kemiklerinin arasına hafifçe indiğinde Naya'yı ürküttü. "Bu bir kamçılayıcı, hazine, bir çeşit kırbaç. Ben yeterince çektiğini düşünene kadar bunu kışında ve bacaklarının arasında kullanacaksın. Seni böyle kırbaçlayacağım."

Kayışlar kalktı ve tekrar indi.

Kadın çığlık attı. Tenine değerken çıkardığı ses, gücü -kendini tutuyor olması gerektiğini biliyordu ama o çok sayıdaki küçük kirpikler yelpaze gibi yayılarak yeni bir yakıcı alev katmanı ekledi.

"Naya, bunu yapabilirsin. Sen güçlüsün. Benim lanet hayatımı kurtaracak kadar güçlüsün, o yüzden bunu da yapacaksın. İlk kuralım nedir?

"Basitleştirelim. Ben yanında değilsem bu odada kalman gerekiyor. "Seni koyduğum yerde kalmaya ne dersin? Bu iyi bir kural, çünkü bir dövüş çukurunun ortasına dalıp önüme atlayacağını hiç düşünmemiştim.

"Şimdi 'beni koyduğun yerde kal' diyorsun. Söyle."

Yüzündeki gözyaşları ve sümük nedeniyle konuşmakta güçlük çekiyordu.

Kekeleyerek, "Beni koyduğun yerde kal." diye hıçkırdı. "Güzel."

Kırbaç yukarı ve aşağı, sertçe indirdi. Kadın çığlık attı. Nedense bu, içine yerleştirdiği kökün tutuşunu zayıflattı ve kaydığını hissetti.

"Hayır, hayır, hayır" diye bağırdı. Tekrar içine sokup çıkararak duvarlarına bastırıp ve yanmasını sağladı. Kadın acıdan ve ıstıraptan terliyordu.

"Kural iki: Sadece hediye alırım. Söyle." "Ben sadece canavarımdan hediye alırım."

Kırbaçtan bir kırbaç daha. Bu sefer tısladı, sıkıştı, içindeki şeye dokunmasını istemiyordu. Hareket etmesini istemiyordu. Ama sıkışma neredeyse aynı etkiyi yarattı ve alçak sesle inledi.

"Ve üçüncü kural: Monster'ın bokundan uzak dur." Öfkeliydi. Kelimelerin hırıltısı kadının tüm sinir uçlarında yankılanıyordu. Her şey sıkıştı. Acıdı.

Ama. Ama...

Çok tahrik olmuştu. Nasıl olabilirdi ki? Sıcaklığın karıncalanma katmanları, ihtiyaç katmanları vardı. Beyni ona boşalması gerektiğini söylüyordu. Boşalması gerekiyordu. Ve aynı zamanda onu orada tutuyor, sıkıntı ve özlemle onu orada donduruyordu.

Kalçalarını hareket ettiremiyordu. Dayanamadı. Zorlanan klitorisi için hiçbir baskı yoktu. Sıkışan rahmi ve dolan poposu için hiçbir kolaylık yoktu.

Hiç hareket etmemesi gerekiyordu.

"Söyle!" diye bağırdı.

"Canavar'ın bokundan uzak dur!" diye bağırdı. Kırbaç sertçe indi. Acımasızca.

"Şu renklere bak. Nasıl da damlıyorsun. Bebek ne yapacağını bilmiyor. Hadi tekrar yapalım. Bu dersi öğrenmek istediğini biliyorum."

Ne , nerede olduğunu ya da kim olduğunu bilmeyene kadar, her şeyi tekrar tekrar söyledi, yayıldı, alt kısmı ona baktı, kırbacı, tıkaç ve kökü aldı. Onu ısı döngüsü gibi bir yere itti, hazır, istekli ve istediği her şeye boyun eğiyordu. Baskıya, onun dokunuşuna, bağışlanmaya o kadar çaresizdi ki, ceza için kırbaça doğru eğiliyordu.

Canavar onun etrafında dolanarak başını tuttu ve terli alnındaki saçlarını düzeltti. "Benim üç kuralım nedir, Naya? Bana hepsini söyle."

"Canavarımın beni koyduğu yerde kal. Sadece Canavar'dan hediye al. Ve Canavar'ın pisliğinden uzak dur."

"Lanet olsun, haklısın. Aç gözlerini."

Onları kapattığını fark etmemişti. Adam oradaydı, bankın aşağı doğru pozisyonu kadının sertleşmiş sikini görebilmesi için mükemmel yükseklikteydi. Adam

etkilenmemişti. Damlarken rengi koyu ve öfkeliydi. Mırıltısı, kokusuyla birleştiğinde, zihninde sonsuza dek cezaya eşit olacak zencefil kokusunu bastırđı.

"Hazinem iyi iş çıkardı. Çok iyiydi. Hareket etmedi. Ona ne verdiysem onu aldı. Kuralları öğrendi. Sen, biliyorsun. Sen benim hazinemsin. Seni kaybedemem. Seni riske atamam. Seni tehlikeye atamam. Yapamam. Daha önce deli olduğumu düşünüyordum ama bu hiçbir şey Naya, hiçbir şey."

Ellerini kızın yüzünde gezdirerek gözyaşlarını sildi. Elinde gömleğİ vardı ve onu salya ve sümük dağınıklığını temizlemek için kullandı.

"Canavar," diye inledi. Kendisini şimdiki zamana, bu odaya, ona bağlaması için onun dokunuşuna ihtiyacı vardı ama bu yeterli değildi. Hem de hiç.

"şimdi nefes al, benim güzel kızım," dedi, onu banktan kaldırarak. Sesinin düzensiz ve duygusal olduğunu düşündü ve yüzünü onun boynuna ve çenesine sıkıca bastırđı, kendini ayıramadı.

Yuvaya geri dönmesi iki adım sürdü. Kulağına konuşabilmek için onu tuttu. "Sen çok güzelsin. Çok güçlüsün. Mükemmel. Seni hiç hayal etmemiştim. Senin gibi bir kadının var olduğunu hiç hayal etmemiştim."

Banktan kurtulunca onu kendine doğru çekti ve derisini pençeledi. Onu içinde istiyordu, kalbinin attığı yere, onun içine girmeye ihtiyacı vardı.

Oturdular. Onu kucağında tuttu, ama eğdi, böylece uzanıp tıkaçı çıkarabildi ve zencefil kökünü alabildi.

"Yaralar için bir şeyim var," dedi ama kadın onun gitmesine izin vermedi. Acıyla ilgisi olmayan bir rahatlamaya ihtiyacı vardı.

Dokunuşu ve mırıltısı kızın üzerinde geziniyor, onu rahatlatıyordu. Onlara bakabilmek için onu kucağına yatırdı, mırıltılar ve cesaretlendirmelerle ona rehberlik etti.

Naya razı oldu ama adamın sikinin o topraksı kokusu kafasına gidene kadar kendini olabildiğince ona doğru kıvırdı.

"Canavar, istiyorum-"

"Pekala. Ne istersen al, hazine. Benden ne istersen alabilirsin." Büyük, tembel bir aslan, dersini verdiğı, ona boyun eğdirdiğı için duyduğı memnuniyeti hissedebiliyordu. Uzandı ve onun kendisinden almasına izin verdi.

Serbest bırakıldı, Naya aldı.

Dolaşan elleri ve sabit mırıltısı onun dokunma iştahını yatıştırırken, döndü ve ağızıyla onun sikini buldu, ondan damlayan tüm o boşa harcanmış misk kokusunu yaladı. Tadını seviyordu, onun vahşi baharatlı kekini. Buna ihtiyacı vardı; hiç kimse onu

en sevdiği şeyler söz konusu olduğunda kendini kontrol edemezdi. Elde edebileceği her şeyi istiyor ve mümkün olan en kısa sürede içinde olmasını istiyordu.

Omega içgüdüğü ve ihtiyaç hüküm sürüyordu.

Naya onun sanatsız talebi karşısında tısladığını duydu, ellerinden birinin sikinin dibini bulması ve diğerinin onu sağlamak istercesine testislerini avuçlaması, onun uyarılmasının özü, tat tomurcuklarında arzuladığı kalın bir sıvı. Onu ağzına tıktı, başını sertçe çekti, onu besin gibi içti.

Kız onun sikini emerken elleri onu okşuyor, güven veriyor, yeniden onaylıyordu. Ona istediğini verdi, kalçalarını kaldırarak ona sundu. Canavar onu cezalandırmıştı ve şimdi Darre ona aldığı her şeyi geri verdi, onu soyup açmasına ve almasına izin verdi.

Ve al.

Tadı vücuduna çarptı ve zencefilden daha parlak bir şekilde yanarak karnını ısıttı. Onu yüce bir haz ile aydınlattı. Onu her zaman tam merkezinde hissediyordu. Bir dokunuş ve tekrar boşalacaktı. Boşalır ve boşalırdı.

Tadı ve dokusu değişene kadar, istediği her şeyi elde edene kadar onun sikiyle uğraştı. Cins oldukları için, onun boşalması hamileliğiyle birlikte değişmişti. Onu besledi ve aralarındaki bağı derinleştirdi.

Sonraki on bir ay geçtikçe, ondan bunu daha fazla isteyecekti. Arzulayacaktı.

Dudakları onu tutamayacak kadar yorulana ve çenesi çok sert emmekten acıyana kadar durmadı. Adam nefes nefese kalıp homurdanarak adını söyleyene, siki ellerinde zonklayana, kalın tohumlar boğazından aşağı akana kadar durmadı.

Adamın altında, etrafında olması, ellerinin tenini saygıyla okşaması ve okşaması onu bir rahatlık, güvenlik ve sıcaklık hissiyle doldurdu. Tüm duyuları devreye girmiş, adamın erkekliği ağzında, ikisi birlikte erotik açıdan yumuşatılmış bir huzur bulutunun içine hapsolmuşlardı. Naya duygusal ve fiziksel bir coşku içinde sürükleniyordu.

Kırbaçlanmanın ve keskin öfkesinin neden olduğu yırtık pırtık kenarlar bulanıklaştı. Ona güveniyordu. Onu istiyordu. Onu asla terk etmeyecekti. Onun varlığının en derin yerine yerleşmişti.

Onları biraz çevirdi, ama ağzını istediği yere götürmek için pozisyonunu kullanarak dilediğini yapmasına izin verdi. Zencefilin sıcaklığı, kayganlığının tüm ıslaklığıyla solmuştu, ancak dokuları hala çilenin kalan aciliyetini hissediyordu.

Uzun dil darbeleriyle onun gergin ve ağrıyan sinir uçlarını aradı. Her nasılsa, teninin yüzeyinin altında her zaman biriken yoğun arzuyu tetiklemeden, onunla ilgilendi. Onu sakinleştirdi. Ona hizmet etti.

Aleti ağzında, bedenlen ve ruhen onunla sarmaş dolaş olan Naya kendinden geçti.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Naya, çocukluğunun geçtiği evin arka girişinde araçtan inerken Canavar'ın gücüyle kendini dengeledi, bu hareket başını döndürdü. Bu sokaktaki diğer tüm binalarla aynı olan bina, şimdi burada yaşadığı zamankinden farklı görünmüyordu. Temiz ve düzenliydi, yerinde olmayan tek bir ot bile yoktu.

Monster onu önüne çekti ve bir kolunu omuzlarından geçirip göğüslerine yasladı, elini karnının çıkıntısına dayadı. Karnının yüksek, top gibi hissi onu beceriksiz yapıyordu ama içindeki bebekle gurur duyuyordu. Hamileliğin zorluklarının onun neşesini kaçırmasına izin vermeyecekti.

Taşıttan ilk ayrılan Alreck, Canavar'ın sağına doğru ilerledi. Zaten yanlarında getirdikleri diğer iki muhafız vardı. Kulenin dışında, Naya'nın her zaman fazladan korumaları vardı, Monster'ın onu korumak için fazladan göz ve beden talep etme konusunda hiçbir sorunu yoktu.

Eğer dünya dönmeyi bırakmazsa, Canavar yürümesine izin vermek yerine onu içeri taşıyacaktı. Bugün ondan bunu yapmamasını istemişti. Canavar onun isteğini sözsüzce düşünmüştü, gözleri parlıyordu. Adam canı ne isterse onu yapardı.

Onu memnun eden şeyler çoğunlukla Naya'ya da uyuyordu çünkü alfası onu mutlu etmeyi seviyordu. Kendini dizginlemesi tamamen onun davranışlarına bağlıydı. Haftalardır bu buluşmayı dört gözle beklemesine rağmen, iyi bir izlenim bırakmak istiyordu. Ailesinin onun neşesini görmesini istiyordu.

Arka kapı çarparak açıldı ve en küçük üç erkek kardeşi yabaniler gibi dışarı fırlayarak onun adını haykırdı. Alreck ve yanlarındaki diğer iki alfa bu beklenmedik hücum karşısında gerildi. Naya muhafızların kılıçlarına doğru seğirttiklerini gördü ve neyse ki olgunlaşmamış alfaların bir tehdit olmadığını fark etti.

Sonra çocuklar tam önündeydi, Canavar'a şaşkınlıkla bakıyorlardı, onun heybetli varlığı karşısında durmuşlardı. Aralarında sadece birkaç yaş fark olan üçüzlere benziyorlardı, en büyükleri en küçüğünden biraz daha kısaydı.

Canavar'ın kim olduğunu ve nasıl bir alfa olduğunu biliyorlardı. Tüm aile biliyordu. Ama onu bilmek, onunla tanışmaktan farklıydı.

Onun yüz hatlarını, pençelerini ve varlığını nasıl algıladıklarını görebiliyordu. Alfa iradesini kimseye dayatmak zorunda değildi. Aura'sı ondan geniş bir daire şeklinde yayılıyordu.

Monster karşılığında kayıtsız bir bakış attı.

Onlara sarılmak için yanlarına gitmeye çalıştı ama Canavar'ın vücudunu saran kolu yolunu kesti. Babası, ardından annesi, Phee ve ağabeylerinden biri daha az coşkulu bir tempoyla evden çıktılar.

Bu buluşma haftalardır aklının bir köşesindeydi, öyle ki Monster onu buraya getirmemekle tehdit etmişti. Kendi babası ve ağabeyi Constantine Kane ile tarafsız bir bölgede buluşması gerekiyordu ama bu buluşma ailesinin evinde olmak zorunda değildi.

Ama Naya annesine iyi olduğuna dair güvence vermek istiyordu. Phee ve kardeşlerine eşini göstermek istiyordu. Ve Canavar'ın babasının onun için seçeceği türden bir erkek olduğunu düşünüyordu; hâlâ çocukluk çağında olan birinden ziyade güçlü bir alfa.

Hayatının çoğunu geçirdiği bu evde kendini güvensiz hissetmiş, yetersizlik duygularının bir kısmı geri gelmişti. Her nefes alışında ciğerleri geçmişin havasıyla doluyordu.

Solgun, gözleri şişmiş ve dudakları büzülmüş olan annesi, hasta yatağından kalkıp dışarıya gelmiş gibi bir ifadeyle onları karşıladı. Annesinin bu neşeli çiftle ilgili değerlendirmesi ne olacaktı?

Annesinin saplantılı mükemmellik arzusu Naya'yı endişelendiriyordu. Sanki babası ve rakipleri arasındaki güç oyununa kapılmak Naya'nın suçuymuş gibi. Sanki annesinin asla ziyaret edemeyeceği bir sektörde bir alfa seçmesi kasıtlıymış gibi.

Naya alttan alta bir onaylamama akımı beklemişti, bu yenilmiş kadını değil. Gergin ve acılı annenin tüm görünüşü değişmişti. Neden bu kadar hasta görünüyordu?

Naya'nın kaçırılmasından dolayı hasta olabilir miydi, yoksa eş seçiminden dolayı mı hastaydı? Naya bunu bilemiyordu. Annesi onun onuruna sıkı sıkıya sarılmıştı. Ne hissettiğini ya da bir şeyleri neden yaptığını anlamak her zaman zor olmuştu.

Naya kimsenin eşinin değerini yargılamasına izin vermezdi, ailesi bile. Geçmişte işlediği suçlar ortadaydı ama bunun bir önemi yoktu. O onundu; Naya hayatta olduğu sürece kimse onun harika olmadığını düşünmeye cüret edemezdi. Buna tahammül edemezdi.

Ailesi yaklaşarak endişesinin artmasına neden oldu ve Canavar dişlerinin arasından tısladı. Onu kollarına aldı, ağız bir mırıltıyla boğazına gitti ve ailesine bir uyarı sundu.

Onu rahatlatırken elleri saçlarına gitti. Eğer üzülrse, o da bunu hissedecekti ve bu tehlikeli olabilirdi.

Aralarındaki bağ ve onun hamileliği ilişkilerini düzene sokmuş ve ikisine de Naya'nın hayal bile edemeyeceği bir huzur duygusu vermişti. Ama onun etrafında sahiplenici bir aslan gibi dolaşma ihtiyacı, birlikte geçirdikleri ilk günlerdeki kadar yoğundu. Sadece boyun eğmiş ve değerini kanıtlamış olanlar ona dokunabilir, yanına yaklaşabilir, hatta onunla konuşabilirdi.

Kıskanç ve rahatsız edici olsa da, onun sahipleniciliği Naya'yı hâlâ heyecanlandırıyordu. Canavar'ın ona olan takıntısından zevk alıyordu. Buna bayılıyordu.

Kucağına alıp bağına bastığında, içindeki bebek alfa tekmeliyor, korunuyor ve seviliyordu.

Ailesinden, anne babasından korunuyordu. Onların ağırlığı ona zarar veriyordu ve o bunun farkında bile değildi. Ama artık kimse ona dokunamazdı, istekleri, talepleri, beklentileri ya da hayal kırıklıklarıyla. Eskiden hep pes eden, kendini kapana kısılmış hissedenden, kendini kaçırılmış bulan o kız, 12 Sektör'deki en güçlü erkeklerden biri tarafından kalbi sahiplenilmiş bir kadın olarak eve dönmüştü. Canavar onun için her şeyi yapardı.

Onun gücü onun gücüydü.

Onu seçerek ne kadar büyüdüğünü ve değiştiğini fark etmemişti. Savaşından sonra o odanın belirsiz dehşetinde, onu seçmesi için yalvarmıştı. Naya bunu kalbinde duymuştu. Ona ısırığını vermeden önce de onun olmuştu. Onun için yaratılmıştı.

Kız onun yakarışına kendi talebiyle karşılık vermişti ve o da karşılığında kendini vermiş, onu değiştirmiş, tüm yetersizliklerini çözmüş ve ailesinin ondan olmasını istediği her şeyi silmişti. Ona olmak istediği kişi olması için izin vermişti.

Vahiy çok hızlı gerçekleşti.

Açık alfa sevgisinin eşi benzeri görülmemiş görüntüsü karşısında ağız açık kalan babası, sanki evine yeni gelenlerin kim olabileceğine dair hiçbir fikri yokmuş gibi kararsız bir ifadeyle partinin önünde duruyordu. Bu kesinlikle bir canavarın eline düşen uysal küçük kıızı değildi.

Yüzleri paha biçilemezdi. Naya kıkırdadı.

Eşinin ağzını öpmek için kendi ağzına götürdü ve daha derine götürmeye çalıştığında tekrar kıkırdadı, dili tam orada ailesinin önünde onunkini yaladı. Erkek kardeşlerinin ağzı açık kalmış, anne ve babası ise afallamıştı. Onu itmek için kendini zorladığında kıkırdaması tam bir kahkahaya dönüştü.

"Lütfen Canavar, kardeşlerime sarılmama izin ver," diye yalvardı, parmaklarını onun saçlarından çekip ellerini omuzlarında yumuşatarak.

Hızlı ve sert bir öpücük daha kondurdu, homurdandı ve sonra onu yere bıraktı.

Canavar omzunun üzerinden onlara bakarken kardeşlerine sarıldı ve karnını okşamalarına izin verdi. Önce kardeşlerini tanıştırdı, en küçükleri ona Runt demesine karşı çıkınca gülümsedi. Gururla şişindi ve Canavar'a gerçek adının Finnor olduğunu söyledi. Aralarındaki bağ sayesinde Naya, Canavar'ın da onun eğlencesini paylaştığını hissetti.

Daha sonra ailesini tanıttı. Monster hâlâ bir şey söylemedi. Bu onun ziyaretiydi; ona böyle olacağını söylemişti.

Ailesi yaltaklanıp gözüne girmeye çalışacaktı. O uyarmıştı. Onu.

Bunun üzerine o da homurdandı. Şimdi arkasında bir güvence kulesi, onun

Onun gelini olmak, ailesinin yanında ona daha önce sahip olmadığı bir statü kazandırdı. O en güçlü alfabaydı, onun gücü onun gücüydü ve aralarındaki bağ ve onun kutsaması onları bir yapmıştı.

Toplumlarının hiyerarşisinde Naya kendini ailesindeki herkesin saygı duyduğu bir kadın olarak buldu.

Eğer bu doğuştan gelen bir içgüdü olmasaydı, değişim daha farklı olabilirdi. Ancak babasını ve annesini selamlarken doğal bir geçiş yaşandı. Alfa'sının huzurunda kızlarına saygıyla boyun eğdiler. Daha sonra, onların varlığı olmadan bu etki azalacaktı. Naya annesinin öfkeli tiradını hayal edebiliyordu.

Ama şimdi kadın, en küçük kızının gözleriyle buluşmadan, yumuşak bir şekilde gülümsüyordu.

Naya ona sarılmak istedi. Ama sarılmadı.

Babası onun elini tuttu. "İyi iş çıkardın kızım," dedi elini sıkarak. Onun gözlerinde, daha güçlü alfalar getirerek seçimini nasıl manipüle etmeye çalıştığını tekrar düşünmesine neden olan bir şey gördü. Belki de Crispin'i gerçekten istemediğini de biliyordu.

Tüm parti sonunda eve girdi. Naya bu gece ve yarın ailesiyle vakit geçirecekti ama ertesi gün kral, Constantine Kane ve Canavar'ın babası Rhineholth, Canavar'la görüşmek için gelecekti.

Ona odasını gösterdi. Crispin için hazırladığı yuvaya dokunulmamış olması ona tuhaf bir rahatlama hissi veriyordu. Yatak takımlarını yerleştirme şeklinden korkusunu neredeyse görebiliyordu.

Canavar her şeyi inceledi, Naya'yı odanın içinde yavaş yavaş keşfetti. "Özel alanın senin gibi. Bu renkler evin geri kalanına kıyasla çok cesur," diye düşündü.

"Annem parlak renklerin kaba ve gösterişli olduğunu düşünüyor."

Küçük, renkli, rahat odada karanlık ve sert bir şekilde doldurduğu büyük varlığıyla onun alanını daha da küçük hissettirdi.

"İstersen eşyalarından bazılarını yanımıza alabiliriz, hazine. Buraya ne zaman döneceğimizi bilmiyorum."

Yuvasında, Crispin'in gömleklerinden birini giymiş olan havasız adamı buldu. Aradan aylar geçmişti ama şimdi ortaya çıkan çılgın canavar buydu. Bölgesel içgüdüleri sınır tanımıyordu.

Yatağındaki şeyi kokmuş gibi yırttı, kapıyı açtı ve koridora fırlattı.

Ona kıkırdadı.

"Beni yuvana davet et, eşim," dedi ona doğru ilerlerken.

Naya bir adım geri çekildi. Gülümsemesini gizlemeye çalışarak, "Burası annemle babamın evi," diye bağırdı. Birbirlerine duydukları arzu birkaç saatlik ayrılığa bile zor dayanıyordu.

Hamileliğinin ağırlığı yüzünden vulvası her zaman biraz şişer, her zaman biraz ıslanırdı ama hırıltısı kalın, dolgulu iç çamaşırının içine bir miktar kayganlığın sızmasına neden oldu. Hantal şeyler çirkindi ama Naya annesinin haklı olduğunu fark etmişti; kullanışlıydı. Dronlar kendi iç çamaşırını yapmasına yardım etmişti.

Darre'nin hırıltısı ona tekrar seslenirken azaldı. Naya yatağına, bir başkası için yaptığı yuvaya gitti. Bu canavar gibi adam için çok küçük olacaktı ama önemli değildi; konu zevk olduğunda Darre'nin her şeyi yapabileceğini öğrenmişti.

Oturdu ve ellerini onun için kaldırdı. "Canavar."

"Neden bu kadar uzun sürdü" ifadesi karşısında sırtıtmamak elde değildi.

*

Kocası her zaman onun yanındaydı. Ailesi onu herhangi bir konuşmanın içine çekemiyordu. Bunun yerine onu kucağına çekip besliyor, onun sandalyesi gibi davranıyor ve herkesi görmezden geliyordu.

Yine de, özellikle Finnor onun tartaklanmasına itiraz ettiğinde, çocuklarla arası biraz düzeldi.

"Ona bu kadar çok dokunmalı mısın? İçinde bir bebek var. Sen çok büyüksün. Onu kaldırıp indirirken bebeğe zarar verebilirsin. Ne tür bir eşsin sen? Zorba bir eş misin?"

Adamın eğlendiğini ve meydan okumaya karşı hafif bir saygı duyduğunu hissetti. "Zorba arkadaş mı?"

"Bilirsin, şu kontrolcü, moral bozucu, zayıf arkadaşlarına sataşan alfalardan biri. Aranızda bir bağ olduğunu sanıyordum. Sanki hiçbir şey yapmasına izin vermiyorsun, tüm haklarını elinden alıyorsun, her şeyi kontrol ediyorsun. Mutlu görünüyor ama yaptığının doğru olduğunu sanmıyorum. Ve orada bir bebek var. Ona zarar verebilirsin. Annem ve babam asla-"

"Bu kadar yeter." Canavar, kardeşinin tiradını susturarak emretti. "Annenin ve babanın ne yaptığı ya da yapmadığı umurumda değil. Ama soruna cevap vereceğim çünkü sorma cesaretini gösterdin.

"Aramızda bir bağ var ve ben onun tüm ihtiyaçlarını, zevklerini ve çocuğumuzun güvenliğini . Kalpten kalbe bağlıyız. Bir kuralı çiğnemediği sürece onun hoşlanmadığı hiçbir şeyi yapmıyorum. Kurallar önemlidir, böylece ikimiz de birbirimizden beklentilerimizi yerine getiririz. İyi bir alfanın kuralları vardır ve bu kurallar konusunda nettir."

Finnor cevabı biraz düşündü, gözleri Naya'nın gülmek istemesine neden olacak şekilde onları tepeden tırnağa süzüyordu. Bu genç erkek kardeşi bir zorba olabilirdi ama aynı zamanda düşünceliydi de.

Değerlendirmesinin ardından başını yana eğdi. "Ne tür kurallar?"

"Bu eşler arasında."

Çocuk büyük bir hoşnutsuzlukla ofladı. "Talis askere gitmeden önce okuldaki son yılınızda daha çok şey öğreneceğimizi söylüyor. Neden bütün iyi şeyler son sınıfta? Bu hiç adil değil. Artık öğrenmeye hazırım."

"Belki öyle, belki değil, yavrum. Ama alfaların fazladan eğitim ve askere alınmasının bir nedeni var ve senin vücudun henüz gereklilikleri karşılamadı," diye onu bilgilendirdi Canavar.

Finnor omuzlarını geriye atarak genç göğsünü kabarttı. "Ben bir yavru değilim. Yaşım genç olabilir ama asla en altta değilim."

"Hile yapıyorsun," diye gönüllü oldu Naya, sözlerini hoşgörölü bir gülümsemeyle yumuşatarak.

Kaşlarını çatı. "Kazanmak söz konusu olduğunda hile yapmak yoktur, Naya. Ben sadece herkesin nerede zayıf olduğunu biliyorum."

Herkesin neresinin gıdıklandığını biliyordu ve onları ya güldürmek ya da pes ettirmek için bir tekniğı vardı. Güçlerini test ederken, büyük oynarken kazanmaya çalışırken, hiçbir genç alfa gülmeye ya da kıkırdamaya cesaret edemezdi. Önce onlar pes ederdi.

Naya bu numarayı, onlar henüz bebekken parkta onlarla oynarken keşfetmişti. Onların yüksek sesli, özgür kahkahalarını duymaya bayılırdı. Finnor dersi dikkatle dinlemişti.

"Bu kardeşin gelip bize evlatlık vermeli, Naya. Senin muhafızlarından biri olabilir," diye mırıldandı Canavar. Bu büyük bir iltifattı ve Finnor gözlerinin önünde uzadı.

Ailesinin yanında olması güzel olurdu ama Sektör 2 hâlâ Sektör 2'ydi.

Monster ailesini görmezden geliyor, sadece onun aracılığıyla gelen soruları yanıtlıyordu. Kardeşi Talis, şimdi Talis Rizer, ordudaki görevinden döndüğünde evdeydi. Geride durup sadece izliyordu ama Finnor'un başını çektiğı ve her zaman birlikte olan en küçük üçlü Canavar'ı biraz eğlendiriyordu. Çocukların sorularını yanıtladı ve pençelerini incelemelerine izin verdi.

Naya annesi ve Phee ile eşyalarını toplamayı ve bebek için ne tür şeylere ihtiyacı olabileceğini konuştu. Hizmetçilerle aile tarifleri hakkında konuştu. Konuşmalar sıradan kaldı.

Annesine nasıl hissettiğini sordu ama sadece yarım yamalak cevaplar aldı. Annesi onun gözlerinin içine bakamıyordu. Phee de daha iyi değildi.

Phee Talis'in yanında kaldı ya da genellikle ondan uzak durdu. Naya onunla konuşmak istiyordu ama Monster, buranın kaçırıldığı ev olduğunun ve ailesinin ona hak ettiğini düşündüğü saygıyı göstermediğinin bilincinde olarak onu bir dakika bile yalnız bırakmıyordu.

Phee eşiyle olan evlilik sözleşmesini yenilememişti. Bu olayı, kendisine değer verecek bir eş bulma özgürlüğü olarak görmek yerine bir başarısızlık gibi algılamıştı.

Naya, Monster'la aralarındaki her etkileşimi uzaktan da olsa izleyen ablasının değerlendirmesini hissedebiliyordu.

Naya'nın bildiğı kadarıyla, onlar Phee'nin yakından gördüğü ilk bağlanmış çiftti ve etkileşimleri -Naya'nın neşesi ve Canavar'ın mırıltısı

beklediği gibi değildi.

Cildi solgun, vücudu zayıf olan Phee evliliğinin başarısızlığından çok acı çekmişti. Naya'nın Grayson Swift'le evlendiğinden beri hissettiği o gizlenmiş acıyı üzerinde taşıyan Phee'nin hayal kırıklığı bir matem örtüsü gibi omuzlarına çökmüştü.

Yemek yemedi. Uyumak için hizmetçiye bel bağlamıştı. Tüm canlılığını kaybetmişti. Naya, Phee'nin statüsüne güvenen, hatta biraz kibirli biri olduğunu hiç bilmiyordu. Ama Phee her omega'dan beklenen tek şeyi yapmayı başaramamıştı.

Bir aile kurmadaki başarısızlık bir iz bırakmıştı.

Çocukluk evindeki ikinci gününde, Canavar ve Alreck odanın diğer ucunda kral ve babasıyla sohbet ediyorlardı. Naya yakınlarda oturuyordu, iki muhafız sandalyesinin yanına konuşlanmıştı. Aşırıya kaçılmıştı ama Monster hiçbir şeyi şansa bırakmamıştı.

Phee koridorda oyalanırken Alreck'in başını çevirdiğini gördüğünde hangi hikâyeleri alıp gideceğini sıralıyordu. Alfa burun deliklerini açarak onun kokusunu aldı.

Phee'nin sözleşmeli evliliği sona ermişti, bağı koparılmamıştı, o artık müsait bir omega idi. Bu durum, grupta daha önce hiç omega yetiştirenlerle karşılaşmamış olan çiftleşmemiş Sektör 2 alfaları için garipti. İçgüdüleri ve arzuları harekete geçmelerini gerektiriyordu ama Canavar'a olan bağlılıkları onları kontrol ediyordu.

En çok etkilenen Alreck gibi görünüyordu.

İki ay önce Alreck, sahiplendiği beta Rachel'ı ölümcül bir yara aldıktan sonra kaybetmişti. Alreck kız için elinden geleni yapmıştı ama kulede önemli bir pozisyonu vardı ve çalışırken onu terk etmek zorunda kalmıştı. Ona göz kulak olmaları için insansız hava araçları kiralamış olsa da, bunlar Rachel'ın hayatına son verme arzusuna karşılık verememişti.

Nixon'ın karısının Naya'ya anlattığına göre, Rachel'ın Alreck'e karşı giderek artan hisleri suçluluk duygusundan başka bir şeye yol açmıyor, onu iyileştirmek yerine deliliğini artırıyordu. Ailesi sapkın davranışlarıyla kızı hasta etmişti.

Phee içeri girdi, önce Alreck'in sonra da Canavar'ın bakışlarını takip etti ama önce Naya'ya baktı. Naya onun bakışlarını karşıladı ve bilerek gülümsedi. Canavar Alreck'in omuzlarına vurarak sert bir darbeye dikkatini çekti.

"Tebrik edemedim. Söylemezsem annem beni asla affetmez," dedi Phee, Naya'nın yanında durup parmaklarının ucunu Naya'nın karnına bastırırken ve sonra ellerini yanımış gibi çekerken.

"Görgü kuralları önemlidir," diye onayladı Naya. Ailesi onları ağrlamaktan büyük onur duydu. Constantine Kane ve Rhineholth'un

Buraya geldiklerinde, her türlü ihtiyaç ve arzularını karşılamak için adeta çırpınıyorlardı. Naya Sektör 2'ye döndüğünde, bu farklı onur annesinin tüm komşularının haberdar olmasını sağlayacağı bir şey olacaktı.

"İyi misin?" Phee yumuşak bir sesle sordu, sesinde endişe vardı. "O senin hayatını ele geçirdi. Kendini beslemene bile izin vermiyor."

"Öyle olduğumu biliyorsun."

"Senin bağın..." Phee yarıda bıraktı.

Naya başını salladı. "İnanılmaz. Hayal ettiğim her şey." Bu sözler Phee'nin irkilmesine neden oldu.

Naya özür dilemeye başladı ama Phee her zamanki kibirli tavrıyla elini kaldırdı. "Hayır."

Ve sonra gitmişti.

Alfa'nın tartışmasında bazı değişiklikler oldu ve Canavar ona geri döndü. Phee mutfığa giden çıkıştan odadan kaçtı.

Monster'ın arkasından yaklaşan Constantine Kane, Naya'yı selamladı. Adam küçük kardeşinin daha yaşlı, daha rafine bir versiyonuydu, daha az yara iziyle çekici ve çekiciydi. Alışlagelmiş mesafeli bir ifadesi vardı, soğuk ve ölçülüydü. Küçük kardeşinden hoşlanmadığını ve ona güvenmediğini belli eden tavırlarıyla, Naya'ya karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmasa da ondan hoşlanamıyordu.

Alfalar arasındaki konuşma, ölçülü bir vahşetin dansıydı.

Sektör 2'de değişiklikler olmuştu. Yönetim tedarik ambargolarını kaldırmıştı ama yeni tüccarlar böylesine kötü şöhretli bir bölgede satış yapmak istemiyordu. Duvar ve sınır kontrolü her iki tarafta da artmış ve seyahat daha az kısıtlanır hale gelmişti.

Gerçek değişim yıllar alacaktı. Ordudan kaçanlar, kanunları çiğneyenler ve fırsatçılardan oluşan Sektör 2'deki alfaların çoğu düşük karakterli, kötünün de kötüsü adamlardı. Canavar kendi sektörünü diğer canavarlarla doldurmuştu.

kanunsuzluğu gidermek için planlarını tartıştı. Düzeni yavaş ve sistematik bir şekilde yeniden tesis edecekler, gerektiğinde ayarlamalara izin vereceklerdi.

Sektördeki kadınlar için de yeni yasalar vardı. Bu da bitmek bilmeyen sorunlara yol açtı. Drone çiftlikleri ve beta cariyeler isteyen gecekondu ağalarının çoğu Deli Canavar'ın pençeleri altına düştü. Onlara hiç merhamet göstermedi.

Monster babasına, konsey ya da Yönetimin müdahalesi olmadan sektörünü istediği gibi temizleyeceğini söylemişti. Rhineholth ve Kral bundan hoşlanmamıştı. Yönetim birliğini kurmak istediler ama Canavar buna izin vermedi.

Naya yüzleşmeyi dinlemiş ve onun kararlılığının aralarındaki bağda yankılandığını hissetmişti.

Bir zamanlar acı ve öfke dolu düşünceler Canavar'ın düşüncelerini her yönden bozmuştu. Naya, hayatıyla ilgili kararlarını, gerekçelerini, Yönetimi nasıl yıkmayı planladığını düşündü; hepsi tek fikirli ve kandırılmıştı.

Acısı ve bir ömür boyu işlediği küçük suçlardan sonra babasının ve ailesinin son ihaneti olarak gördüğü şey yüzünden yıkılmış, onu çılgına çeviren bir rutine kilitlenmiş olan Canavar'ın zihni karmaşık şekillerde çalışıyordu. Vahşetten başka bir şey anlamıyordu.

Ama Naya'nın kutsaması onu iyileştirmişti. Her şeyi iyileştirmişti. Her gün kendisi hakkında yeni şeyler keşfediyordu, kim olduğu ve kim olabileceği hakkında. Artık daha çok Darre ve daha az canavardı. Adam geçmişiyile hesaplaşmaya başlamıştı.

Ama aynı zamanda onu kollarına alan ve ısırması için yalvaran, her zaman aç ve açıklanamaz derecede tatlı Canavar olacaktı.

Artık her zaman en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yapıyordu. Kendinden çok emindi, kendinden emin ve kararlıydı. Sadece bir kişinin fikrini önemserdi ve bazen saatlerce konuşurlardı.

Üst sınıftan bir ailenin kızı olarak bu evde yaşayan Naya, hayatının en sevdiği hamur işlerini yapmayı öğrenmek ve hiçbir zaman çok başarılı olamayacak bir kâtibin evine bakmakla geçeceğini düşünmüştü. Bunun yerine 12 Sektör'deki en güçlü alfalardan biri olan ve kral olmak için sırada bekleyen Kırık Prens'in danışmanı olmuştu.

Constantine Kane, sanki daha önceki bir konuşmaya devam ediyormuş gibi Monster'a, "Bunu istemediğini biliyorum," dedi.

Monster alçak bir homurtuyla, "Sen ne anlarsın ki," diye cevap verdi. Tek bir hareketle Naya'yı kaldırdı, sandalyeye oturdu ve onu kucağına çekti.

Kane kaşlarını çatı. "Bunu en az senin kadar ben de istemiyorum. Ama sen güçlü bir alfasın. Arenaya pençelerini de getirerek beni bir dövüşte alt edebilirsin. Bu seni sadece kudretinle Alfaların Alfası yapar."

Naya aralarındaki bağın büküldüğünü hissetti; bu onun istediği bir şey değildi.

Monster, "Sektörü düzeltmek için ne yapmam gerekiyorsa onu yapıyorum," dedi. "Alfaların Alfası bir Yönetici olayıdır. Onu 'ye verin."

Mırıltısı otomatikti, tıpkı vücudundaki gerginliğin azalması gibi.

"Daha fazlası var ve bunu biliyorsunuz. Bu ikincilik rolüdür. Bu sensin," dedi Kane.

"Siktir et ikinciye."

Naya Canavar'ın göğsüne yaslandı ve sordu, "Kara cübbeliler olarak örgütlenen diğer betaların kökünü kazımaya ve hâlâ dronları köleleştirmek isteyenleri bulmaya yardımcı olur mu? Eğer onunla bir şeyler yaparsak boş bir unvan olmaz."

"Yine benim işime mi burnunu sokuyorsun, hazine?" "Belki de."

Homurdandı. Ve gülümsedi.

Naya kıkırdadı.

"Korkusuz lanet olası omega," dedi Monster.

12 Sektör'ün kralı güldü ve Naya kıkırdamasının arttığını hissetti. Kaçırıldığı, bir kutuya tıkıldığı ve Deli Canavar'ın yemesi için bir hediye olarak teslim edildiği için her gün şükreliyordu.

Isoellen

Isoellen, çok fazla kahve içen, yaşlanmakta olan sıradan bir çocuk bakıcısıdır. İlk aşk hikayesini 1977 yılında, 8 yaşındayken Star Wars filmini izledikten sonra yazdı. O zaman bile kanunun yanlış tarafındaki bir haydutun, kahramanın yolculuğundaki çocuktan daha iyi bir eş olduğunu biliyordu.

Yarattığı dünyalar şiddetli ve şehvetlidir, ancak karakterleri her zaman çürümenin içinde güzelliği ve samimiyetle romantizmi bulur. Gerçek aşk ve sonsuza dek mutlu sonlar garantidir.

Kuzeybatı'da yaşıyor ve son Facebook şifresini yazdığı kağıt parçasını ararken bulunabilir.

Onu takip edin ->

Isoellenwrites.Blogspot.com

Bu Kitabı Beğendiniz mi? Isoellen'in Omegaverse dünyasında okunacak daha çok şey var!

[Alfa'sını Seçmek](#)

[Açık Artırma: Bir Omegaverse Antolojisi](#)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.